

Shri Raghunatha Temple MSS. Library,
JAMMU

No. २४२
घ

Title कसगढ़/घट्टी टीका गुरुसम प्रकाशः

Author नगेशः

Extent १३४ पन्ना Age _____

Subject अलङ्कार शास्त्र

१६९
३५
१३२

रसमंगाधरटीकामर्मप्रकाशाख्य
~~देव~~

२४२

१३२ पञ्चांग

देवं च स्वभावोक्त्यलंकार एवायमत्र आह दं वा पुनरिति हि यतो मधुरसाम्मधुरं तव स्वस्य स एव माद
 कद्रव्यसेवनरूपः प्रागुक्त एवेत्यर्थः अधिकेति पपह भभेत्यर्थः पणं चेत्स्य स्येत्युभेदतिशेयः अध्वेति
 त्रयाणां दृढगर्भे विहृती हिः अनुभावकैरित्यस्याग्रेतनैरन्वयः संवाहनं सेवनं मोदनं मोहनं इति भा
 षाप्रसिद्धं मंदैरित्युत्तरान्वयि अतोऽस्मान्नेरिति उक्त हेतुद्वयात्स्नानेः शकाशादित्यर्थः दृष्टान्तेन सुषु
 प्तेरेव लाभो न स्वप्नेत्याशयेनाह सुषुप्तौ हीति नैवेति यत्नं प्रति तत्प्रकारणत्वादिति भावः ननु स्पष्टार्थ
 मेव तदस्तु अत आह शीरेति प्रकारतयेति भावः तस्यानिद्रायाः रत्नसानुसुप्तेरुः मृद्वीकाद्राक्षा नि
 र्यतनिस्सरन् सरी प्रवाहः तस्मात्तवीरध्वनेः मदन्यदतीति गर्वाकारः सोल्लुंठं सामिप्रायं वचनेन आ
 मृलादित्यादिमदन्यदत्यंतेन दोषागत्रिः यच्च रादय इति लोके इति शेषः इह शास्त्रे तत्प्रभवः ज्व
 रादिप्रभवः तदुदंतेति नायकोदंतेत्यर्थः मुखे इत्येकवचनेन एकवार्त्तेनैव सर्वाभिहितं च तदिति ध्वनितं

सरे

३६

३६

लेः

ति

तदलाभादेयं दृष्टोः भीरोः भयशीलस्य सत्तं प्राणी स्फूर्जथुः वज्रनिर्घोषः औत्प्रातिकैः उत्प्रातस्र
 चकैर्घोरिसत्त्वदर्शनादिति मनः क्षेपः चित्ररत्नविशेषः केलीरूपेण क्रीडाभस्येन नायकोक्ति
 रियं आराकृष्टं ततोऽचिरस्थापितेन विद्युच्चोभालाभः पत्यात्कृतकं शब्दानुशासनमाचार्येणेति
 वस्त्रयोगः शैशवेनैवेति बालापदबोधनेत्यर्थः तस्याः लज्जायाः एवं च मूले कुठारात्तदाशंकेति भा
 वः ननु बालापदेन शैशवबोधकं किंतु विशेषबोधकमत आदेदं वैतिकं ताडनं वस्तुतस्तत्त्वाभा
 वादाहलीलेति अनिदं जन्यत्वादिति एतज्जन्यत्वाभावादित्यर्थः स्वप्नजन्यत्वाभावादिति यावत्
 अन्यथेति निद्रयेत्यर्थः एतदिदं स्वप्नेत्यर्थः मृषेति मिथ्याभाविनः इह प्रवासे प्रियतमेति नायिकेत्य
 र्थः अत्रोदाहृतमिति अस्यापि वाच्यातिशायित्वादेतदध्वनिव्यवहारोपि तथा च सांकर्यमिति भावः
 तत्तन्निद्रापूर्तिः वारिवाहो मेधः अमुं विबोधं सिंहावलोकनन्यायेनास्याध्वनिस्त्वनिराचष्टेनत्विति

३६

हिपतः तस्मिन् विबोधेः तस्मा अपि असूयाया अपि संप्रस्य वाकार्येति ति शंका मित्य स्यानुषंगः ज
 लाहरणकर्तृत्वेन बोधकवारिवाहद्वयस्य सत्त्वादत्त आह सत्त्वास्वप्नभावेति इदं वक्ष्यमाणं सक
 लायामिनीमभिव्याप्य सह स्थितेव ती निद्रां गढमालिं ग्याथं तस्मां विहाय सः चेतनामालि
 लिंगेत्यन्वयः नन्वेवं विबोधभावध्वनिस्वाभावेपि कस्येदमुदाहरणमत आह यथेत्यादि प्राग्वत्
 विबोधवत् कारणानां परकतावज्ञादीनां कार्याणां मौनोदीनां आमृष्य संस्पृश्य जोषं जोषमि
 ति निर्निमेषं दृष्ट्वा दृष्ट्वेत्यर्थः जोषमेव तस्मीमेव भामिनीकर्त्री अत्रादिसंग्राह्यविभावानुभावयोः
 सत्त्वमित्याहेह त्विति इदं च निर्निमेषनिरीक्षणं सेवार्थकजुषाणमुत्ताचगम्यतदाह निर्निमेषेति
 इदमुपलक्षणे मौनमथनुभावो बोध्यः किं भेदकमिति उक्तकार्यकारणयोस्तु ऐक्यमेवेति भावः
 तत्रतुविषयतावैलक्षण्येतु कार्यति क्रोधा मर्षयो र्यथा क्रममित्यादि हर्षाद्यनुभावानामिति

हर्षादिजन्यानुभावानामित्यर्थः भावविशेषः मिप्रावविशेषः अनुभावेत्यस्य हर्षादिजन्येत्यादिः
 ततः अवहित्यंभयादिभिर्विभाव्यंजन्यमित्यर्थः गुरुषु तत्समीपे गोरानां प्रसंगे इत्याद्यन्वयः
 पन्नगपतेः कालियस्य साश्चर्यमाश्चर्येण सहितं तां उवविधिं यदुपतेरिति भावः तादृशीति विषयम
 नकर्त्तव्यमित्यर्थः असदिति अविद्यमानदोषकथनमित्यर्थः अंगोधिपतेः कणीतः परोति उत्कृष्टेत्य
 र्थः पराभूतमिति युधिष्ठिरविशेषणं नचामर्षोऽग्रेतिकारणे कादिति भावः अप्रतीतेरिति अस्यां
 वधादीच्छापिनतस्मिन्नित्यनुभावभेदादिति भावः असौ उग्रता भेदादिति गुरुबंधुवधादिज
 न्यः स्यायीवागपराधादिजन्यः संचारीति भेद इत्यपरे व्यावृत्तये इति ज्ञानस्योन्मादत्वव्यावृत्त
 ये इत्यर्थः तस्याप्रसक्तेरिति मुख्यमरणस्यांतर्भावासंभवादित्यर्थः तत्र हेतुमाह भावेषु चेति
 अंगीकुरुतेन न प्रतिवदतीत्यर्थः अत्र मरणे हंतपदस्य दुःखातिशयबोधकत्वादिति भावः

प्रकृतेः नुपदं वक्ष्यमाणरीत्या विप्रलंभासंभवादाह शोकेति करुणस्थायीभावस्येत्यर्थः अस्य पुरोः न
 नभिव्यक्तेराह चरममिति अतएव तत्तद्धनित्वं तदेवाहायं चेति नन्वस्य प्रधानोदाहरणं कुतो न दत्त
 मत आह कवय इति पुनः शब्दो हि शब्दार्थ आदिनो विपर्ययपरिग्रहः आलंबनं आधारभूतं न
 नुनियमेन तदभावेऽपि लक्षणे तदनिवेशात् प्रकृते तत्संभव एवात आह किं भविष्यतीति ननु न विने
 त्यादिनाः धर्मातिरन्यासस्य प्रतीतेः कथं धनित्वमत आह न विनेत्यादीति सामान्येन विशेषसमर्थ
 नमत्र बोध्यं भास्करस्तनौ कर्णे दयो धनस्य जीवितेति सैवुद्धिः हेवीरेत्यर्थः इव शब्दो वाक्यालंका
 रः निर्मासि गच्छसि विषादधनित्वं दृष्टयति अस्मिन्नेवेति वाच्यधनिरिति लक्ष्यतावच्छेदकं
 च कर्णदर्शनावधिजीवित्वं एकादशाक्षौहिणी पतिवद्यत्वं प्रतापेनागणितपांडवतेजस्त्वपां
 उवाचां वनवासादिदाहत्वं वा अतिदुःखित्वं व्यंग्यं परोति उत्कृष्टेत्यर्थः युधेति तथाच किं

नविष्यतीत्याद्याकाराणास्तस्याअसंभवइतिभावःतेनागेतितथाचतद्विभावस्याभावइतिभावःपरापे
 तिवहुव्रीहिसूतीयातस्युरुषोवाःपरापकर्षस्यैवाभावादितिभावःउत्साहस्येतितत्स्योयीभावस्य
 तिभावःअवीतिकोमलामंत्रणेःअमीनेइतिपाठःवाहजानांक्षत्रियाणांअस्यपदार्थस्यनिपतदि
 तिनियतद्वाप्यसंरोधनेमुक्तवांचल्यास्तारकायस्येत्यर्थःआलोकेयःलिङ्गोरूपंउद्देश्येवेतिउद्दे
 गावेगोपय्यौचिंतोक्तंइतिचिंतोक्तवर्तिपाठांतरंइष्टानिष्टेतिप्रियानिष्टेत्यर्थःतद्विमेतिजड
 ताविभावादित्यर्थःरुजारोगश्चेत्यर्थःशब्दःसमुच्चयेविदांअर्थांतरसंज्ञानामंतरंइष्टंहरतःहरेःक
 रणैःइंद्रियैःप्रणयःस्नेहःअन्यासामसंभवादाहततत्त्वेतिचाक्षुषादिरूपास्त्वित्यर्थःचाक्षुषा
 हरितिसामान्येनेतिभावःप्रकमेतितत्रकारणेत्यर्थःअतएवबाहुल्येनअतएवसर्वथाअस्यागा
 देवअस्यआलस्यस्यतुल्यत्वेपित्याद्यादिविशेषःयथासंख्यमन्वयःपारयामिशक्रोमिआ

यसीलोहमयी-रसज्ञाजिह्वाप्रियेतिप्रियस्पागमनंयस्मिन्दिनेततोद्वितीयेत्यर्थः जडतातोभेदां
तरमाहजडेति-वाशब्दश्चार्थ-अत्रआलस्ये-कथाभिरित्यविवक्षितेति-कथाभिरितिसुर
तपरंतत्त्वमेवलक्ष्यतावच्छेदकंअतिश्रमयुक्तत्वंव्यंग्य-श्रमइत्यस्यव्यंग्येत्यादिःपरिपोषक
इत्यनेनश्रमध्वनित्वंनिरस्त-ननुतस्यतत्त्वप्रकृतेगौरवमतआहश्रमेति-नन्वेवंसर्वत्रतत्सत्त्वे
नविभावभेदोक्तिरयुक्ताःतआहातीति-प्राकृतइतिक्षत्रियोद्भवइत्यर्थःतत्रत्यानासीतापरि
णयनार्थंजनकगृहेसमागतानांसदसिउपविष्टानां-शिशुपदेतिएतदुभयपदेत्यर्थःतस्मा
लोलेत्युदाहरणादात्रेवीजंकथयितुमाहहृष्टेति-कलयतीत्यादिसत्संसर्गम्यंतंकलयति-चं
द्रिकापानार्थंस्वीकुर्वतिचकोरत्रजेतत्समूहे-कुलंसमूहःधुन्वतिटंकारयति-विधौचंद्रेधारा
धरेति-मेघाच्छादनमित्यर्थःतदीयेतिधात्रीयेत्यर्थःप्रकाशेत्यनेनतस्यावाच्यत्वंसूचिते-वक्तुमिति-

तथा चेदमपि अस्मात् दाहरणमिति भावः कार्यकारणयोस्तुल्यत्वादिति अस्य कार्यकारणयो
 रिवामर्षकार्यकारणयोरपि विद्यमानत्वादित्यर्थः असौ असूयाप्रतीयत इत्यत्रान्वयः एव व्यवच्छेद्य
 माहतेति भेदेननेत्यर्थः अनुरदं नो दाहतमिति भावः ननु पूर्वी दाहणे पित्रावलितत्वमिवात आह
 नहीति ननु रामस्य कुतो नापराधोऽत आह स्वभावो हीति अप्रस्तुतप्रशंसैवात्रेति मतं निराचष्टे अत्रात्रे
 तितैषां च अवांतरवाकाधनीनां च अस्मि अपस्मारस्य विज्ञोषेति अपस्मारत्वेनेत्यर्थः वीभत्सेत्याद्यु
 क्तिस्वारस्यमाह विज्ञेति अस्मापि च अपस्मारस्यापि अंगत्वं मित्यस्यानुषंगः कंपमानः श्वसनिति
 श्वासजन्यकंपवोनित्यर्थः चमत्सर इति मत्सरश्चेत्यर्थः अहितेति नाहितं व्रतं भगवदनुशक्तिरूपं यस्य
 तत्संबुद्धिः अतएव पापात्मन मद्भाद भावित इति उत्पादित इत्यर्थः अवज्ञादिभिरिति आदिना वि
 रहादयः यदीति भगवतो रामस्य यमुक्तिः सासीता जडेति अचेतनजीवितेनेत्यर्थः विफलेन विरु

इफलेन ननु त्रनिर्वेदस्यापि कशांतरसध्वनित्वमेवात आह नित्येति असौ निर्वेदः भवदिति वि
 ह्वप्रतिभक्तोक्तिः हे क्षपितसुरसुरजित् जयविजयो इरणालौते अनिर्वचनीयप्रभावास्ते भवहा
 रिभवन्नेत्रपातोत्कंदयाकीटाद्वुवितिष्ठंत इत्यन्वयः वाकादीनाः नाभिव्यज्यत इति धनाद्य
 भिलाषेणापितदुपपत्तेरिति भावः इतीत्यस्याभिव्यज्यतरस्य स्यानुषंगः चेत्तद्यपि नन्वस्या अ
 प्राधान्येन कथं तत्त्वमत आह दंवेति अस्य भावस्य अंतर्भावे हेतुमाहा स्यात इति ननु सूक्ष्म
 भेदप्रयुक्त भेदः कुतो नात आह मुनीति संचारीति षष्ठ्यर्थे सप्तमो तत्र निरूपणीये साभासे य
 त्रविभावादौ तेषां लोकानां आदिना गुरुपत्मादि संग्रहः तत्र योः तस्मादिति तथा चानुचितविभा
 वालंबनकरित्वे तत्त्वे हेतुं आदिना हासादि परिग्रहः इत्यं च तथा विशेषणे च इति परमतसमा
 मो च स्त्वर्थे तत्र साभासेषु आदिना भावपरिग्रहः निर्मलस्य निर्दुष्टस्य हेतुत्वेनैत्यस्य न समा

त ३

नाधिकरणमित्यस्यानुषंगः नन्वत्रमतेदुष्टो हेतुरिति बहुषोरसदस्यादिव्यवहारानुपपन्निरतो मतांतरमाहुः
 नहीति आत्महानिः स्वरूपहानिः अश्वाभासेति अश्वेदतिभावः सौधेति सुधानिर्मितराजगृहोपरि
 तनप्रदेशमित्यर्थः फेनस्यात्यंतसूक्ष्मत्वादुक्तिः पुष्पशायने पुष्पशय्यायां अहहेति शंकायां अनु
 चितेति अनुचितः प्रणयो यस्यमित्यर्थः यस्यादिति वा इदमाद्योदाहरणमित्याह निषिद्धेति अ
 स्याः नायकनिष्ठायाः परेत्यस्य विबोधेति बोधितेत्यादिः स्पृशेति स्पृशकृतत्रासेत्यर्थः अनुभवेति
 नायके सत्त्वेऽपि नायिकायामभावादिति भावः हेतुरिति तथा च तृतीयोदाहरणमेतन्नाद्यस्येति भा
 वः समाधत्ते अस्याश्चेति चोपतदस्यर्थः व्यनक्तीत्यत्रास्यान्वयः रतिमिति नायिकासंबन्धिनीरति
 मपीत्यर्थः दृषसमुच्चायकोऽपि नन्वेवं विनिगमना विरहोऽत आह परंत्विति नायिकानिष्ठा तु
 स्मेरेति पदमात्रव्यंग्यत्वान्नवाक्यार्थः तथा चाद्योदाहरणतास्य सुस्थेति भावः द्वितीयोदाहरणमा

ह्यवावेति भवनं स्वरूपं विज्ञानाय तदंगीकाराय तेषु तत्तुल्येषु करुणायामन्वयः परमेत्यस्य तत्तु
 ल्यसंबन्धीत्यादिः वदितितरुणेष्टितिवाङ्मयः तृतीयोदाहरणमाह यथावेति भुजेति रूपकं उपे
 ति आभासत्त्वमिति शेषः प्रथमोदाहरणसंग्रहायाहात्रेति अत्र वक्ष्यमाणोदाहरणे किं सो
 दातदाभासोवेत्यर्थः स्फारिताः विस्तृताः प्रथमोदाहृत्य तेन सर्वदर्शनाभावः सूचितः स भक्तिव्यमि
 त्यादि द्वितीयां तानां व्यञ्जयंती भिरित्यनेनान्वयः भास एवेत्यस्य व्यञ्जय इति शेषः एवेनास्य व्यवच्छेदः ए५
 प्राञ्चस्त्विति अत्राचि वीजं तुरत्यनोचित्यस्या परिणीते शब्दापि सत्त्वं न हिलक्षणे तथा निवेदोऽस्ती
 ति तत्र साभासानां मध्ये एकैक्षण्यमिति पूर्वान्वयि अपरमुत्तरान्वयि नेनु सीतायास्तदभावेपि
 लंके शोतत्सत्त्वमत आह जगदिति उक्तिभिरित्यथाक्रममिति शेषः तथैव जडरूपत्वा वि
 षयकतयैव प्राधान्येनेति तथा च न तद्वा भासध्वनित्वमिति भावः कलहशालेति अर्वा

तस्यैव विषयमिदं अतएवाहवीतेति कदयोनिं द्यः कातरोभीतः एवमेवरसोभासवदेव खेदक
 लिताखेदव्याप्ता विनिगमनाविरहादाहान्येति अत्र च स्वात्मत्यागेति विषयविद्योभयकर्तृ
 कस्वत्यागेन विषयविद्ययोः कृतघ्नत्वेनाधिककर्तृकस्वत्यागेन चास्यानाधिकायां लोकोत्तरत्वमि
 त्यर्थः एवं स्मृतिमेव पुष्पातीत्यर्थः स च नाश्रयः उत्पत्त्यवच्छिन्न एव उत्पत्तिकालावच्छिन्न एव मुदि
 रालिर्मेघः नाशस्य साक्षात्कार्यत्याभावादाह तदभीति ननु ततः किमत आह च मत्कारेति एवं
 च यत्कृतो यत्र च मत्कारस्तत्र तद्यवहार इति भावः सामानाधिकार्यमिति एकदेशवृत्तिस्त्विति
 हेतुकालवृत्तिस्त्वरूपमित्यर्थः सूक्ष्मभेदस्तु अकिंचित्कार इति भावः शबलतायां तु एकदेशवृत्ति
 स्वरूपमेव सामानाधिकार्यमिति विशेषः तादृशस्यैव लोकोत्तरस्यैव एकेति एकं यत्तादृशं ज्ञा
 नं वाच्यार्थबोधस्तद्विषयत्वमित्यर्थः पापमिति अत्र पापमित्यनेन मतिः हन्तेत्यादिना असूया

सीतापीत्यादिनाविषादः सेत्यनेन स्मृतिः मामित्यादिनावितर्कः आलोक्ये स्यादिना त्रीशकिं तदस्या
 दिनाङ्गाकाः राज्यमित्यादिना निर्वेदरतिबोध्यं पश्येत्कश्चिदिति शङ्का चलचपल रेदस्य स्याका
 खरेति धृतिः अहं कुमारीति स्मृतिः हस्तालं वं वितरेति श्रमः दहहेति दैन्यं युक्रमदिति दैन्यं कासी
 ति मतिः यासीत्यौत्सुक्यं औत्सुक्यानामिति मध्ये पूर्वपूर्वस्यान्नेत्रेण ति शेषः मूलकृतैव प्रका
 शकृतैव तत्त्वैवाह नवेति तत्त्वैवाह नापीति अत्र च सहृदय हृदयमेव प्रमाणमिति भावः उपसंहर
 तितस्मादिति चूर्णिकेयं संहतौ मिश्रणे भावश्चात्सुदेति भावसंबन्धिनां त्यादीनां ध्वनयदस्यर्थः स्थ
 तौ तद्विषये त्वेव भावे त्वेव तस्याः प्रधानात्तापाः ननु तत्र तत्कृतश्च मत्कारो न तु एतत्कृत इति वैषम्यं
 त आह किंचेति सामान्येनोक्तमर्थं विशिष्योपपादाय तितथाहीति अचतीति सप्तमी उत्पर्वकेणे
 ति नेति उदुपसर्ग पूर्वकेणे ण धातुनेत्यर्थः शङ्कते उदयेति नौपयिकत्वेऽप्रधाने स्यात्कारप्रश्ले

षः मुदयस्थले दोषं दत्वा शांतिस्थले तमाह एवमिति एकपदयोः असाधारणस्थानयोः पततीति स
 तमी उभयत्र शंकते न चिति वा च्या न्वयेति सकलपदानामिति शेषः वाच्यैः प्रशमादिभिः व्यंग्या
 न्वयेति आरूपय व्यंग्यरोषान्वयेत्यर्थः अन्यथा तदंगीकारे न स्यात् रोषो दये सुदृक्त्वस्य बाधा न
 था च रोषप्रशमादि ध्वनित्वं सुस्थमिति भावः न निर्वसयंती हरि कुर्वंती मांसलः पुष्टः क्षणप्रा
 द्युणिकोः तिथिः शंकते उभयोरपीति एवमपि उक्तदोषद्वयाभावेऽपि प्रधाना प्रधानयोः पीत्य
 र्थः अन्यथा तदंगीकारे न स्यात् रोषो दये सुदृक्त्वस्य बाधा पद्यद्वये उषसि क्षमापे सत्रेत्यर्थः
 संप्रधानामिति अत्र शास्त्रेतेषामेव मुख्यप्रमाणत्वेनोरीकारादिति भावः अपि भावि स्थिति स
 मुच्चायकः नन्वेवं वैलक्षण्यानापत्या भेदेनोक्त्यसंगत्यापत्तिरत आह दंपुनरिति यदेकत्र शुद्ध
 भावध्वनौ विशेषणस्याव्यावर्तकत्वाद्विशेष्यमात्रकृतचमत्काराच्चाहामर्षादित्वमेवेति

अन्यत्रभावशांत्यादिध्वनोऽतिनिर्दानसमाप्तौ ननुभावशांत्यादिवद्रसशांत्यादिः कुतो नो
 दाहतोऽत आह रसोति असंभवेति तत्वे स्याथि त्वानुपपत्तेरिति भावः नन्वभिव्यक्तिना
 शादिरेव प्रशमादिरत आह संभवेति रत्यादिलक्षणः रत्यादिरूपः समयेन कालेन हेत्विति
 विभावादि रत्याद्योरित्यर्थः प्रकरणस्य स्फुटत्वे या हो न्येयावेति अतएव तन्मात्रत्वाभावादेव
 अस्थोभयत्रान्वयः देवर्षेणारदे पितुः हिमालयस्य तथापि ध्वन्यमानत्वमात्रत्वपि अनुर
 णनभेदेति ध्वनिभेदेत्यर्थः तदेत्यादि रसी भवति अरसो रस संपद्यते एव व्यवच्छेद्यमाहनसं
 लक्ष्येति एवमप्येपि तेषामभिनवगुणादीनां वर्णनेन व्याख्याकारै रिति शेषः उपपत्तिस्त्व
 र्थे इति विभावादिप्रतीते रसप्रतीतरसप्रतीतेश्च विद्यमानस्य सूक्ष्मकालांतरत्वरूपस्य क्रम

स्पसहृदयेनाकलैतस्पविगलितवेद्यांतरत्वानापत्यास्तत्त्वमंगापन्निःविगलितवेद्यांतरत्वंचसक
 लसहृदयानुभवसाक्षिकमितितवापिसंमतमितितदुपपत्तिर्बोध्यातव्यास्तुवक्रवैशिष्ट्यप्रकरणा
 दिज्ञानसहितस्यैवव्यञ्जकत्वात्तत्सहितविभावादिज्ञानोत्तरंजायमानरसप्रतीतेर्विभावादिज्ञानापे
 क्ष्याविद्यमानक्रमालक्षणेनचालक्ष्यक्रमत्वंतच्चप्रकरणादिज्ञानविलंबेनविभावादिज्ञान
 विलंबेपिपूर्वोदाहरणेऽक्षतमेवनहिविभावादिज्ञानस्यतज्जनकस्यचक्रममादायालक्ष्यक्रम
 त्वंअपितुतज्जन्यस्यएतदेवाभिप्रेत्यार्थशक्तिमूलस्यद्वादशभेदाइत्यभिन्नवगुप्तोक्तिःयत्
 किंचित्वाच्यार्थपेक्षयाक्रमोपिगृह्यतेइत्यभिप्रेत्यलक्ष्यक्रमत्वोक्तिर्यथाकथंचिन्नेया न
 हिविभावादिप्रतीतिरहितयत्किंचिद्वाच्यार्थमात्रप्रतीतौविगलितवेद्यांतरतासहृदयानुभव

२ यथेति प्रतिपादितमधस्तात् अभ्यहितत्वाच्चनाशकस्य पूर्वति यातः कोटीति रचनाविशिष्टपदत्वादिनाव्यंजकत्वमिति भावः इति इत्यत्र धारादा
 वितिदंडविशिष्टचक्रादेश्चक्रादिविशिष्टदंडादेर्वाकारणत्वमित्यत्र विनिगमनाविरहेण यथाकारणतायाः प्रत्येकपयोभिसंयुता न व्यंज
 कताया इति भावः नव्यमतमाह वर्णिति इंदियत्रयइति घ्राणरसनस्रोत्रे इत्यर्थः । इत्यादिचेति प्रागुक्तमेवेत्यस्य तु वंगः योगेति प्रथमा
 द्विवचने यथासंख्यमन्वयः निदर्शना नि उदाहरणानि प्रबंधोदाहरणभावस्य ले आहमतीति भावस्य २

दि१

साक्षिकायेन तत्र मग्रहणेपरसत्त्वहानिः स्यात्त्याहुः रसभावादि र्थ इत्यत्रेति अभिनवगुप्तवाक्ये इत्यर्थः
 अन्यथा तदसंगतिः स्पष्टेवेति भावः कस्यचिदेव पदस्य तद्व्यंग्यसंबन्धिप्रबंधादिरूपव्यंजकस्य उदाह
 रणानीति शेषः पदैकदेशस्य चेति च स्त्वर्थ उदाहरणमिति शेषः वीररसस्येत्यस्य व्यंजक इति शेषः
 रणादिभिर्पीति रसस्येति शेषः वक्ष्यंते इत्यत्रोदाहरणानीत्यस्यानुषंगस्तस्य चाग्रे नामनीति रसव
 दित्यत्रेत्यर्थः इति प्रथमाननप्रकाशः तथा भूतैर्नैवेति वस्त्वलंकारात्मनेत्यर्थः अन्येषां भेदा
 नां संग्रहायाह प्रतिभेति तदंभितेति तन्निबद्धेत्यर्थः तस्यापि उंभितोभितस्यापि प्रतिबंधासमा
 धत्ते प्रथमोभीति एथ भेदेति वृद्धोक्तिविषयास्त्वुक्तिविषय इव कव्युक्तिविषयास्तु विनिबद्धोक्ति
 विषये च मत्काराधिकानुभविवत्वात् एथ गुक्तिः ततः पञ्चप्रणिधानसाध्यप्रतीतिकतया च मत्कार
 स्थगनान्नांभितोभितादेः एथ गणनेति तु नव्याः साकल्येन मिलित्वा अयं संलक्ष्यक्रमध्वनिः

१ प्रथमस्य प्रतिबंधकसत्त्वादिति भावः तदा ह्यगवादीति नानाशक्तिरिति भावः मिथ्या
 येषां शंकते अथेति तथा पि प्रतिबंधकसत्त्वे पितस्य सर्वशक्ता उन्नुपस्थिति

१ तं निर्णये। तात्पर्यनिर्णये। तदात्मकपदेति। तात्पर्यज्ञात्मात्मकपदेत्यर्थः १

४४

तस्य नष्टत्वादाह तदधीनेति द्वितीयेति गवादिर्वित्तत्त्वव्यंजकमग्रेष्वपि व्यापारो निष्फल इति भावः तानस्य
 सुपलक्षणं तात्पर्यनिर्णयस्यापि एवमग्रेष्वपि अनुपपत्तात् अनाशात् सत्त्वादिति यावत् शक्तेर्नानात्वेन
 मानं सत्त्वेपि वा तत्संकोच एवेति भावः अन्यथा तत्सत्त्वेपि तदंगीकारे व्यंजनांगीकारेऽपि निर्वाह इति
 शंकते न चेति तादृशेति द्वितीयेत्यर्थः अत्रापि व्यंजनयापि तादृशेति अर्थोत्परोपस्थापकेत्यर्थः तद
 जन्येति व्यंजनारम्भस्य जन्येत्यर्थः विनिगमनाविरहादाह व्यक्तिज्ञानस्येति बोधकताविशेषः शक्ति
 स्तद्विशेषो लक्षणात् तद्विशेष एव व्यंजने स्यात् लंकारिकसमयः तज्ज्ञानं च शाब्दबोधे हेतुरित्यभि
 प्रायः उक्तं काव्यप्रकाशकृतेति भावः प्रथमं तात्पर्यनिर्णयात् पूर्वं तस्मिन् तात्पर्यनिर्णये इति पूर्वो
 क्तार्थस्याग्निमनिषेधद्वये हेतुत्वबोधकः नावश्यमिति न नियमेनेत्यर्थः अग्यानेकस्य लेतुअपे
 क्षैवेति भावः प्रथमं तात्पर्यनिर्णयात् पूर्वं तस्मिन् तात्पर्यनिर्णये इति पूर्वोक्तार्थस्याग्निमनि

तौ चारितार्थान्न तद्वचः

४४

विधद्वये हेतुत्वबोधकः नावश्यमिति न नियमेनेत्यर्थः व्यंग्यानेकस्थले तु अपेक्षेवेति भावः तात्पर्यज्ञानमपे-
 क्षते इतीति धर्मिग्राहकमानेन तस्यास्तथैव सिद्धेरिति भावः इति परमतसमामोक्तिश्चेत्यस्य कथं संगच्छत
 इत्यस्यानुषंगः इत्यपि वदेतीति अपरेत्येति भावः तादृशेति तात्पर्यज्ञानात्मकेत्यर्थः सत्त्वादिति तथा च तेन
 संबंधेन तत्तत्त्वमिति भावः पदस्यापीति न सोऽस्ति प्रत्ययो लोकेयः शब्दानुगमादृते अनुविद्धमिव ज्ञाने
 सर्वशब्देन भासत इति ह्युक्तेरिति भावः परिवर्त्तीति पर्यायांतरेणावोधनादिति भावः अत्र मतमुत
 द्वयं तत्रार्थमेते आह मन्नादिति ननु तात्पर्यज्ञानस्य तत्रैवोपयोग इति तदा वक्ष्ये कत्वमत आह परेति
 तदुपस्थितेऽपि अपराथोपस्थितेऽपि शक्यतेऽत्रैवेति ननु पायसोपायांतरादुषकत्वात्माप्युचिताऽत
 आहानुभवेति प्रकरणेति प्रकरणादीत्यर्थः अपि नातदज्ञानिसमुच्चयः अतएव तस्या अनुभवसिद्धत्वा
 देव विपक्षे बाधकमाह यदि चेति अनुपस्थितजला इति हेतुगर्भविशेषणं तदुपस्थितेरेवाभावादि

तिभावः तत्स्थाने व्यक्तित्वबोधस्थाने तत्कल्पनं तात्पर्यज्ञानकारणताकल्पनं कार्यकारणभावानंगीका
 रणियमभंगमाहान्यथेति अतथाभूतस्य अतात्पर्यविषयस्य अनंतरं चित्तिबोधादित्यत्रे न्वेति पुग
 पतरति शेषो बोधस्येत्यस्य बोध्यः तदेतात्पर्यज्ञानं वाचरति तद्रूपवाचोयुक्तेरित्यर्थः द्वितीय इति ना
 नार्थस्य लेख्ये देवव्यंजनो ह्यासदतीत्यर्थः शकते व्यंग्येति तथो हेतुः नन्वेवमपि फलबलात्स्वीक्रि
 यते त आह यत्रेति विरहादिति दोषप्रतिपादने तात्पर्यादिति भावः तत्ज्ञानस्य कवितात्पर्यज्ञानस्य
 तादृशेति व्यक्तिज्ञेत्यर्थः व्यभिचारेति व्यतिरेकव्यभिचारेत्यर्थः शक्तिविशेष इति बुद्धिशक्तिविशेष इ
 त्यर्थः सः शक्तिविशेषः नियन्त्रितेत्यस्य प्रकाणादिनेत्यादिः अभ्युपेत्याह किंचेति विनिगमनाविरहा
 दाह्यटहीतेति सर्वथैधः सर्वप्रकारेणैव सिद्धांतिरित्यादिः तपेति व्यंजनपेत्यर्थः तदापत्तिः द्वितीया
 र्थबोधापत्तिरिति एतद्दोषो ह्यसि शकते न चेति एमणेति नायककर्तृकरतीत्यर्थः सतिवेति नायकेच्छक्ति

क्रिग्रहसत्त्वादिति भावः तेनैवेति शक्तिग्रहेणैव बोधोपपत्तावित्यर्थः एवं जातीयकः येनेशब्देनेत्या-
 द्युक्तः तथा च निःशेषस्यादौ न दोष इति भावः नन्वन्यथानुपपत्त्या गौरवं सुसहमत आह नियंत्र-
 णेति तदेतोरिति व्यक्त्युत्पत्त्यासहेतोस्तदर्थगतशक्तिज्ञानस्यैव तदर्थबोधजनकत्वमस्तु किं च
 न्युत्पत्त्यासजनवत्त्वेनेत्यर्थः अपिः प्राकरणिकार्थसमुच्चायकः तत्रेत्यस्येत्यादावित्यनेनान्वयः
 जैमीति जैमिनिप्रोक्तं सर्वमीमांसाशास्त्रं अलं परिपूर्णं धत्ते इत्येकोऽर्थः जैमिनिप्रोक्तशास्त्रा-
 ध्येतृणांतलं विष्ठां धत्ते इत्यपरोऽर्थो निंदितः गामिति सौधानामिति च भिन्नपदार्थः गामित्यस्य
 यत इत्यादि यत्नेनेति बाधज्ञानं शाब्दज्ञानेन प्रतिबंधकं अयोग्यतानिश्चयश्च एवं योग्यताज्ञान-
 मपिन कारणं आहार्यविबोध इत्यादिपत्तोऽग्रे मूले एव स्फुटः अन्यथा तत्रैव यत्नात्तु सरणाभा-
 वः सर्वव्यतिः गामित्यत्र व्याजोक्तिः सौधानामित्यत्र संबंधातिशयोक्तिः एवमन्यत्रापि बोध्यं ना-

३६

धार्थस्य शब्दस्य साम्यं जना तथा चोपमाया अर्थापत्तिवेद्यत्वस्यापि संदिग्धे संदिग्धवचनं वेदाः
 प्रमाणं यदीति वत् तादृशद्वितीयार्थमादाय वाक्यार्थस्यासंबद्ध्यर्थकत्वं मा भूदितिकल्पयमा
 नोपमाया अर्थापत्तिवेद्यत्वस्यापि संभव इत्यत उक्तं कदाचिदिति अपहरणं बाधः योगार्थेति
 योगशक्तीत्यर्थः अवलेति विद्युतो मेघैः सह नायिकानां शोभा मपहृत्य यत्र तिष्ठंति सकालः स
 मागत इति वाच्यार्थः तस्य अर्थान्तरस्य अन्यथा तदप्रतीतो तद्घटितस्यैव प्रतीताविति यावत्
 अतएवेत्यस्यार्थमीह रूपायति तस्या इति योगशक्तेरित्यर्थः ननु फलवत्तान् तथा कल्पयते अत आ
 ह पुंश्चलीति आदिना पुरुषत्वरित्त्वपरिग्रहः योगरूढस्योदाहरणान्तरमाह यथावेति तद्गुणे
 ति चोचल्यगुणाधिक्येत्यर्थः तस्याः सूरति शोभायास्तिरस्कार इत्यर्थः जलजनयनमृगोर्तिड
 लयोरैकाज्जडजलेन मूर्खपुत्राणामित्यस्य नयनीति नयनमित्यनेन नेतृत्वेन चोदाहृत्यैरित्यस्य

मृगयंतीति मृगा इत्यनेन गवेषकाणामित्यस्य लाभः मृगान्वेषणे इत्यदं ताच्च रादेः पचाद्यच् अतए
व योगशक्त्वा अलाभादेव एवमत्रेपि ईशान इत्यस्यां गुष्ठमात्रः पुरुषो ज्योतिरिव धूमद्रत्यादिः कठव
वल्लीस्थमिदं अद्यवत्तमानकाले स एवास्ति श्वो भविष्यकाले स एव भावितेत्यर्थः जीव एवेद इति अं
गुष्ठपरिमाणस्य लिंगस्य त्रयस्य संभवादिति भावः सूत्रितमिति सिद्धं तार्थमिति शेषः सूचेत्ये परमा
त्मात्रप्रतिपाद्यः प्रमितः कुतः शब्दादेव ईशानो भूतभयस्येत्यत्र सेशानशब्दात् न हि जीवे ईशानश
ब्द आंजसः लिंगश्रुतेर्विशेषश्रुतेः प्राबल्यात् एतत् सूचनार्थमेवैवकारः अंगुष्ठमात्रत्वं तु अंगुष्ठमा
त्रजीवानुवादेन ब्रह्माभेदप्रतिपादनान्नानुपपन्नमिति ननु शक्त्वेद्यत्वेपि अन्यत्र क्लृप्तलक्षणा
वेद्यत्वमेवास्तीति आह यथेति तथा च मुख्यार्थवाधरूपलक्षणा जीवाभावान्न सति भावः नन्वे
वं तथापि कथं निर्वाहोः ते आह तात्पर्यार्थेति ननु यत्र तद्वाक्येन तदर्थान्वयबोधात्प्राक् प्रका

रांतरेणतदर्थेवक्तुस्तत्पर्यग्रहस्तत्रास्तुनामकाकेभ्योदधिरक्ष्यतामित्यादौ तात्पर्यानुपपत्त्यालक्षणाप्रकृ
 तेतुनतथेत्याहनस्यपहर्तव्यवहारइति अस्मात् व्यंजनरूपात् तादृशेति अन्येत्यर्थः अवश्यं वाच्ये
 ति अर्थापत्तेः प्रमाणांतरत्वे मानाभावादिति भावः क्लिष्टेति पूर्वोक्तेत्यर्थः तत्रनिरूपितायं व्यंजनायां
 तैः प्राचीनैस्तत्रसंयोगादीनां मध्ये मात्रपदेन विशेषणदलसत्ता सूचिता भगवति विह्वोक्रमेण
 दलद्वयकृत्यमाहनत्वायुधेति असौ संयोगः लिंगत्वात् तत्त्वेन ग्रहणात् तथाच विशेषणदले
 नियमेनेति पूर्णायामिति भावः तयोरेव श्रावचक्रयोरेव तथा अभिधानियामकः एवमप्यपि
 अतिप्रसंगवारणायाहात्रेति तेन संश्लेषपूर्वकस्यैव तस्य ग्रहणमिति नातिप्रसंगः प्राग्वत्तत्कृत्य
 माहतेनेति गुणतया प्रकारतया तादृशेति दलद्वयाक्रांतेत्यर्थः अलं समर्थः विश्लेषस्य नियाम
 कत्वेकल्पनजगौरवादाहयइति केवलत्वेन भ्रष्टसंयोगत्वेन रामशब्दस्य राघवे अभिधानिया

मकमिति शेषः निवारणेति सर्वकार्यतदभावादिति भावः पक्षद्वयेपीतिकार्यमात्रे तयोस्तदभावा
 त् आद्यैः संभवात् अंसेतदारघोरसत्त्वादिति भावः प्रसिद्ध इति नानार्थपदार्थ इति शेषः तत्
 साहचर्यं न क्तसंबंधानां क्रमेणोदाहरणान्याहंतेनेति यत्र सत्रं खचक्र इत्यादावित्यन्वयः आ
 द्यस्य संयोगस्य यत्र च रामलक्ष्मणाविसीदौ संबंधांतरं एकजनकजन्यत्वादिरूपं तृतीयस्य सा
 हचर्यस्य संबंधिमात्रं शब्दोपात्तमित्यनुषज्यते मात्रपदमवच्छेद्यमातनत्विति गुणयोः प्रतीत्ये
 ति असंभवादिति भावः किंतु साहित्यतदभावयोः प्रतीत्येति शेषः आद्यस्य संयोगस्य संबंधोयेति
 दंडादिघटकः केवलः संबंधोवतथा प्रसिद्धः शब्दोपात्त इत्यर्थः भावेति भावरूपविरोधादित्य
 र्थः तत्परश्वरामेत्यर्थः तस्मिंश्च सति कार्त्तवीर्येऽभिधानियमने सति तत्कार्त्तवीर्येत्यर्थः राम
 पदस्य परश्वरामेऽभिधानियमनमिति शेषः व्यवस्थितेति निश्चितेत्यर्थः नियामकत्वस्येत्यस्या

दाहरणमित्यत्रान्वयः एवंस्थितेपि साहचर्यस्यनियामकत्वसंभवेपि तथाप्यथक् त्वदुक्तं अथदीक्षि
 तोक्तं तस्मिन्नांतं खंडयति अन्यतरेति हरीति येषां च विरोधः शाश्वतिक इति समाहारेकवैज्ञावः अतए
 वाहैकवद्वद्वाभीति स एव अप्यदीक्षित एव भूतमित्यत्रेति निषधपदसांनिध्यात् भूतस्य दस्यरा
 ज्ञिदोमपदसांनिध्यान्नागपदस्य गजेऽभिधानियमनं अर्थांतरविषयत्वेपीति रामार्जुनवत्पराक्र
 मशालित्वमित्याद्यर्थान्तराः एवमपि दिक्षितोक्तसांगत्यपि स्थितेयेति दीक्षितोदावितान्योन्या
 श्रयस्यानुदाहरादिति भावः तदर्थेति उदाहरणार्थेत्यर्थः प्रस्तावः प्रकरणमुपदिशति तथा च नान्या
 न्याश्रय इति भावः नियमाधीति तन्नियमाश्रयस्य प्रक्रांतत्वे एव प्रकरणस्य नियामकत्वमिति भा
 वः द्वितीयावेरोधितोदाहरणमाह सहेति आदिना तु मुनादिपरिग्रहः छेदनादीत्यस्य प्रयोजनमिति
 शेषः भवे अभिधानियामकमिति शेषः अतश्चब्दाः शिवपराः काष्ठावृत्तीत्यनेनानन्यसाधारण

त्वं सचितं उक्तं स भवच्छेदजनक भजनकर्मत्वस्य शब्देति भवच्छेदफलकचैत्रामिन्नकर्तृक
 स्थाणुकर्मकभजनमित्यस्यैव शब्दबोधत्वादिति भावः प्राचीनाशयं सचकं मतोतरमाहलिंगं
 ति एकपदार्थइत्यस्य विवरणं वदार्थान्तरेणान्वित एवेति एवं चासमस्तारं डेकपदार्थोलिंगमि
 ति फलितं भवच्छेदनादिकंच भजनादिरूपमिन्नपदार्थान्वितमेव भवधर्मइति भावः कोपादि
 रितिकुपितो मकरध्वजइत्यादौ उक्तेति भवच्छेदजनकभजनकर्मत्वरूपस्तु भजनादिरूपमिन्नपदा
 र्थान्वित एव भवधर्मेनान्वितइत्यर्थः अत्रारुचिः स्फुटीभविष्यत्यनुपदमेव शुष्मदर्थः शक्ति
 त्रियमनमिति शेषः एवमग्रे सर्वत्र नचेति नहीत्यर्थः अर्थान्तरेति हस्तसर्पेत्यर्थः प्राचीनं
 उयति देवस्य त्यादिवदंतीत्येतेन अर्थान्तरेति भूपनगरारिरूपेत्यर्थः तस्य पुराणतिपदस्य
 देवेति सुरेइत्यादिः पदान्तरेति त्रिपुरातेरिति त्यर्थः अस्मिन् देवस्य त्रिपुरातेरित्यस्य वदंतीति

सचितामरुचिमाह तत्रेति देवस्य त्रिपुरारतेरिति पाठे इत्यर्थः प्रकृते च वैरित्वं त्रिपुरासुरावित
 मेव शक्नोतीत्याहुत्रेमतो न दोष इति भावः वस्तुतस्तु त्रिपुरारतिपदस्य योगरूढत्वेन रूढार्थान्वि
 त त्रिपुरासुरवैरित्वस्यैव प्रकृतशक्यधर्मत्वं शक्नोतीत्याहुत्रत्वं च योगमर्यादोपस्थितपदार्थावेक्षया
 रूढोपस्थितपदार्थस्य भिन्नत्वं स्पष्टमेव सुधियां केवलत्रिपुरासुरवैरित्वस्य तत्पीड्यमानभूभृत्त्वपिस
 त्वेन शक्नोतीत्याहुत्रत्वाभावाच्च एवं चैकपदार्थस्य स्य यथाश्रुतत्वमेवास्त्विति बोध्यं नोक्तदोष
 ति शब्दांतरसंनिधुदाहरणत्वाभावरूपदोषो नेत्यर्थः अयमिचरितस्य अर्थान्तरप्रत्यापकस्य गव
 षणे अन्वेषणे तन्मूलोक्ते प्रकाशकारोक्ते मधुनः मघस्य वदंतीति सूचितामरुचिमाह तत्रेति म
 धुने सुदाहरणविषयभूतमित्यर्थः मादने करणेषु दुर्वाचकतेति शक्नीत्यर्थः असाधारणत्वाभावा
 दिति भावः द्रष्टापन्नावाहनात्विति अप्रच्युतमितिको किल मादनसामर्थ्यस्य वसंते एव प्रसिद्धेति

भावः शाब्दत्वात् शाब्दत्वाभ्यामिति मधुरकेण कमदाश्रयः कोकिल इति हितत्र बोधः शाब्दः कुपितो म
 करध्वज इत्यत्र तु कोपाश्रयाभिन्नः काम इत्येव तथेति भावः एवं भेदस्य प्रागेव नुक्तत्वात् तत्रापि कोपसाध
 नो ह्येव स्य सुवचत्वाच्चाहैकानेकेति आक्षिप्तेति विशेषरूपेणाक्षिप्तेत्यर्थः सांमुख्येन संमुखत्वेन
 तेन मुखेन तदुक्तीति अधिकरणोक्तीत्यर्थः एकत्र आद्ये अर्थान्तरेति परमात्मवानरादीत्यर्थः आ
 दिभ्यां रात्रिवद्वादिपरिग्रहः श्रेतेरस्येत्यत्रापि बोध्यमिति शेषः पुनपुंसके पुनपुंसकत्वे सहस्रस्य यो
 रितस्य सहस्रदोरिति क्रमो बोध्यः पाठ एव वेत्यं नभाः श्रावणः एह हेति एह हे मे न त्यणि पा एह हे मे त्रे हिं
 अष्टिवत्त्रे हिं एह हे मे त्रावत्या एह हे मे त्रे हिं दि अ ए हिं एतावन्मात्रे स निक एतावन्मात्रे रक्षि पत्रैः एता
 वन्मात्रावस्थी एतावन्मात्रे र्दिवसैः अर्थसामर्थ्येन अर्थयोग्यतया यथा संख्यमन्वयः बोधकवैचि
 त्येति परार्थयोर्वै कार्यकारणभावस्तद्बोधके रार्थः नियामकस्य अर्थादेः वैचित्र्येण भेदेन प्राचा

मितिसूचितासूचिमाहवस्तुतस्त्विति साधारणत्वे सतीति शेषः स्यादसिक्तत्वाभावे सत्त्वोपदेत्यर्थः
 नियामकस्य अर्थादेः वैचित्र्येण भेदेन प्रादाहयथा कथंचिदिति प्रागुक्तरीत्या अर्थादीनामसंग्राहा
 दाहप्रायश इति तेषामप्यंतर्भावसंभवादाह सर्वथैवेतिततः लिंगात् तत्र त्रयोदशभेदानां मध्ये अ
 लंकारस्येत्यस्योपमेत्यादिः अविरलेति संततैत्यर्थः अक्नीवल्लयः भूमंडलः धनदानामग्रे आदौ महि
 तापूजितामूर्तिर्यस्य सः अत्रेति हस्तवितरणदातृजनभूषेष्टिति भावः तन्मूलकेन शब्दशक्तिमूलके
 न अर्थोतीति रंद्रवृत्तौ तेत्यर्थः षष्ठ्यर्थे बहुव्रीहिद्वयं करतलं एरावतशुंङागंडस्थलं धनद कुबेरः
 अप्रस्तुतस्यः असंबद्धस्य श्लिष्टेति अयमैंद्रीमुखं पश्येत्त्यादौ व्यवहारस्य मुख्यचुंबनादिरूपस्य
 आरोप्येति अन्यथाः संबद्धाभिधानं स्यादिति भावः इहापि करतले स्यादावपि तथा च मध्यमका
 व्यत्वं नोत्तमकाव्यत्वमिति भावः व्यंग्योपमेति व्यंग्यरूपोपमयेत्यर्थः समासोक्तावपि उक्तरूपायां

अत्रच करतलेत्यादौ एवमप्रेषि व्यवहारिणो जागृदेः तदुच्यते सार्वभौमेति नानार्थपदोपेत्यर्थः स्व
 भावसुंदरस्यापिशृंगारदेः क्वचिद्रूपभावेदर्शनादाहकार्यप्रवृत्तदेव तयोचेति अन्यथानानार्थ
 शब्दघटितकाव्यकरणरूपकविप्रयासानर्थमापन्निरिति भावः वस्तुमात्रे प्रकृतार्थः यथा वस्तुमात्रे
 जेति वीररुद्रभट्टानदृष्टाजपलक्ष्मीसमाहृतान् रणे कर्षेत्परिवर्धके शांस्ते कंदकिद्रुमान् इत्यादावि
 ति भावः तुल्येति उक्तहेतोस्तुल्यत्वादित्यर्थः अनलंकादत्वेऽवयवत्वं हेतुः अदृष्टेति छेदः सादृश्यं
 ज्ञेयं तद्रूपोपमांशेनोपमानेन उक्तमेवार्थं विशदयति यति यथेति गुणीभूतव्यंत्वापत्तेरिति अयं भा
 वः विशिष्टेऽप्युपमाशरीरं त्वेपि उपमेयांशस्य न व्यंग्यत्वं शनौ वतस्त्राभात एव च तदघटकव्यंग्यांश
 स्य तदघटकवाच्यादनतिशयपित्वेन गुणीभूतव्यंग्यत्वं दुर्वीरमिति अत्र वदंति अलंकाराणां मुदी
 पनविधेयारसाद्युपयोगित्वेनालंबनोपेक्षयोर्हीपनेऽधिकचैवैतत्कारित्वस्य सर्वानुभवसिद्धतया कातले

तिपदवाच्यालेवनविभावापेक्षयाअतिशयित्वातध्वनित्वमव्याहृतमेव-साद्यपेक्षयागुणीभूतव्यं
 ग्यत्वंत्विष्टमेव समासोक्तौतुआगत्यसंप्रतिविशेषविशेषलंगीमिति सखी शिक्षावाक्ये-प्रकृतनाय
 कहेनांताध्यायेविनातदनुपपत्तेर्गुणीभूतव्यंग्यत्वंत्विष्टमेव-यन्नतुतस्यापिरसाद्युपस्कारकतया
 वाच्यादतिशयितत्वंप्रायुक्तरीत्यातन्नास्तुनामध्वनित्वेतस्याःनचैवमप्युपमाकृतौत्कर्षमादाया
 लुध्वनित्वंअलंकारध्वनिरितिकथमितिवाच्यंअलंकारकृतौत्कर्षध्वनावेवालंकारध्वनिरि
 तिव्यवहारतइति-विनिगमनाविरहादाहास्येवेति-प्रभेदस्येवेत्यर्थःप्राचोक्तमुपमालंकारध्व
 न्युदाहरणंत्वंइतिअन्यच्चेति-किंचेत्यर्थःश्लेषभित्ति-तन्मूलकं-विधीयमानेइतिक्रियमाणे
 इत्यर्थःएकपदोपात्तत्वादन्त्यदित्यन्वयः-इतुउल्लास्येत्यादौतु-इतिःपूर्वग्रंथसमाप्तौ-अलंका
 रंतरमितिउपमातिरिक्तमपीत्यर्थःस्वीतिसूर्यवंशप्रीतिमनुष्यपक्ष्यभयसमूहप्रीतिंअवाहितिअ

प्रतिबद्ध प्रवाहा-शोभनं वार्जलं तत्संजातं यस्य तादृशः प्रवाहो यस्य सा-विरोधश्चेति अलंकारे ध्वन्युत्तर-
 ति शेषः द्वितीयोऽर्थस्य च-अप्रकृतार्थस्य च-तदेति अपि बोध्यविरोधेत्यर्थः ननु निपातानां द्योतकत्वे
 नोक्तत्वाभावात् ध्वनित्वमेवात आह निपातानामिति-तथा च द्योतकत्वं विलक्षणमिति भावः न तथा
 त्वं न ध्वनित्वं-प्राचीनोदाहरणे शंकेते न न्विति-ननु तादात्म्यवदुपपत्तिः स्यादत आह नामार्थ-
 योऽसि-संसर्गत्वे तदघटके-तादात्म्यस्य संसर्गत्वं तु तंत्रांतोऽप्रासिद्धमिति भावः ननु प्रतीत्यन्यथा
 नुपपत्तिरेव मानमत आह पर्यंत इति-पर्यवसाने इत्यर्थः मात्रपदेन वाच्यत्वनिर्गसः अंतर्भावः
 मृणालेत्यादौ-शब्दशक्तिमूला लंकारांतरा ध्वनिमुदाहरति यथावेति-भगवत्पक्षे-धिकाप्रीतिर्यस्य
 सद्गिरसमंतात् परिपूर्णमंडलं यस्य निष्कलंकः पवित्र आत्मा यस्य सोऽयं भूयो भुवि मोदत इति प्र-
 कृतार्थः रुद्रपक्षे-सितपक्षे-धिकरुचिः सदा सर्वकाले संपूर्णमंडलः निष्कलंकः कलंकश्च न

असंतकलंक३

आत्मा यस्य सोऽयं भुवि मोदते इति चंद्रवैधर्म्यात्माऽप्रकृतोर्थः यद्वा कृष्णपक्षे पापकर्मणि अधिकरु-
 चिः सदा संयथा तथा पूर्णमंडलं यस्य निष्कलंकं आत्मा यस्य सोऽयं भित्त्यप्रकृतोर्थः तत्रेति अप्रक-
 तार्थप्रयुक्तव्यतिरेकालंकार इत्यर्थः व्यज्यत इति शेषः उदासीनेति द्वेषो भयानाविष्टे सतीति शेषः
 असंगतेरिति रत्नेरेवाभावादिति भावः ननु स्य विंशे कृत्स्नत्वसंभवोऽत आह गुणी भूतेति अन्यत्रे-
 ति शेषः अन्यथा तथा नंगीकारे निरूपेति उपादानसंभारः उपकरणसमूहस्तूलिकादिकं तद्रहितं
 यथा स्यात् तथा अभिज्ञावेव शून्ये एव चित्रं नाताकारं जगत् न्वते तस्मै अनिर्वचनीयस्वरूपाय कलाचं-
 द्रस्य षोडशो भागस्तेन श्लाघ्यापशूलिने महादेवाय नमः पक्षे विज्रमालेखं कला आलेख्यक्रि-
 या कौशलं च तैः प्राचीनैः राज्ञ इति हेवालेखं मत्प्रतिकूलाद्राजत्सकाशादपस्थितं महत्सं-
 थस्य मम भयं वा सदानविधानतो वा रयेत्यन्वयः वा सश्रदानं चेत्यर्थः नेदापोहोति अभेदेत्यर्थः

नयास्तुअवुरणनविषयोस्तुतथाचता^{शुं}दलंकारध्वनेरेवोदाहरणंनवस्तुध्वनेरितिभावःयुगपदुल्ल
 सितेउपमानोपमेयेयथोस्तयोरित्यर्थःतस्यवाक्यभेदस्यआच्छादकेतिनृपरूपार्थेत्यर्थःआ
 छाद्येतिचंद्ररूपार्थेत्यर्थःशक्तिनियमेनेतिभावःनास्ति तुल्यकक्षेतेतिएवंचाच्छाद्याच्छादकभावे
 नविवक्षितत्वादीदृशवाक्यभेदेदृष्टापन्निरितिभावःअत्रवालेइतिपदेनव्यंग्यस्यवाच्यादपमान
 ताकरणादयोग्यमेतत्तश्चिरितिशानिर्ग्रहःअशनिर्वज्रंचपुनस्तुर्थेउदारउद्भटःअनुदारःअ
 नुगतदारःनृपदत्तैश्वर्येणाप्रवासात्नउदारोयस्मादितिवापक्षेःशानिःशानिविरोधीतजोःसु
 रादाविवविरोध्यर्थकत्वात्अनुदारउदारादन्यःशवलितमेवउक्तवस्तुव्यंग्यमित्यनुषंगःतदलं
 कारसत्त्वेहेतुमाहशत्रुविरुद्धस्येतिविरोधिश्चिजोःसुरादाविवविरोध्यर्थकत्वात्अनुदारउदाराद
 न्यःशवलितमेवउक्तवस्तुव्यंग्यमित्यनुषंगःतदलंकारसत्त्वेहेतुमाहशत्रुविरुद्धस्येतिविरोधिश्चिजो

विरोधं तन्मित्रत्वादेकस्य विरोधिद्वयकर्तृकहननकर्मत्वायोगेन तादृशहननकर्मत्वयोरपि विरो-
 धादिति भावः राशौ विहतात्तत्त्वमादाये कोपस्यातिशयितत्वमादायवातत्परिहारः अत्रानिरस्यत्र न
 अविरुद्धार्थके इत्युक्तं न चैवं विरोधेः स्पष्टं व्यंग्यता तन्मूलकहननकर्मत्वयोर्विरोधस्य व्यंग्यत्वे
 नाक्षतैः तमादायेव च विरोधाभासः तस्मैव समाधानात्तन्तुनयोर्विरोधस्यास्य समाधानमस्ति एते
 नैकधर्मिगतत्वे एव विरोधस्यालंकारत्वात् तत्र विरोधालंकार इति परास्ति तादृशकर्मत्वयोरे-
 कधर्मिगतत्वस्य स्पष्टत्वात् अन्ये तु विरोधिनोरप्येकशत्रुसंभवान्न तादृशहननकर्मत्वयोर्वि-
 रोध इत्याहुः द्वितीयाहं चानुगतदार इत्यर्थे न तत्परिहार उक्तस्वरतिदिक् एण न यथेति स्वतः
 संभविवस्तु नावस्तु ध्वनिर्पथेत्यर्थः संसृष्टमिति शिदृशहननकर्मत्वयोर्विरोध इत्याहुः द्वि-
 तीयाहं चानुगतदार इत्यर्थे न तत्परिहार इति भावः आसन्नतिशयभाविनीयाकमलाना

मुसन्निस्तद्वंजनेत्यर्थः अस्मेति अलसशिरोमणिर्धूर्त्तानामग्रणीः पुत्रिधनसमृद्धिमयः इति ज
 ल्पितेन नतांगी प्रफुल्लविलोचना जाता पतिवरे प्रतिधात्र्याः प्ररोचनोक्तिः पूर्वीर्द्धं उन्नतार्धकविवा
 कां हे पुत्रि अयं वरः निरुद्योगश्रेष्ठः धूर्त्तश्रेष्ठः प्रचुरधनसमृद्धिः इति भाषितेन ह्यज्जयानतांगी का
 चित्कन्या हर्षविकसितलोचना जीतेत्यर्थः अत्रालसत्वेन नायिकांतरागमनं सूच्यते धूर्त्तत्वे
 न रतेष्वनादृतगुणत्वं धनिकत्वेन कृपणतया दातृत्वं च सचितं सत् अन्यसामनो कर्षणीयत्वं
 मद्युपभोग्यत्वं च व्यनक्ति तद्विषयकं च कुमार्याज्ञानं प्रफुल्लनयनत्वेन वस्तुस्वहेतुहर्षव्यंजनद्वारे
 ण तत्कारणीभूतं सामाजिकेषु व्यज्यते केचित्तु अलसत्वेन धनिकत्वेन चाप्रवासित्वं धूर्त्तत्वेन
 संभोगेष्वतत्त्वं धनिकत्वेन नौनाधनदातृत्वमपिनतांगित्वेन नमस्कारः तेन स्वाथमानिनीत्वं
 प्रफुल्लनयनत्वेन हर्षः तेन समैवोपभोग्यो नाविदग्धायो इति वस्तुव्यजनमित्याहुः तेषां विशेष

मना ५

स्या २

षणानानिरूपितत्वेन कथितत्वेन एवमत्रेपि परीति अस्य कामिनीनिष्ठ कृत्वादिति भावः तस्येति
 परिफुल्लविलोचना त्वस्य हर्षाख्यव्यभिचारिभावकार्यत्वेनेत्यर्थः कार्येण कारणानुमानस्य प्रसिद्धत्वा
 दिति भावः विभावः कारणं तत्सत्त्वे एव हर्षोदयात् न ही त्वस्य वक्तुं शक्यमित्यत्रान्वयः तद्विभावेति भा
 वविभावेत्यर्थः हि सचित्तमशकत्वे हेतुमाह केवलस्येति विशिष्टस्य तत्त्वस्य सिद्धांते वक्ष्यमाणत्वादि
 दं विशेषणं विलोचनाया इति सत्त्वेन तस्या इति शेषः अनैकान्तिकत्वात् व्यभिचारितत्वात् इय
 मणीति इति भणितेनेत्याद्युत्तरार्धस्य योर्थस्तद्वशेन प्रापितो यस्तादृशपरिफुल्लविलोचनात्
 रूपधर्मस्तेनेत्यर्थः तस्यैकपदा बोध्यत्वादर्थवशं प्रापितेत्पुनः विभावेति हर्षभावविभावेत्यर्थः
 भावध्वनेः हर्षभावध्वनेः द्वा रस्य तद्विभावामिव्यक्तिरूपस्य तस्येति अपसिद्धांतत्वस्येत्यर्थः त
 थाचसिद्धांत एवापमिति भावः मृद्दीकेति स्वतः संभविवस्तुना अलंकारध्वनिर्गथेत्यादिः मृद्दीका

द्राक्षासिताखंडशर्करास्वर्गतिनस्वर्गप्रतिगतेन अपिसमुच्चैयमाहरंमेति भूयः पुनः पुनः अयं सांप्रत
 मनुभूयमानः निःकृष्टेति परिदृश्यमाने तच्चरीरादिदृश्यकृतेत्यर्थः तत्त्वं च तस्य भवतामदीयेत्या
 भ्यामाविष्कृतं अर्थेति मधुरिमोक्षारलक्षणरूपेण तथा भूतेन स्वतः संभविना नाम्न इत्यस्य तादात्म्या
 ध्यवसायेत्यत्रान्वयः अनेकजन्मस्य वृत्तांतप्रत्यक्षीकरणे कारणभूतो यो योगाभ्यासजन्यसिद्धिर्वि
 शेष इत्यर्थः अर्थापत्तेर्मानांतरत्वाभावादाहवाच्येति तदेतितदप्राप्तिमहादुःखविलीनाशेष
 पातको तच्चिंताविपुलाङ्गादक्षीणपुण्यचेया तथा चिंतयंती जगत्सूतिं परब्रह्मस्वरूपिणं नि
 रुद्धासतया मुक्तिं गता सा गोपकन्यका जगत्सूतिं श्रीकृष्णं तत्संभोगा प्राप्स्यामहादुःखं ते चिंतया
 विपुलाङ्गादः नास्य प्राणाः समुत्क्रामंति अत्रैव समवलीयंते इति श्रुतेर्मोक्षकाले निरुद्धासता च य
 शब्दार्थमाह पुंजेति स्वस्वेतितत्तदुःखसुखरूपफलजनकैत्यर्थः तासां अलंकृतीनां अत्र प्र

कृतलक्ष्येतथाचसिद्धांतोऽन्यविषयकइतिभावः तथावाच्यसिध्यंगं वाचेतिवाच्यसिध्यंगरूपं प
 त्गुणीभूतव्यंग्यतत्तापत्रेद्विर्थः यथाचात्रप्रकारांतरेणाचमत्वसिद्धिस्तथास्पष्टप्रधस्तातसर्वज्ञेति
 सर्वज्ञनेत्यर्थः स्थितेति सर्वज्ञत्वासंबंधेतत्कल्पनादितिभावः सुदोषः गुणीभूतव्यंग्यत्वापत्तिरु
 पदोषः पुढाणेत्युपलक्षणं प्रत्यादरपि तथाचवस्तुतस्तत्सत्तैवेनकल्पनमिति नसंबंधातिशयो
 क्तिरितिभावः अभ्युपेत्याप्याहोयवेति अनुगमः संबंधः पांडुभावः पांडुत्वं उपचीयतेवर्द्धते नदं
 तातिस्वतः संभव्यं लंकारेणवस्तुनोपपद्येत्यादिः मदशब्दे अर्श आद्यकः विरुदावलीस्तुति
 परंपरं अहितमंदिरेशत्रुगृहे तद्वधितावत्यर्थं एवमग्रेपि पमयेतिवाच्ययेतिशेषः व्य
 ग्यस्येति तच्छृण्विति विषत्वादितिभावः तन्निष्पत्तेः उपमानिष्पत्तेः विनिगमनाविरहेप्याहो
 पमेयीभूतेति उपमावाच्यहेनतदवस्थायां यदुपमेयंतद्रतंधर्मस्यैवतन्निष्पादकत्वं नतृप

मेघभूतोपमाव्यंग्यरूपकोपगतस्यातद्वर्मस्य तदा तस्यानुपस्थितेः तथा च यस्य तन्निष्पादक
 त्वं न तस्य व्यंग्यत्वं यस्य तत्त्वं न तस्य तत्त्वं सोऽनुपात्त इत्यन्यतः अस्योदाहरणांतरमाह यथावे
 तिः तैरविकिरणाः पुष्पान्पातुतके येषु तरूणा मतिनिविडमंतः प्रदेशं विदार्य भूमिगतेषु अ
 तिदीर्घसुवर्णदंडसंबन्धिभ्रमेण भूतं पोषितं मनोयेषां तेजनाः हंत इत्याश्चर्ये पादान् किरणान्धि
 त्संतिधर्तृमिच्छंति च किंच शुक्रवालकाः येः संमिन्ने मिश्रिते तरुपत्राग्रनिष्ठचंचलहिमकणे पा
 दादिमीवीजस्य बुद्धिस्तया चंक्षाश्चाल्यं ग्रहणार्थं व्यापारमंचेति कुर्वतीत्यर्थः अत्र भोजिमान
 लंकारः तद्व्यंग्यमाहात्रेति अपि नाऽतिश्रौ उदितमिति तादृशी लंकारेण लंकारस्य पक्षे त्या
 दिः तदवधीति कविप्रौढोक्तिनिष्पन्नवस्तुनावस्तुनोपपत्त्यादिः तदवधितावत्पर्यंतं एवं मग्रेपि
 निष्पन्नैव वस्तुनैव सत्यं व्यंग्यमाह सुनीतिद्विलासे सुस्थिते इत्यर्थः अस्मदुदाहरणाभा

संखंडयतिकस्मादिति उपस्करणाय भूषणाय भावाः पदार्थाः वर्तनं वृत्तिर्विवनमिति यावत् उन्नरा
 धार्थमाह मेति अद्वीयाः भक्षणीयाः अस्य नियमेन लोकसिद्धत्वाभावादाहुः प्रौढोक्तीति कवीत्या
 दिः गुरोति सज्जनेत्यादिः तस्य व्यंग्यभूतवस्तुनः पर्यायोक्तेति पर्यायोक्तंतु गम्यस्य चोभंग्यंतरा
 श्रयमित्युक्तेरिति भावः हियत देवा इति कविप्रौढोक्तिनिष्पन्नालंकारेण वस्तुनोपथेत्यादिः के
 इति मध्यमणिन्याये नान्वेति पूर्वदेवाः असुराः समिति संग्रामे मम पुरस्तादित्यन्वयः नर इति ज
 संतं सुग्येति सुग्यरूपशत्रुसंबन्धिप्राणरूपदुग्धभोजनकृतस्निग्धकांतिरित्यर्थः रूपकेण स्वक
 सर्परूपकेण साहंकारेति कविप्रौढोक्तिनिष्पन्नवस्तुना अलंकारस्य यथेत्यादिः व्याख्यातमि
 दमधस्तात् अविवेकः अभेदः इदं च व्यंग्यत्वमभ्युपेक्ष्य वस्तुतस्तदेव नेत्याह व्यंग्यत्वेति वा
 च्यत्वात्तस्येति भावः कीर्त्तितयथा संख्यमन्वयः उपपत्तेरिति शविता सविधे इत्यत्र व्यंग्यता

वच्छेदकेच्छात्वरूपजातिरूपेतिपाठः तेन रूपेणैव मनोरथपदेन बोधनान्न पूर्वग्रंथविरोधः मनोरथ
 स्वेच्छात्वयोर्घटत्वकलशत्ववदेकत्वात् इह तु भ्रान्तिरिति त्वमानंदावलोकनत्वयोर्व्याप्यव्यापक
 भावनभेदादिति बोध्यं यथा तु येन रूपेण स्वमग्रेपि दपिते इति कविप्रौढोक्तिनिष्पन्नालंकारेण
 लंकारस्य यथेत्यादिः पूर्वोत्तरेति लोके सिद्धत्वाभावेन कविप्रौढोक्तिनिष्पन्नाभ्यामित्यादिः अनु
 संधानं ज्ञानं तत्प्रयुक्तात् तदसहिष्णुशब्दमाचुर्यप्रयुक्तात् प्रधानेति तदुपकारकतयेत्यर्थः च श
 ब्दानामिति निर्धारणे षष्ठीः अयं ह्यस्य ध्वनिः एव मग्रेपि विनिगमनाविरहादाहार्थेति गतार्थपि
 तुमिति शको यमस्य स्यात्तुषंगः उदेति ह्यस्य ध्वनेरित्यादिः अत्र हासरमालिपदिनीशब्दास्त
 दसहाः अन्ये तत्सहा इति साम्यं तेन पदसमूह रूपवाक्यनिष्ठत्वेन अस्य ह्यस्य ध्वनेः न विरोध
 इति तस्याप्यन्तरपदत्वमादाय पदसमूहत्वादिति भावः मात्रपदव्यावर्त्यमाहनत्वमिति सा

मान्यशून्यत्वमितिसामान्याभावइत्यर्थः तथा तत्र कारणमितितदर्थः अत इति तथा वक्तु मत्रा क्यत्वे
 नतद्विन्नत्वे एव तत्त्वस्यावश्यवक्तव्यत्वादित्यर्थः अयं ह्युत्थो धनिः उक्तरीत्या भेद संभव एवात्रास्
 चिः उपसंहरति इत्यमिति तत्र निरूपणीयेतस्मिन् वक्ष्यमाणेति वक्ष्यमाणं लक्षणं यस्यास्तस्या
 मित्यर्थः सत्यामिति शेषः अलंकारात्मनेति रूपकान्तिशयोक्तिहेतुलंकारात्मनेत्यर्थः जह
 त्त्वार्थाः जहत्त्वार्था चेति अनयोरेवोपादानलेक्षणलक्षणेति व्यवहारः कथं कीदृशं अत्रो
 न्नादिपदानां स्वार्थत्यागेनाधमादौ लक्षणा अपरेति अजहत्त्वार्थेत्यर्थः इदमेति तृतीया
 तत्पुरुषः नियमपवधानः शक्येवेति जगन्नाथत्वेनेति शेषः अनेनाजहत्त्वार्थत्वं प्रकटितम्
 पदोत्तरेण जगन्नाथपदातिरिक्तेन तैक्षण्यादिलक्ष्ये इति वाच्यार्थगतं यतैक्षण्यादितत्त्वं
 क्षयवृत्तितया व्यंग्यमित्यर्थः उपसंहरति तदेवमिति विनिगमनाविरहादाह शब्दस्येति के

चित्तवैयाकरणमीमांसकादयः अपरे नैयायिकाः एवमपि उक्तरित्यातिप्रसंगवारणेऽपि वि-
 वक्षितेति शब्देति तृतीयाश्रुतेरिति भावः स्वज्ञाने स्वज्ञानापेक्षत्वेनात्माश्रयस्य दृष्ट्वादसं-
 गतिमुपपादयति न चेति न हीत्यर्थः प्रमाणमस्तीति प्रकृत्यादित्वाद्वा न्येन धनवानित्यादिव
 तृतीयाया अभेदार्थवत्त्वेन न कश्चिद्दोष इति चिंत्यमेतत्सर्वम् निरूपिताभिधां विभजते स यमि-
 ति धातूपेति पंकादिभिर्मिथ्यासंख्येनान्वयः उभयोः समुदायावयवशक्त्योः विधाः प्रकाशः द-
 षणानां प्रतिपादकत्वं निष्ठतत्वासंभवासंगतिरात्माश्रयाणां विषयविशेष इति औषधी-
 रूपे इत्यर्थः शंकते समुदेति अनन्वयेन मिथरुत्यादिः यदन्वयायोग्येति एवं च योगबोधा-
 र्थान्वयायोग्यार्थप्रतिपादकत्वं रूढेः केवलत्वं रूढिबोधा र्थान्वयायोग्यार्थप्रतिपादक-
 त्वं योगस्य केवलत्वं परस्परप्रतिपाद्ययोरर्थयोरन्वययोग्यत्वे संकर इति फलितं बोधक

चोखेतीतिभेदयोस्त्यर्थः तादृशकैवल्यविवक्षायां मानाभावादाहान्येत्विति संकरस्ययोगसू-
 त्रिच्छब्देनैव प्रसिद्धेर्मतांतरमाहचतुर्थ एवेति एवेनाभिधापदसंबन्धेन संकरभेदनिरासः तथा
 चाभिधाचतुर्विधेति भावः सिद्धांतमतमाहाखंडादिति हिस्त्वर्थे तत्र असंबन्धनो मध्ये तथा
 चाभिधायाः रूपाव्य एक एव भेद इति भावः अत्र श्लोके ते अथेति गीष्पतिरिति राजवर्णन-
 मिदं अतिशयेति राजनिष्ठगुणाद्यतिशयेत्यर्थः अनियंत्रणेन असंकोचेन प्रकरणादि
 संकोचकाभावादिति भावः प्रकरणादिसत्त्वे आह एकेनैवेति आवश्यकयोरिति पदद्व-
 योल्लेखेनोक्तातिशयव्यंजनार्थमिति भावः एकपदोपेति अंतरंगत्वदोहेतुरयं तयोः योगा-
 र्थरूपार्थयोः विशकलितेति पदांतरार्थेनान्वयइत्यस्यातुषंगः एवं योगार्थमात्रबोधक-
 त्वानुपपादनं आद्यदोषमुद्धृत्य द्वितीयदोषमुद्धरति नापीति तथासति द्वितीयपदानु-

पादाने सति नांतरीयकत्वेति मुख्यता तर्था विषयत्वेत्यर्थः त्रं काया अभावे तु इदं सति हि
रत आह पाक्षिकेति अत एवाग्रे नियमेनेति वक्ष्यति जगत कर्म । कवि कृतत्वे मुपादाने
ऽन्वेति प्रतिसंधानेन श्रोत्ररिति शेषः इत्यत्रापि इत्यादावपि शक्तान निबद्धि इत्याह योगेति
प्रत्यक्षेति गवादीनां प्रत्यक्षत्वादिति भावः अनुमानेति प्राणं द्रियादीनामतींद्रियत्वादि
ति भावः आनं स्यादिति अनंतरा क्रिक ल्यनजगौ र्वादित्यर्थः ज्ञायमानं सामान्यं प्रत्यासत्ति
रिति मतेनाह ज्ञात गोत्वादीति सामान्यज्ञानं प्रत्यासत्तिरिति मतेनाह गोत्वादिज्ञानेति प्र
त्यक्षेण अलौकिकेन गौरवस्येति द्वितीयो दोषो द्वारे प्याद्यदोषस्येत्यर्थः एतेन गौरवदोषानु
द्वारेण एवकारेण समानविशेषकत्वादिव्यवच्छेदः तदुक्तमिति प्रकाशकृतेति शेषः एक
काया इति तथा च नित्यत्वमापसिद्धमिति भावः एवमग्रेपि तथा सति धर्मिस्वरूपमात्रेण व्य

५ एकताया इति। तथा च नित्यत्वमपि सिद्धमिति भावः ५

बह्वर्णनिर्वाहकत्वांगीकारे गवर्णितिव्यवहारे इष्टा यस्या आह गोमिन्न इतीति अविशेषादि
 तिव्यक्तिसरूपाणां स्वतोऽव्यावृत्तत्वादिति भावः गौरित्यत्र विशेषणज्ञानविधमातस्योपयोगेपि
 नाप्यगौरित्यनेन व्यवहारमात्रे धर्मज्ञानसाध्यमित्युच्यते अभावज्ञानेपि प्रतियोगितावच्छेदक
 विशिष्टज्ञानस्य प्रतियोगितावच्छेदकज्ञानस्य बाहेतुत्वादित्याहुः शङ्कने शुक्लादीनामिति इ
 हापि गुणक्रिययो रभिधेयत्वेपि चेदित्यस्य तन्नेति शेषः तथैव भ्रम एव व्यक्तिगतः अर्थ
 व्यक्तिगतः अतिरिक्तस्फोटोटांगीकारे फलाभावादाहानुपलब्धेति वर्णानां जन्यत्वेन समुदाया
 संभवादाह केवलेति दर्शनं मतं मतांतरमाह सर्वेषामिति जातिगुणक्रियायदच्छात्राद्या
 नामित्यर्थः शब्दवृत्तेः परंपरया तन्निष्ठत्वकल्पने गौरवादाह तत्र तत्समयेति दालत्वयुवत्वह
 इत्वरूपेत्यर्थः तत्र कारणं व्यतिरेकलक्षणेति उपकृतं बहुना मेत्यादौ यथायोगं यथा

संभवं लक्षणाशरीणीति लक्षणाज्ञानकार्यतावच्छेदकं च तादृशशक्यसंबंधप्रकारकलक्ष्य
विशेष्यकशाब्दबुद्धित्वमिति प्राचीनालंकारिकमतंतदनंतरं व्यंजनया तादृशशक्यतावच्छे
दकप्रकारकलक्ष्यबोधइति च एकप्रवणत्वं तदेकासक्तत्वं विषयविषयिणोरिति उपमेया
पमानयोरित्यर्थः आद्येने आगेपेण द्वितीयेन त्विति अध्यवसानेनेत्यर्थः सहितेत्यस्यानु
पेगः तस्याइति गौण्याइत्यर्थः ननु गौरवात्सदृशरूपधर्मिलक्षणानयुक्ताः त आह सादृश्येति न
न सादृश्येन न स्यात् कथमपि न स्यात् अतिरिक्तेति अभेदेन तु बाधानेति भावः एवं सति
धर्मिलक्षणायाऽभेदेनान्वयांगीकारे सति धर्मिलक्षणाव्युत्पत्तिसंकोचसंगीकृत्यभेदान्वयेतु
स्यादौ लक्ष्यमिति भावः बोधावैलेति उपमायामप्यभेदेनैव बोधादिति भावः सदृशविशे

षण्चंद्रसंबंधासंबंधाभ्यामिति सदृशविशेषणभूतोयश्चंद्रस्तत्संबंधतदसंबंधाभ्यांसंसर्गतयाभास
 मानाभासमानाभ्यामित्यर्थः बोधवैलक्षण्यमिति शेषः मुखं चंद्र इत्यत्र चंद्र पदस्य तत्सदृशो ला
 क्षणिकत्वेन तस्यैकपदार्थत्वात्संसर्गस्यापिलक्ष्यघटकतया चंद्रसदृशयोः संबंधस्य संसर्गवि
 धया अभाने चंद्रसदृशमित्यत्र तु तयोर्मिन्नपदार्थत्वेन संसर्गस्य तत्त्वेन भानमावश्यकमेवेति भावः
 अन्यथा बोधवैलक्षण्यमात्रेणालंकारभेदांगीकारेः मुखं चंद्र इवेत्यत्रेति इत्यस्यामुपमायामि
 त्यर्थः इवस्य द्योतकत्वेन रूपकरीत्या संसर्गस्य तत्त्वेनाभानात्सादृश्यवाचकत्वेपितेन सह
 प्रतियोगित्वे संबंधः चंद्रसदृशमित्यत्र तु तत्प्रतियोगिकाश्रये लाक्षणिकतया अभेदस्य संबं
 धत्वमिति स्पष्टं वैलक्षण्यं सदृशवाचकत्वेपि स्वप्रतियोगिकाश्रयत्वं चंद्र इवेत्यत्र संबंधस्तत्र
 तु स एवेति स्पष्टा भेद इति भावः एतदुतादिति उपमालंकारादिति शेषः तद्रूपसंबेदनमिति ता

द्रूपमात्रसंवेदनमित्यर्थः एतेन भेदाभेदोभयप्रधानोपमा असाधारणरूपेणोपमानोपमेययोर्भे-
दः साधारणरूपेण त्वभेद इत्यलंकारसर्वस्वरूपं द्रव्यविरोध इत्यप्युक्तं उपायस्येति शक्ति लक्षणा
न्यतरस्येत्यर्थः तत्रापि लक्षणास्तु अत आह भेद इति अन्यथा तस्या प्रतिबंधकत्वे इत्यत्रापि द्रुप-
मायामपि ताद्रूप्येति ताद्रूप्यमात्रेत्यर्थः एवमुपायमुक्त्वा द्वितीयदत्तं खंडयति वेयं जनीति एवं न मु-
खत्वविशिष्टमुखत्ववच्छेदः तदेवाहनत्वितिरूपोत्तरेण मुखोपस्थितः सत्त्वादाह मुखत्वेति दृष्टा-
पत्तिं खंडयति अनुभवश्चेति स्वताद्रूप्यवदिति चंद्रताद्रूप्यवत्सदृशाभेदेत्यर्थः तस्मिन् विषये न
स्य ताद्रूप्यप्रत्ययस्य केचिदित्यनेनारुचिः सूचिता तद्दीजंतु स्वरूपसंवेदनरूपतैलक्ष्ण्यस्या-
पि संभवेन तावत्सर्वतगमनमर्थमिति अत एव प्रमाणं तत्राह निमित्ति अविमुखत्वसमुच्चाय-
कः रूपेणैवेत्यस्याभेदान्वयेत्यत्रान्वयः उपस्थापितैरित्यस्य मुखत्वानामुखादिभिरिति श-

लाभावोऽत आह प्रकृतं त्विति नन्वेवं प्राचीनविरोधस्तादृश्यसंवेदनस्य । ५३

६१
५
ननु लक्षणाज्ञानकार्यतावच्छेदकं प्राचीनसंमतं प्रागुक्तमिति कथं तथा बोधोऽत आह तत्र त्वदे-
ति नन्वेवमपि उपस्थितिबोधयोः समानप्रकारकत्वनियमभंगोऽत आह पदार्थपेति कल्प-
नाया आवश्यकतामाह त एवेति अपि नासमीपत्वसमुच्चयः ननु प्रकृतं फलत्वस्य तैरुक्तत्वा-
दित आह तादृश्येति तदसाधारणेति विजातीयाद्वा दकत्वेत्यर्थः इत्थं चेति रूपकैतथा बोधे
तथा फलं जाक्रियमाणे चेत्यर्थः उपमातोरूपकस्येति उपमायां तथा बोधाभावात्साधारण-
स्यैव गुणस्य प्रतीतिश्चेति भावः अत्रापि पक्षेऽरुचिं सूचयन् प्रतीतिरमाहा परोत्विति करं वितं वि-
शिष्टं सादृश्यस्य धर्मरूपत्वेति रक्तत्वे च भेदः । वगर्भत्वादिति भावः जीवा तु जीव नोषधं-
स्फुटो भेदे इति उपमायां चेद्रभिलं चंद्र सदृशमिति बोधः रूपकैतु चंद्र सदृशमित्येवैति भावः प-
क्षेऽस्मिन्नित्यस्यापरमित्यनेनान्वयः ननु मुखं न चंद्र इत्यादि बाधज्ञानसत्त्वेन कथं तथा बोधोऽ

भेदः ६१

तद्

तआहवाधेति अनाहार्येति तत्सत्त्वेपीच्छारूपोत्तेजकवशादाहार्यस्य जायमानत्वादिति भावः
 नचेत्सस्यैवमिति शेषः शाब्दान्यत्तु निवेष्टादितितदर्थः नन्वेवं प्रकृतेऽपि योग्यताज्ञानाभावात्क
 थं बोधोः तआहमुखमिति अतएव आहार्ययोग्यताज्ञानसत्त्वादेव शाब्दबोधे शाब्दबोधत्वाव
 च्छिन्ने लाघवात्किं थं बोधोः तआहमुखमिति अतएव आहार्ययोग्यताज्ञानसत्त्वादेव शाब्द
 बोधे शाब्दबोधत्वावच्छिन्ने लाघवोन्मतांतरमाहाहार्यएवेति मावास्त्विति वद्विनासिंच
 तीत्यादावपि आहार्यज्ञानस्यैवत्वादिति भावः असौमयत्रान्वयः उक्तं दृश्यति अवश्यं चेत्सा
 दिना अभेदेत्यस्योद्देश्येत्यादिः एवमवच्छेद्यमाहनत्विति अन्यथा वैपरीत्यांगीकारे विरु
 द्धे सत्रास्यान्वयः उपमितविशेषणोति उपमितं व्योघ्रादिभिः प्रयूर्यं सकादयश्चेतीत्यर्थः त
 तयोः स्वीकारेयतिदनुपपत्तिः सावैपरीत्ये निष्पीयिके स्यात्वं उलार्थः बाधकस्य तत्कार

कालिङ्गनासंभवस्य बाधकाभावेन तादृशमनोहरत्वासंभवाभावेन प्रागुक्तेति प्राचीनोक्तेत्यर्थः
 नास्ति बाधकमिति प्राचाऽनुक्तत्वादिति भावः सिंचतेरपीत्यपिरेवार्थः उत्सृजेति अत्र तु य
 थालक्षणा तथा स्फुटीभविष्यति विनिगमनाविरहादाहानुभवेति तत्र विस्वादादाहापि चे
 ति सद्यः समानधर्मश्च एवमादौ दृष्ट्यादावित्यर्थः अत्रादिशब्दस्य प्रकारार्थत्वात्तत्तयोजक
 धर्ममाहोपात्रेति तदुमेति उपात्रधर्मन्याङ्कादकत्वादित्यर्थः तथानुभवे विस्वादादाहा
 कितानातिः अक्षाणोद्रियाणि अक्षाः पद्माक्षाश्च तत्समूहव्याप्तानि रोगसहितानि सरो
 गानीत्यर्थः श्लेषेति शब्दश्लेषनिमित्तकोयो विशेषणार्थयोरभेदाध्यवसायस्तद्विषयीभू
 तोयोधर्मस्तद्व्याप्तत्वसंज्ञास्वरूपस्तमित्यर्थः एवमग्रेपि एवं चात्र पौनरुक्त्यं दृष्टमिति भा
 वः शब्दोपात्रेति लक्षणयेति भावः तथाच रूपकोच्छेदापत्तिरिति भावः वाच्यतायामेवेति

शक्तेतिभावः तदभावेतिप्रतिपक्षज्ञादस्यनसादृश्येनाक्तिः किंतुलक्षणेतिभावः इष्टापन्नावा
 हकिंचेति विद्वदिति विद्वन्मानसहंसवैरिकमलासंकोचदीप्तद्युतेदुर्गमार्गणनीललोहि
 तसमित्स्वीकारवैश्वानरः सत्यप्रीतिविधानदक्षविजयप्राग्भाभिप्रभोसाम्राज्यंवरवीरवत्स
 रूपातंवैरिंचमुच्चैः क्रियादत्त्यादावित्यर्थः अत्र मानसमेवमानसमित्यादिश्लेषः तस्यां रूपकसि
 द्धौ तदघटकेतिलक्ष्यतावच्छेदकेत्यर्थः अर्थद्वयेतिसरो मनोरूपेत्यादि प्राचीनकामन्यत्वंउच्यते
 सदृशेति नास्तिलक्षणेतीति मास्तुलक्षणा नामार्थयोश्चाभेदान्वयएवास्तु नचबाधजा
 नंप्रतिबंधकं सादृश्यज्ञानरूपदोषस्योत्तेजकत्वात् एतज्ज्ञानंचप्रसिद्धसादृश्यकस्थलेसा
 धारणधर्मानुपादाने एकसंबन्धिज्ञानादपरसंबन्धिस्मरणन्यायेन साधारणधर्मस्मृतौदोष

विशेषसहकारेण शब्दादभेदप्रत्ययः शब्देपीतत्वाभावनिश्चयेकान्वकामलादिदोषेणतत्सीत
 त्वप्रत्यक्षवत् रूपके आहार्यबुद्धिरिति प्राचीनव्यवहारेवाधबुद्धिकालिकत्वमात्रे आहार्यपदं
 लाक्षणिकं शब्दशब्दादिसमभिवाहारे तु तेन भेदाभिमादृश्यस्यैवोपस्थापनान्नाभेदप्रतीति
 रिति मम प्रतिभाति तत्र दोषं वक्तुमाह तत्रेत्यादिना च मत्कारीयः साधारणधर्मस्तदनुपेत्यर्थः
 उभयत्र क्रमेण साधारणधर्ममाह सुपर्वतिदेवालेकतत्वं पंडितालेकतत्वं सकलकलत्वं चेत्यर्थः
 कलाषोडशो भागः कोशल्यं च एकत्र प्रसिद्धोदाहरणे इतरत्र तु अप्रसिद्धोदाहरणे तु त
 थ्येति नियमेन स्वबोधकश्रुतिमपेक्षते इत्यर्थः कथमिव कथमपि अन्यानपेक्षेति रूपकस्य
 तु धतुधर्मविशेषोपल्लित्यपेक्षं पर्यवसानमिति भावः विशेषज्ञानमितितथा च तदभावादभेद

बुद्धिरपि न स्यादिति भावः वक्ष्यते चेति वक्ष्यादावनुष्टुभमेदप्रतीतेरित्यर्थः न चोपमेति वक्तुं न स्यादी
 नांतु नोपमानोपमेयत्वं अतएव तत्र रूपकादिकं नाभेदवुद्धिस्तु तत्रास्तीति भावः न नून्यथा
 नुपपत्तिरेवमानंतत्राह साधारणेति तादृशेति उपमानोपमेयोश्चंद्रमुखयो रूपकसत्त्वेनाभेद
 प्रतीत्यंगीकारादित्यर्थः तस्मादभेदवुद्धौ तस्य प्रयोजकत्वस्य दुर्वचतया सेवस्याद्रूपकं न पर्यवस्येद
 तस्तद्रूपस्थित्यर्थं लक्षणावश्यमाश्रयणीयेति भावः तत्र शंकेतेन नुरूपकेति विरहेति नामार्थयो
 रभेदान्वयइति सरण्यनंगीकारे इत्यर्थः विधेयकोटाविति सिंहासराधिपदत्वादावित्यर्थः तथा
 पिताद्रूपप्रतिपत्त्यंगीकारेपि एवेन सादृश्यस्य विधिनिषेधव्यावृत्तिः तिरोभूतभेदेति वक्तुं ब्रीहिः
 सादृश्येति सादृश्यरूपस्येत्यर्थः विशेषणसमासेति मयूरव्यंसकेति समासेत्यर्थः उपमितसमा
 सेति उपमितं व्याघ्रादीति समासेत्यर्थः तादृशेति लक्ष्मीकर्तृकालिंगनेत्यर्थः तस्य इति मंजुमंजी

य३

रसिंजितमनोहरत्वायादित्यर्थः उपमानताद्रूप्येति उपमान सदृशयोरेकपदोपात्तत्वेनोपमान
 ताद्रूप्यवत्सदृशाभेदबुद्ध्या उपमेये उपमानताद्रूप्यस्य उपमायामपि ज्ञातुं शक्यत्वादित्यर्थः तत्र
 हेतुमोहलक्षणेति रूपके इवोपमितसमासैवाचकेव शब्दस्याभावेन लक्षणा सत्त्वेन तस्या
 समत्वादित्यर्थः भेदाकारं विप्रतिषेद्यर्थः दोषांतरमाह भेदेति संवंधाभावादिति द्वयो
 र्वपदयोः समासादिति भावः अभ्युपेक्षा ह सति चेति उपमांलंकारप्रतीत्यर्थः वाक्यांतरस्य समा
 सवाक्यस्य ननु समासेमासु सादृश्यप्रतीतिरत आहतस्येति विग्रहवाक्ये सत्यर्थः इत्थं च उक्तं
 दावेचेत्यर्थः द्विलुपेति उक्तरीत्या धर्मवाचकयोः सत्त्वेन कथं धर्मवाचके लुप्तोक्तेत्यर्थः वि
 शिष्टशक्तौ गौरवादाहतद्रव्यदकीति भेदघटितेति तथा च साधारणधर्माभावात् धर्मलुप्तत्वं
 सुस्थम् नन्वेवमपि ताद्रूप्यप्रतीत्या कथं धर्मलुप्तत्वमत आह निरूढलक्षणेति इमेवेति उक्ते

वगतिरित्यर्थः धर्मलुप्तोदाहरणमाह मुखं चंद्रवेति वाचकलुप्तायामिति तडिडौरीत्यादावित्य
 र्थः नन्वेवमपि सादृश्यवाचकस्योपमानशब्दस्येव सत्त्वात्कथं वाचकलुप्तत्वमत आह वाच
 केति वाक्ये इवानुपादाने वाचकलुप्तत्वाय सादृश्येति समसदृशाद्यप्रयोगे तत्त्वायाह तद्वि
 शिष्टेति सादृश्यविशिष्टेत्यर्थः अत्र शोधे परिहरिष्यते इति अपेभावः उपमेयोपमानयोरभे
 द एव रूपकमिति मते सादृश्यज्ञानमूलकाभेदप्रतीतिविषय एव सः एवं च पौरुषाद्ये सारंगः प्रत्य
 र्थिवंशोत्वणविजयकं रित्यानेदानां बुपदः खड्गो मालवस्येत्यादौ खड्गशब्दात्प्रतीपमानदा
 नां बुपदाभेदे प्रत्यर्थिबुवंशाभेदप्रतीतिमूलकतज्जेतसंबन्धित्वरूपं साधर्म्यमूलं प्रत्यर्थिबुवं
 शाभेदे च खड्गेदानां बुपदाभेदप्रतीतिमूलकतद्वत्तुभज्यमानत्वं तथोक्तिलक्षणोभाववादिना
 पिकथमन्योन्याश्रयः पारहार्यः किमर्थं वा स्मिष्टपर्यंतानुधावनं नवीनैर्दीक्षितैः कृतमिति चि

६५

२३

पा ५

त्यमिति अयमेव दिगर्थ इति बोध्यं तथेति ताद्रूपेत्यर्थः तस्मादवश्यं रूपके लक्षणाः अत्र पुनः कं तर
 माह महाभाष्यादीति तथा च पुंयोगादाख्यमिति सूत्रे भाष्यमिन्नानामभेदाभावात् कथं मतस्मि
 न् स इत्येते द्वे भवति चतुर्भिः प्रकारैर्न तस्मिन् स इति भवति चतुर्भिः प्रकारैस्तद्रूपमारोप्यते न तु मुख्यं
 तात्स्थ्यात् ताद्रूप्यात् तत्सामीप्यात् तत्साहचर्यादिति तत्स्थ्याद्यथा मंचाह संतिताद्रूप्याद्यथा जटीव्रा
 ह्मण्डलः ब्रह्मण्डलैः पानिकायाणि जटिन्यपि तानि क्रियंते तत्सामीप्याद्यथा गंगायां घोषः तत्साह
 चर्याद्यथा कुंतान् प्रवेशयेति माहात्म्यादिति समानप्रकारकत्वनियमस्य लाक्षणिकबोधान्यबोधवि
 षयकत्वस्य प्रागुक्तत्वादिति भावः नियमांगीकर्तृमतमाह लक्षणेति इदमपि प्रागुक्तं मुखत्वादीनां
 चेति एकपदोपस्थाप्यनानामिति बोधः साक्षादिति सारोपायां तु चंद्रत्वस्य चंद्रसदृशेभान्द्वारा
 तत्र भानमिति परंपरया तद्भानमिति भावः अस्मादिति साध्यवसानायाभेदकमित्यर्थः एकधर्म्यधिक

६५

रणकोभयमानंतुसमानमितिभावः विषयतावच्छेदकेतिलक्ष्यताकच्छेदकोत्यर्थः क्वचित्तथैवपाठः
 लक्ष्यतावच्छेदकंचसाधारणधर्मरूपमाह्लादकत्वादौवैतन्मतेइतिबोध्यं तथेतिनतोभेदिकेत्य
 र्थः तन्नेतितादृशधर्मभानंनप्रामाणिकमित्यर्थः साकारणकल्पना विरुद्धभातसाम्याः
 प्रतिबंधकत्वकल्पनारूपा उचितैवेत्यस्येतिबोध्यमितिशेषः अथोपमाकाव्यात्मनइतिभेदेव
 छीयं काव्यात्मनेयद्वयं तस्येत्यर्थः यद्वाकाव्यात्मनइतिअलंकारात्त्यनेनान्वेतितासामान्य
 लक्षणमाहयं ग्यरमणीयतेत्यादि तत्रापितेष्वपि विपुलेतिवद्वित्यर्थः सब्रह्मचारीतिमदृशे
 त्यर्थः स्वयमितिस्वस्यापर्यवसादित्यर्थः अतएवस्वार्थबोधनेतात्पर्याभावादेव तस्यसादृश्यस्य द्वि
 तीयंतदाहव्यतिरेके इति अन्यदपितदाह एवेमितिअनन्यव्यतिरेकयोरिवेत्यर्थः तन्ननिष्पाद
 केतिअभेदापहर्षदिनिष्पादकेत्यर्थः तयोः तादृशप्रतीपोपमेयोपमानयोः संग्राह्यत्वादिति

चित्रमीमांसाकोपमालक्षणदृष्ट्यावसरे इति भावः न व्याप्त्यत्र चंद्राद्युपमानप्रतियोगिकत्वसादृ-
 श्यानुयोगिकत्वबुद्धिकृतश्च मत्कारस्तत्रोपमालंकारत्वे अनन्वये तु न स्वसादृश्यबुद्धिकृतः सः
 किंतु निरूपमत्वबुद्धिकृत इति नोपमालं उपमेयोपमाया अपि न परस्परसादृश्यबुद्धिकृतः सः किं-
 नूनं अनयोरेव साम्यमनतृतीय एतत्सदृश इति बुद्धित इति तस्या अपि न तत्त्वमुख्यमिव चंद्र इति प्र-
 तीयेषि मुख्यादौ सादृश्यप्रतियोगिकत्वबुद्धिकृत एव सः न तदनुयोगिकत्वबुद्धिकृत इति तत्रा-
 पि न तत्त्वं अहमेव गुरुरिति प्रतीयेषि उपमानतिरस्कृतत्वकृत एव सः न तु सादृश्यबुद्धिकृत इति
 न तत्रापि तत्त्वं अलंकारभेदे च व मत्कारविदानभेद एव निदानं रूपकोत्प्रेक्षादौ तथा क्लृप्तत्वा-
 त्सहृदयानुभवसाक्षिकत्वाच्च एतेन सादृश्यस्या प्रतिष्ठानं यदि सादृश्यास्या प्रतीतिस्तत्त्वं न-
 भवविरोधः यदि भेदगर्भितदप्रतीतिस्तदा भेदांशनिवेशेन तद्विवरणे किं फलं उपमेयोपमावतरे

स्यात्तत्त्वमात्रमित्युक्तमित्याहुः उपमानस्य चंद्राधिकरणकानलस्य असंभावितत्वेन न
 तु सत्त्वेन रूपेणेति भावः कल्पितमिति यतः कल्पितमत एवासदित्यर्थः नन्वेवं भवतु तादृशस्या
 पिसादस्य सचमत्कृतिजनकत्वं तथापि लक्षणे उपमानोपमेययोर्निवेशेन तयोः सत्यत्वस्यापेक्षि
 तत्वेन कथमुक्तस्य लेनिर्वाहोः त आहोपमानोपेति भावफलकत्वमिति उपमानांतराभावस्य
 फलत्वेऽपि कविकल्पितसादृश्यरूपवचमत्कार इति न व्यमतेऽपि न दोषः आलक्षितेति आल
 क्षितास्मिष्टबुधमित्यर्थः तथा पाठस्तु चितः अतएव बुध्यति बुधमौक्तिकयोरितिकथमिति तद्
 र्मोपस्थितेः कारणत्वस्य तत्र प्रागभिहितत्वादिति भावः तद्विशारकेंद्रमंडलेति तद्विशिष्टराके
 दित्यर्थः एवमग्रेऽपि तथावक्तुं तु युक्तं आद्येदृशणमाहोपमानोपेति द्वितीयरीत्योक्तप्रसिद्धोदाह
 रणे निर्वाहोपेति अप्रसिद्धोदाहरणे दोषमायसाधारणमाह कोमलेति कोमलात्पल्लवशोणाभ्र

लं च बहुव्रीहिणा संघा कालविशेषणं अतएव कोमलातपादीनामिति वक्ष्यति अमेदाध्यवसायेनेति
 न चैक धर्मवत्त्वमिवोपमानवृत्तिधर्मसदृशधर्मवत्त्वमप्युपमाप्रयोजकमस्तु किममुना मेदाध्यवसा
 येनेति वाच्यं साधारणधर्मेणोपमानोपमेययोर्भेदप्रतीतिकृतचमत्कारस्योपमायामिष्टस्य धर्म
 योर्भेदाध्यवसानं विनाऽनुपपत्तेः तथा चोक्तमलंकारसर्वसकृता भेदाभेदप्रधानोपमेतीति वो
 ध्मम् प्रागुक्त इति यत इत्यादिः अयमेव सादृश्यमूलाभेदाध्यवसाय एव प्राचीनैर्विव प्रतिवि
 वभावेदस्य मिधीयत इत्यर्थः एवं उक्तोदाहरणे उपमासिद्धिवत् भगवतः कृष्णस्य चंचल चंचल्य
 वानुधातूनामनेकार्थत्वात् चाणूरोदैत्यः तत्र धर्मयोर्मध्ये वस्तुप्रतिवस्तुभाव इति तत्र चूर्णनसं
 हारयोराश्रयभेदजभेदप्रत्ययस्तत्संबन्धिचाणूजगन्मंडलयोरभेदप्रत्ययेन तयो रप्यभेदप्रत्य
 यान्तिरस्तः तत्रैकपदोपस्थितविशेषणं शमादायाभेदबुद्धौ जातोयांभिन्नपदबोधसंबन्धि

६७

धर्मर

मेदकृतामेदबुद्धिर्वहिरंगानोदेतीतिभावः चांचल्यवेगवत्त्वयोस्त्वाश्रयमेदाद्रेदेपि एकनिमित्तकत्वेना
मेदमादायसाधारणतैतिबोध्यं समासेइतिउपमानानीतिसूत्रेणेतिभावः अतएवनश्रोतीत्या
हप्रतीयेतिसकलवाक्यार्थस्यसकलवाक्यतात्यर्थविषयभूतस्य शृंगारस्येत्यस्योपस्कारकतये
सत्रान्वयः त्रासेति गुरुजनभयमद्विलोकनपदबोध्ययोगुरुजनभयमद्विलोकनयोगेध्वेवाकु
लत्वादयेनद्वयोरपितुल्यकक्षत्वमतएवाहपरस्येति तस्यसंधेः पुनःशब्दस्तुशब्दार्थशब्दस्य
शब्दवाच्यत्वमतेनायंदोषोऽतआहविलक्षणज्ञानेति अव्यंग्यत्वात् व्यंग्यत्वाभावात् तादृशेति
अदुष्टाव्यंग्याद्यविशेषणद्वयान्यतरेत्यर्थः इत्यादावपीतिउपमालंकारापत्तिरित्यस्यानुषंगः
आदिसंग्राह्यं चिंत्यं अत्रापिकालोपसर्जनयोरपि अत्रकालोपसर्जनेचतुल्यमित्यत्र द्वि
वचनोपादानादितिभावः एतदर्थमेवद्वितीयदोषोक्तिः उपलुपतेति काल्पितेत्यर्थः प्रधानप्रत्य

यार्थवचनवत्कालस्यादीतिभावस्तदाहेकोपमेयेति अत्रेतियथागौरित्यादावित्यर्थः व्यतिरेके
 रतितवाननस्येत्यादौवित्यर्थः कमलादिमाहृयेतिकमलादिनिष्ठमाहृयेत्यर्थः ननुव
 र्णनपदस्यचमत्कारजनकज्ञानविषयीभूतानुपोगित्वकत्वार्थतात्पर्यग्राहकमिदंनतुल
 क्षणशरीरघटकमितिचेन्नराहकिंचेति वाक्यार्थत्वेनेतितथाचनवाक्यार्थोपिस्कारकत्व
 मितिभावः तदाहानलमिति ननुअलंकरोतीतियोगबोधितोपस्कारकत्वस्यालंकारसा
 मान्यस्वरूपत्वेनविशेषलक्षणेषुतदनिवेशोपिस्तस्यभावस्तथाहापिचेति अतएवचित्रभूतोप
 मालक्षणेत्वितितैर्नोक्तिः पूर्ववदस्यापितामः एवमर्थमाहृद्यतेति ननुतत्रैवतात्पर्यग्राहकंन
 दत्तआहकावेति अतएवेति प्रकाशग्रंथेउक्तदोषोऽतआहृश्लेषेति प्राचा प्रकाशकारादी
 ग्राहकत्वादिसमपिचिंत्यं अव्यंग्यत्वेचतल्लक्षणेप्राधान्येनाव्यंग्यत्वेबोध्यमितिदिक् एवपदार्थमाह
 रदोषगणादेवेत्यर्थः तथैव। वातीवरमणीयमित्यर्थः। एवमिति व्यतिरेके निव्यापनादित्यर्थः ननुपर्यवसितत्वेनविशेषणान्न

ननुवचनस्येत्यादौवित्यर्थः
 ननुपिपथासंभवः

तत्ते

नांतत्र तयोर्मध्ये तत्र तासांसमानांमध्ये तत्र पंचविंशतीनांमध्ये श्रीमेति मंडलस्यभीष्माज्वाला
यत्र तत्र प्रदेशोयत्संसारणं गमनं तेनेत्यर्थः दृष्टिर्वोरण्यः कृत्स्नः वाक्यगत्वमाहात्रेति इवेनसंमासइ
तिसुसुपेसस्यानित्वेनास्यतत्त्रपंचत्वात् एवं च वै कल्पिकत्वात्तदभावइतिभावः पूर्णात्वमाहेवे
ति श्रुत्येति इवेनेत्यर्थः विशेष्यतेयेतिभावः प्राणापेति अत्र समासाभावात्वाक्यगत्वविषयचंद्र
योः प्राणापहारकत्वस्यधर्मस्यतुल्यशब्दस्यचोपादानात् पूर्णात्वंतुल्यशब्दस्यसदृशार्थक
त्वपिप्राधान्येनेवशब्दवत्सादृश्यबोधकत्वाभावादार्थीत्वं इति देवव्रतेनपुत्रिणीपुत्रवती
त्यर्थः अत्रापिचतुर्णामिवस्यचोपादानात्पूर्णत्वंश्रोतीत्वंचसमासगोत्वमाहात्रेति आनंदने
नेतिकरणेल्युदलोकानामितिप्रथमणिन्यायेनान्वेति आसमंतात्रापेत्यर्थः इदममोभवानि
ति अत्र समासस्यधर्मिशक्तत्वात्कर्मसाधनेनोपमशब्देनसमासमासाहाआधीत्वंसमा

हस२

मगलं च एणां त्वंतु स्पष्टमेव सगुणं ब्रह्म कृत्स्नरूपं कुसुमकुलानां तरूणां तिलकश्रेष्ठेति चंपकविशेषं
 यत्तुलनामिति यस्मिन् तुलनां यत्तुलनामित्यर्थः शंकते उपमानेति यस्येति यत इत्यादिः इत्यु
 क्तेति सनास्तीत्युक्तिरन्यथा स्यादिति भावः एतेनेति उक्तरा स्यात्सादृश्यपर्यवसानेनेत्यर्थः अत्रा
 पितत्प्राप्तिस्तदुल्लेखे तुलनां न तु सनास्तीतीति भावः दुंदुं कृत्स्नापरिष्कृतककलितानि केतकी
 वनानि मालतीकुसुमसदृशं भ्रमरभ्रमलप्राप्त्यासि लवलीलताहरफारेवडी भाषया प्रसिद्धा ति ५
 अशोकमूलमिति उपान्वित्याधारः कर्म श्यामत्वादिनेति विवक्षितमित्यनुषंगः सादृश्यस्या
 तिरित्वे आह प्रावृषेणेति धर्मरूपत्वे आह तादृशेति प्रावृषेणेत्यर्थः वृद्धेदिके तस्येतीति शेषः
 सादृश्यमेवेति तथा च तद्विशिष्टार्थप्रतिपादकत्वादार्थीत्वं कर्माधारेति वाचकलुप्तेत्यादिः न
 चैवमाचारवत्सादृश्यस्यापि सजादिना बोधनात्कथं वाचकलुप्तात्वमत आचारैति सादृश्य

वाचकाभावादिति शक्तेति भावः न तु नेदं युक्तं अत्र मतेरवादीनां द्योतकतानये सर्वत्रैव वाच
काभावाद्वाचकलुप्तात्वापत्तेः चंद्रप्रतिपक्षमात्रमिति सत्रापि वाचकलुप्तात्वापत्तेश्च तत्र हि
प्रतिपक्षपदेन सादृश्यं लक्ष्यमेव तस्मात्सादृश्यसादृश्यविशिष्टान्यतरमात्रबोधकाभावए
व वाचकलोप इति तत्त्वमत आहानलीयतीत्यादीति गाहितमिति यद्यपीत्यादिः तथापि
हेसंकारंगति तव तुल्यवस्तुभ्रमरेण न प्राप्तमित्यर्थः भुङ्क्ष्वेति आर्यासामान्यलक्षणां क्रान्त
त्वात् सातु मिश्रितेति भावः धातव इति तथा च हारंतीत्यादि प्रयोगसिद्धिरिति भावः तत्र उक्त
प्रयोगेषु आचारमिति बोधयतीति शेषः स्पष्ट एवेति सादृश्यं शक्तप्रतिपाद्यत्वात् किंपोलु
मत्वाच्चेति भावः तादृशे मिहारादीत्यर्थः तदित्युचितं अमिलमिति तस्य धर्मरूपत्वादिति भावः
संमिलनाः मिश्राः कान्ताश्चेतदंताश्चेत्यर्थः विशेषणेति मयूरव्यंसकेतीत्यर्थः अधिकरणे

तिर्वर्तनां बुजे इत्यत्र सामित्यर्थः वच्चेदिका त्विति उपमेति शेषः कांतयः के स एव कांशं ति इत्य-
 त्रत्येति भावः वाचकस्येति इव शब्दस्येत्यर्थः उपमेयानुपादाने हेतुमाह स्फुटत्वेनेति स्वयं त्वि-
 तितिलोत्तमीयंतीतिलोत्तमीयंतीति बोध्येत्यर्थः तत्कत्र्यां आचारकत्र्यां तयोः समानरूपत्वं
 स्यतत्र तंत्रत्वादिति भावः शरद्वाकेति शरदूर्णिमा चंद्र इवाचरतीत्यर्थः पूर्वोक्तेन समासाच्चे-
 त्यनेन स्थिते इत्यस्यार्थे इत्यादिः तृतीयचरणोक्तेति उपनतमेतदेकस्यादित्यस्य स्थाने चरणं
 तत्र निर्माणे इत्यर्थः धर्मलोपस्यापीति उपमानादाचार इत्यत्रोपमानमाचार निरूपितमेव गस्य
 ते उदाहरणे च पुत्रपदस्य पुत्रकर्मकाचार सदृशे लक्षणेति वैयाकरणमते च सुतरां धर्मलो-
 पः न चैतन्मते त्रिविष्टपंतत्त्वलुभारतायत इत्यत्र सचोः नुपपत्तिः भारताचार सदृशाचारस्य त्रि-
 विष्टपदत्वे प्रवृत्तेरप्रसिद्धेः सपर्वभिः शोभितमित्यस्य श्लेषेणाभेदाध्यवसाय एव न सादृ-

श्वावसायइतिवाच्यं-एकशब्दोपात्रत्वेनाभेदबुद्धेरिवशब्दरूपसार्धमेणिसादृश्यबुद्धेरथुपपत्तेरि
 साहःननुनारीयतेइत्यादौतस्यतत्त्वमस्तीत्यतआहनारीति-वृत्तंतरेति-मात्रपदेनकिंचिदिम
 न्नतयाऽध्यवसितत्वव्यवच्छेदः-तस्मैवपद्यस्य-तस्याउपमालंकरणेःसाधारणोपि-उभयनिष्ठोपि-न
 नुकाङ्क्षाद्यथाचारमात्रस्योपमाप्रयोजकत्वाभावेपिसाधारणत्वेनोभयधर्मत्वेतत्सत्त्वाच्चकथं
 ह्योपसंभवोऽतआहोपमेति-अत्रचेतिचोत्तरार्थ-सूत्रार्थइतिद्विवस्यसादृश्यघोतकत्वेपिशक्तत्वं
 रूपवाचकत्वाभावाद्वाचकलोपइतित्वहृदयं-तनुइवादेर्घोतकतानयेचंद्रद्वयमुखमित्यत्रचंद्र
 सुहृत्मुखमित्यत्रचवाचकलुप्तमाव्यवहाराभावायसादृश्यतद्विशिष्टान्यतरबोधकाभावात्स्येववा
 चकलुप्तमाव्यवहारप्रयोजकत्वेनघोतकस्यापिबोधकत्वानपायेतनास्तिवाचकलोपइतितदा
 श्यादबोधमूलकमितिचिंत्यमिदम्-इदंचान्यद्विति-वक्ष्यमाणमन्यत्रेत्यर्थःकिंवल्लोपेतथो

मेतन्न१

क्रेयुक्तत्वेपिकनलोपेऽयुक्तत्वमित्याह कनइति तासुपपादयति इहापीति कथंकारं कथंरुत्वा
 पाठांतरवादी स्वाशयमाहोपमेयेति एवमेवेति एवंचतुल्यतेति भावः प्रकारांतरेण स स्वाशयमाह
 यदिचेति इदमप्यदिति वक्ष्यमाणमित्यर्थः तसिलीति इदं चिंत्सं तदप्राप्तिः आद्यादि त्वात्तसा
 वित्सुचितं महाकविः कालिदासः तैः अप्यदीक्षितैः इदं चिंत्सं पुरइति तिनिपातांगीकारात् अतए
 व इयं चेत्येन्यापुरतो विडंबनेति कालिदासः पश्यामितामित इतः पुरश्चयश्चादिति भवभूतिश्च संगच्छते
 इतिकेचित् अन्यतुदक्षिणोत्तराभ्यामतस्तुतिस्तत्रतस्तुचैव पुंवद्भावेन सिद्धेः तस्तुच्चिधानमन्यस्मा
 दपीतिज्ञापनाय तेन पचाद्यजंतासुरशब्दात्तस्मिन्निष्ठसिद्धिरित्याहुः वस्तुतस्तुपुराग्रगमने इति
 चौरादिकाणि जभावेद्रूपधलक्षणे के सार्वविभक्तिकस्तसिरिति बोध्यं वैयाकरणा इति प्रांचरित्या
 दिः एवंभेदावक्ष्यमाणप्रकारमिन्ना तदेव विशिष्याह वस्त्विति आपातेति प्रागतुभूयमानकद्वत्तका

नीत्यर्थः तादृशिः आपातकाटवानिः प्राधान्येन व्यंग्यस्येति तेनापातकाटवानीति पदव्यंग्यस्ये
त्यर्थः नन्वत्रोपमालंकारो नैवात आहात्रप्राधान्येनेति व्यंग्ये इति वाक्यव्यंग्ये इत्यर्थः अलंकारे
सतीति शेषः उपपादके स्यस्यतस्येत्यादिः अत्रालंकार इति तथा चतदुपस्कारकत्वमस्याः स्पष्ट
मिति भावः ननु स्वलंकारयो रिवरसस्यापि वाच्यत्वेन पोटावक्तुमुचितं यमत आह सादिरिति
प्रधानस्यैवेति अलंकारस्त्वप्रधानमेवेति भावः वाच्यतायामपि न विरोध इत्यनुषंगः उभयं अनुगामित्वं
विंवप्रतिविंवभावं च अयं चाक्रान्तर्गतो नातिरिक्तो भेदः अतएव वक्ष्यति तृतीयोपि त्रिविध इति षष्ठ इति
च वनस्रजा आपादतलावलं विमालया द्वितीयादौ कषायवसनोपातीत्यादौ यद्यस्ति तदेत्यनेना
रुचिः सूचिता तद्दीजंतु एकोप्यर्थो भिन्नशब्देनोपात्तो भिन्नप्रतीयते अतएवोदेति सविताताम्र
ताम्र एवास्तमेति चेत्त्यादौ रक्त एवास्तमेतीति पाठे दुष्टेति प्रांचः प्रकृते संबंधिभेदादपि भेदप्रत्य

यस्तयोः भिन्नरूपेण प्रतीयमानस्य च न साधारणता साधारणकरणस्य च न कश्चिदुपायो विना विवप्र
 तिविवभावापन्नैकधर्मसंबंधित्वेन तथा च शब्दाद्वेदेन प्रत्यये संबन्धिभेदाच्च भेदप्रत्यये विवप्रतिविव
 भावापन्नैकधर्मसंबंधित्वेन तयोर्भेदाध्यवसाये साधारणमस्यैतिकथं शुद्धस्योपमानिष्पादकत्वं
 म् अतएव प्राञ्चः विवप्रतिविवभावकरं विवप्रवायमित्याहुरिति प्रकृते तु न तथेति तथा उ प्रकृते नैत्य
 र्थः गणाधिपगगताभ्यामिति गणाधिपगगनयोर्विवप्रतिविवभावे च विवप्रतिविवभावापन्नसिद्धर
 संध्याविशेषणकारुणत्वशोणत्ववस्तुप्रतिवस्तुभावापन्ने एव साधारणधर्म इति तयोर्भेदे विवि
 ष्टधर्मणेत्सुक्तिरिति भावः कथं नुगमीति यद्यपि प्रसिद्धौ नुगमीति शोभाविशेषादिकमादायापि
 आचारेऽनुगमीकर्तुं शक्यते तथापि कवितास्यैव विषयताऽस्यैव जिरोध्यं तादृशशोभाविशेष
 योरैकाप्रतिपत्तये चानयोर्विवप्रतिविवभाव आवश्यक इत्याहुः केचित् अनुगमिनिहेतुरिति

तयोर्विवप्रतिविंबभावंविनाभिन्नकरणकत्वेनद्वविमर्जनेभेदप्रतीत्याअनुगामित्वमेवनस्या
दितिभावः उपमानिष्पादिकेति. एवंवाक्यार्थोपस्कारिकेयमेवमित्यर्थः विवप्रतिविंबभाव
मापन्नेदति. यद्यपिसमस्तदृशत्राब्दाभ्यां प्रतिपादितोपमयोर्वस्तुप्रतिवस्तुभावएवतथापित
द्विशेषणयोः शोणाधाराधिकास्तवकावनतलतयोर्विवप्रतिविंबभावआवश्यकइतिभावः तयो
श्चविवप्रतिविंबभावेसादृश्यानुयोगित्वमेवसाधारणोधर्मइतिध्येयं. तत्रतयोरुपमेयोर्मध्ये
निरूपकतेतिप्रतियोगितेत्यर्थः तेनैवसंबंधेनेति. प्रतियोगितासंबंधेनेत्यर्थः अधरपल्लवयो
रितिकांतालताविशेषणयोर्विवप्रतिविंबभावंमापन्नयोः साधारणधर्मभेदसहितानां पूर्णा
लुमादिभेदानामित्यर्थः व्यंग्यत्वेइतिधर्माणामित्यस्यानुबंगः लक्षतायामिति धर्माणामि
त्यादिः महिम्नेतितेषुशांतमूर्तित्वादेरभावादितिभावः धर्मालक्ष्यतेइति. लक्ष्यतावच्छेदके
३ धर्मत्वमित्यर्थः। तन्निरूपितेति। तत्प्रतियोगिकेत्यर्थः सादृश्याभूयस्यातत्प्रतियोगिनइत्यर्थः। सधर्मणांभेदानामिति। साधारण ३

पिलक्षणेतिप्रतेनेदं दृश्यं चेति उपमेत्यर्थः तत्रनामौ अवरोहतिलक्ष्यस्येति एतत्पदलक्ष्यस्येत्यर्थः
 व्यंजनैवेतीत्यस्य बोध्यमिति शेषः विनिभास्त्विति विशेषेण दृष्टमित्यर्थः अत्र चेति प्रतीयमा
 नेत्यत्रास्यान्वयः प्रतीयमाना उपमेति अत्रोपमानस्योपमेयत्वकल्पनात्मकप्रतीयस्यैव व्यंग्यत्वं मूढ
 पदस्यास्यात् च मत्कारणतिशयाच्च किं हृष्यसीत्येतत्स्वारस्याच्चेति केचित् एतेनेति एतेनापीत्य
 र्थः अपि नाप्रागुक्तदृष्टान्तमुच्चयः तैरेवेति अप्यदीक्षितैरेवेत्यर्थः स्वस्येति तवेत्यर्थः नानुचि
 तइत्यस्यानुषंगः दृश्यं स्ववैचित्र्यमात्रविश्रान्ता विरुद्धास्मादिति वस्तुतिस्तु उपमा सामान्यल
 क्षणस्यापि प्रकृतत्वेनोपमा सामान्यस्यैवायं विभागः उपमानोपमेयतावच्छेदकयोर्भेदाच्च
 स्वोपमिति निष्पत्तिः अतएव सेषमुपमेत्येवोक्तं न त्वलंकार इति नयने शिशिरीकरोतुमेशर
 दिंदुप्रतिमं मुखं तवेत्यत्र तु दुक्तार्थोपपादनपरैव मुखकर्तृकं नयनकर्मकं शिशिरीकरणस्य

कस्युक्तस्यैवोपपत्तेः उक्तार्थोपपादने सस्यचोक्तार्थस्योपपादने मुक्तार्थेति शयस्य
 वोपपादनमित्यर्थद्वयं विनिगमनाविरहादिति न दोष इति चिंत्यमिदमिति बोध्यं उक्तार्थोपपा
 दनपरोपमायास्तदुक्तमुदाहरणं दृष्यति अनन्तेति अनन्तरत्नप्रभवस्य यस्य हि मनसो भाग्यविलोपि
 जातं एको हि दोषो गुणसंनिपाते निमज्जतीति दोः किरणे ध्रुवांक इत्यत्रेत्यर्थः स्फुरतीत्यस्यार्थस्य त
 तीयचरणप्रतिपाद्यस्य तत्वेनानिर्दिष्टत्वे हेतुमाह सामान्येति अनवतारादित्यग्रे तथा चेति शेषः
 अलंकारेण मतिरिक्तरति अदत्त्वा मादृशो मा भूदत्त्वा त्वं त्वादृशो भवेत्यभिन्नधर्मिकोपमायां मु
 पमानतावेच्छेदकोपमेयेतावेच्छेदकभेदेनोपमिति क्रियानिष्पत्तेरुपमालंकारव्यवहारस्य च सर्वसं
 मतत्वेन तद्वदिहापि सामान्यधर्मविशेषधर्मयोस्तयोर्भेदेन तन्निष्पत्ते संभवादुदाहरणलंका
 रो मास्ततिरिक्तरतितदाशयाच्चिंत्यमेतत् उदकोकारे दधीकारे दधीस्य यदमीति पाठः त

त्रसंगे उदाहरणालंकारप्रसंगे अतएव तस्यैव विध्यादेव इयमपि उपमापि तत्र तासां मध्ये इयं
 च केवल निरवयवाच ऐद्वीति ऐद्वीरुचिरित्यर्थः यातु निवासेति राक्षसनिवासेत्यर्थः द्वितीये
 तमुपपादयति अत्रेति द्वितीयपद्ये इत्यर्थः सूर्यमंडलस्य तिलंकाप्रतिबिंबते सत्रान्वयः अमायां रा
 वणवधे सति प्रतिपदि सीतानिर्गम इति एकदेशकालावच्छिन्नत्वबोध्यं सामानाधिकरण्यादिति
 उपमांतरनिरपेक्षत्वा निरवयवत्वमित्यपि बोध्यं कमलतीति अत्र चतुर्षु उपमानादाचारं किं
 पृज्योत्स्नेति ज्योत्स्नाभं मंजुहसितं यस्याः सकलः पूर्णकलः कलाकांतश्चंद्रस्तद्वद्वदनश्रीर्यस्याः
 अत्र उदाहरणद्वये सर्वेषां अवयवरूपाणां प्रवयविरूपाणां च तथा च तेषां तदभिधेयत्वमेव
 समस्तवस्तुविषयत्वमिति भावः अंगोपमेति अवयवोपमेत्यर्थः एवमग्रेपिसांगा सावयवा त
 यांचोपमांतरसापेक्षत्वं सावयवत्वमिति भावः प्रकरणमस्याः कविता अमृतमिव कीर्तिः चंद्र

सुमेरु ५

इव विशेषणेति मयूरव्यं सकेतीत्यर्थः नगरांतरिति महेंद्रवत्पूजिताश्रीर्यस्य तस्य राज्ञो नगरमध्ये
सुरालये सत्ताः देवा इव खलु विरोजेरेदस्यर्थः गारस्योपमैति सुरालय इव सुरालये इतीति भावः
नन्वेवं स्तिष्ठत्वेपि कथं परंपरितत्त्वमत आह न्योन्योपायतारूपस्यैवेति सावयवा यो परस्परस्त
मर्थकत्वेपि नोपायता ज्योत्स्नायां हसितत्वा रोपं विनापि औजुल्यादिना सीतायां राका साम्यसिद्धेः
इह तु मदिरागारे पमां विनाक्षीवेषु देवोपमायां न किंचित्साधर्म्येति स्मिंश्च तादृश सादृश्यप्रतीति
मूलो भेदमापन्नं सुरालयवृत्तित्वमेव तथा मदिरागारेषु सुमेरुपमायां च क्षीवेषु देवोपमां वि
नानेसाधारणधर्म इत्यन्योन्योपायता अन्योन्याश्रयपरिहारस्वरूपकप्रकरणे वक्ष्यते च स्व
र्थः केवलपदोत्तरं वा योज्यं महीभृतां पर्वतानां राज्ञां च गणे समूहे रत्नसानुः सुमेरुः काव्येश्च
कैकवित्ते च वृषपर्वव दैत्यराज इव तेनैव एकशब्दोपात्तत्वेन साधर्म्येण समानधर्मेण मधुमा

मद्रव-चैत्रमासद्रव-अत्रमालारूपताविरहात्केवलत्वंश्लेषाभावाच्च द्रवत्वं अन्योन्योपायतारूपस्यासं-
 रितात्वमिति बोध्यं-मृगतमिति-मृगादवाचरतां सर्वभूषाणां मध्ये हरये नृसिंह इवाचरन् हक्षा इवाचरतां ते
 षां मध्ये पटीरयनचंदनद्वुरिवाचरन्-त्वं ऋक्षतां नक्षत्राणीवाचरतां तेषां मध्ये भूतले चंद्रवदाचरसीत्यर्थः
 आनुकूल्ये इति अनुकूलता रम्यगुणे सतीत्यर्थः-मृगतां हरयनित्यत्रापि मृगाधिपत्वादनुकूल्यमेवेति बो-
 ध्यं-एवं प्रातिकूल्ये शुद्धपरंपरितामुदाहस्य मालारूपशुद्धपरंपरितामुदाहरति एवमिति-कमलेवदाचरतां
 सतां मध्ये शिशिरावदाचरतां-नेन राज्ञाऽधुना दर्भवदाचरतां सर्वधर्माणां मध्ये विदर्भदेशवदाचरितमि-
 त्यर्थः-सस्वोपमानानुपमानानामिति इदं विशेषणमुपमेयोपमायामिति व्याप्तिवारणार्थं-भूधरा इति-प-
 रमोन्नतविग्रहत्वे मेकोत्रधर्मः एषैव च-उपमेव च-परीति-त्यक्तालंकारत्वकेत्यर्थः-नन्वेवं कथं तत्रालं-
 कारव्यवहारोऽत आहास्यांचेति-धर्ममात्रेति उपमात्वेत्यर्थः-मात्रपदेनालंकारत्वव्यवच्छेदः-अविले

तिअयंराज्ञासार्वभौमःसर्वभूमीश्वरःउदकदिग्गजश्च धारापदं व्यर्थमिति केचित्सकीचकैरतिवस्त्रयो
 गइत्यन्ये धनदाहणामग्रेष्विति मूर्तिः केवेराग्रेष्विति मूर्तिश्च सत्त्वं प्राणी बलं च रसो जलं शृंगार
 दिश्च हंसः पक्षी परमात्मा च अत्रेति उदाहरणद्वये इत्यर्थः अद्वितीयमिति वा शब्दो हेत्वर्थः अ
 स्यादेरप्रत्ययादिति अत्र मूलादिपदाप्रयोगेपि किंच द्रष्टव्यं सीत्याक्षेपेणासूया व्यंग्यानवेति
 सहृदयेर्विभाव्यं लक्ष्यते इति अखिंदपदेनेति शेषः अभेदानुसरणमिति प्रयोजकसौंद
 र्ययोरिति भावः ननु नित्यसांकाक्षस्य लेतथांगीकारेप्यत्र न तथेति चेदत एव मतांतरमाह समासे
 ति अत्र मते गौरवान्मतांतरमाहारविंदेति तथेति समस्तवद्व्यस्तेपीत्यर्थः ननु विशेष्यतया नामा
 र्थप्रकारकबोधे विशेष्यतया विभक्तिजन्योपस्थिते हेतुत्वात्कथं मिवार्थसादृश्यं रविंदस्यान्वय
 स्य च कथं सौंदर्यं न्वयोऽत आह निमातेति उक्तोदाहरणे इवार्थसादृश्यप्रकारताविशेष्य

तान्यतरत्त्वसत्त्वादित्यतरमिन्नत्वनिवेशः एवेनोक्तकार्यकारणभावव्यवच्छेदः धात्वर्थमाहधीति-तत्रैवे
 तिअखिंदमिवभातीतिवाक्ये एवेत्यर्थः-तृतीयाथामिन्नप्रयोज्यत्वमन्वयेकर्तृभानस्यतत्प्रयोज्य
 त्वमन्वयेकर्तृभानस्यतत्प्रयोज्यत्वाभावादाहेवार्थइतिकर्तृयेवेत्येवेनलक्षणादिव्यवच्छेदः समान
 धर्मिणेत्यस्यपूर्वत्रान्वयः-तनुतस्यतत्त्वेनप्रतीतोवेवनमानमनआहगजइवेति-अनन्वयोवोध्यइति
 वस्तुतस्तुवनंगजद्वारणभूमिंश्रुगच्छतीत्यादौवनकर्मकगमनानुकूलकृतिमद्गजसदृशः सम
 भूमिकर्मकगमनानुकूलकृतिमानश्रुइत्यादिवोध्यः-इवशब्देनचविंवप्रतिविंवभावापन्नवनस
 मभूमिविशेषणकगमनमेवधर्मत्वेनबोध्यते-इवादयश्चधर्मत्वेनैवबोधकाइतिसर्वसंमतंगज
 इवयःपुरुषःसगच्छतीत्यत्रचेवेनगमनान्वितएवश्रुत्यादिधर्मत्वेनबोध्यते-पुरुषोयःसगच्छतीत्यत्र
 तुगमनमेवतथेतितयोर्विशेषोपुपद्यतेएवउपमायाविधयत्वंचैतदेवयद्विधेयस्येवधर्मत्वेनो

पमाबोधकबोध्यत्वमिति चिंत्यमिदम्. वैयाकरणनमेतु क्रिययोरेवोपमानोपमेयभावः गच्छती
 तस्यचावृत्त्या उभयत्रान्वयः गजादिपदानां स्वकर्तृकक्रियायां लक्षणावेति दिक्. कारकोपेतिक
 त्रीदीत्यर्थः अंगीकारे दोषमाहागीति. उक्तदोषमुद्धरतिकथमिति. मात्रपदेनैतरनिपातव्यवच्छे
 दः कथमिति. भेदेनाभेदेन वेत्यर्थः तत्र नाद्यइत्याहुतुल्येति उक्तव्युत्पत्तेरिति भावः नाप्यभेदेनेत्या
 हुनचेति धात्वर्थे. भानरूपे. उपपत्तेरिति तथा चोक्तरीत्या अभेदेनैवान्वयइति भावः मतांतरमोह
 धोत्तोरेवेति. तथा च तस्य तादृशो विशिष्टएवार्थइति नोक्तव्युत्पत्त्यवसरइति भावः इत्यपिकेचि
 दिति. वस्तुतस्तु उपमाविधेयकबोधेतात्पर्यं अखिंदतुल्यमित्यवसाधुन तु तुल्यइति. यदि तु वि
 धेयस्य धर्मत्वेनोपमाबोधकबोध्यत्वमेव विधेयत्वमुपमायाइति विभाव्यते तर्हि अखिंदतुल्यविषय
 कं भानं भानविषयोऽखिंदतुल्यइति वा बोधेपि भातस्यैव धर्मत्वेन भानादुपमाया अविधेयत्वमे

वधमर्तिरस्य तथा माने तु अरविंद तुल्य इत्येव प्रयोगः सर्वसंमतः उच्यते प्रायः उद्देश्यता वच्छेदकत्वं चे-
 ति ध्येयं अरविंदमिव सुंदरमित्यत्र वेति वस्तुतस्तु क्रियया तुल्यत्वे एव तेन तुल्यमिति वति विधाना-
 दारविंदमिव सुंदरमित्यादिवत् कथं बोध इति चिन्त्यमिदं अतएव ब्राह्मणवदधीते इत्यत्र ब्राह्मणकर्तृका-
 ध्ययने ब्राह्मणपदस्य लक्षणेति महाभाष्यकारादयः अरविंदवत्सुंदरं मुखमित्यत्र च भवेति क्रिया मि४
 अध्याहार्या अरविंदपदेन च सुंदरारविंद भवनं लक्ष्यते तथा च सुंदरारविंद भवनसदृशं सुंदरं मुख-
 भवनमिति शाब्दबोधे ह्यत्र अरविंदमुखयोः सौंदर्यधर्मकृतसादृश्यं व्यंजनमावुध्यते एवमरविंदव-
 त्मुखमित्यत्रापि अरविंदभवनसदृशं मुखभवनमित्येव बोधो युक्त इति बोधः एकत्र अरविंदमिवे-
 त्यत्र अपरत्र अरविंदवदित्यत्र सादृश्यवदभिन्नमितीति बोध इत्यस्यानुषंगः लक्षणानेति भा-
 वः अतएव तु प्रयुक्तः सौंदर्यलोक्षणिकतयेति तत्र तस्मै वेति वतरे विवर्धितत्वेन सादृश्यार्थकस्य

तत्प्रयोजके लक्षणया अरविंदसादृश्यप्रयोजकमेतत्संबन्धिसौंदर्यमिति बोधे उपपन्ने अरविंदपद
स्य अरविंदसौंदर्यलक्षणा किं फला किं प्रमाणा चेति चिंत्य मिदं शाब्दे इति वृत्ते इति शेषः तपोः मुखो
रविंदसौंदर्ययोः अभेदे स्य सादृश्यमूलेत्यादिः अभिन्नधर्ममिति सौंदर्यरूपेत्यर्थः सादृश्यतुल्य
पदार्थे केदेने अभेदमिति तस्य स्पष्टो धइति शेषः एवमपि निरूपितप्रयोज्यत्वे सादृश्यविशेष
णे अभिन्नमिति अरविंदमाननं चेति शेषः परस्परमिति मुखसादृश्यस्य कमलकमले सादृश्यस्य
मुखे इत्यर्थः विनिगमनाविरहादिति भावः प्रसिद्धत्वस्य गमकत्वादाह प्रसिद्धेति अरविंदेत्यर्थः सा
दृश्यवेति प्रतीतिरित्यस्यानुषंगः पन्नेत्विति तदापन्नधर्मकेचित्यर्थः सहोदरशब्दार्थमाह सह
इति तदात्म्येति अभेदेत्यर्थः लक्ष्यांतरमाह कुंकुमालेपेति साधारणत्वेति सादृश्यमूलभा
दाध्यवसायेनेत्यादिः कल्पनीयेति यतिरित्यस्य पतिरित्यर्थः अन्यत्रादप्रयोगादिति भावः लक्ष
नश्री

णयेत्यस्मादविंदपदस्येत्यादिः शेषमिति तस्य चाभेदेनेत्यादीत्यर्थः अन्यथा चेति अरविंदपदोत्तरपाचे
 त्यर्थः एकदेशान्वयः प्राग्बदेवेत्याह सादृश्यमिति लुप्तास्यलेबोधमाह कुरुतेति सादृश्ये स्यातिरिक्त
 त्वेः आह प्रयोजकतेति धर्मरूपत्वे आह भेदेन वेति विशेष्यमित्यस्य तस्य चेत्यादिः तत्र सादृश्ये ननु
 न द्योतकत्वं साध्यं अनर्थकनिपातेषु निपातत्वत्सु द्योतकत्वाभावेन व्यभिचारादतएव द्योतकसाध्य
 माह न वाचकत्वमिति तथा च वाचकत्वाभावे साध्ये नोक्तव्यमिचार इति भावः नानार्थभिन्नस्थले श
 क्ता बोधने तात्पर्यग्राहकानपेक्षणादाह लक्षणपेति लेनलकारेण अप्रयोजकत्वादिति साक्षा
 क्रियते दक्षितेत्यादौ लेनदधितादेरभिधानसिद्धये निपातत्वे द्योतकतावच्छेदकता कल्पते इति
 चिंत्यमेतत् द्योतकत्वापत्तिरिति न चेष्टापत्तिः स्वरादीनां स्वातंत्र्येण प्रयोगानापत्तिरिति भावः अस्याः
 प्रकृतोपमायाः समयः संकेतः आननुरूपमिति न ज्ञेयमासौत्तरभावप्रत्ययः कालोभूतादिः पुरुषः

प्रथमादिः प्रफुल्लेति अत्र कल्हारमुखयोः के सरोष्ठयोः कर्षणयोश्च तत्त्वं तत्संकिता प्रसिद्धः कल्हा
 रः पुष्पविशेषः रदानां दंतानां छेदोपचारकः पल्लवः ओष्ठ इति यावत् विनीतिविशेषेण निवृत्तक्रिया
 समूहः अत्र भ्रमुन्योः भ्रुक भ्रुनोश्च जात्याः ननुरूपं स्रवत चंचलं सुपचेलिमं अंत्यंतपक्वं आ
 टिकारणेति अपएव ससर्जादौ तासु बीजमवास्तजदिति श्रुतेस्तत्त्वमिति भावः अत्र प्रमाणत आ
 ननुरूपं तपोरसंतवैलक्षण्यात् पतसोषकमविसुपचेलिममिति विशेषणं फक्क स्यात्संतसक्ष्मत्वात् किंचि
 सदेति इव स्रवसदयो रित्यर्थः सरसीव समाभाति स्रवतत्र स्रां डेति यावत् अयमेव प्रमाणत अननुरूपता
 ख्यएव द्राक्षेति अत्र पूर्वाधिलिंगोदाहरणं उत्तरार्धलिंगसंज्ञोदाहरणं वा मेति वा मया पार्वत्या कल्पितं
 स्वीकृतं वामांगं यस्य सः शंपया विद्युल्लतया जीमूतो मेघः राजराजस्य कुबेरस्य न निशाकरस्येति तदा
 यक्रियाविशेषस्य वर्तमानत्वात् निशाकरस्या कल्पस्थायित्वात् एवमग्रेपि बोधं धर्मस्य क्रियाविशेष

स्य-अस्यैवोदाहरणांतरमाह यथावेति एवमपि-विभोः श्रीरामस्य वलितास्तीक्ष्णाः ईरितमिति वच-
 तिशेषः तद्वतं नायिका गते तत्पोषितं नायिका गतोत्सुक्यातिशयपोषितं औत्सुक्यमिति पुष्पातीत्यस्या
 नुषंगः तस्यैव दर्शणस्यैव नोपमानान्वितत्वमिति-तथा चानुपपद्यमानकालार्थकत्वं सर्वत्र बोध्यं स
 बुसर्वेषु भूतप्रविष्यन्न तत्सदार्थानामेवोपमानीकरणेनान्वयस्य संभवोऽस्मिन्नेति चिंत्यान्वेतामुदाह-
 रणा नित्यस्यैवैवै देहसुतां पुरस्तात्समुद्रनेमिं पितु राज्ञेवेत्यादितदाहर्तुमुचितं राजेर्वचं दृ-
 व-नोपमानेति तथा चानुपपद्यमानपुरुषार्थकत्वमत्र बोध्ये-विध्यादीत्यादिपदग्राह्यप्रार्थनो-
 दाहरणमाह राजेवेति-नास्तीति-विशेषणाः भावप्रयुद्धविशिष्टाभावोत्र तदाह तयोरिति त्र-
 यते इतीति लङं तमिति भवः लङं तपक्षे शंकते अथेति-विधेयतेति उपमाननिष्ठे तत्रानुवाद्यत्वमु-
 पमेयनिष्ठे तत्र विधेयत्वमिति भावः प्रार्थ्यमाननायाद्वेस्यस्य प्रार्थ्यमानता तदभावयोरिवेत्यर्थः

मिसर्थः २

त्वस ३

विमं २

साधारण्याभावे सतीति शेषः प्रयोजकं तिसादृश्यप्रयोजकसाधारणधर्माभावादित्यर्थः तत्र तस्या
मुपमाया उदासीनैः शब्दाप्रतिपाद्यैः प्रसिद्धोदाहरणेऽप्येवमेवेत्याहैवमिति तथा च तत्कृतभेदेऽपि तस्यात
पेक्षितत्वादपेक्षितस्य तत्त्वात्तु तत्पाठेन दोष इत्युक्तं युक्तमेवेति भावः प्रतितीयमुनागभीरजलमध्ये
प्रतिविंवितश्चंद्र इवेत्यर्थः योगेति बहुव्रीहीत्यर्थः स्वेति अंकेत्यर्थः तादृशेति हरिणानयनसदृशेत्यर्थः
एवमत्रेऽपि ईष्टेति नयनस्याननमात्रसंबन्धित्वादिति भावः तदाहानुभवेति शंकते तथापीति तद
नित्वं स्मार्थिकप्रतिपत्तावपीत्यर्थः समभातिरावरूपेत्यर्थः शब्देन हरिणानयनशब्देन अप्रतीति
नयने आननवृत्तित्वस्येत्यादि विषयता त्रिविधा प्रकारता विशेष्यता सां सगि की च तत्राद्ययोरभा
वेऽप्युक्त्या सुवचेत्याह संसर्गत्वेति आननस्येत्यादि तदेवाह स्वविशिष्टिति नयनविशिष्टे
त्यर्थः नन्वेवमपि प्रकार्याते विशेष्यतया बोधमेयवृत्तित्वज्ञानस्य विंवता प्रयोजकत्वात्कथं

विंवत्त्वमतआहयथाकथंचिदितिनतृतीस्यैवतथाचसंसर्गतयातत्त्वसत्त्वात्तत्त्वंसुवचं नन्वेवमपिअति
 प्रसंगापत्ति नदिसंसर्गतयाभासमानस्यशादत्त्वमतआहयद्वेतितादृशेतिहरिणीयत्वनापकीयत्वविशि
 ष्टेत्यर्थःतद्विशेष्येतिनयनविशेष्येत्यर्थःतादृशेतिकांताविशेषणत्वेननयनबोधकेत्यर्थःसाक्षात्तज्जन्य
 त्वाभावादाहप्रयोज्येतिज्ञानेवैयंजनिकादौ नदर्थेति तत्प्रतिविंवाकांक्षाशांत्यर्थःएवमाधिकदोषंपरि
 हृत्यनीलांचलेनेसत्रलिंगभेददोषमुद्धरतिकवीति एवमन्यत्राप्यपवादमाहैवंचेतिज्वत्तदभावसि
 द्धौचेत्यर्थःतत्रादौकविसमयसिद्धतमेसत्त्वलक्ष्यमाहयथेति ननुकिंतत्प्रकारंतरंयेनादृष्टत्वमतआ
 हशेषमिति परमप्रकृतमुपसंहरतिइत्युपमेतिचंद्रालौकेत्वेनेकस्यार्थयुग्मस्यसादृश्येतिवकीपमा
 श्रितोसिचरणोविष्णोर्भगस्तामरसौयथा स्यात्संपूर्णोपमायत्रद्वयोरपिविधेयता पद्यानीवविनिद्राणि
 नेत्राण्यासन्नहर्मुखइतिभेदद्वयमधिकमुक्तं॥ ॥इतिरसगंगाधरमर्मप्रकाशेउपमाप्रकरणमूपमा

तय

कृत

द्वयमिति यतोऽतः पुनर्वर्ण्यमानमिति शेषः एकेनेत्यस्य यतश्चादिः तदर्थेति न धर्मेण सादृश्यसिद्ध्यर्थः स
दृशीति व्यक्तिरित्यर्थः समस्तेति सर्वेत्यर्थः विभाव्यते विभावना विवर्णीकृते मतिमिति तदेत्यादिः
तदा एवं बुद्ध्या रूढं भवति कौमुदीर्षतव सदृशीतीत्यर्थः अत्र कौमुदीभिन्ने कांता सादृश्यनिषेध
स्य शब्दतः कथनादीषत्सादृश्यस्य चंद्रिकायां कथनात्तृतीयसदृशव्यवच्छेदः फलितस्तदा हतृती
येति परस्परमितीति कौमुदीसादृश्योक्तेस्तत्राभाव इति भावः दृष्टेति घट इव पदः पठ इव घट इत्या
देस्तु सामान्यप्राप्तालंकारत्वेनैव निरास इति भावः तवांबुजं सममिति अत्र तुलितं सममित्युपमा
वाचकवैलक्षण्यं वक्ष्यमाणोक्तिपक्षजदिवैलक्षण्यमिव दुष्टमिति चिंत्यमितं व्यक्तेति व्यंजिते
त्यर्थः निगमेति वेदसमूहे इत्यर्थः तथा गरीयान् विशेषणेति सबकवक्षोजयुगलेत्यादिः एवं
मग्रेपि वस्त्विति वस्तुतस्तमोरक्तत्वादिति भावः पुटितः संपुटितः कुलिशमिति अत्र दृष्टिबीजिष्ठक

दिनत्वस्य मनसि सुधानिष्ठमाधुर्यस्य प्रकृतावुपचारः अवीतिनिरंतरचित्वस्य पिसुनवृत्तित्वेऽपि वृत्तकावृत्तित्वात्
 रूपत्वस्य साधुचित्तवृत्तित्वेऽपि भारतग्रंथावृत्तित्वात् एव समाप्तोऽत्र धर्मः न चोपचारितत्वं शंका एकनिष्ठस्यास्य
 आरोपेन त्वेऽपि प्रकृते तत्त्वेनाप्रसिद्धत्वात् अंतर्गता आर्कशाध्ये समुद्रमध्ये च आदिनादुर्घतत्वं सेतुस्वर्ग
 योः संगृह्यते व्यक्तपदार्थमाह व्यज्येति वाक्यभेदे इति उदाहरिते इति शेषः वेधसे विधातुनिर्मिते उदं
 चति प्रकाशयति परस्परगत्यना परस्पररूपतया उदं नयने एतेन नयनेन एव तत्रेऽपि विचारकमिति विव
 रणरूपमित्यर्थः एवं अनुगाम्यादि धर्मभेदवत् अस्याः उपमेयोपमायाः असंभावितभेदवारणाय प्रायशः
 ति दिशा रीत्या प्रीचीनेति उपमानोपमेयत्वं द्वयोः पर्यायतो यदि उपमेयोपमा सास्याद्विविधेया प्रकीर्ति
 तेत्यर्थः अव्याप्तीति तद्वत्पुनरायुगपदुन्निवृत्तेन तावदित्यत्राव्याप्तिः रजोभिः स्यंदनोद्धूतैरित्यत्रातिव्याप्ति
 रिति भावः तृतीयार्थः प्रातयोगित्वमित्याशयेनाहान्योन्यपतीति लक्षणाया असंभवादोद्देशाच्चेति इवादि

सत्त्वे इति भावः विश्रांतेति उभयत्र पर्यवसितानश्रोती न स्यामित्यर्थः शक्तीति समंपदे स्यादिः ननु मिथो नि
रपेक्षत्वेन निविष्टं मत आह परस्पर इति अन्यथा पक्षोत्तरकथना संगतेरिति भावः अर्थे इति अर्थरूपायां
तस्यामित्यर्थः रजसा मिति प्रयोजकी भूत रजोऽभिन्नानुगामि धर्मस्येत्यर्थः समानविभक्तिकत्वस्यैव
समानवचनत्वस्याभेदान्वयेन तंत्रत्वमिति भावः एवमग्रेपि घनगजयोर्भेदेन साधारणत्वं कथ्यमत
आह विवेति प्रयोजकमिति अनुगतानतिप्रसक्तलक्षणमात्रं तु सदृशस्य तृतीयस्य व्यवच्छेदाप्य
द्वयोः अन्योन्येनोपमेयत्वं सोपमेयोपमामतेति दृष्टव्यं अत्रान्योन्येनेति विशेषणमहमेव गुरुः
सुदारुणानामिति प्रतीपविशेषव्यावृत्त्यर्थमिति भावः अहमितिलतानुयोगिकसादृश्याश्रयाह
मित्यर्थः अखर्वमहांतं एषापीतित्वदनुयोगिकसादृश्यप्रतियोगिकेत्यर्थः अत्रेत्यस्येतीत्यादिः
तनुत्वेत्यस्यानुपात्तेत्यादिः लतादीतिलताद्यनुयोगिकसादृश्यप्रतियोगिकत्वस्यैवेत्यर्थः एव

नसादृश्यादृश्यवच्छेदः सदृशादिपदानां धर्षिवोधकत्वादेवं च सादृश्यस्य तत्रान्वये दृश्यं न तु स्त्रेति भावः सु-
 खस्येति अत्रापि सदृशपदसत्त्वेन तत्रुल्लेखयोगक्षेमत्वादिति भावः नन्वेवं तथा दुर्बलमिति यथै मत्संग्रहस्त-
 थाहं लताया इत्यस्यापि संग्रहदृष्टयेति अतिव्याप्तिर्नीत आह न स ह मिति ननु तन्मात्रपरत्वे एव किं वि-
 जमते आहातपदेति तत्परत्वेन तस्याः साफल्यदेवेत्यर्थः उत्तरार्धे तदेकदेशः अन्यथातुर्यचरणेनैव
 छार्थलाभे मध्ये एतत्कथं वा नर्थक्यं स्पष्टमेवेति भावः नन्वेवमपि तृतीयसदृशव्यवच्छेदप्रतीतावे विद्यमि त्य-
 त्र किं विनिगमकमत आह तृतीयेति सन्नह्येति सदृशेत्यर्थः एवमग्रेपि बोध्यं सिद्धांत इति पाठः सिद्धांतादि-
 स्यै पाठः अन्यथा तस्य तज्जीवितत्त्वा नंगीकारे वाच्यमिति अहं लतापादस्य त्रतिव्याप्तिवारणायैदां वक्त-
 व्यमित्यर्थः विशेषणान्तरेति अन्योन्येनेत्यादीत्यर्थः नन्वेवं कथमुक्तदोषनिरासोऽतः आह विशेषणेति वि-
 शेषणान्तरेत्यर्थः तदुक्तमन्यदृष्टयति अन्योन्येति प्रतियोगित्यस्येति अनुयोगित्वविशिष्टेत्यादिः ननु तस्य

इतिविषयसंकुतोनेत्यत आहृतीति उक्तग्रंथस्यैकवृत्तिमात्रवेद्यत्वेनतोत्यर्थकिंतुवृत्तिद्वयवेषत्वा
भावे यद्यतज्जन्यप्रतीतौयथाकथंचिद्वासमानत्वमेवतन्मात्रवेद्यत्वंअस्तिचखामिवजलमित्या
दौ नास्तिचतत्रेतितन्निगसदस्याशयेनादोषाच्चित्यमिदं द्वयोरितिद्वयोः पर्यायेणतस्मिन्प्रतीत्य
र्थः अत्रेत्यस्ययतदस्यादिः ननुस्फुटत्वार्थत्वे अन्येषामपिनिवेशः कुतोनात आहोपमेति तद्वेदेपि
तद्योग्यतायाः सत्त्वादाहकवीति द्रष्टापत्यानातिव्याप्तिरित आहृतीति भाषाणामिति उपमयोपमा
नैत्विकायामित्यर्थः विधवेतीत्यादीन्प्राचारकिवंतानि यथासंख्यमन्वेयः नचेतिनहीत्यर्थः तथाच
लक्ष्यत्वान्नातिव्याप्तिरितिभावः मत्रपदव्यवच्छेदंस्फुटत्वायादृतीयेति सदृशांतरेतितृतीयस
दृशेत्यर्थः विशीति विशोषविषयीकृतेतु इत्यर्थः तस्मिन् उपमानोपमेयत्वे अस्मदिति तृती
यसदृशव्यवच्छेदेत्याद्युक्ते एवेत्यर्थः विमर्शिनीति अलंकारसर्वस्वव्याख्याकारेणेत्यर्थः सचे

तिमल्लीयथेनप्रागुक्तद्वयार्थः अस्याः उपमेयोपमायाः उपमानांतरेति तृतीयसमसद्वशेत्यर्थः हि य
 तः अनुगामीति रजोरूपेणार्थः विवेतिद्यनगजेत्यर्थः सच मिथ उपमानोपमेयभावश्च हि पूर्वहेतुत्वं
 परामर्शकः इतीत्यस्य बोध्यमिति शेषः अतिमात्रेण अतिशयितेन व्यक्तिरेव व्यंजनैव इदं वक्ष्य
 माणं सुधेति राजानं प्रतिकव्युक्तिः हेक्षमाचंद्रतवरम्यवाणी सुधा समुद्रमाधुर्यमध्यापयितुं सं
 क्रमतववाचं माधुर्यमध्यापयितुं च महती मानसिक गर्वसूचका कारव्यक्तिं धत्त इत्यर्थः लक्षणये
 त्यस्याध्यापयितुमिति पदेत्यादिः एवं मुख्याथवा धतद्योगावुक्ता प्रयोजनवती त्वमाह प्रयोजनमिति
 संलक्षणा तत्प्रतीतिश्च वैयंजनि को विविधाभावः दोषा इति अस्या इत्यादिः उच्यते इति शेषः तत्र वक्त
 व्यानेतिषां मध्ये प्रागुपमायां मुक्तायावंतो दोषा इत्यन्वयः न तस्मिन् गणनमित्याहानुक्ताश्चेति न
 नूपमादोषा अत्र कथमत आहोपमात्वेति अतएवास्या एव भेद इति प्रतिज्ञावाक्ये उक्तं तद्वृत्त्यत्र

दोषमाहायं पुनरिति श्रुतिवेतिक मलमिच्छादिः निर्माणे इत्यस्यानुबंगः उपसंहरति एवमिति यदीत्यने
 न तदाभावेऽदृष्टत्वमेवेति सूचितं इत्युपमेयोपमाप्रकाशः शुद्धरतिः स्वैचित्र्यमात्रविश्रोतद
 त्यर्थः भूतः पर्वतस्य कदाचित्समये तैराकीर्णस्वमिवेत्यर्थः स्फुटत्वापप्रत्युदाहरणांतरमाहेदंवेति
 अतएवाहात्रापीति स्वात्मनैव पदं बुजहयेनैव संप्रतिवर्णेन काले तस्य प्रवाहस्य अत्र प्रत्युदा
 हरणद्वये द्वितीयसदृशेति द्वितीयसदृशेत्यर्थः अनन्वय्यर्थनिबंधनवशाद्विद्वितीयसदृशव्यव
 छेदः फलति न हि धर्मोति एवच्छिन्नस्य धर्मोति एवच्छिन्नस्वेन साधर्म्यमनन्वयि अतएवोपमेयता
 वच्छेदकोपमानतावच्छेदकयोर्भेद एव साधर्म्यघटको न तु धर्मिणो रित्युक्तं प्राक् एवं चानन्वय्यर्थनिबंध
 न प्रमोज्ज्वलद्वितीयसदृशव्यवच्छेदफलकसादृश्यवर्णनमानन्वयः एकोपमानोपमेयकत्वविशेष
 णं च त्रैवाथेतात्पर्यग्राहकमिति भावः तदाह तस्येति तदावच्छेदस्येत्यर्थः + तथा धर्मिभेदादेव तत्र वारणे

असतइतितथाचधर्मिभेदः स्पष्टोत्रनास्तीति अन्यथानावस्ययेतधावनं व्यर्थं स्यादिति भावः अथ अ
 ल्पपापकरणानंतरं सपदितकालमेवनतुकालांतरे प्राक्तनसकृतोद्देकादिति भावः अपीति प्रायश्चि
 त्तप्राप्तिविषयत्वातिक्रांताचरणकानपीत्यर्थः नरानिति पूर्वार्द्धपिविशेष्यं ऊरुकर्तुं निष्पापत्वेन स्वी
 कर्तुं जननिगंगे उदारणांतरदाने वीजमाह पूर्विति विजयसेइति वाच्यः सर्वोक्तैरूपइत्यर्थः इहतु
 इति स एवानुगामीति शेषः पूर्ववदत्र स्पष्टवैलक्षण्याभावादाहतुशब्दोपमिति तु शब्दोत्रेति पाठांतरं
 रतीति कविनिष्ठेसादि अत्र उभयत्र बाधकाभावादिति चोवाक्यालंकारोद्देतोवा सदृशांतव्य
 वच्छेदाप्रतिपत्तावन्यये बाधकाभावद्विहेतुः सच अनन्वयश्च षड्विधोपीति श्रोतार्ययस्तयोप्र
 त्येकं वाक्यसमासतद्वितगमित्वेनेति भावः गंगेति अशब्दपादेश्रोतौ वाक्यगः पूर्णा द्वितीयापादे
 समासगश्रोतः पूर्णः तृतीयापादे आर्थो वाक्यगार्णः तुर्यपादे समासग आर्थपूर्णः पंचमपादे तेन तु

ल्पमिति वतेः सत्त्वादर्थः तद्विगतगः पूर्णः षष्ठपादे तत्र तस्मै वेति वतेः सत्त्वाच्चेत्तद्विगतगः पूर्ण इति बोध्यः
 लुप्तैष्वपीति पाठः भेदे स्थिति शेषः निर्धारणे एकवचना संगतेः पंचविधोपीति श्रौतो वाक्यगः आर्थो
 वाक्यगः श्रौतः समासगः आर्थः समासगः आर्थस्तद्विगतगश्चेत्येवमित्यर्थः एवं तेषां मेवोदाहृतत्वा
 दिति भावः पदोत्तरे तिगं गाराजन्यथा गंगा गंगा गंगेव सर्वदा हरिणा सदृशो विष्णुर्विष्णुतुल्यः स
 दाहरिः गुरुवद्गुरुस्तेः स्मिन्मंडले गुरुवद्गुरोरतिन्यासे इत्यर्थः कर्मण मुत्तगतमुदाहरति एवं
 लंकेति ईदृशो दशास्यः रणे कुट्टं सपदि दाराश्रयिं संरब्ध दाराश्रयितुल्यं ददरेत्यर्थः संरब्धदा
 राश्रयि रिव दृश्यते इति कर्मणि ण मुणः धर्मवाचक लुप्तमुदाहरति एवं लंकेति ईदृशो दशास्यः रणे कु
 ट्टं सपदि दाराश्रयिं संरब्ध दाराश्रयितुल्यं ददरेत्यर्थः संरब्ध इति अत्र सर्वत्राचारे किं अंवरं आकाशं
 ननु कोसौ वाकार्येयदवपवास्त्रयोः नन्वया अत आह मुख इति मुख इत्यर्थः मुख इति पाठस्तु चितः न

तुमालोपमादेवास्तिप्रवमनुक्तत्वादतआहैषाचेतिमालोपमाचेत्यर्थः अत्रैवअनन्वयप्रकरणेएवःवाच
 कधर्मोपमानलुप्तमुदाहरतिएतेति तजज्ञैःरामस्वरूपज्ञैः पूनतानिराचष्टेःत्रचेति संभवेष्पाहाह्येति
 तेनेस्यस्यार्थमाहोपेति आगुरवेतिअमुख्यस्यर्थः तदेकदेशेनेस्यस्यार्थमाहोपेति तथैवउपमेयवत् अ
 वसितमेदेनेस्यस्यार्थमाहोपेति प्रतिविंबोःत्रलौकिकः अवसितस्यनिश्चितस्यतत्वेति उपमानत्वेत्य
 र्थः महिलास्त्रीदक्षिणार्धमेतिकर्मणः शेषत्वविवक्षायांषष्ठी अत्रोपमेयं समुदितानायिका गंधे
 नेति हेसिंधुरधुरंधरवक्रगजश्रेष्ठमुखगणपतेए एवणप्रभृतयोपिरे एवतादयोपिते त्वयागंधेनसुगंधे
 नमैत्रीनद्विक्षिताः यद्वागंधेनः संवंधेनलेत्रेनवा गर्वेणवा अपिगंधपदोत्तरंमैत्रीपदोत्तरंवायोज्यः
 ततस्मात्कारणालं कैलासाचलरत्नखचितमित्याधरिकस्वप्रतिविंबेषुयथपतित्वंदिग्गजत्वंक
 थमेधीत्यर्थः उपमानांतरविरहइति तत्राद्येस्फुटएव द्वितीयेतदवयवस्यतदवयवांतरोपमया

तस्मानिरूपमत्वं सिध्यति अन्यथा तत्सदृशपदार्थावयवे नैवैतदवयवस्योपमानं दद्यात् तृतीयेऽपि प्र
तिविंबस्योपमानत्वं कल्पनया अन्यस्योपमानस्याभावो गम्यते तथा चेति अनन्वयत्वेत्यर्थः इष्टाप
त्तावाहयद्यथेति तादृशेति उपमानांतरविरहेत्यर्थः सादृश्यविशेषणमुभयं तत्त्वे अनन्वयत्वे पु
नः शब्दस्तु शब्दार्थे भिन्नयोरिति तथा च द्वितीयविशेषणाभाव इति भावः तद्देदत्वेति अनन्व
यविशेषत्वेत्यर्थः सेति उपमेत्येत्यर्थः इदमीमाद्यविशेषणं न दैयं न द्विरहस्यं न नरीयकत्वा
दिति भावः विरहेणेति अवाधितत्वादिति भावः न नुरूपमेवान्वयपदमत आहापि चेति अत्र
च द्वितीयभेदे च निरूपमत्वं एषूपमानांतरेत्यादिना प्रतिपादित इति भावः विरहेणेति अवाधितत्वा
दिति भावः न नुरूपमेवान्वयपदमत आहापि चेति अत्र च द्वितीयभेदे च निरूपमत्वं एषू
पमानांतरेत्यादिना प्रतिपादितं ननु तेन ग्रंथेन कांता यो निद्रुपमत्वं प्रतिपादितं न तत्रात आहुकांते

ति। अनन्तमध्वनित्वमिति तद्दामार्धे दक्षिणार्धमगृह्णीत्युच्यते सोऽगृह्णीति व्यंग्यमिति भावः ए
 वं चास्पहीत्यादिना विमुच्यते तद्विचार्ये सह दयैः इदं शब्दं व्यंग्यं जने उपाया भोवं इत्यविकश्चित् अत्र
 द्वितीयलक्ष्ये द्रियतः अस्मानन्वयस्येदं स्वरूपमित्युक्तं अतस्तु व्यंग्यमित्यर्थः तदुपपादयति प्रकृ
 ते चेति तत् अभिन्नोपमानोपमेयकं सादृश्येन यो भेदात् ननु कां जागत निरूपयन् तत्त्वस्य व्यंग्यत्वे
 न तस्मा एवोपमेयाया उपमानत्वं कल्पने न तादृश सादृश्यप्रतीतिस्तयोस्तस्य बाधितत्वेऽप्यस्य
 वात आह कां ताया इति सादृश्येऽप्यन्वयः काल्पितोऽपेति स्तनाभोगे इत्यत्रेत्यर्थः अतीति यद्यतीति
 त्यर्थः उपसंहरति तस्मादिति सैव त्वदागमनप्रभवेव अमुष्मादित्यत इत्यादि व्यक्तीरिति भेदेनेति शेषः
 षः योगार्थेति अनन्वयपदयोगार्थेत्यर्थः ननुरूपमेवानन्वयपदमभिमतम आह स्वस्मिन्निति व्यवच्छे
 देवा धारिति तस्य व्यवच्छेदकरणे सामर्थ्यादित्यर्थः कालांतरस्थप्रीतिव्यक्तिविशेषस्य सादृशस्य

सत्त्वादितिभावः तादृशेतिश्रीकृष्णागमनजन्येत्यर्थः पूर्वोदाहरेति अनुहरतीत्युदाहरणेऽसामर्थ्या
दित्यर्थः ननु अवयविनो निरूपयत्त्वप्रतीतिवन्मध्यसादृश्यप्रतीतिरप्यस्तु अत आह कचिदिति पूर्वोदा
हरणेऽस्यर्थः सैव श्रीकृष्णागमनजन्यप्रतीतिरेव मध्ये वाच्यव्यंग्यार्थयोर्मध्ये नमूकरीत्या न व्यंग्यत्वं
किंतु रत्नाकरेकरीत्येति नोक्तदोषोऽत आह रत्नेति तस्य प्रकारस्य प्रकृते अवाच्यत्वात् अवाच्यत्वे
हेतुः प्रागेव दूषितत्वादिति ननु त्वया दूषितोऽपि न मया दूषितस्तत्राह स्वयमिति अन्यथा लंकारध्वनेर्वि
षयापहारः स्यादिति रत्नाकरे किं खंडयितुमाहेदं पुनरिति परपुष्टाः कोकिलाः हे आम्रवृक्षतव भुवि मे
देन सादृश्यं भ्रमरेण न पेदे गृहीतमित्यर्थः न गेभ्यः पर्वतेभ्यः कपदे जिटाजूटः अत्र पूर्वार्थतादृश
व्यंजकाभावादाहीत्रकथावेति पूर्वोदाहरणे भेदेनेत्युक्त्वा तादृशव्यंग्यस्य स्फुटं प्रतीतिरत्र तु अस्फुटं अ
त एवोदाहरणांतरदानंतद्वध्वनयन्नाहेतुपदमहिम्नेति इत्यनन्यप्रकरणं ॥ उपमानिवेधइतिसा

क्षात्परपर्यावेत्यादिः तच्च मत्कारेति तन्निषेधकृतचमत्कारपरिषेधकतयेत्यर्थः पृथगिति पृथगलं
 कारे इत्यर्थः श्रावदीनेति गहो नाप्र एतद्भूतेति श्रुत्यादिप्रसिद्धपंचमहाभूतजन्यप्रपंचविषयेत्यर्थः ३
 किं ब्रूमहे इति किं काका इति वेत्रमहे किं अपितु अन्यदपि ब्रूमहे इत्यर्थः किं तदित्याकांक्षायामाह
 धातेति अनेन कारणांतरस्याप्यादौ निर्माणेन तेनाग्रिमसृष्टिकरणयोग्यता सूचिता अन्यथा तेषामिवा
 सत्त्वादसंगतिः स्पष्टैव तदा हनूतनेति प्रसिद्धपंचभूतातिरिक्तस्वनिर्मितकारणैरित्यर्थः अतएव सृष्टेः
 पिन तात्वं न स्यादेवेत्यग्रे इतीति शेषः नृपेति संबोधनं पदं स्थानं चिह्नं वस्तुवा० आद्ययोर्भेदसंबंधः अं
 त्ये भेदः कालत्रयासत्त्वमुक्तोदाहरणादिशेषः न नृदाहरणद्वयेपि निषेधस्य प्राधान्यात्कथमत्कंकारत्वं
 मत आह गजेति अत्र उदाहरणद्वये न नृपमानलुप्तये वेगताथोपि मत आहास्यंतिक इति यथा संस्र
 मत्वपः नन्वात्यंतिक निषेधे विकृतौ नोपमानलुप्ताः तः आह सर्वथेवेति निषेधाभावादिति सांभव

दुपमानत्वाच्चैत्यपि बोध्यं अन्यथा तस्यैव त्वे. एवं वाच्यतायां निषेधस्यासमालंकारे सिद्धे न न्वये
 निषेधस्य व्यंग्यत्वे वा समालंकारस्य ध्वननांगीकोरे च मत्कारस्तत एवास्तु नाजन्वयकृत इत्यने
 नैव गतार्थः सदस्याशयेन शंकते. येति. प्रतिबंधा समाधत्ते सत्यमिति अत एव पूर्वदृष्टांतोक्तिः
 दीपकादेरित्यस्य पृथगलंकारत्वमिसन्नान्वयः हियतः सत्त्वेपीतिलंकारत्वं न हीयत इत्यस्यानुष
 गः एवमलंकारत्वव्यपदेशे साधिते वाच्यलंकारत्वव्यपदेशे तस्य साधयति अनचेयेतिः शंकते दी
 पकाद्यलंकारेति बहुव्रीहिः अलंकारातीति. तद्युक्तकाव्ये इत्यर्थः तथा चैवमित्याद्युक्तिर्युक्तेति
 भावः अप्रस्तुप्रशंसाया अनेकविधत्वादाह सादृश्येति. अलंकारांतरमिति अत्रोपपत्तिर्व्यति
 रेकालंकारप्रकरणे स्फुटीभविष्यति. त्वदिति त्वदुपमावर्णनविषये वाच्यमेमोनित्रतवति. प
 दंचरणं. द्वितीयः सहीयः सदृश इति यावत्. ननु निषेधस्य वाच्यत्वेन कथं तस्य व्यंग्यत्वं किं

चलिताभूतनिषेधप्रतिपादनेनात्यंतिकनिषेधाप्रतीत्या कथमयमत्र आहतिरिति पद्ये इत्यर्थः एवं
 चपदधारणनिषेधस्य शाब्दत्वेऽपि उपमाननिषेधव्यवयवत्वमेवेति भावः प्राद्यदाहेवमिति अथ
 अनंतरं हेतुवितवतुल्या असत्सदार्थगणभायां गणिता एवं च त्वतुल्यी असतीति प्राधान्येन
 ध्वन्यते इति ध्वनिर्यं नालंकारः निखेति निप्रसरेत्यर्थः त्रेधाधारेति यावत् एवं उक्तमेद्वत्
 अस्यापि असमालंकारस्यापि ॥ इत्यसमः ॥ ॥ सुखेति द्रुततरं बुध्या रूढत्वायः तयोः सा
 मान्यैकदेशयोः अवयवावयविभावस्वरूपमाह विशेषेति अन्यथा लक्षणानंगीकारे अ
 बुद्ध्या सादिति मिथो भेदाभावेन स्फुटमप्रतीतिरित्यर्थः तस्मात्वेतु सादृश्यो ह्यसत्तु अस्यो
 पपन्निर्येः त्रैव स्फुटी भविष्यति द्रव्युतो दाहरणमुत्कायथा घटितमुदाहरणमाह यथावेति
 गुणेति कुत्सितमेतितदिशेष्ययोरित्यर्थः विशेषावित्यस्यानुषंगः निदर्शनपदघटितमाह

यथावेति-सद्गुणो विपदो पीत्यर्थः दृष्टान्तपदघटितस्यापीदमेवोदाहरणमिति ध्वनयितुं निद-
 र्शनपदस्थाने पाठान्तरमाह दृष्टान्तो वेति-वाशब्द एवार्थः खेत्यस्य तत्रेत्यादिः सामान्यार्थे प्राधा-
 न्यमिति तस्यापि प्राधान्यमित्यर्थः तमेव विशेषं प्रदर्शयति तत्रेत्यादिना-तत्र तेषां मध्ये-तादृशे-
 ति निविलससायन एजेत्यर्थः तादृशेति-अमितगुणेत्यर्थः एवमग्रेऽपि इति-धीरित्यस्यानुष-
 ङ्गः ननु निन्दितो भवतीत्यादेरेकत्रैवोपादानात्कथमुभयत्र बोधो-त आहतत्रापि ति हेतुं तत्रान्य-
 मेति-उग्रगंधादिरूपहेतुं तरेत्यर्थः अन्यथा तदनन्वये-नोपपत्तिरिति उपपत्तिर्न स्यादित्य-
 र्थः अन्यथा तदनन्वये-नोपपत्तिरिति पद्यस्यात्रेत्यस्यार्थमाहास्मिन्निति-केषांचित् नैयायि-
 कानां-इतरेषां-वैषाकरणानां-तादृशेति-विपदंतामिन्नसद्गुणकर्तृकोपकारक्रियेत्यर्थः पद्यस्या-
 त्रेत्यस्यार्थमाह पूर्ववाक्यार्थ इति-मूर्च्छागतादिरूपः पारदः पूर्ववाक्यार्थस्यावयव इत्यर्थः ननु

क्रियारूपस्य पूर्ववाक्यार्थस्य कथं द्रव्यरूपः पारदोऽवयव इत्यत आह प्रधानेति घटमानयेति क
 र्मसर्वमते गुणत्वादित्यर्थः नीलघटवदिति चिंत्यमिति कश्चित् अत्रोदाहरणे एकवाक्यतासत्त्वेपि
 वाक्येकवाक्यता पूर्वस्माद्विशेषः पूर्वत्र तु पेदैकवाक्यतैवेति बोध्यं सः दधीचिः नन्वेवं कथं मलं का
 रत्वमत आहतत्रेवेति इतावित्यर्थः अर्धेति अर्धाधिकस्तृतीयचरणोयस्मिन् तद्गतस्येत्यर्थः अत
 एव वक्ष्यति शक्येति विवेचनेति बुध्यमानो ह्येत्यर्थः यस्य हि माचलस्य कुमारसंभवस्य पद्यं न
 न्वेवं सांकर्येण न द्विशेषत्वस्यैवात्र संभवेन कथं मलं कारांतरत्वे मत आहोस्मिंश्चेति भेदाद्विशेषात्
 तत्प्रकेति अर्थान्तरान्यासप्रकरणे इत्यर्थः अयं उदाहरणरूपः नन्वेवमप्यत्रेवादीनां सामान्यविशे
 षभावात्मका यपवाचयविभावबोधकत्वेन कथं तदलोसोऽत आह वेति आमुखे आदौ त्वां प्रकृतं रा
 जा मं मध्ये ण मिति ण मध्ये इत्यर्थः बलात् मनोहरं पांडवं अर्जुनं दंतावल्लोहं हस्ती आरि मंडलं कथं

उक्तवकतये
 सत्रास्यान्वयः

नेति संबोधनं अमंदेति तीक्ष्णस्यार्थः करालेति द्विः पाठः श्रुतिस्मृतिदेवेश्वरः इंद्रः रतेः भावस्य
 लक्ष्यद्वयदानवीजमोहाद्ये इति स्मरणमित्यस्यानुषंगः लक्ष्यमिति अधिरोहतेर्लक्ष्यमित्यर्थः
 करालेति द्विः नन्वेवमपि वीरसस्यानयोः प्राधान्येन राजनिष्ठस्य सत्वात् धनित्वमेवातः आह वी
 र इति प्रधानोत्कर्षेति कनिष्ठस्य तु कर्षेत्यर्थः अलमिति रसवदलंकार इत्यर्थः विवक्षितं लक्षणे
 इति शेषः एवमिति वैधर्म्यदृष्टांतः एतदितितत्स्य निद्रास्मरणकारणतयैत्यर्थः संग्रहाय एतत्त्व
 क्ष्यत्वाय केचित्त्विति अत्र मते जन्यस्य निवेशा सादृश्ये स्मर्यमाणसंबन्धिवेशश्चेति पूर्वतो भेदः
 भुजगोद्रेति एकसंबन्धीति न्यायेन तत्त्वादिस्मरणस्य पयोधिस्मरणजन्यत्वेऽपि तादृशसंस्कारा
 जन्यत्वात् सादृशविषयकत्वाच्च पयोधिस्मरणं तु तथेति भवति स इति भावः अत्रा रुचिबीजं तु
 सादृश्यस्मर्यमाणसंबन्धित्वनिवेशस्यैव सति फलाभावः नहि तादृशसंस्कारजन्यस्मरणं विस

दृशविषयकं संभवति तथा च पयोधि स्मरणस्य सदृशज्ञानत्वेन तेत एवादि स्मरणा तु कूल संस्कारस्यो
 द्यो धन संभवे मतलन्यत्व सत्त्वा दलंकारत्वमेव तस्येति सादृश्यज्ञान निवेश फल प्राप्तेत एवेति गुरु
 मिः श्वश्चादिभिः परिवर्तिते त्यादि द्वयं स्मय क्रिया विशेषणं दृशोपि दृसत्रापि न नूक्तीत्या न
 लंकारत्वेपि भावत्व कुतो न अव्यंग्यत्वस्या प्रतिबंधकत्वादत अतः आह व्यंग्येति तस्या सादृश्यमू
 लकत्वस्य तायां सत्त्वा तयो व्यंग्यत्व सादृश्यमूलकत्वयोः अपीति रघुवंशे दशरथ मृगया वर्ण
 नं सः दशरथः सादृश्य बोध वंके रापा रास्य विशेषण द्वयं दिव्यानामिति माद्ये जल क्रीडा वर्णनं अं
 भस्तः जलात् मंथनस्येति अधीगर्थेति कर्मणि शेषे षष्ठी लक्ष्य द्वयदाने बीजमाहैकत्रेति आद्ये
 इत्यर्थः इतरत्र अंत्ये सदृशेति लक्ष्मी सदृशना धिकेत्यर्थः लक्षणं संगमयति उभयेनेति तथा च
 द्वितीय लक्ष्य संग्रह एव स्वतंत्र समाश्रयेति विशेषण फलमाह सौमित्रे इति हनुमन्नाटके सीता वि
 + मित्याह अत एवेति द्वितीयस्य लक्ष्यत्वादेवेत्यर्थः सदृशा सदृशेति स्मृते सदृशा सदृशान्यतर विषयकत्व लार्थार्थत्वे स

अव्यंग्यत्व विशेषण फल २

योगेश्वरी रामचंद्रस्य लक्ष्मणप्रत्युक्तिरियं ननु निश्चयेन चंद्रांशुः सूर्यः तन्नयनेतिकुरंगनयनेत्यर्थः त
सदृशेति नयनविशेषणं इति भूताचेत्यग्रे योज्यः एषासीतास्मृतिः अलंकारसामान्यलक्षणं न विना
स्त्रीत्याहालमिति सीतास्मृतैः प्राधान्यादिति भावः असुच्चारतिभुवं प्रत्युक्तिरियं प्रसौमिकरेमि रमां
भुवं न सोदृश्येति किंलोकसंबंधीति रीत्येति भावः इति भावेति कविनिष्ठेत्यादिः अरमणीयमिति वक्ष्य
माणदोषादिति भावः तमेव दार्ध्याया नद्या आह्वयत्तावदिति तत्र उच्यमानेन स्मिन् नृम इति शेषः तदा
हसादृश्येति एवमग्रेपि केशेति तस्य सदृशत्वं न दृष्टानत्वमिति भावः स्यादिति रतीति शेषः सादृश्यप
दस्य नियमसंबंधिकतया संबंधाकांक्षायामुपस्थितस्मर्यमाणस्यैवान्वयावतिः न हि जनकत्व
मूला पूज्यतरत्तुक्तं पुत्रजनकत्वेन भार्या पूज्यते अतो वस्त्रंतरसमाश्रयेत्यावश्यकमिति चिंत्यमिदं
नेयं स्मृतिरलंकार्यभूतेति अत्र स्मृतेर्हीक्षासीत्यादिपदगम्यत्वेन विवहनप्रवृत्तराजानुगम्यमान

नृत्यवत्शब्देभविधिनानिद्रादिरिद्रीकृतद्रस्यादौशठादिपदगम्यासूमावद्वातस्याएवप्राधान्यादल
 कार्यत्वंअनुपस्वारकत्वाच्चविप्रलंभस्यैवतत्त्वाच्चेतिचिंत्यंविप्रलंभःश्रीरामचंद्रनिष्ठःनितरामित्य
 स्यान्नौविन्ययःतदाशयंखंडयतिनहीतिनित्येतिमवर्थेत्यर्थःकदाप्यवाच्यलक्ष्येतिवैवत्नन्वे
 वंप्राधान्येप्यलंकारत्वापत्तिरतआहप्रधानेति सर्वेषुनत्वत्रैवतथाचालंकारसामान्यलक्षणप्राप्तत्वा
 न्नस्यनातिप्रसंगइतिभावःसिद्धांतेतिमम्मटभट्टादीनामितिशेषःतद्व्यमाहप्रेयो लमित्यादीतीत्यं
 तेनःतत्रापितदुत्थापितस्मृतिष्वपिआगृह्यतेत्वेओविष्कृतत्वेअत्रेतिदृष्ट्यैकैणलंकारोऽयोध्यां
 गच्छतःश्रीरामस्यसीतांप्रत्युक्तिरियंरघुवंशःअमुगोदंगोदासमीयेवानीरेतितृणधान्यतृणेत्यर्थः
 सुप्तंस्वापंइष्टापत्तिंपरिहरतिएवंचेतितथासुवचत्वेत्यर्थःशंसेवेतिकुहमितीत्यर्थःइतिभावेति
 कविनिष्ठत्वादिःस्मृतिमादायेत्युक्तिफलमाहकिंतुइतिएवंचप्रेयो लंकारसत्त्वेपित्वत्कृतंतदुपपा

दनंचित्रमीमांसास्थमयुक्तमितिभावःभावस्येति-अंगमितिशेषःस्वनेवअप्यदीक्षितेनेव-तत्रकुवल्या
 नंदे-निर्वेदादिःत्रयस्त्रिंशत्अपरस्य-भावादेःकरयोःग्रंथयोःअध्यक्षेःप्रत्यक्षैःअथप्रत्यक्षानंतरंअ
 नुपसर्जनमितिप्रधानमित्यर्थःएवमलंकारत्वेनिरस्यध्वनित्वमुपपादयितुमाहस्वनेतिःस्वस्यःस्मरणस्य-
 व्यंग्यंचस्मरणनितिपूर्वत्रान्वयःअपिसाधुरिति-योतेः-अत्रानुदीन्यपिसाधुत्वेसंवतिस्वतइत्येतत्पर्यता
 नुधावनंर्यर्थदुष्टंचेतिप्रपंचितमत्रव्यज्येतिअर्थाप्रतीयमानदृश्यकेइत्यर्थःअत्र-स्मरणालंकारे-अस्यो
 पादानादावेवान्वयःदानयोःसत्तोरितिशेषःअत्रापिस्मरणालंकारेपि-स्पष्टत्वायपुनरुक्तिःप्रतीयमानःगम्य
 मानःसाक्षात्-उपमानोपमेयविशेषणत्वेन-यथेतिउपमेयविशेषणद्विविविशेषणतयोपस्थितपांडरात्
 स्येवप्रत्यासत्तातत्रगम्यमानत्वादितिभावःननुधर्मतिरसोपमाप्रयोजकत्वाभावादेनेनेवसादृश्यंस्वगममत
 आहसर्वत्रेति-अस्यद्वितीयमुदाहरणंविशेषवक्तुमाहयथावेति-ननीयतेचेतिवाच्यतामित्यस्येदनुषंगःअ

नुपस्थितौ हेतुमाह प्रसिद्धिरिति स एवेति सुंदरत्वादिरित्यर्थः वलाकारजिता इति वलाकावकपंक्तिव्यापार
 जिता वलाकाराभ्यां अजिता इत्यर्थः उपसंहरति इत्यं चेति यथोपमायामिति शेषः जीवा तु जीव नौषधं
 तत्र अनुपादेयादि धर्माणां मध्ये स्मृत्या रूढमिति अत्रानुगामीत्वा मत्त्वधर्मोऽनुपात्रः निरूपितं स्मर
 णमित्यस्यानुबंगः एवमप्येपि अत्रोक्तहेतोस्तस्योपात्तमित्याह कुलिशेति स पवनात्मज इत्यनुयः अत्रा
 न्योः आदिना कठिनत्वा मागाधत्वादि परिग्रहः द्वितीयोदाहरणदानैवीजमाह्वयानिति एकत्र आ
 द्ये अपरत्र द्वितीये समुद्रस्येतीति सादृश्ये स्पष्टिरित्यस्यानुबंगः उभयाश्च यत्वात् उभयानिरूपत्वा
 त् क्रतुराजं वसेतं भ्रमराणां हितं नाना पुष्पविकासद्वारा मधुप्रापकत्वात् व्यासपक्षे भ्रमेण रहित इत्य
 र्थः नियमेनेत्युत्तरान्वयी इति स्मरणं ॥ प्रधानेषु अलंकारेषु एवं च पूर्वमिदं मे दोभयप्रधानानि
 रूपिताः इदानीं बहुलंकारव्यापित्वेन प्रसिद्धतया प्राधान्येन च रूपकनिरूपणमिति भावः उपमेयताव

छेदकति-उपमेयतावच्छेदकमात्रप्रकारकप्रतीतिजकैर्नेत्राद्यबोध्येविषयेऽस्यर्थः तेनातिशयोक्तौचंद्रादि
 पदान्मुखत्वादिनामुखोपस्थितिरितिमेतेपिनातियाप्तिरितिबोध्यं-तज्जनकेति-भ्रांतिजनकेत्यर्थः-उप
 मेयतेतिमध्यमणिन्यायेमोभत्रान्वयोस्य-संभवेनात्मनस्तद्रूपायाः-उत्प्रेक्षायाः-वस्तुत्प्रेक्षायाः-उपमा
 नोपमेयेतिएतद्रूपविशेषणाभ्यामित्यर्थः-उपमानत्वोपमेयत्वयोः-सादृश्यनियतत्वादितिभावः-आ
 हरितिमम्मद्यप्रदोदयस्यर्थः-अत्रार्धमम्मदीयंअर्धमन्यदीयंतथाचभिन्नलक्षणद्वयमिदंतच्चेति
 उक्तरूपतादात्म्येत्यर्थः-संसर्गरितिअपदार्थत्वादितिभावः-विनिगमकाभावादाहकचिदिति-भिन्नयो
 रितिनतूपमानोपमेयोरित्यर्थः-किंचेतियतरतिशेषः-निर्विषयमिति सर्वस्यैवालंकोरत्वेनतदन्यस्यभावा
 दितिभावः-व्यज्यमानेवि-व्यज्यमानस्मरणविषयत्वेनेत्यर्थः-नस्वरत्नामिति रूपकं विवेति-अयंभावः-य
 थाचंद्रः-सुतः-शुभ्रत्वादनासंजनीयधावल्यस्तथानखाः-सुतोरुणत्वादनासंजनीयारूपाइतिमाह

ज्येननखानांचंद्रस्पचविंवप्रतिविंवभावः अलक्तकचंदनयोरन्यत्रस्ववर्णासंज्ञकत्वेन सः तथाचविंवप्रति
 विंवभावापन्ननखालक्तकविशिष्टे एवांजनेतत्प्रतिविंवभूतचंद्रचंदनविशिष्टं पांडरीकरणमुपदंजकं
 इति निर्दिष्टे इति उच्चारिते इत्यर्थः तत्र येन यस्य व्यावृत्तिस्तत्क्रमेणाह स्वसमिति अगोचरत्येकमेण हे
 त आह समेति अत्र त्वस्यादेत्यत्र दाक्षिण्येति रूपकमुखसंकोचरूपकोपी नमित्यर्थः निर्लेज्जत्वादि
 ति भाक विशिष्टार्थयोः वाक्यार्थयोः त्वदुक्तपदार्थनिदर्शनालक्षणमपि नास्तीत्याह कुवलयेति चे
 परीत्यस्य वाक्यार्थनिदर्शनोच्छित्तेः स्वमतेन कस्याप्युच्छेद इत्याह आभिरिति श्रौतत्वेति यथा संख्ये
 नान्वयः नन्वेवं तर्हि तस्याः किमुदाहरणत आहतस्याश्चेति वाक्यार्थनिदर्शनाया इत्यर्थः पावकैः अ
 लक्तकरसैः ननु कत्रैरिभेदमादाय वाक्यार्थरूपकमेवास्त्वित्यत आहतस्यैव चेति क्रिययो रभेदस्यै
 वचेत्यर्थः समग्रेति मुख्यत्वादित्यर्थः इदं दीक्षितोक्तं भ्रान्तिनैवेति भ्रान्तेनैवेति मुख्यपाठः कंदर्पदि

पति सर्वत्र षष्ठी तत्पुरुषः कंबुशरवः कलंरमणीयं अनोकहः कुटः शालः शुद्धसामान्येति अनयोर्वस्तु
 प्रतिवस्तुभावापन्नत्वादित्थं उक्तं चेति चकार उदाहृतसमुच्चायकः द्वितीयविशेषणं ह्ययतितथेति
 उताहो अथवा इत्यत्र रूपकातिशयोक्तिविषये न्वय एवेति तत एव च मत्कारत्सानिध्याच्चेति भावः
 रूपकातिशयोक्तिं ध्वनयितुमाह कमलेति तत्रैव आनने एव नत्विति पदार्थः पदार्थेनेति न्यायादि
 ति भावः तादृशं येन केनचिद्रूपेण शब्देनाभितं इत्यपि उद्देश्यविधेयभावघटितोपि अविधानादि
 ति तादृशमाननमुद्दिश्य भाने क्रियामा एव विधेयत्वादिति भावः यद्वा सुंदरत्वादः कमलत्वादिवि
 शिष्टविशेषणत्वमेनोद्देश्यतावच्छेदकत्वं द्योस्तु विशेषः यदतिशयोक्तावुपमेयधर्मस्योद्देश्यताव
 छेदकत्वाभाव एव रूपके त्वनियम इतीति भावः अत एवाह मुखचंद्रस्त्विति एथ गिति उद्देश्यविधेय
 भावेन बोधे भिन्नविभक्तिजन्योपस्थिते स्तत्रत्वात् तथा च व्यस्ते तथा प्रतीतिन समासे इत्यत्रा व्याप्ति

इतिभावः ननूपमेयतावच्छेदकरूपेणशब्देनाभिहितेइतितदर्थेननप्रागुक्तदोषोऽत आह द्वितीयेत्येति-
 अपहृतौ नायसुधांशुः किं तर्हि व्योमगंगोसदोरूहमिसत्र अनिर्दिष्टत्वादित्येति अत्र निषेधप्रति-
 योगिविधयानिर्दिष्टत्वादित्दं चिंत्येन च तथा निर्दिष्टत्वेऽपि पुरस्काराभावः तर्हि तावत्पर्यंतविवक्षावो-
 धनार्थमेवानिद्रुतेइति विशेषणसाफल्यदितिवोध्मं तावतैवा उक्तार्थकनिर्दिष्टेइति विशेषणेनैव
 इदं चिंत्यं आहार्यत्वविशेषणस्य निर्दिष्टेइति विशेषणलब्धार्थकथनतात्पर्यकत्वात् अतिशयो-
 कौलक्षणा माहृक्ष्माज्जायमानज्ञानस्या नाहार्यस्यैव जायमानत्वेन तावतैव वारणात् शक्यतावच्छे-
 दकलक्ष्यतावच्छेदकयोर्भानिमितित्वल्लिखितमतांतरेऽपि युगपदेवोभयोर्भानेवाधस्यैवानुपस्थितत्वे-
 तद्वद्धेराहार्यवं किंच चंद्रवृत्तिगुणवत्वमलक्ष्यतावच्छेदकस्य चंद्रत्वस्य च मिथो विरोधाभावेन न वा-
 धप्रतिसंधानं मुखत्वेन मुखं लक्ष्यत इति त्वश्रद्धयमेवरूपकेतुवाधस्य स्फुटमुपस्थितत्वेन साक्षाद्य

जनयावाजायमानाताद्रूप्यप्रतिपत्तिदाहार्यैवेतिदीक्षिताशयइतिदिक्ःअपद्रुतौपर्यस्तापद्रुतौ-
विषयस्यसंधाशोःइदमेषिचित्तंउपनयोपमादीनांवैचित्र्यविशेषेणालंकारांतरत्ववदिहाप्युपप-
त्तेःमतांतरेप्यभेदादिकृतेचमत्कार्यरूपकंनिद्रंवादिकृतेतस्मिन्नेतिविषयविभागसंभवात्चम-
त्कारित्वस्यालंकारसामान्यलक्षणप्राप्तत्वात्समुदितस्यालंकारांतरत्वेनांशोरूपकत्वेदृष्टापत्तेश्चे-
तिदिक्चित्रमीमांसामदीक्षितोक्तमन्यदपिरुंउयतियच्चापीतिइदमेवप्रागुक्तंरूपकलक्षणमिव-
नन्वेवंकथमितिप्रसंगनिरासोऽतआहप्रधानेतिनन्वेवमपिविनिगमनाविरहात्तथोक्तिरुतआहा-
नलमिति तन्मतेतुतेनैवोभयोर्वारणमितिभावःप्रकाशोक्तिरुंउयतिप्रसंगनिरासोऽतआहप्रधानेति-
नन्वेवमपिविनिगमनाविरुद्धयचेतितथापिउक्ताथंगीकारेपिअत्रतस्मिन्पुरस्कारोस्तीतिभावःपुरं-
चंद्रइतिअत्रगमकाभावात्तदुभयंनतत्रजैमिनीयंदृष्टांतमाहयथात्रोरितिआभिचारिककर्मणि

विशेषविहितमिदं व्याकरणोक्तं। तमाहयथावाक्तेति शलङ्गिति विहितः ग्राहयत् न खग्राहयत् त
 स्येवतद्दीजत्वात् धर्मः अभेदत्वरूपः संभोवनैवोत्प्रेक्षेति पक्षे आह विषयेति अलंकारद्वयेति रूपकोत्प्रे
 क्षेतीत्यर्थः नहि प्रधानत्वं तद्विशेषणं तत्त्वस्येव भेगापत्तेः तावत् आदौ आहुः प्रकाशकारादयः एत
 त्स्त्वितारुचितु अत्रेस्फुटीभविष्यति यत्रवयत्रतु संघातात्मके सावयवरूपके अवयवरूपके इति
 रूपकसंघातस्यावयविनाऽवयवेकस्मिंश्चिद्रूपके इत्यर्थः विवर्तिनादिति विरुद्धतयविवर्तिनादित्यर्थः
 विरुद्धत्वमेवाहस्वेति विनिगमनाविराहादाहयेति अवयवे अवयवरूपके अवयवानां मुक्तानक्ष
 त्रवस्त्रज्यास्त्रामुखचंद्रगणिकादूर्णिमा रूपानां अभिप्रेतेति विधेयत्वेन वर्ण्यत्वादिति भावः तयोर्वि
 षयविषयिणोः तदादायतदीयविधेयत्वं मादाय अत्र पद्ये अन्यधर्मेणान्यत्रव्यपदेशे मानमाहयथे
 तिलक्ष्यांतरमाहव्योमिति लक्ष्यांतरदाने विशेषमाहात्म्यमिति अत्रकापि पृथग्विभक्तेः श्रवणात्मिकं

उद्देश्यविधेयभावाभावेन सर्वमुद्दिष्टाभावाएव विधेयत्वादिति भावः स्पष्टत्वादितरदुपेक्ष्याहात्रेति ब्रू-
हान्तेपे सत्रकर्मधारयः व्यतिकारः संबंधः सहचरैरित्यनेनाक्षेपकत्वयोग्यतागजरूपकस्य प्राधान्यं च
सूचितं लक्ष्यांतरदाने बीजमाह पूर्वत्वितिरूपकस्य गजेत्यादिः मीनेति संतदस्य तु साधवः सुहृदश्चेत्य-
र्थद्वयमिति भावः जनकतयेति गणनायां हेतुः गण्यते इति पृथगिति शेषः लोकैर्दृष्टं तेन सिद्धमर्थं प्रतिव-
द्याव्यतिरेकमुत्वेन द्रष्टव्यं तदेति उपमालंकारभेदेत्यर्थः प्रस्तुतौ प्रस्तावे एवं अस्य पृथा गणनव-
त् एकविषयत्वेति एतौ च मालारूपकनिष्ठौ धर्मौ सावयवंत्वेनैकविषयकं परस्परसापेक्षं चेति बोध्यं
शारदायाः सारस्वत्याः साक्षादिति अप्रतिहतशक्तित्वादिति भावः एकेति गजेत्यर्थः द्वयोरपीति अ-
हिसंबंधितापकरणभेदजगोरपयोरित्यर्थः समर्थनीयतायामिति पाठः कवेरिति प्राधान्यादिति भावः
अतएव तस्य तात्पर्यविषयत्वेन समर्थनीयत्वेन तद्देवत्वादेव भंगेति पदद्वयेत्यर्थः इदमेव स्निष्टपरं

परितमेव कमलेति कमलानामावासः कमलायावासः पृथ्वीधृतिः शांतिधृतिः पृथ्वीमंडलस्य कुमदस्य
 च अयं वज्रपेयिजा अत्र समर्थक कमलावासाद्यारोपस्य श्लेषमलकस्मृचंद्रारोपे निमित्तत्वाद्गोत्रिकासा
 राद्यनेकपदार्थारोपरूपत्वाच्च मालाश्लिष्टपरंपरितरूपकता पूर्वदेवादित्याः क्षमितीति कश्चेति द्विः
 पाठः व्याख्यातमिदं दुग्धारोपेति अनेन परंपरितत्वं मुक्तं श्लेषमालयोरभावाच्चुद्धकेवलत्वेतदेव शु
 द्धपरंपरितमेव प्राचीति अपि नामालारूपकपरिग्रहः तत्र सावयवे सिद्धिरिति पाठः अनलसमारोप
 मितिराज्ञीति शेषः कश्चित्त्विति अत्राचिवीजंतु प्रागुक्तरीत्या निर्वहति विषयमालाकृत इति एक
 सोपमेयस्य नानोपमेयकत इत्यर्थः यामाला तस्मै कर्त्रेत्यारोपस्याः नानुपपत्तिरिति अत्रेदं चिंत्यं
 कर्मलावासे नीयं राजाकासार इत्यादौ यथा श्लेषमूलकाभेदाध्यवसानेनैतन्साधारणधर्ममादाय
 राजकासारणोरूपकस्यां प्रीयेण समुद्रो यमित्यादाविवसं प्रवसत इत्यमलावासकोसार इत्यादौ

पिसंभवात्किमर्थयिंक्लेशः साधारणधर्मज्ञानस्य चाभेदोपप्रयोजकत्वात् इदमेव चास्योपायत्वमा
 रोपेयतन्मूलीभूतसाधारणधर्मसंपत्तिः साधारणधर्मसंपत्तिरारोपेणे वेत्तत्र चेन किंचिन्मानं स
 मर्थकरूपकत्वव्यवहारस्तुभाक्तः तवापिश्लिष्टेषु सादृश्यमूलकत्वाभावादावश्यकः एव च का
 रुण्यकुसुमाकाशः खलु इत्यादौ वक्ष्यमाणान्वान्याश्रयोपिन स्वलाकाररूपकोपयुक्तकारु
 ण्यकुसुमयोरभेदप्रत्ययस्येच्छाधीनाहार्यस्य संभवेन तावत्तैवोपपत्तेः न तु समर्थकारोपे सादृश्यमूल
 कत्वभावश्यकमित्यनुपदमेवोक्तं एतेन स्यादेतदित्यादिना सौजन्यचंद्रिकाचंद्रइत्यत्रत्य पूर्वपक्षस
 माधाने परास्ते अस्मदुक्तरीत्या पूर्वपक्षस्यैवाभावादिति समर्थकारोपेण चंद्रिकायोसौजन्याभेदो
 पेण चंद्रिकाभेद इति तदात्मकरूपकं समर्थयितुं प्रभवतीत्यस्यानुषंगः स च सतु सौजन्यचंद्रिक
 त्यत्र अनयो अभेदयोः तत् तुल्यवित्तिवेद्यत्वं अन्यत्रापि उदाहृतानि रिक्तस्थलेऽपि उदाहृतस्य

ले एव शंकने कथं वेति च स्वर्थः ईदृशे तदभिन्नत्वमिति शेषः सुंदरीताद्रूपं तदभिन्नत्वं सेदुमी चेदस्य
 नुषंगः तेषां तादात्म्यानां सर्वमिति एवं चेत्त्यादिः विशेषणताया रतिः निर्वहिक इत्यस्यानुषंगः क्वचित्स
 मासगते क्वचिच्च वाक्यगतैः एव व्यावर्त्यमाह न खिति इत्यत्र समासगते मुखामेदः मुखप्रतियोगिका
 भेदः नानुपपत्तिरितिरूपकत्वस्येत्यादिः सर्वे सुस्थामिति अन्येतु तुल्यवितिवेद्यतया चंद्रमिदस्या
 पि मुखे प्रतीतेरार्थे चंद्ररूपकं शाब्दं तु व्यस्ते एव मुखामेदस्य समासशस्त्रप्रवृत्त्युपयोगितया अंगी
 कारेण तात्पर्यविषयत्वात् न तमादाय मुखरूपक व्यवहारः किंचान्न पूर्वपदार्थप्रधानमपूर्यं क्षकादि
 समासेन चंद्रपुंडरीकाक्षयभेदस्येव मुखशब्दादौ भानोन्नदोषः अतएव विशेष्यस्य पूर्वनिपातार्थ
 मिदमिति महाभाष्यकृतः एवं च वाच्यतापि चंद्ररूपकस्येत्याहः अपरे तु चंद्रनिष्ठाभेदश्चंद्रप्रतियो
 गिकाभेदश्च रूपकं अतएव तद्रूपकमात्रे दोषा मुपमानोपमेययोरित्युक्तं प्रकारो यद्वा विषये निष्ठा

मेदप्रत्यापत्तिनोयत्रविषयस्परंजनमित्येकलक्षणार्थः एवंचमुखप्रतियोगिकाभेदवांश्चंद्रइत्येवं बोधेपि
 नक्षतिरित्याहः तत्र पदार्थरूपकाणामध्ये परस्परमित्यस्यमध्यमणिन्यायेनोभयत्रान्वयः लक्ष्यांतरदा
 नेबीजमाहैकत्रेति आद्येइत्यर्थः अयंपिशुनः अथावसेयः आर्थिकं एतल्लक्ष्यमाहात्मनइति सारसैः
 सरःसंबंधिभिः सलिलोत्कण्ठदीनांचेतिपाठः नेदमिति किंतुनिदर्शनेत्यर्थः बोधार्थः दीर्घम्रवसः
 लंबकणस्पप्रविडस्यअप्पदीक्षितस्य तयोरितितदभावेइतिशेषः युक्तंतरमाहैवमिति बालाभ्रइतिशौ
 णाभ्रइत्यर्थः विपर्ययेणः चंद्राधिकरणकाग्निरूपोपमानस्य इहतुकुंकुमइवेत्यत्रतु एवनादौआ
 त्मनोस्यैत्यादौइवाद्यप्रयोगादाहुप्रतीयेति अन्यथातस्यसंभाषमानत्वेइष्टापत्तौ तत्रबोधविषये
 द्वयोरुपादानादाहसारोपेतिउपस्थितौ सत्यामितिशेषः विषयैतस्याभेदेनेति विषयतावच्छेदकावच्छि
 न्नविषयेपूर्वोपस्थितस्येत्यर्थः वृत्तीतिशक्तिलक्षणान्यतरैत्यर्थः वृत्तंतरवित्रीतिव्यंजनाज्ञानेत्यर्थः

आहुरिति शतमतेत्येवं रूपकलक्षणं अनिद्रुतविषयकं पुरस्कृतविषयतविच्छेदकं वा आहार्याभिदे
 प्रतीतिफलकोपमानबोधकपदजन्यप्रतीतिविषयीभूतं साधर्म्यमिति फलस्य अमेदबुद्धेः अन्यथे
 वः उक्तप्रकारेण न तथानचंद्रः सदृश इति मुखपदार्थ इति शेषः न तु सप्तमते बोधसत्त्वेन कथमभेदधी
 रत आह तादृशेति इदं च शाब्दे तस्याः प्रतिबंधकत्वमरीकृत्य तस्तु तस्तदेवनेत्याहयदेति नन्वेवं सति वा
 धनिश्चयेतदभावो नोपपद्येतात आह सति चेति बुद्धेः नुत्वाद इति इदं तु चिंत्यं शाब्दबोधो हि भवत्येव
 अतएव बुद्धिवाचित्वेति वाक्यप्रयोक्तुरद्वेण बुद्धिना कथं मेकं ब्रवीषीत्युपहासः संगच्छते अवोधि
 हिएतदर्थक इति भाषाश्रवणोत्तरं पाश्चात्यस्येव मूकतैव स्यात् ननु पदार्थस्मरणमेव न शाब्दबोध इ
 ति चेत् कियनेन श्रद्धाजायेन बोधज्ञानादीनां च तद्वोधे प्रामाण्यज्ञानजनद्वारा प्रवृत्तिप्रतिबंधकत्वं
 योग्यताज्ञानादीनां च तदनकत्वमेवनेति रमणीयः पंथाः अमेदग्रहेपीति अन्येतु च मत्कारि साधा

किंच आसीदित्यस्य-ह

रणधर्मरूपसादृश्यज्ञाने एव फलवेत्तान्न तथा शक्तिकल्पने पायंदोषदस्याहुः सेके करणत्वेनेति ननु
सदृशत्वेनेत्यर्थः ज्ञाने तत्सदृशान्नत्वायासत्तेरनुभवविरुद्धत्वादिति भावः नन्वेव मेधकवेस्तन्निमि
तिर्न स्यादत आह यद्वेति यद्वा तज्ज्ञानस्य प्रयोजकत्वे पित स्यात् तत्वादाह यद्वेति तस्येति ज्ञानजन्य
ज्ञानं प्रकारत्वस्यान्यैः कल्पितत्वादित्यर्थः क्वचिद्विशेष्यामिति वाक्यार्थमुत्पद्यते विशेष्यमित्यर्थः आ
यातीति सप्तम्यंतवयो विशेषणं न न्यास्तनाविति मध्यमणि न्यायेनान्वेति अभीतिशक्तालक्षणया
वेति भावः किंचिदिति स्थाने संपन्ना हीति पाठे इत्यर्थः विभवेति निप्रख्याने हेतुः शंकरिणोः कामस्य द्वि
तीयाथैकमेणि विध्वमेदेति लक्षणयेति भावः विशेषणसमासेत्वेति चिंत्यमिदं चंद्रमुखमित्यस्यापत्तेः
परिणामालंकारोदाहरणे तु विशेषणसमास उचितः अत्र तु मयूरव्यसेति समासेत्वेत्सुचितं प्रतीति मीन
प्रतियोगिकाभेदे निलिंपादेवाः निर्योनरकः अंगंगे भागीरथ्योः अनुगामी धर्म इति शेषः समृद्धमि

त्रिगंगास्तुतिरेव सौभाग्यभागीरथोः सौभाग्यभागीरथीजकृयोः स्वपदेन विषयविषयिथामर्शः सुधासा
 माज्यमित्यत्राहापामेति भिरूपितइति कुमद्रवलिभांगः कायापवसनोयतिः कोमलातपशोणाभ्रः
 संध्याकालोनसंशयइत्यादावितिभावः चंदिरेति चंद्रत्यर्थः उपेति वस्तुतोमाधुरिमातिशयस्यतत्रा
 सत्तातएवमग्रेपि अनुपात्रमिति उच्यते चरितमिति शेषः अंकितानीति व्याख्यातमिदं उपात्रएवेति एवं
 चैकएवमेदौ सतदाहलुमइति अनुपात्तइत्यर्थः अभग्नः पदावांतरभंगश्चून्यः भग्नः तद्युक्तः अस्य भेदां
 तरमाहयमेवेति केवलशब्दात्मकएवेत्यर्थः यथेति राजानं प्रत्युक्तिः हे एतव ते पंचशाखः पंचांगुलि
 हस्तो सो कल्पवृक्षस्पर्शाखैवेत्यर्थः मृगांकः चंद्रः रसश्चेष्टेण विज्ञेयश्च तद्वाहेति निखयवमिति
 मिथोः वयवावयनिभावाभावादितिभावः हेतुः मनोभवेत्यादिबोध्यः त्रिषु उपमानद्वयउपमेयेचेत्यर्थः
 श्लिष्टएवेति मनसि जातमदनसंबन्धिविशिष्टाधिमत्त्वं दयितायां मनोभवव्याधिरूपक्षयमथ कत्तरसे

मनोभवसंबन्धिगजयक्षारूपव्याधिप्रत्यक्षं द्रेष्टुमिति भावः उल्लास इति तद्वेतुरित्यर्थः सूर्यादयवर्णनं तेषां
लघुनादीनां अस्मिन् पिशुने च स्त्वर्थे न च न्योन्याश्रयस्योत्पत्ताविवक्षाने पिप्रतिबंधकत्वात्कथं
थास्वप्रतिभाः त आह शिल्पिमिति विज्ञेति अत्र विज्ञादयः पंडितादीनामिव बुधादीनामपि वाचकाः
नानार्थत्वात् विज्ञत्वे पंडितत्वं बुधत्वं च सुकवितां काव्यकर्तृत्वं श्रुतत्वं च मांगल्यं शोभनत्वं अंगा
रकत्वं च गोखं श्रेष्ठत्वं बृहस्पतित्वं च दुर्द्वैतशान्तितां अशान्तितां शान्तितां च वज्रत्वं मेदत्वं चेत्यर्थः रा
जत्वं नृपत्वं चंद्रत्वं च मित्रत्वं आपत्वं सूर्यत्वं च नियंत्रेति प्रकरणादिति भावः धारासारस्य त्रसकीच
कैरिति वदामारपदं संपातमात्रपरं व्याख्यातमिदं पूर्वविशेषणे ध्वनिश्चतुर्विधोऽपि तत्प्रवृत्तौ
भेदः सार्वभौमश्चक्रवर्त्तादिगजश्च सौधमौलिं गृहशिखरं मुद्रां विकासानां उदारामतिशयितां
हरितः दिशः कर्मः विविक्तं भांति मदमिश्रितं तज्जीवातोः रूपकजीवातोः वैयधीतिकं योजलधौ आ

हार्यविष्णुतादात्म्यनिश्चयस्तु कवाविति न तस्य तज्जनकत्वं सामानाधिकरण्याभावादिति भावः केवल
 मित्यस्यैव व्याख्याज्ञातमेवेति चंद्रालोके तु यत्रोपमानचित्रेण सर्वथाप्युपपद्यते उपमेयमपीमिति स्त
 त्ररूपकमिति समानधर्मयुक्ताधारोपात्तौ पाद्यरूपकं उत्तिरुक्षितिभ्रूलक्षपक्षच्छेदपुरंदरः सा
 धारणधर्मविशिष्टोपमानस्य यत्रोपपत्त्यर्थः पृथक् कथित सादृश्यं दृश्य सादृश्यरूपकं उल्लस संवशा
 खोयं राजते भुजभूरुहाः सादृंगय-रित्येवं विधमाभासरूपकं अंगपट्टिधनुर्वल्लीत्यादिरूपितरूप
 कमित्यपि दृश्यते **इति रूपकं** परिणामलक्षयति अथेति विषयी उपमानं विषयेति उ
 पमेयेत्यर्थः एव व्यावर्त्यमाह मस्मात्तं श्रोणेति स्वरूपेणेत्यर्थः तत्रेति शेषः सः विषयभेदः अत्र
 च परिणामे च नैव मितिकितु विपरीतमिति भावः रूपकादस्य भेद इति वयं तु ब्रूमः उपमानप्रतियो
 गिकाभेदो रूपकं उपमेयप्रतियोगिकाभेदः परिणामः प्रतीपवत् तत्राभेदे उपमेयप्रतियोगिकत्वं

तात्पर्यग्रहकं प्रकृतकार्योपयोगः ननु तच्छरीरेऽस्य प्रवेशः एवं च यत्रोपमानस्य स्वात्मनेव प्रकृतका
 र्योपयोगः यत्र चोदासीनता तत्र रूपकमेव एवं च परिणामो विशेषणसमासायत्रः रूपकमयं रूपं
 सकादिसमासायत्रं मुखचंद्रद्वयादौ अत्र शोधपत्रं यदितु चंद्रमुखमिति विप्रयुज्यते तदा विशेष
 णसमासायत्रमपि रूपकमिति वेषु उपमानोपमेयपदानामुपमानप्रतियोगिकाभेदसंसर्गेण वा
 धकानामपर्यव्यं सकादयश्चेति समासेन विशेषणसमासबाधा चंद्रमुखमिति प्रयोग एव न त्वाहुः
 भ्रामं भ्रामं भ्रामं भ्रामं एवमपि विगलितेति क्रियाविशेषणं हरिश्च न वतमालः भक्तोक्तिरियं
 भगति अत्रेत्यादिः ननु हरेर्विषयित्वेन रूपकमेवेदमत आह मार्गति महर्षे रिति श्रुकदेवस्येत्यर्थः
 श्रावं श्रावं वचः सुधामिति विशिष्टं समस्तमेकं पदं मयूख्यं सकादित्वात् समात्वाकालक इति व
 तप्रकृतकार्योपयोगित्वपर्यंतस्य परिणामशरीरत्वात् अतएव तिर्यगुपदस्यासमस्तत्वात्पूर्वो

कृष्णवाकगत्वमित्याहुः क्वचित्तु हरिरिह तमाल इति तत्र पाठः तत्र वाक्गत्वं स्पष्टमेव तदा वचः सुधामि
 त्येव समस्तं त्रावंश्च वामिति भिन्नं पदमिति बोध्यं उपमन्युसुतः परिक्षित आननेति छेदः इमं कामि
 नीशुक्लपक्षयामिनीत्यर्थः अत्र न अकांक्षा तत्कथमर्थमाहात्रेति आरोप्येति यो यामित्यादिः
 तत्त्वा उद्दीपकत्वेन न त्रापूजनकत्वादिति भावः नन्वेवं समानाधिकरण एवायमिति कथं विपरीतप्र
 तिज्ञातः आह स चेति उक्तप्रधानपरिणामश्चेत्यर्थः सापेक्षत्वमवहुपदार्थः वयवेत्वेति यच्चाप्युद्दी
 क्षितैरिति अनुक्तोपालंभोयं न हि परिणामे इदं पद्यं दीक्षितैरुदाहृतं किंतु परिणामप्रकरणे इदं
 वैयधिकरणं रूपकेपि दृश्यते इत्युक्ता ता रा नायक शोखरायेत्याद्युदाहृतं तत्र को दोषः किंच न घा
 शोखरिणे इत्यंशो विषयात्मतयैव प्रकृतोपयोगाभावात् परिणामाभावे पिवाच्यमार्थं वारूपकमपि न
 वाच्यं उपमानप्रतियोगिकाभेदस्योपमेयोअमानात् किंच शृंगारितोपपादकं च शोखरादीत्यप्य

युक्तं नागयणेनास्त्रिणे इत्यस्य तदुपपादकत्वाभावात् किंतु नमस्यतासंपादकश्च निष्ठोक्तवर्षवो
 धकानीमानिविशेषणानितुदुर्पपादकताचरोखरस्य नदीतादात्म्यापत्येति परिणाम एवायं चोख
 रस्यनीचजनसाधारणत्वात् इतएवास्वरसातद्विभविः पुष्पकेतोरिति पद्योतमुदाहृतैः तस्माद्य
 चेत्यादिकुत्रास्ति परिणाम इत्येतच्चिंत्यमिति बोध्यं तारेति चंद्रोखरोयेत्यर्थः धाराधरेति नीलग्री
 वायेत्यर्थः नद्यागंगाया दृशाभालचक्षुषा नगेन कैलासे च कोविदानां पंडितानां शुद्धं परिणा
 मिश्रं तदन्वयमिति तृतीयांशमिदं च पितृत्वादित्यर्थः कथ्येते इति शत्रैतलुंताभ्यामिति भावः तत्र
 तयोर्मध्ये द्विभविः पुष्पकेतोरित्यर्थमाह द्वितीयमन्मयेति विबुधेति वाक्यार्थमाहा परोपकल्पतरु
 रिति एवं च पद्ये बहवचनं कल्पभेदाभिप्रायेण विकल्पश्चित्तारत्नस्येत्यस्यार्थमाह चिंतामणिर्द्वि
 तीय इति द्वितीय इत्यस्याप्यनुपगोबोध्यः तपनेत्यादर्यमाह कर्ण इति वाक्येत्यस्यार्थमाहेंद्रश्च

१०२

162

ति-भूतदृश्यनेन प्रसिद्धं दृष्ट्यातिरेकः सचिह्नः द्वैतं देवस्येत्याद्यर्थमाह हरिः इति-प्रकरणो वेति प्रकृतो
 पेत्यर्थः प्रकृतो पञ्जकत्वेनेति तस्य स्वोपरक्तबुद्धिविषयीकरणेनेत्यर्थः उपयोग इति वक्ष्यमाणार्थप
 दस्मात्त्राप्यपकर्षः दासे इति नायिकां प्रति सापराधस्यातुभूततस्मादप्राहारस्य नायकस्योक्तिरियं
 नायकसंबंधात्पुतकोदयः पुकां कुश एव कंटकाग्राणीत्यर्थः तदुदेति अलंकारसर्वस्य कृदुदाहरे
 त्यर्थः एवमग्रेपि आरोप्येति पुलकैस्त्रिंसादिः प्रकृतेतिः प्रकृतौ यः खेदस्तत्संबन्धिनीया व्यथेत्य
 र्थः पक्रियतां पक्रत्वं-तत्परतः तदनंतरं-राजसंघटने-राजमेलने-उपायनस्य-भेदिनजरदृष्ट्यादि
 भाषाप्रसिद्धस्य आरोप्येति वचसीत्यादिः प्रत्युत विपरीतमिति-अत्रेदं चित्यं यत्किंचिद्रूपोपायन
 स्य राजसंघटनानुपायत्वात्-विलक्षणवचनतुरंगमादिरूपस्यैव च तदुपायत्वात्-एवं च राजसंघ
 टनोपयोगित्वं तुरंगमादिरूपेणैवोपायनस्यैव तदुक्तिरेव विपरीतिरिति अग्रिममवधारणमिदं त्विसा

१०२

द्युक्तं च चिंत्य निविबोध्यं वदनं स्पेति तस्मिन् जलमिन्नत्वादिति भावः इंदोरिति तस्योद्दीपकत्वेन तज्ज
 नकत्वादिति भावः तल्लक्षणेति रूपकलक्षणेत्यर्थः तदेवाहातववेति उक्तं मम्मटेनेति भावः केचि
 द्ब्रूदंतीत्याभ्यामरुचिः सूचितान्वमाकृतिनिदानदेनालंकारभेद इति सिद्धं तिनान्यत्रेवानाधिभेद ए
 वोचित इति परिणामे वचः सुधामिसंशे इत्यर्थः सुधामिती सत्रधीरिसस्यानुषंगः एवमिति प्रा
 ग्वदित्यर्थः बोधवैलेति अनुयोगित्वमुखत्वप्रतियोगित्वमुखत्वकृतमिति भावः एवमग्रेपीत्या
 हतथेति यस्य वागमृतस्य स्थलांतरे बोधमाह तथेति तावत् आदौ तस्य ज्ञ संदयां सरसी तादा
 त्म्यस्य प्रकृत्यर्थाभेदेति प्रकृत्यर्थप्रतियोगिकाभेदेत्यर्थः विभक्ता संसर्गस्य प्रकृत्यर्थप्रतियोगि
 कस्यैव व्युत्पत्तिरिति सिद्धत्वेन तदसंभवादाह यथा कथंचिदिति अत्र मीनवती तयनाभ्यामित्यत्र उ
 क्तप्रकारेणायमेव बोधो न्यत्रेयाहेयतेवेति उदाहरणे च बोध्येति परेतु पूर्वपदार्थप्रधानमयूर

बोधम

व्यंसकादिसमासेनसुधाप्रतियोगिकाभेदवद्वचस्त्वैवबोधोरूपकेः मीनवतीनवनाभ्यामित्यत्रसुंद-
 र्यस्मिमीतादात्म्यरूपंरूपकंमुख्यकार्यः तत्रचमीनवत्त्वादिःसाधारणोधर्मः तस्यचसुंदर्याभिभावात्
 प्राप्तबाधबुद्धिस्पगताय नयनाभ्यामीनवतीतिवसुंदरीविशेषणंसारण्यंचमीनवत्वंप्रसिद्धमेव-एवंच
 सुंदर्यामीनवत्त्वसंपादनरूपप्रकृतकार्योपयोगितामीनानानयनात्मतापत्यैवेतितदंशोपरिणाम-
 एवेतिनयनप्रतियोगिकाभेदेवमीनवतीत्येवबोधश्चिदिक्-पादांबुजंभवतुबोविजयायमंजुदत्तादे-
 रूपकोपमयोःसंदेहएवेतिप्राहसादाहदिगिति-दृषितामित्यस्यचंब्राह्मनेतीत्यंतेनान्वयःअत्रः
 प्रागुक्तपथे-गुणवत्त्वायांनद्रूपसाधारणधर्म-एवंचविजृम्भआक्रमणयोरुक्तरूपत्येच-रमणी-
 यमेवेति-अत्रेदंचित्यंराजशब्दस्थानेकार्यत्वात्विजृम्भतेश्चप्रागल्भ्यनदृक्कार्योभयपरत्वात्प्रकर-
 णादेश्चशक्तिसंकोचकस्याभावात्तत्रेणशक्तौवतुल्यतयाऽर्थद्वयोपस्थितौसर्वदोषाध्वःपात्ति-

मिति १

प्रकृत ५

तिवत्श्लेषएवायं कृपरिणामः क्व वानृपस्य व्यज्यमानतेति प्रकृतं नृसिंहराजोत्कर्षस्य चंद्रकर्मकाक्र
मणेनैवेतरनृपाक्रमणेनापिरूपपादत्वात् न च हृयोरपि राजपदार्थयोरितरक्रियान्वये राजानावि
तिद्विवचनं स्यादिति वाच्यं न ब्राह्मणं हन्यादिति वदपपत्तेः समाहारद्वंद्वविषयेष्वेकशेषस्य केचि
द्वेयाकारणैरंगीकाराच्च अस्तु वारोपस्तथापि नृपस्यैव वारोप्यनृपत्वे वापि नृपस्य संभवति अतएव वि
द्याधरेणीपि निषयिणः स्वरूपेण कार्यानुप + माणत्वचंद्रस्यैव विषयत्वमित्यत्र नियामकाभावः
अत्रैव च दीक्षिततात्पर्यं अपि च प्रागल्भ्यस्यापि विजृम्भस्यैव प्रकृतकार्योपायोगिता + योगेत्वे
तदुपयोगाय विषयिणा विषयात्मनो परिणस्येक्षायां मेव परिणामदत्तुक्तं यदाह तं परिणामद्वि
विधेकथयं सारोप्यमाणविषयतया परिणमिति यत्र विषयी प्रस्तुतकार्योपायोगायेति ननु तात्पर्यं
विषयीभूतप्रकृतकार्यानुपयोगितमस्तिवेति चेत्तत्स्यैव तात्पर्यं विषयत्वे मानं विभावयेति तैरेव

अथदीक्षितेरेव परोक्तिं विद्यानाथोक्तिं तापार्त्तं चित्तामिति शेषः वैषाकरणमतेनाहवाकोति नैया
 यिकमतेनाहवाकोति परैतिशङ्कहेत्यर्थः बंधुना विनेति तादृशेनैदुरुपेण बंधुनेत्यर्थः तेनेति तस्या
 हीपवत्त्वेन स्वरूपेण तस्य तापजनकत्वात् इति भावः अयं तु इंदुनेत्युदाहृतः स्यादिति आदौ आतपा
 दिक्कृतसंतापशोपकमेघत्वेन तस्योपस्थितिरिति भावः दोषाश्चेति लिंगभेदादय इत्यर्थः इति
 परिणामः संशयं लक्षयति अथेति धीरमणीयेति तादृशधीवृत्ति संशयत्वप्रकारकज्ञानविषयो
 सालंकार इत्यर्थः शादृश्यमूलत्वेन स्यात्समाहाधीति हंतेति खेदे बांधवानां विश्वामित्रादीनां
 निरपारं प्रतिबंधकं क्रियाविशेषणमेतत् तदिति तादृशजनेत्यर्थः मीत्रपदेनालंकारत्वव्यवहारे
 दः यद्यपि धिरोप्येति पद्ये संशयस्य न सादृश्यमूलं च मितियथाश्रुतेनैव वारणं संभवति तथाथन्यत्र
 पदोषायाह सादृश्येति तद्व्यावर्त्यमाह तेवेति तथोर्थविवक्षणेनेत्यर्थः प्रांतरं अरण्यं यथाश्रुते

:तिप्रसंगमाहवाकारेति-अपिः प्रागुक्तं समुच्चायकः तेनेत्यस्यार्थमाह तस्येति उपमाविकल्पस्येत्यर्थः
 मालारूपकोति-धर्मस्यात्माभागधेयं क्षमायाः सारः सृष्टे-रित्यादावित्यर्थः ननु को द्योः समवलत्वविरो
 षणेन कथमुत्प्रेक्षायावृत्तिः तत्रापि तयोस्तुल्यवलत्वस्य सत्त्वाद् आह समानेति तत्र तु विधेयांशो भा
 सकसामग्री उत्कटोतिभावः नन्वेवं नानेति मात्रं व्यर्थं न ता आह तदिति भासमानेति समवलेत्येतदि
 त्यर्थः अनेकेति अनेकधर्मकस्य संशयस्येत्यर्थः एतदिति मणीयत्वापस्कारकत्वद्वयेत्यर्थः ननु
 संशये विरोधो नास्तेषां भावात् किं त्वविरोधित्वज्ञानाभावविशिष्टानां कोटिकज्ञानमेव संश
 यइति कथमुक्तलक्षणमत आह यद्वेति-अन्यत्र त्रौभयभेदसत्त्वात् तथोक्तौ तत्रातिप्रसंगापत्तेराहा
 न्यतरेति-तथा च संभावनामिन्नत्वेनित्यर्थलाभाद्वरूपकोत्प्रेक्षायावृत्तिप्रसंगइति भावः तत्रालिने
 त्रंवेति वाक्याद्विरोधमानवादिमने अलित्वानयमलित्वविरुद्धनेत्रत्ववानिति विशिष्टवैशिष्ट्या

येनैकत्रद्वयमिति न्यायेन वा बोधः अलिशब्दस्य च वाशब्दस्य मिश्रित्याहारे उभयप्राप्त्यः व्युत्पत्तिवैचि-
 त्वात् केचित्तु वाशब्दद्वयवलादलित्वविरुद्धनेत्रत्ववानयनेत्रत्वविरुद्धालित्ववानिति बोधनादु-
 तदभानवादे तु आलित्ववानयनेत्रत्ववानिति बोधः समुच्चये त्वे तन्मतेः विरोधभानमंगीकार्यमिति दि-
 क्-परकृतेति व्याख्यातं प्रक- इति शर्वाद्वाक्यः प्रवेदि प्राप्तः तरणीति- कालिंदीत्यर्थः साहचर्योस्त्रा-
 र्येतुमधुरेति भावः वसतिर्वीसः अत्र निश्चयस्य विना मध्ये प्रतिपादनात् न डमत्त्वं अतएव तृतीयाद्वे-
 दः कपिः हन्तमान् वियोगिनीति श्रीरामचंद्रवियुक्तासीतेत्यर्थः नन्वेषूदाहरणेषु संशयस्यैव प्राधान्य-
 नान्यानुपस्कारकत्वात् कथमलंकारत्वमत आहैविति- तथा च तद्वैतद्योग्यतामात्रेण गौणः त-
 द्भवहार इति भावः एवं च उक्तरीत्या संशयलक्षणे पर्यवसाने च तं श्रीरामं प्रथमं संयोगदशायां-
 अद्भुतेति बहुव्रीहिः अक्षणेति- नक्षणं वितुक्ता समीपप्रदेशात् जायासीतायेनेत्यर्थः अथ रा-

वणकृतसीतापहारोत्तरं अस्पसंशयस्यविप्रलंभवोषवत्त्वादाहसत्यपीति त्रिविधस्याव्यस्यदेविध्य
माहैवमिति द्वयोरुपादानादितिभावः उवाभासांनिधेः सूर्यस्य पूर्वातोभेदांतरमाहोपंचेति नन्व
त्रमहीमंडलस्योपादानात्सारेपत्वमेवाताआहात्रचेति विवेकितास्यार्थेत्यर्थः नन्वेवमपिकिरण
त्रातस्योपादानात्सादोपत्वमेवातआहविषयेति तदितिआरोपेत्यर्थः तथाचतत्वेनानुपादान
मितिभावः उपसंहरतिअतइतितावत्तआदौ इदंकिरणजातं अनपेक्षत्वेहेतुमाहव्यंजनेति तर्हि
कुत्रतदपेक्षातत्राहोपेक्षेतेचेति एवंन्यारूपमूलएवायमित्यध्यवसानमूलः संशयः स्वपुण्यायमा
णइतिभावः तदाहकुत्रेति अस्माइति मालतीमोधवमालतीवर्णनमिदं मासोवसंतः वनितास्र
दुत्वंप्रजापतिशब्देबोध्यंअभावादित्यव्याप्तौहेतुः संशयलक्षणमाहविरोधेनेति हियतः अस्या
मालत्वाः तदुपपादनंखंडयतिनचात्रेति एवंचेति चोत्तरार्थेयतएवंसतीत्यर्थः विधेयस्यपाश्चात्त्य

मिति नियमादिति भावः त एव अप्यदीक्षिता एव अनुबन्धारेण स्य तास्यार्थमाह निश्चय इति नन्वेवम
 न्योन्याश्रयापत्तिरत आह निश्चयत्वं त्विति कश्यपकेतोः चंद्रस्य ऋष्याः कुरंगः रुहे आरूढाः लेवन
 तथा एतद्रूपधर्मेण तीरे इति व्याख्यातं प्राक् मिलादिति सविकासमित्यर्थः इदं पदार्थेति इदं त्व
 नेदं पदार्थेत्यर्थः तथा चेदमिदं वाक्यमूलमित्यौचित्येनानेककोटिकत्वाभावाभायं संशय इति
 भावः ननु प्रवृत्त्यन्यथानुपपत्त्या तथा कल्पे सा चान्यथा सिद्धेत्याहैकेति कमलेत्यर्थः अपर इति इदं प
 दार्थेत्यर्थः पर्यवसितमाह कमलत्वमिति ध्वनेरुवाहरणोत्तरं स्वं उच्यति आह्नेति समेषुर्मदनः
 सुमेपुष्पं तदीया मदमीया इयं सीता विषयेति आज्ञादीत्यर्थः व्यंग्येति व्यंग्यरूपोयः प्रभेदस्त
 द्रव्यपदशस्येत्यर्थः प्रतिप्रकारं प्रति संदेह तत्र स्वाज्ञा संदेहे विलंघनीयत्वं न देवता संदेहे वनस्थि
 तत्वं च पृथगुपात्तमिति भावः कोचिदिति इदं च पद्यमप्यदीक्षितमूलपुरुषवक्षस्य लोचार्थक

तवरदराजवसंतोत्सवस्थं वरदः काचीदेवताविष्णुः तदिति संशयेत्यर्थः तत्र सामान्यज्ञाने-वेक्षणेने
 तिव्यंजन्यार्थं वृत्तिरपीति भावः संशयमात्रस्य सर्वस्य संशयस्य-र्थत्वेन सामेति एतद्रूपसामान्याकारणे
 त्यर्थः अवलीदेति बोध्यतयत्यर्थः तयैव शक्तौ-कवलीति बोधनादित्यर्थः नन्वेवमपि विशेषरूपे
 ण व्यंग्यत्वमेवति आहवाच्यार्थेति-विशेष संशयस्येत्यादिः तदाह कस्यापीति-विशेषस्यापीत्यर्थः अत्र गृहप्रदेशवि-
 कुंभेति पाथ संबोधनमिति कश्चित्तत्रामिकादासीत्यन्यः जलाद्याहरणार्थं दासीनक्रीडादासीतितु
 तत्वं-वियोगासापत्वं-कतिपयेत्यनेन द्रुतमागमनाभावः सूचितः समयेस्ते व्याजपूर्वमित्यर्थः एव
 दाहरणाशयेनाह व्यंजकेति द्वितीयाशयेनाह व्यंग्येति तत्र तेषां धर्माणां मध्ये श्यामेति तद्विशिष्टाभिरा-
 मत्वेमित्यर्थः स एव अनुगम्येव-नेत्रेति तयो रभिराममित्यर्थः समेति-संशयं कृतवतः एवमग्रेपि पृथगि-
 ति उपपादितां मिदं प्राक्-सौदामित्येति-सहकांते सत्रान्वेति-वल्कुरीलता-पाणिपदां स्थितेति-

अत्र गृहप्रदेशवि-
 शे-एवमग्रेपि-
 ४

पादप्रतिविंबानिर्देशान्पूतात्र अतएव पाण्डो ननयोरित्यं शिशोक्तिः संगच्छते वस्तुतस्तु कुल्लपद्रं पा
 णिकपादयोरपि प्रतिविंबे इति न दोषः व्याख्यातं तूपलक्षणत्वेन योज्यमिति बोध्यं छेद्योः बल्लरी
 पद्मिन्योः विंबप्रतिविंबभावापन्नस्यानिर्दिष्टस्योदाहरणं दत्वाः निर्दिष्टस्य तदामिति चंद्रस्य त्रि
 धोस्य त्रिः समुद्रात् अग्निनेत्रात् परमेश्वरमनसश्चेति भावेः तदानीं रामोत्पत्तिः समये नीमिति प्रोति
 तदानीमिति प्रतिपाद्यप्रकरणेऽर्थः रामो रामचंद्रौ अयं च संशयः परनिष्ठ इति स्वभिन्ननिष्ठ इ
 त्यर्थः क्वचिद्व्यभिचारदाहप्रायश इति अनाहार्यत्वमुपपादयति तत्रेति संशयानामिति पा
 दः भ्रमरादिविशेषणमेतत् एवेन परनिष्ठत्वं व्यवच्छेदः यत्र सुखरूपवस्तुनि इदमेवाग्रे हृदं प
 दार्थः प्रत्यासत्तिर्यायेनाह कवेरिति परंपरितोपीति अत्रारोपस्यारोपमात्रोपायत्वेन परंपरित
 त्वेन तु संशयस्यासंशयोपापत्तेन देवादीनां तमस्त्वादिसंदेहाविषयत्वादिति बोध्यं त्रिमूर्तिः

ऋग्यजुः सामात्मका सविता वैरींद्रेति वैरिश्चेष्टा एव वंशारण्यमित्यर्थः जीवा तु जीवबोधधं अस्मेत
 दाः वहवः कल्मशाः संशयाः स्वगत एवैत्यवधारणमयुक्तमित्याह क्वचिसरनिष्ठोपाति यद्यपिविद्वहे
 न्येत्सु दोहोपि परनिष्ठो भवति तथापि केषामिति सामान्येन निर्देशात्स्वनिष्ठोपि भवतीत्यत उदाहर
 णांतरमाह गगनादिति विभावसुः अग्निः मुनिः वसिष्ठः समश्रोतः सैशयंकृतवान् अत्र मगनादिति
 पद्यैः चोऽन्यसमुच्चायकः तस्य वसिष्ठस्य पुरोवर्तिनि श्रीरामे त्रिन्याभेदेनेति चिंत्यं तस्यैव आ
 हायबोधस्यैव ससंदेह इति व्यवहारस्त्वौपचारिको भ्रांतिमानिति वत् इति ससंदेहः अथ
 भ्रांतिमंतलक्षयति अथेति अन्यत्र नैवमित्याह प्रकृते इति आदिना मनुष्यग्रहणे प्रतिज्ञावि
 रूपाभावायाहोत्रेति औपचारिक इति भ्रांतिनिष्ठालंकारत्वस्य तद्वति आरोपात् भ्रांतिरद्वतो
 रमेदारोपद्वितीभावः ससंदेह इति व्यवहारोऽप्येवमेवेति प्रागुक्तं प्रमेति कविभिन्नेत्यर्थः अत्वं

कारे अलंकारीणां मध्ये आर्षमेकवचनं सूत्रानुरोधेनाह कवीति ननु तत्रापि च मत्कारोऽस्त्येवात
 आह कवीति उक्तौ नायकं प्रतीतिशेषः उन्मादयेति विप्रलंभमहापदादिजन्मा अन्यस्मिन्नन्या
 वभास उन्माद इति मतेनेदं नन्वत्र विप्रलंभजन्यं त्वेवोन्मादस्य कथं तदुपस्कारकत्वमत आह यद्वे
 ति अतएवं निश्चय इत्यत्रैकत्वविवक्षणादेव उच्यते इति अयं भावः तद्विशेषणे नारोप्यमाणानुभ
 वास्पृशसिकस्य कविप्रतिभया कल्पनं विवक्षितं तस्यैव विषयविधानसामर्थ्यादिति अत्रिमं
 चेति मन्त्रेत्वाद्युक्तमित्यर्थः तत्रेति तद्वाक्यानुभवस्य तत्रापि सत्त्वादिति भावः कथमपीति ज्ञान
 विषययोर्भेदेन ज्ञानवृत्तिधर्मस्य विषयेऽसत्त्वादिति भावः ननु नोक्तसंशयेऽतिप्रसंगः विषयस्यै
 ष इत्यनेन प्रतिपादनादता आह कमलमिति अतएव वक्ष्यति भ्रान्त्या संकीर्ण इति अतिव्याप्ते
 श्चेति उल्लेखस्त्वभ्रान्तित्वयोस्त्रसंकीर्णत्वं बाधकाभावात् भूतत्वमूर्तत्वयोस्त्रैव नैर्धर्यतिप्र

देसत्रोल्लेखत्वस्य कनकद्रव्यत्रांतित्वस्य स्यावकाशत्वादितिकश्चित् वनितेति वदं स्येतां लो
 कादित्वदुदाहृतापन्हृतिसंकीर्णस्य कनकद्रव्यै उपमेयतावच्छेदकनिषेधसामानाधिक
 रण्येनौपार्थपद्वतिलक्षणातिव्याप्तिस्तवात्यस्तिः एवं तत्र दलंकारसंकीर्णतत्र दलंकारलक्ष
 णस्य सादुर्वारेति चिंत्यमिदमित्यपरे तावत् आदौ उपेति वण्येतेत्यर्थः ननु यथा कथंचित्सादृश्य
 मप्यस्तीत्यत आह पिवेति धर्मिणि स्तनरूपे मुखकमलमिति रूपकं अभ्युपेत्याह प्रत्युतेति
 एवमाये दोषमुक्त्वा द्वितीये दोषमाह तत्रासौ ह्येति भ्रमभयजननजातत्वे सादृश्यार्थः विधेया वि
 मर्शादिति विधेयस्या कथनादित्यर्थः उद्देश्यकोटिप्रविष्टं सर्वमिति भावः पाणीनुद्दिश्य विशि
 ष्टस्पर्शककर्तृकदृष्टत्वस्य विधेयत्वे को दोष इति चिंत्यमिदं विवेति दृष्टत्वस्येत्यर्थः तृतीये
 तमाहैवमिति तल्लोपायकीदृशी करणाय तावत् आदौ दोषमूलः संभवतीत्याह संभवन्ते

ति. शब्दप्रयोगेति शब्दे प्रयोगेत्यर्थः आसत्त्यकांक्षयोः स्वारसिकयोः भावादाहयथाकथंचि
 दिति. जातान्वयेति. नाप्यरण्यं शरण्यं मिति संनिहितेनेति भावः न त्विति विभिन्नविभक्तिस्त्वास्व
 स्मिन्स्वभेदाभावाच्चेति भावः ननु विभक्तिविपरिणामेनाभेदान्वयः सुलभोऽत आह विभक्तीति.
 प्रक्रमेति. नन्वेवं दीक्षितैः कथमुदाहृतमत आह दीक्षितैरिति. निश्चयपरत्व इति तथा. पसेश
 यसंभावना रूपयोस्तयोनातिप्रसंग इति भावः विज्ञौ तत्तज्ज्ञाने. अनाहार्यत्वेनेति नन्वेवमपि कथम
 ति शयोक्तावतिव्याप्तिवारणं. तस्यामेनाहार्याभेदज्ञानस्येव सर्वसंमतत्वात्मागुक्तत्वाच्चेति चे
 त्चित्स्यमेतत्. प्रतुविति भ्रांतिमानिति मतुवित्यर्थः अत्र धर्मभेदमाह तत्रेति. उक्तोदाहरणा
 नामध्ये इत्यर्थः धाराधरो मेघः शिखावलाः मयूरः इति भ्रांतिमान्. उल्लेखं लक्षयति अथो
 ल्लेख इति ग्रहणं ज्ञानं कीदाः मुकाः चंचरीकाभ्रमराः नन्वेवं वदवचनाच्चिप्रभृत्स्येव स्यात्तद्व

यो न स्मार्त आहा विवक्षितेति नृत्यदिति राजानं प्रतिकवे रुक्मिः अतुलेति आलोकालोक
 सकिंचिदंशे प्रकाशः किंचिदंशे प्रकाशः धूल्यां क्रान्तत्वे तु सर्वांशानी प्रकाशत्वे गत इत्य
 र्थः नन्वेवं बहुवचनौचित्येन कथमेकत्वमत आहैकत्वमिति अनेकेति युक्तं स्यवे स्वना
 नेकप्रकारकस्मृत्यादि बहुवचनमविवक्षितमित्युक्ते सादाह द्वयोरिति नन्वेवमपि निमित्त
 वशादित्यधिकमत आह निमित्तमिति नन्वकीर्तौ विस्फूर्तिमत्यां ते मखालक्षीरांशं किनः द्वयेपि नागास्त
 न्चति जिह्वांतो ह्योलनं मुहुरिति भ्राति मददाहरणे एकस्या एव कीर्तने कतं ऊरुभुजंगरूपे ग्रहीत्रा
 मृणालक्षीररूपत्वा नेकप्रकारेणो ह्येवं नमस्तीति तत्रातिव्याप्तिनिरासाय निमित्तमेदादित्यर्थं किं
 निमित्तवशादित्यो वक्ष्यकं तत्र कीर्तिगतं धावत्यमेकमेवो ह्येव द्वयपि निमित्तमिति वाच्यं स्वस्वप्रिया
 दारलिप्सा रूप निमित्तभेद स्थापित न सत्वेन तस्य संग्राह्यत्वादिति भावः वरेति ब्रह्मसुखाम्नीत्यर्थः

स्वकीयेति मंदाकिनीत्यर्थः उदायति उत्कृष्टतरेत्यर्थः शतनोः राज्ञः स्त्रीगंगाप्रपतनोः शंकल्याणं
 सपदितत्कालंतनोत्वित्यर्थः लिप्तालाभेद्या-तस्यालेकारत्वायाह गंगेति-कविनिष्ठित्यादिः अ-
 त्रेति पद्ये इत्यर्थः उक्तइति शेषः सुंदरीति आलीति च संबोधने नायिकोप्रतिसख्यानामकस्य वा उ-
 क्तिः चिरचकोराइति स्वस्वप्रियादारलिप्ताचनिमित्तं-एतां नायिकां नायकोक्तिरियं-वच्छेदकस्य-
 वनितात्वस्य निषेधेति आर्थिकेत्यादिः एवमपि उक्तविशेषणदानेपि-गम्येति बहुव्रीहिः श्रीकं-
 ठेति-शुद्धस्यैकमुदाहरणं सोपपादनमुक्त्वा यथावाहर्षचरिते इत्यादिः यस्य चोवनमित्यादिगद्यं
 अगृह्यते तस्य सर्वत्र संबंधः यच्च वदार्थः श्रीकंठजनपदः शुद्धइति-तत्र तपोवनादिभूमिषु त्वादिति
 भावः यमनगरत्वादीनां ताद्रूप्यानुभवोचरतयाः न्वये आह आतीति-यदितेषां सुपञ्जकतामा-
 त्रेणान्वयस्तदा आह रूपकेति-एवं विधेति-विलक्षणेत्यर्थः त्वदुदेतित्वया प्रथमं मुख्यत्वेनोदा-

हतेत्यर्थः तादृशभ्रांतिविशेषस्यापिवरिणावश्यकत्वात् अन्यथासंकीर्णतत्कथमादादुदाहृतं
 द्विविक्तविषयस्यैवादादुदाहर्तमौचित्यात् अन्यथालंकारभेदो न स्यादिति भावः अनेकधेतिपप
 स्त्वादीत्यर्थः उपसंहरतिसमादिति शिषिः तन्नामको राज्ञोऽत्र द्वयो रिति प्रथमपादद्वितीयपा
 दप्रतिपाद्ययोरित्यर्थः उ त्वेवद्वेदमाहायं चेति उल्लेखश्चेत्यर्थः उल्लेखे सतीति शेषः एवमप्रेपि
 अधिनश्चि राजानं प्रतिकमुक्तिः हरीति नं मास्तुतिः नखरेति नखित्यर्थः वस्तुमाल्यादिति स्वस्वरूप
 स्यैवमाहात्म्यीदित्यर्थः पूर्वोदाहरणे एकस्यैव राज्ञोदाहृत्यत्रातृत्वहृतत्वप्रकारेणोल्लेखः अत्र तु
 एकस्यपुण्यतमात्वस्यहारिपदसंगादिहेतुकत्वेनेल्लेखः प्रकारस्यफलत्वे हेतुत्वाभ्यां फलोल्लेख
 त्वादिव्यवहारइति बोध्यं संबंधिनामिति विषयरूपआश्रयरूपएकाधिकरणवृत्तित्वेन प्रतीय
 मानरूपल्लेखः प्रकारस्यफलत्वे हेतुत्वाभ्यां फलोल्लेखत्वादिव्यवहारइति बोध्यं संबंधिनामिति

विषयरूपआश्रयरूपएकाधिकरणवृत्तित्वेनप्रतीयमानरूपश्चयेसंबंधिनःविषयाश्रयसहचरादिरू-
 पायोसंबंधिनइतियावततेषांमध्येयस्यकस्यचिद्यदनेकत्वतत्प्रयुक्तमित्यर्थःत्रातेसमूहेमृद्वाति
 काव्योन्निषुकोमलेत्यर्थःव्यालायेषुउक्तिमान्नेषुमृद्वाकाद्राक्षारूपोमधुरेतिपावदितिकश्चि-
 त्तकैतितर्कस्यप्रतीत्यर्थःत्वस्तुनिद्रव्येपरेतिपरस्परपरावेत्यर्थःकांदिशीति-कस्यांदिशिगंतव्य-
 मितिधीविशिष्टेत्यर्थःराजानंप्रतिकस्युक्तिःअस्यालंकारत्वायाहराजोति-कविनिष्ठेत्यादिःनास्ती-
 तितथाचैकस्यवस्तुनइत्यंशाभावान्नेदंलक्ष्यमितिभावःतथालक्षणेविवक्षायाअभावादाहयथा
 वेतिअत्रपरदुःखादीनांविषयाणामनेकत्वात्साधूनामनेकविधत्वंसहस्रमुपेक्ष्यालंकारत्वंमु-
 पपादयतिसाधवइतिएवंविषयानेकत्वेप्रयुक्तमुदाहरस्याश्रयानेकत्वप्रयुक्तमुदाहरतियथा
 वेतिताडकाशत्रोःश्रीरामचंद्रस्यसमानाधिकरणानेकस्यप्रयुक्तमुदाहरतिविद्वदिति-यथावेत्या

दि-पतिषु-मिश्रुषु-गरोद्गाराः-विषोद्गाराः-आदिपदार्थमाहेवमिति-उपमानात्कडोविधानादा
 हात्रोपमेति-तत्रातात्पर्यादिहपर्यवेति-त्वेक्षयेतिसंकीर्णइतिशेषः-भुजंगमेतिसर्पश्चछादित्यर्थः
 सममीसमासः-कर्मधारयोवा-द्राक्षेति-द्राक्षायायामाधुर्यदीक्षातस्मादुवइत्यर्थः-करवालैस्य
 त्रोपमाः-कुरादित्यत्रव्यतिरेकः-तयोहपमाव्यतिरेकयोः-मुखदत्सत्राहोत्त्रेक्षयाचैति-द्वयोहल्लेखयोः
 संकरमादिपदग्राह्यसंबन्धिमेदप्रयुक्तत्वंन्यदर्शयितुमुदाहरतियमः-तन्नीवृतांप्रतिपक्षिराजज
 नपदानां-कुलिशंवज्रंरजानंप्रतिकल्पुक्तिः-यमत्वादिनाभ्रांतिरपीतिः-शरणेषूनांभ्रांतिवर्णने
 राजोत्कर्षविरोधीतिचिंत्यमिदं-प्रागुक्तोल्लेखेति-इदमपिचिंत्यं-ज्ञानस्यानिबंधनेनज्ञानप
 र्यंतस्पर्शवैल्लेखस्यकथमप्यत्रासत्वात्-नियतमंजकसामग्र्यभावेनार्थस्यापितस्यासत्त्वाच्चो
 तिदिक्-इतोपिभ्रांतिरपिसंभवतीतिचिंत्यतितिवोधं-विषयाश्रयसहचराणांसंबन्धिनामत्रास

त्वादाहसंघं विषयं तेति-षष्ठं तार्थसंवेधीत्यर्थः क्वचित्थेव पाठः यं प्रकृतं राजानं एव मयेपि-अ
 त्वापि-जनकतयेति इदं ज्ञानं च मत्कारीत्यनुभवाकारः भिन्नप्रकारेति पाठः भिन्नत्वं प्रकारविशेषणं मा
 त्रमवच्छेद्यमाहनतरेति-अन्यतरत्वस्य गुरुत्वीदृशं यत्वा चाहपरेत्विति-अनल्पेति-बहुतापादत्य
 र्थः गदैकेति रोगप्रधानेत्यर्थः समासः प्राग्वत्-विचलदिति विवेलदिति पाठांतरं अर्थस्तुल्यः स्म
 येति-सायुक्तिर्नामकोक्तिर्वा-एकैकेति चंद्रस्येन पदत्वेन च ग्रहणेत्यर्थः शक्येति-नैवात्रोल्लेखो
 स्तीत्यर्थः विषयस्य च मदिति-जन्यत्वे षष्ठ्यर्थश्च मत्कृतावन्वेति-व्योमेति गतिकर्मकुमुदिनीः ता
 श्चेत्यर्थः सगरेति सगरसुतप्रणामतित्यर्थः सागरकार्यस्य कीर्त्येव संपादितत्वादिति भावः रू
 पकेति चंद्रसागररूपकेत्यर्थः **इत्युल्लेखः** अपहृतिलक्षयति अथेति-छेदकेति तस्य निषेधेत्य
 र्थः रूपकवारेणायेति भ्रांत्वादि रूप्यपलक्षणं-तदुपपादयति अस्यांचेति-सः विरोधः अमारकु

लनस्येति एतदंशोऽतिशयोक्तिरिति प्रक्रममगोत्रकाव्यइति बोध्यं अत्रस्यष्टत्वांल्लक्षणस
 मन्वयमुपेक्ष्य भेदमाहेयं चेति उदाहृताचेत्यर्थः वयवकेति वहव्रीहिणा संघातविशेषणं
 श्याममिति अंशभेदेनेति भावः कस्युक्तिरियं विपक्षेवाधकमाहनौ चेदिति अनयोः दृशोः सदै
 वपातकाले एव सदैवेति पाठोतरं अत्र निरवयवत्वे स्यस्यष्टत्वात्मा ज्वराहात्रेति किंचिदिति श्रुत्या
 दीत्यर्थः तस्मिन्तन्निषेधे तस्य वाक्यस्य निषेधयोरिति मध्ये इति शेषः अथेति क्वचिदित्यर्थः
 अनुवाद्यत्वं वेति उभयोरपि अनुवाद्यत्वं विधेयत्वं वेत्यर्थः क्वचित् क्वचिदिव्यस्यानुवगः अस
 मेव निरुपसमाहेवमपीति च मत्कारित्वाभावेपीत्यर्थः दर्शयते इति उक्तप्रकारजातमिति शेषः
 । तत्र तेषां मध्ये प्रथमेति स्मितमिति पादप्रतिपाद्ये इत्यर्थः अपद्रुवेति निषेधस्य प्रागुल्लेखा
 दिति भावः उभयोस्माद्रूपनिषेधयोः अस्य त्रिष्वन्ययः एतत्सदार्थस्योद्देश्यत्वादाहविधये

तिद्वितीयेति मुखमिति पादप्रतिपाद्ये इत्यर्थः नुरुक्तवैलक्षण्ये तदेवाह वृत्तगतेति स्तनद्वं
 द्वमिति पादप्रतिपाद्यतृतीयावयवस्य द्वितीयेन तुल्यत्वात्तनुपेक्ष्याह चतुर्थेति लतेति पादप्रति
 पाद्ये इत्यर्थः पुनः शब्दो वैलक्षण्ये पाकौ कस्य उदाहरणं स प्रकारभेदमाह वदने इति अनपा
 रसनयोः अमंत्राः जीवोपायश्च न्याः आर्थत्वं मनुवीद्यत्वं चेत्येवमुक्तः पाठः विधेयत्वं चेत्य
 पपाठः अतएवाह निवेशनेति आहार्मत्वं निवेशफलमाह तेनेति तैर्नीशितमध्यभागेनेति द्वि
 वरंतस्मादुन्मीलने प्रकारमाने आकाशनेत्युणोपस्येत्यर्थः अंगात्तीक्ष्णकिरणे इत्यर्थः
 छाया मात्रं सादृश्यमात्रं निश्चयत्वं निवेशफलमाहा लिरिति व्याख्यातमिदं अपदार्थत्वं
 कथमपि पदा प्रतिपाद्यत्वं वा शब्देति विकल्पद्वय एवाशब्दव्यंग्यत्वात् इत्यर्थः एवं चार्थि
 को निषेध इति भावः एकारिकायाः स्वीयव्याख्याने माहोपमेयमसत्यमिति अत्र लुपमेयपदं

पदार्थोपलक्षणमावश्यकमित्येतद्विरोधश्चिन्त्य इत्यग्रे स्फुटं निरूपयिष्यते प्रतीताविति तत्रै
 व प्रत्यासन्नैरिति भावः एवं पूर्वत्रापि बोध्यं साम्प्रत सादृश्यशूलकं तथैव न प्रवर्तते उपसेहर
 तितस्मादिति दृढारोपं आरोपदार्थसंपादकं न विषमिति अत्रेदं चिन्त्यं नेदं मुखं चंद्र इति प्रसि
 द्धापहुसुदाहरणेपिपिमुखनिषेधस्य चंद्रारोपदार्थसंपादकत्वस्यैवं कुंशक्यत्वेनानुभवसिद्ध
 त्वेनचीपद्रुतिमात्रस्योच्छेदापत्तेः यदितुनिषेधपूर्वकारोपेचमत्कारविनिषेधस्यचंद्रारोशेषस्या
 नुभवसिद्धत्वादलंकारांतरत्वं तद्विप्रकृतेपितुल्यं इति प्राचीनेति प्रकाशकारादीत्यर्थः एवमग्रे
 पिदृष्टांतोल्लेखेन तदनुरोधेनायं गाणित इति सूचितं अपद्रुतिः तत्त्वावच्छिन्नं ननु निषेधपूर्वका
 रोपेचमत्कारविशेषस्यानुभवसिद्धत्वेन कथमपेलापोऽतो दोषांतरमहिमपीति उक्तं रीत्या
 तथांगीकारेपदोषांतरमाहापिचेति तस्यामेव पयसापहुतावेव रत्नाकरादिति आदिनादं

ग्रहणं इत्यं हि काव्यादत्रेति नोक्तं अपद्रुतिरपद्रुत्य किंचिदन्वार्थस्त्वनमिति यथा कथंचित्सा
 मंजस्यमिति एतदनंतरमत्र किंचित्स्वतित्तत्सर्वपुस्तके दुर्लभमेव अनंतरं विधेयमिति दिगिति
 ग्रंथः अवयवरूपकसंकीर्णमुदाहरति अनल्पेति दानववर्षयोरूपकं दारिद्र्यरूपस्योष्मणो ना
 शनैः समर्थ इत्यर्थः सानुपवीरोपेति अवयववारोपसहितेत्यर्थः तद्रूपकसहितेति यावत् आरो
 पेति आरोपस्येत्यादिः दयिते इति व्याख्यातमिदं प्राकृतावेत आदौ अप्राधान्ये ध्यनित्वाभा
 वादाह प्राधान्येनेति तदिति अवयवीत्यर्थः न भुविलासस्मृदया लुत्वरूपक्रियागुणरूपधर्मस्य प्र
 कृतयोः सत्त्वेन तुल्ययोगितेरेवमत आह तुल्येति तु दाले रमे इति त्वत्प्रतिकृतिभूतचित्रे इत्यर्थः ना
 यकं प्रति सप्तसंयुक्तिः एका तन्वी सखी चक्रं सुदर्शनं सुपर्णी सुतंगरुडं अपि अथ कचित्रं येव
 पाठः अपमार्जनयोग्यत्वापहेतुगर्भविशेषां सिद्धत्याणिरिति अपरा तत्सखी तस्यापि पुंडरीका

क्षस्मापि तदभयं चक्रसुपर्णद्वयं इत्याशयेन तथा लेखनेन इति व्यञ्जितमित्यन्वयः तत्रेति उच्यते इ
 ति शेषः ननु निगमना विरहोऽत आह नापति एवमग्रेऽपि भागोऽपि व्यञ्जक इत्यनुषज्यते व्यञ्जकेति चक्रसु
 पर्णलेखनस्येत्यर्थः ननु कथं तदनुभवोऽत आह नापति सः तादृशनिषेधभागः उक्तपद्ये इति शेषः ग
 वेष्येत अन्वेष्येत ननु निगमना विरहोऽत आह नापति उपलभ्यते इति प्रकृतपद्ये इति शेषः दुर्घट
 इति तज्ज्ञानस्य तत्र प्रतिवन्धकत्वादिति भावः सोऽपि निषेधभागोऽपि अन्यथानुपपत्त्येति भावः ननु
 तत्रापि पतत्स्वीकारोऽत आह तत्रापि रूपकयात्यर्थः एवं च तद्वच्छेदापत्तिरिति भावः बाधज्ञानमादा
 र्यज्ञानेन प्रतिवन्धकमित्याशयेनाहाथेति सामेति न त्ववच्छेदको वच्छेदेनेति भावः आरोप्येति आहा
 र्यज्ञानविषयीक्रियमाणतयेत्यर्थः तदाकारमाहासाविति चत्त्वर्थः द्वितीयश्चोऽव्यङ्ग्यत्वेऽसमुच्चाये
 कः अपि नाप्रकाशादिलक्षणसमुच्चयः ननु निषेधसामानाधिकरण्येनोपमानतादात्म्यारोपसत्त्वा

त्वयंतदभावोऽत आह त्रहीति ननु पूर्वमारोपितत्वात्प्रकृत एव सोऽत आह न हीति निविध्यवि
 षयतित्यादिनेति निविध्यविषयं साम्यादन्यारोपइतितुत्काप्रत्ययेन लक्षणं नोक्तं वदयमाणो
 दाहरणे आरोपपूर्वकापहपेऽन्नाप्रिसंगोवितितैरुक्तं फलं कचिदव्याप्तिरूपमनिष्टं फलं
 तत्र चित्रमीमांसाया अपिसूचिते दोषांतरं माह काव्येति पुंडरीकाक्षस्तूपमानमिति भावः प्राची
 नेति प्रागुक्तं दंडिमतेत्यर्थः दुहचित्रमीमांसायां कुशेति ससारकाष्ठोचवलेवनमेवोचितं न कुशं
 देरितियथा तथा सर्वसिद्धसासारमतावलंबनमेवोचितं नैकदे श्रिमतस्येत्यर्थः तदेवाह प्रकृतेति ए
 वः प्रत्यासन्निबोधकः अन्यलक्षणवहिर्भावोपि बोध्यः विच्छिन्निश्चमत्कृति अतिरिक्तोऽपद्रुस्यन्यो
 रूपकारयः अन्यथा तु विच्छिन्निविशेषाभावे ननु प्रागुक्तं सर्वमतसिद्धापद्रुतिसामान्यलक्षणा
 नाक्रांतत्वात्पापेक्षेति भावः अस्तु तदेत्याभ्यास्तानभिमतत्वं सूचितमतः स्वसिद्धांतरित्यापसंहरति

तस्मादिति सर्वमेवेति दीक्षितोक्तं यथा कथंचित्तत्समर्थनं चेत्स्यर्थः अहदयंगममिति अत्रेदं चिं
स्यं दीक्षितोर्हि दं त्रिणां यतः चंदनं चंद्रिका मंदो गंधवाहश्च दक्षिण इत्यद्युपक्रम्य त्वदालेख्ये इत्या
द्युक्तमिति तदेतुसारेणैव तत्रापद्रुतिध्वनिरुदाहृत इति न किंचिदहदयंगमं प्रकाशविरोधोपिनः
तत्रोपमेयपदस्य पदार्थोपलक्षणत्वात् अन्यथा केसैस्तु वलामौडि अइत्यत्र त्ययं न प्रपलाय
गतास्तद्वैरिणोऽपितु ततः पराभवं संभाव्यता न कं दानसजंतीत्ययद्रुतिव्यज्यत इति प्रकाशयं
था संगतिः स्यादिति बोध्यं इत्यपहतिः उत्प्रेक्षालक्षयति अथोत्प्रेक्षेति विनिगमता विरहा
दन्योन्याभावात् संताभावघटितं लेखणद्वयं युगपदाहृत इति न त्वेनेति लोकोत्तरेति राजानं प्रत्युक्तिः
तादृशीति लोकोत्तरेत्यर्थः सामग्रीनिश्चयरूपव्याप्तिनादिरूपा तुमितिसामग्रीत्यर्थः ननु कथमे
तावता वारणमतः अहिसंभावनेति इदं चेत्त्यादिः संभावनायां लक्षणघटकीभूतायां तथा चोक्त

य

संभावनाः नाहोर्ध्वेति नातिप्रसंग इति पूर्वान्वयि-दशेति पंचवाणेन मदननेत्यर्थः जगज्जयेति जगति
 जसंभावनायामित्यर्थः तद्धर्म इति तद्धर्मसंबन्धेत्यर्थः ननु स्मितरूपधर्मनिमित्तकत्वमस्त्येवात आ
 हस्मितेति हास्पस्यतत्सहकारित्वादिति भावः जगदिति जगत्विजितरूपो यो विषयविषयिणो त
 न्निष्ठत्वाभावादित्यर्थः अस्मिन्नुदाहरणांतरा हाहैतनेति- ग्लोश्चंद्रः गौः पृथ्वी-भूतत्वं केशग्र
 हणादिविशेषणं-पापस्य द्यौः पतेदित्यादिविषयविषयिसाधारणत्वाभावादिति भावः स्याणुना
 वृक्षेण-यथाक्रमेण धर्मानाह निश्चलेति आदिना विलक्षणाकमत्त्वपरिग्रहः रमणीयत्वमितितत्वं
 चकविप्रतिभानिर्वर्तित्वमिति भावः ननु ज्ञानमित्येवास्तु अत आह रूपकेति- नन्वेवमपि तदभावव
 त्वेनेत्याद्यधिकमत आह त्रचेति- उक्तलक्षणवाको इत्यर्थः अलंकारसर्वस्वरीत्या इमां विभजते सा
 चोत्प्रेक्षेति- यत्रोत्प्रेक्षासामग्रीतिः सा च रमणीयतद्धर्मसंबन्धादिरूपा- सापीति- एवं च द्वादशोभेदाः

संपन्ना इति भावः ननु ज्ञानमित्येवास्तु अतः आह रूपकेति नन्वेवमपि तदभाववत्त्वेनेत्याद्यधिकम
त आहात्र चेति उक्तलक्षणवाक्ये इत्यर्थः अलंकारसर्वस्य स्यादमं विभज्यते सा चोत्प्रेक्षेति
यत्रोत्प्रेक्षा सामग्रीति सा चरमणीयतद्वर्मसंबन्धादिरूपा सापीति एवं च द्वादशभेदाः संपन्ना
इति भावः तत्र तासां तिसृणां मध्ये द्वयेति संज्ञाशब्दोभिप्रायमिदं एवमग्रेपि उक्तमेव विशद
यति तत्रेति तासां स्वरूपोत्प्रेक्षाणां मध्ये इत्यर्थः हेतुत्प्रेक्षाफलोत्प्रेक्षे आहोक्तेति ज्ञाभ्यादि
ष्वित्यर्थः एवमग्रेपि अनल्पेति वदित्यर्थः तनयेति हिमगिरौ रित्यादिः लंबत्वप्रविष्टत्वे भुजवि
शेषणे द्वये जातौ चेति संज्ञाशब्दवाच्यायां वातिशब्दवाच्यायां वेत्यर्थः तेषां च उक्तधर्माणां
इतरयोः अपि उपात्रयोर्लंबत्वतत्प्रविष्टत्वयोः अपि तत्साधनेनेति गवेषणसाधनत्वेत्यर्थः यत्नेति
अन्यथा गवेषणासंभवादिति भावः विषयिगतेति विषयि हिमगिरिभुजगताभ्यामित्यर्थः तादृ

ज्ञातितनयमैनाकेत्यर्थः विषयेति भागीरथीत्यर्थः विनिगमना विरहादाहोत्वेक्षेति प्रत्ययस्य कः
 उपसंहरतियतयेवेति एवंचेत्यादिः स्वरूपोत्प्रेक्षयेवेत्यर्थः क्वचित्त्रैवेति पाठः सोऽप्युक्तार्थक ए
 व अत्र भेदानुपपादयति अनिगीर्णैति भागीरथ्या उपादानात् उपात्तेति इदं च यथा संभवं बोध्यं न
 तु यथा संख्यनिष्पाद्यत्वे हेतुमाह हिमेति एवंचैकदेशस्य सिद्धत्वे पिविशिष्टस्य निष्पाद्यत्वं स्पष्ट
 मेवेति भावः अंमोजिनातिसूर्यकन्यायां यमुनायामित्यर्थः समतः सद्यः रूपांतरेति नीलादीत्यर्थः एका
 धिकारण्यापत्तेरिति समुदायापत्तेरित्यर्थः तत्र तयोर्मध्ये तत्सिद्धये शुक्लगुणगतत्वसिद्धयोर्तेषां
 उक्तधर्माणां विषयीति शुक्लगुणेत्यर्थः यथा कथंचिदिति नन्वेवं हेतुत्वे क्षैवेयं कुतो नात आह पूर्व्वही
 ति कृतभूति योनिमज्जति स ब्राह्मणं करोतीति लौकिकं वादिनामित्यस्य धर्मोत्प्रेक्ष्यते इत्यत्रान्व
 यः शानज्जर्थमाह केमेतितदमिन्नत्वेनोत्प्रेक्षितेत्यर्थः तत्कृतत्वमत्कारभावादाहानुवाद्येति उत्प्रे

क्ष्यतेवकेचितिशेषः नन्वेवमपिसाधारणधर्मभावात्कथं प्रधानोत्प्रेक्षा निर्वाहोऽन आहतत्रेति
 तस्मिन्मतीत्यर्थः मूलोत्प्रेक्षेति मूलोत्प्रेक्षायाविषयीयः शशिकिशोर इत्याद्यर्थः क्रियोत्प्रेक्षोपपा
 दकत्वात्तस्याः मूलोत्प्रेक्षोत्व सिद्धे इतिवकानामित्यादिः मुष्पोऽत्प्रेक्षेति क्रियोत्प्रेक्षेत्यर्थः प्रकारं
 तरेणापिसाधारण्यधर्मस्याह क्रोशनेति माणशशिकिशोरोभायानुकूलक्रोशेति माणाभिन्ने
 शशिकिशोराभिन्नाः क्रोशने क्रियानुकूलेति मुक्तः पाठः एव नैयायिकमतेन बोधमुक्त्वा वेयाक
 रणमतेनाह व्यात इति ननु अभेदेन वकेतदस्येक्षा बाधिता त आहतत्रेति उत्प्रेक्ष्यमाणे क्रोशने
 क्रियायामित्यर्थः दृष्टे बोधे विषयत्वे वा अभ्यवसानेति अध्यवसानं च मंचा क्रोशंतीत्यादिवद्वि
 षयिषाच कशब्देनेति बोध्यं तादृशेति विशेषणद्वयविशिष्टेत्यर्थः एवमप्रेपि तादृशेति एकविशेष
 णविशेषेत्यर्थः क्रियायां क्रोशनेत्यादिः एवंच एवं सति एवंच तादृशशशिकिशोराभिन्नतादृश

वकाभिन्नकर्तृकं चोशनमिति बोधः अस्याऽऽदाहरणांतरमाह तथेति शंभवेति मदनस्येत्यर्थः प्रा
 ग्वदशापि मतभेदमाहात्रापीति तादृशेति सुधाकरणकजगन्मध्यकर्मकेत्यर्थः - द्रेतितदमिने
 त्यर्थः करणकेति जगन्मध्यकर्मकेत्यपि बोध्यं विषयस्य चंद्रस्य तस्यैव धावलीकारकत्वस्यैव वि
 षयस्य किरणव्यापनस्य निगीर्णेतिसुधाभिलिंपतीत्यनेनेति भावः कलिंदेति तदारभ्य पर्वतादि
 त्यर्थः इयं दृश्यागर्त्ररूपा आप्रयागं प्रयागमभिव्याप्य अस्यां परिस्वायां इदं दृश्यं मुनारूपं न
 नु प्राग्वत् जातु स्रेक्ष्यं कुतो नात आहाकाशेति इदं वमं जूषायां मतं स्पष्टं नन्वाकाशस्य शब्दा
 श्रयत्वादिरूपमिति कुतः स्वरूपात्मकमतमुदाहृतवति तस्य स्वरूपात्मकत्वादेवेत्यर्थः आ
 दिनाशब्दसमवायिकारागत्वपरिग्रहः विषयिणि आकाशे तृतीयेति तलस्यैवेति प्रतिविं
 वासं भवदिति भावः सिध्यर्थे चेति आकाशे एवेति शेषः गर्तपरितनाकाशस्य तददीर्घत्वारोपा

पादितिभावः वादुजानां क्षत्रियाणां जामदग्न्यः परशुरामः नातीति क्षत्रियत्वेत्यर्थः विरोधित्वे
 ति जात्यवच्छिन्नत्वादिति अभावोऽस्य ताभावः अभावपदत्वमेनाह विनेति क्रियाभावोत्प्रेक्षोदा
 हरणमाह द्यौरिति कज्जलवत्तस्याममेघपंक्तिभिस्तथा आच्छादितोपर्थः भिरिति नेत्रसून्य
 जनसमूहस्यैवावेत्यर्थः निमित्तेनेति अनुपात्तेनेति भावः पार्यतिकरति यद्यपि सर्गमिति
 न पुंसकोक्ता तत्कंजगदंतरमिवैतज्जगदिति एवं बोधस्तथा पिता दृशजगदंतरा प्रसिद्धा अभा
 वोत्प्रेक्षावाधायत्याचक्षेत्रैव धर्मिणि जगतिलोचनवर्गस्मिन् सर्गादानं संसर्गः प्रसारणं वायत्रदश
 नेतदभावो निराबोधत इति दर्शनक्रियाभाव रूपो धर्म उत्प्रेक्ष्यते पश्चादित्यर्थस्तदाह क्रियाभावो
 धर्म इति एषा उत्प्रेक्षा कृषुगोभुजद्वयः क्षमां भूमिं च ध्यायेत्पेणेति पाठः आरोपेणेति तदर्थः
 अपियुक्तपाठेतु एवार्थः स आरोपेणोत्प्रेक्ष्यो ज्यः न नृपमैवात्रास्त्वत्वाशंकतेन चेति सा

धेति उक्तरीत्येति भावः तस्या उपमायाः ननु पात्तधर्माभावे प्रतीयमानादरोः त आहासुंदरेति वि
 चित्यजनकत्वादित्यर्थः उक्तधर्मस्येति भावः उक्तमेव विशदयति एवमिति राजसदृशस्य द्वि
 तीयस्य सत्त्वाद्राज्ञि स्यात्सिकं द्वितीयत्वमित्याशयेनाह चंद्रादीति ननु त्वेक्षेपितदक्ते वैयर्थ्य
 मत आह भेदेति वासवादीत्यादिः करेण किं गेन तेव तेन वासवादिना अस्य राज्ञः उभया
 भावस्यैकस्मिन्नपि सत्त्वादाहैकतरेति उपसंहरति एवमिति त्वदिति राजानं प्रतिकल्पुक्तिः
 उत्प्रेक्षितस्य कज्जलस्य हेतुत्वनेति नूतनीकरणे इति भावः हेतुत्वे क्षेति नीलिम्नः प्रतिदि
 नोपचीयमानत्वं निमित्तं अचतिगच्छति अपगर्धे इति उन्नगधे इत्यर्थः क्वचित्तथैव पाठः आ
 र्थत्वे हेतुगर्धविशेषणमाह धर्मातिमध्येत्यर्थः गुणाभावस्य प्रवर्णभावस्य भोक्तेत्वत्रका
 लसामान्यप्रतीते विशेवोदाहरणमाह भुंजानो वेति नैयायिकोक्तगुणस्यैव ग्रहणमिति भ्रम

निरासाय उदाहरणान्तरमाह यथावेति उदयदि उदयंती आविर्भवन्ती बालज्जातस्याः संव
 धात् आधिका द्वे स्यर्थः भूमिमभिव्याप्य नम्राः कंचराणां खयेवांता निवृक्षाणां समूह रूपा
 णि स्य ग्रिमार्थः अत्रापिलज्जा रूपगुणसहितत्वं स्पष्टमेव वेत्तुना तत्तत्संबंधात् अत्र वेत्तु
 ने क्रियेति स्पष्टमेव शा मस्ति ता संजात दयामा वरकाः कृपणाः पंचंद्रं लसदमृतमिति मि
 लदमृतमिति पाठांते संमखभुजां देवानां अनुष्मिन्सरसि इयं द्युतिर्नैल्य रूपा मिषतां पश्य
 तां उपरिवर्त्तमानादिति शेषः निरपायादनम्वरात् नीलत्वेनेति द्युतिरित्यनेनेति भावः एषामि
 वजात्यादीनामेव करुणोद्भूत इति त्यक्त करुणः आहिताग्नादित्वान्निष्ठांतस्य परनिपा
 तः इदं जात्यवच्छिन्नाभावाद्देतुत्वात् त्से क्षोदाहरणं गुणाभावहेतुत्वात् त्से क्षोदाहरणमाह निःसी
 येति गुणेति आनंदरूपे स्यर्थः हेतुत्वेनोत्सेक्षेति शेषः एवमग्रेपि क्रियाभावहेतुत्वात् त्से क्षोदा

हरणमाहजनेति हेरुशंगिआलिइहेचिकुरमुखचंद्रकांतीनामसंबंधादिवदं दृश्यं केनास
मूहरूपंचिकुरवदाकारोपस्यतादृशं जनमोहकरनिविदांधकारकमन्येइत्यर्थः यदाशयेनोदा
हतं तमाहेहेति प्रचारस्य क्रियात्वादिति भावः तुरुक्तवैलक्षण्ये एतेन प्रासंगिकत्वमस्य सूचि
तं अतएव व्युत्क्रमेणाक्तिः अंधकारोऽतिरिक्तः पदार्थ इति मतेनाह जात्यवच्छिन्नेति तेजोभाव
एव सेइति मतेनाह जात्यवच्छिन्नाभावेति क्वचिद्वैपरीत्येन पाठः द्रव्याभावहेतुत्वात्प्रेक्षोदाहर
णमाह न नगाइति नगाः पर्वताः द्रव्यश्च भूत्याश्च सुदृश्यश्च अथान्नेषामेवेदद्वयं तास इत्यर्थः
त्वदारिभूतपसुदतीष्ठति पाठांतरं कर्णशब्दकल्पवच्छिन्ननभसः श्रोत्रत्वादाह विवेके इति भावः
स्योत्यव्याख्या द्रव्याभावस्येति तस्य तत्वेनोत्प्रेक्षणे निमित्तमाह निमित्तमिति क्रियेति शकली
भवनरूपेत्यर्थः उपसंहरति एवमिति उक्तप्रकारेणेत्यर्थः दिगिति उपदर्शितेति शेषः अथक्र

मप्राप्तांफलेत्प्रिक्षामाहायेति-तत्रादौजातिफलोत्प्रेक्षामाहादिवेति-कंठदग्नेकंठप्रमाणे-अ
 वयवेतिस्तनेत्यर्थः स एवेति-जातिरूपतलर्थ एवेत्यर्थः-अफलत्वादितितस्यानित्यत्वादितिभा
 वः-क्रियायाः-प्राप्तेः-संसर्गतिवेतितथाचलक्षणानेतिभावः-अन्यथायथाकथंचितफलत्वा
 नंगीकारे-उक्तार्थेद्रष्टयतिअतएवेति-वियोगेतिअत्रसुखरूपगुणस्यफलत्वेनोत्प्रेक्षणं सु
 छमेव-हालेतिविषमालनेत्रसर्पाणांसंगतिमित्यर्थः-तदीयांविषादीयां-प्राचांअलंकारसर्व
 स्वकारादीनां-मेवेतीत्यस्यैवाध्यमितिशेषः-एवंवा-आप्रपेचमुत्कीप्रतीयमानामाहप्रागाति-
 एवंधर्मिस्वरूपोत्प्रेक्षातुक्काधर्मस्वरूपोत्प्रेक्षामाहधर्मेति-सरसिरुहसूत्रोः-ब्राह्मणः-इहजा
 गति-कलाहीनंक्षीणकलं-विकलइवेत्यंशोउपमा-पूर्वाधोत्प्रेक्षितेतिब्रह्मस्वरूपेधर्मिणि
 तिभावः-उपात्तमिति-अकस्मादित्यनोतेतिभावः-मितिज्ञांशोप्रागनुक्तंविशेषमाहास्याचेतिउ

त्रैलोक्यावच्छिन्नायानित्यर्थः स्वरूपस्य धर्मिस्वरूपस्य धर्मस्वरूपस्य वा भावादिभिरिति आदिना
 अनुगामित्वादिपरिग्रहः एवं च चतुर्विध इत्यथ स्वदाहमिन्न इति अपि स्वाभाविकसा मुच्चाय
 कः अत्र च उत्प्रेक्षाविषये अर्वाचामधुनिकानां दर्शनं मतं तत्र तयोर्मध्ये विषये इति एतौ च ध
 र्मस्वरूपौ धर्मिस्वरूपौ वेति भावः तावदादौ अस्यां प्रयत्नं न्यायं धर्मस्वरूपोत्प्रेक्षायामपि तत्वेना
 मिसतायामपि धर्मांतरैः दर्शनादिरूपेन त्वेवं कथं विषयस्यानुपादानमत आहोत्प्रेक्षेति एवं ध
 र्मिस्वरूपोत्प्रेक्षायामतत्त्वमुक्त्वा धर्मस्वरूपेत्प्रेक्षायामप्युपपादयति एवं मितिकस्योपपत्तेरित्यनेन
 स्वीयत्वेनिरस्तं वैयाकरणरित्या आहतस्येति अथ मांतार्थकर्तुरित्यर्थः तथा च पदार्थः पदार्थेने
 तिन्यायप्रसर इति भावः एवमत्रेपि अत्रेदेनेति प्रथमांतार्थे उत्प्रेक्षणे मित्यास्मानुबंगः यदपि पूर्व
 युक्ताचारण संभवति तथा युक्तं तस्मादहं तस्येति लेपनादिकर्तुरित्यर्थः वर्णनं चेत्तस्योत्प्रेक्ष्यत इति

अ

शेषः ननु कुत्रस्यऽत आहोत्सेक्ष्येति अतएव निगीर्णत्वादनुपादानदेव एवमादौ इत्याद्युदाहरणे
अत्र संमतिप्रकाशकत आहोतएवेति हेवंमिति उन्मेषमिति विकसनमित्यर्थः नायिकाप्रतिनायको
क्तिः यश्चेद्रः ममपुत्रैश्च हेतुत्वेक्षायामपितत्वेनाभिमततायामपि इदंच तादात्म्यं परमतेथावश्यकमित्या
हकार्यस्येति लक्ष्मीरूपविषये हर्षरूपहेतुमात्रोत्तेक्षायामकार्यमेव निमित्तं वाच्यं तस्य तत्त्वसिद्धिरुभय
साधारण्यं विना अनुपपन्नेति अभेदध्ववसानमावश्यकमिति भावः समानजातीयेन साहजिकलगने
न तदेव्यतिरेकमुखेनोपपादयति अन्यथेति हेतुरूपेति हर्षरूपेत्यादिः धर्मस्य कार्यरूपस्येति वास्त
वहर्षाधिकरणचेतनवृत्तितत्कार्यस्य लगनादेः पदलक्ष्म्यामवृत्तेरिति भावः फलोत्तेक्षायामतत्त्वमा
हेवमिति चोलस्येति वास्तवहर्षाधिकरणचेतनवृत्तितत्कार्यस्य लगनादेः पदलक्ष्म्यामवृत्तेरिति
भावः फलोत्तेक्षायामतत्त्वमाहेवमिति चोलस्येति चोरास्येत्यर्थः वनांताः वनप्रदेशाः अनुभविष्य

तीतिपलायितचोरइतिभावः अक्षराणिभालस्थानि फलोत्प्रेक्षायांतत्वेष्टाहैवमिति चोलसे
 तिचोरस्योत्प्रेक्षार्थः वनांताः नाभिमतयां निपाटनेतितस्य तत्कृतकत्वादितिभावः दर्शनात्स्वर
 सतयाप्रतीतिः प्रागुक्तं तदीयप्रकरिं खंडयति न चेति ननु लक्षणानुरोधेन तथोच्यतेऽत आह
 लक्षणेति नन्वेवमपि लिंपतीवेत्यादौ नान्यथानिर्वीह इति प्रागुक्तमत आह लिंपतीवेति
 फलमात्रस्य धात्वर्थत्वादाहानुकूलव्यापारेति यत इत्यादिः अन्यथा कृतीत्येवोक्तं स्यात् ए
 वेन्धर्मिव्यवच्छेदः आख्यातेति तिङित्यर्थः प्रथमांतेन दत्तेन नन्वेवं यास्कोक्तिविरोधोऽत आह भा
 वेति नाम्नः प्रातिपदिकस्य द्रव्यमात्राथत्वेन तत्प्राधान्यमुक्तमनुपपन्नमर्थद्वयसत्त्वे एवेत
 थोक्तेदौचित्यादित्यादतस्तत्रार्थान्तरमावश्यकमित्याशयेनाह सत्त्वेति ननु धातोर्व्यापारावाच
 कत्वसकर्मकत्वाकर्मकेत्वविभागोच्छेदापत्तिरत आह फलेति व्यापारस्योभयत्रान्वयः अर्थ

गताभ्यामिति धात्वर्थकलगताभ्यामित्यर्थः ननु आख्यातेतथान्वयस्वीकारेपाकोदेवदत्तइत्याद्यपित
 थान्वयेन स्यादत आह नामार्थेति च स्वर्थे आश्रयता संसर्गेणेति भावः ननु कर्त्तरि कृदित्यतः कर्त्त
 रितिलः कर्मणि सन्नानुवर्ततेतत्र तस्यानुकूलव्यापारार्थकत्वे कृद्विधायके पितर्थे व स्यात् पाच
 कोदेवदत्तइत्यादौ सामानाधिकरण्यनिर्वाहस्तु लक्षणयेत्याशंकापनोदायाहातएवेति तथा स
 तिभाविइति पदं द्य जादिविधायकस्य व्यर्थं स्यात् अधिकारसूत्रस्य कर्त्तरि त्यनेनैव सिद्धे रिति भा
 वः नन्वेवंलकारविधायके पितदर्थकत्वापत्तिरत आह शब्दानुवृत्तीति व स्वर्थे शब्दाधिकारस्वीका
 रजगौरवादाहयहेति तिङ्र्थस्य कर्त्तुः अभेदेनेति सामान्यविशेषयोर्भेदान्वयादिति भावः भगा
 पत्तेरिति एकपदोपस्थाप्योस्तत्त्वे एकप्रसङ्गाभंगापत्तेरिति भावः युक्तं तस्मात् सत्यादीविवि
 शेषणमिति प्रकृतिप्रत्ययौ सद्वार्थव्रूतस्यो प्रत्ययार्थस्यमाधान्यमिति व्यत्यनेरिति भावः प्रा

ग्वदत्रापि मते निरुक्तविरोधं प्रकारांतरेण परिहरति भावेति- पूर्वमाख्यातपदेन तिङ्गृहीतः इदानीं
 धातुरिति विशेषः ननु वैयाकरणमतरीत्या तथा प्रायुक्तमिति तद्विरोधोऽत आह न चेति- पूर्वमते
 नाह भेदेनेति- द्वितीयमते नाह भेदेनेति- क्रमेणैव द्वयव्यवच्छेद्यमाह नत्विति- इत्यर्थस्य विधे
 यताया इति- विषयनिष्ठोद्देश्यतानिरूपितनिवार्थसंभावनाविषयस्य विषयिणो लपनादेः प्रती
 यमानं यद्विधेयत्वं तस्य संगोपने रित्यर्थः विषयस्य विषयिवाचकेन तवमते निगीर्णत्वादिति
 भावः ननु निगीर्णमेव गृहीत्वा तदभंगोऽत आहतमइति- अनुवादपुरःसरं दोषांतरमाह य
 दि चेति विषयीति विषयिणा तमभ्यवधिनेत्यर्थः एवं विषयसंबन्धिनं इत्यपि व्याख्येयं- त्वेति
 लपनेत्यर्थः रूपकेपीति प्रसिद्धरूपके मुखे चंद्रस्यादावपि-त्यर्थः विषयीनुपादानेनेति
 भावः मूलत्वं च लोकाति- इत्यादौ तन्मूलत्वं चोच्यतामित्यर्थः अत्र हेतुमाह खलेति- उ

पसंहरति तस्मादिति हेतुत्वे क्षाया माहैवमिति तत्र तस्यानुत्प्रेक्षायां संबंधे शोभा संबंधे लगनमि
 हर्षहेतुकलगनमित्यर्थः उदाहरणं तत्र माह तथेति सैवेति लंका त अयोध्या गमनावसरे सीतां प्रति
 श्री रामचंद्रोक्तिः अष्टमिति पतितमित्यर्थः तवेति शेषः मौनं द्विविधं निश्चलत्वं हेतुकंदुःखहेतुकं
 च तयोरेकमाह तत्रेति निःशब्दत्वात् अथ सितमिति निःशब्दत्वे तादात्म्यनाध्यवसितमित्यर्थः
 तस्योभयनिष्ठत्वे माह विश्लेषेति मन्वाकांक्षादिना तत्रैवान्वयोः स्यते आह विवेति ननु निगीर्ण
 मादायेव तदतः आह निमित्तांतरेति उत्प्रेक्षेतीत्यस्य यदुक्तमित्यत्रान्वयः इविडेति प्रावडेति
 इविडश्चेन्नोपदीक्षितेनेत्यर्थः अर्वाचां मतमाहा लंकारेति तत्र तयोर्मध्ये एवमग्रेपिपि तत्र
 दुःखरूपगुणोत्प्रेक्षायां अध्यवसाय इति निःशब्दत्वात् मेदेत्यादि अध्यवसायोपीति सिद्धत्वा
 दित्याघर्हतीत्यतानुबंगः प्राग्बदाह तस्यापीति अनुमया तथोक्तमपि नेदं खंडितमित्युपलक्ष

णत्वेनोत्थमआहव्यापनात्त्विति इदमन्यत्रापि दृष्टमित्याह मितांशे तिलक्षणाभेद इति साध्यवसानासा
 रोपाचेतिभेदकरणादितिभावः अत्र उत्प्रेक्षायाः पारीक्षेतिविचारेत्यर्थः उत्प्रेक्ष्यतावच्छेदकसंबन्धनेति
 सचप्रयोज्यत्वादिति आदिनानिः शब्दत्वं परिग्रहः तृतीयार्थेपीति हेताविति शेषः प्राग्वत् प्रागुक्त
 प्रथमपक्षवत् तच्च फलं च तथाभूते च विषयतावच्छेदकधर्माभिन्नेत्वेनाध्यवसिते च तद्विशेषे
 तिविषयतावच्छेदकधर्म इत्यर्थः समासेति समासप्रत्ययाभ्यां गुणीभूते इत्यर्थः यथा कथं त्विदं
 तु फलयोरिति स्वर्गीध्वस्त इत्यदा विवनी लरूपवान्जात इत्यादाविजैति भावः तस्य तयोर्द्वय
 विधेयभावप्रत्ययस्य ननु तत्त्वौटिप्रविष्टत्वेपि तस्य मतत्र साक्षाद्विशेषणत्वमत आहोत्वेक्ष्ये इति
 यस्य विषयिण इति पाठः तस्याः न पुरगतदुः खोत्प्रेक्षायाः मयर्थोत्प्रेक्ष्येति अपदे श इत्यस्मानु
 षंगः एवमग्रेपि प्रागुक्तदेवेति अंगत्वेनानुवाद्यत्वादित्यस्मादेवेत्यर्थः द्विविधोहीति हि यतः स्वत

एवेत्यादिद्वैविध्यं प्राप्नोति स्तावद्दुर्मोपि द्विविध इत्यर्थः इन्द्रिगन्धमराः इन्द्रिगन्धोभाः प्रथम इ
 तिनयनेन्द्रिगन्धमन्दिरत्वरूप इत्यर्थः द्वितीयश्चेति मिलद्विन्दिरत्वरूप इत्यर्थः सायेनेति विषये
 साधनयज्यते अयं केवलशब्दात्मा अयमिति प्रागुक्तोर्थमय इत्यर्थः नन्वेवं तस्य साधारणत्व
 करणव्यर्थमिति आह साधारणीति निरासार्थमिति इवशाब्दस्य संभावनार्थकत्वाय चेत्त्वपि
 बोध्यं श्रेयोदाहरणमाह दृष्टिरिति राजानं प्रतिकव्युक्तिः मंगलपदेन भूमिजः शुभं च बुधः पंडि
 तसौम्यश्च काव्ये पद्यं शुकश्च अरुणः सूर्यः आरुणश्च शनिश्चानिश्च धिषणो गुरुर्धिषणा
 बुद्धिश्च सोमास्पदमिति उमया सहितः सोमाश्चंद्रश्च यद्वा चंद्रमा मम सो जात इति श्रुतेर्जनक
 तासंबंधेन मनसि सोमास्पदत्वमुत्प्रेक्ष्यते तेन चेश्वरत्वमपि व्यंग्यमित्याहुः सर्वमुपात्तोदाहर
 णे पश्चादनुपात्तोदाहरणमित्यत्र विशेषः उत्प्रेक्ष्येति विषयिण इति शेषः कल्याणितिकल्याणा

श्रितांगकत्वादिचित्यर्थः श्लेषस्य बोदाहरणांतरमाह यथावेति अलकः अलकाचः श्रवणाः कर्णः वै
 श्रवणः कुवेरश्च राजकन्याप्रतिकस्युक्तिरियं प्राग्बोदाहयथावेति राजानं प्रत्युक्तिरियं नासत्यो
 नकुलसहदेवो असत्याभावश्च अर्जुनः किरीटीश्चैतत्तच्च धर्मोयुधिष्ठिरो विध्यर्थश्च जगदिति वायु
 पुत्रोभीमोहनूमाश्च यद्वापंचम्यर्थवहुव्रीहिणा वायुजनकः परमेश्वरः राजवंशं वदेति विषयिणो वर्ण
 नीय राजवंशं वदाये राजानस्तत्रादात्म्यस्यर्थः विषयाणां पांडुपुत्राणां तदाश्रितानां चेति राजाश्रि
 तानां चेत्यर्थः विषयेति पांडुपुत्रस्यर्थः अपद्रवो दाहरणमाह स्तनेति स्तनमध्यगतमाणि कु
 स्वरूपेण वहिरगतमित्यर्थः नायिकाप्रतिसखुक्तिः विंवप्रतिविंबो दाहरणे माह विवेति उपचारो
 दाहरणमाह स्तनेति स्तनमध्यगतमाणि कुमाधुर्येति राजानं प्रत्युक्तिः यामाधुर्यस्य परमसीमाया
 रभ्तोसारस्वरूपसमुद्रमथनजातां बहुसुखदां सुधारूपकविताननुनिश्चयेन विवेत्यर्थः उपचा

रेण लक्षणया मुख्याभ्यामिति भुवि सह अमेद संपादनद्वारा तयोर्धर्मयोरिति शेषः ननु उपचारे
 ५ मुखस्यैव प्रतीत्या मुख्या प्रतीत्या दोषस्तदेव स एवातु आह लक्षणयेति मात्रपदेन योनिरुक्तं प
 रिहृतं सर्वरूपक मित्र उक्त इति भावः साधारण्य सत्त्वेऽप्याहो सुंदरेति उपपुज्यते इति एवं च त
 दानर्थक्यं नेति भावः तत्राथोदाहरणमाह यथेति तथा विधेस्त्रेक्षेति जगतो निलेचनवर्गसर्ग
 त्वोत्प्रेक्षेत्यर्थः अयं विषयः जगदंतरं जगन्मध्यं राजा चंद्रविषया पद्मवश्चात्र राजा दात्मा
 संभावना दात्मा येति बोध्यं इत्युक्तेऽथा अतिशयोक्तिं निरूपयति अथेत्येति योगरूढं तदि
 त्याह विषयीति निगरणं पदार्थमाह तच्च स्वपाचकपदेनेति लक्ष्यता वच्छेदकं च मुखत्वमे
 वेति प्रागेव निरूपितं मूले नतुरुपकादमेदस्तत्राहान्वेति अतिशयोक्तावित्यर्थः एतावा
 नेव विशेष इति भावः अनंतरं चलक्ष्यार्थबोधोत्तरं च व्यापारेति व्यंजनयेत्यर्थः एतानि मता

निपूर्वनिरूपितानि ननु बाधज्ञानसत्त्वात्कथं व्यंजनया तथा बोधोऽत आह बाधज्ञानेति एवं चाह
 र्थाभेदबुद्धिः बाधकबुद्धिकालिकसैवाहार्यत्वादिति भावः प्राञ्चस्तुकमलमनं भसीत्यादावाङ्मा
 दकत्वादिकं लक्ष्यतावच्छेदकं तेन रूपेण प्रथमतो बोधेत इमं विच्छिन्नकमलाभेदप्रत्ययव्यंजनया
 ऽनाहार्यः तद्वमविच्छिन्नकमलाभेदबाधबुद्धेर्भावात् अतएव गौणसाध्यवसोनायां सर्वमेवा
 भेदावगममिति प्रकाशकृतः रूपकेत्वाहार्य एव अयमेव रूपकादस्याविशेष इत्याहुः वनांतरं वन
 मध्यं गतागतेति गमनागमनल्लेशस्यार्थः तदनुग्रहार्थं तेन तन्निगणानुग्रहार्थं दर्शयति इति तद
 र्थं तयोस्तत्वेन साक्षादुपात्रमिति शेषः तेः प्रथमां तार्थविशेष्यकबोधांगीकारादिति भावः करणा
 नोत्थिति दर्शने इत्यनुषज्यते तथा तदर्थं तयोस्तत्वेन साक्षात्तथा अनुपात्रं उच्येति हीनोत्तम
 योनिजन्मेत्यर्थः तस्मिन्नेवातुग्राहकमयेति भगवतो निगर्णे तदवित्त्वनकमत्तद्वरणकर्त्त

त्वस्वस्तेसाधारणधर्मोसाधारणत्वसंपादनमेवानुग्रहिकत्वंइतिभावःयत्रचयत्रतु रूपंकतोऽमेदां
 तरमाहनामार्थेति एवेनविषयिव्यावृत्तिःविषयीतितमोलत्वादेरित्यर्थःभेदाभावरूपतयेति आ
 स्पेष्टंशुशंकतेत्यादौ अन्योन्याभावस्यप्रतियोगितावच्छेदकधर्मरूपतायाः सर्वतंत्रसिद्धत्वादि
 तिभावःस्वेति विषयमात्रवृत्तिधर्मेत्यर्थःधर्मशून्यत्वभ्यामितिःधर्मद्वयंशून्यत्वंशुशंकतेत्यादौ
 अन्योन्याभावस्यप्रतियोगितविच्छेदकधर्मरूपतायाः सर्वतंत्रसिद्धत्वादितिभावःचसामानाधि
 करण्यसंबंधावच्छिन्नप्रतियोगिताकं नवीनोजलधरदत्तचचभगवद्वृत्तिलोकोत्तरत्वंतत्समा
 नाधिकरणनवसुधाकरणकव्याप्तिकृत्वेजलधरत्वेनसमानाधिकरणे सामानाधिकरण्यसं
 बंधेनतदुभयविशिष्टजलधरत्वंकविकल्पितं क्वचिदप्रसिद्धमपीतिसामानाधिकरण्यसंबं
 धेनतादृशधर्मद्वयविशिष्टतयाःप्रसिद्धमपीत्यर्थःअर्ध्वंश्चंद्रस्त्यादावप्येवं मुखमसर्वंश्चंद्र

इत्यादौ कविकल्पितविशिष्टचंद्रेणाहार्याभेदप्रतीतेरूपकं केचितुकविकल्पिततादृशचंद्रत्वस्य
मुखत्वेन विरोधाभावीदनाहार्येव विषयितावच्छेदकप्रकारकधीः रूपकलक्षणे चाहार्यत्वं न देयं
अतिशयोक्तिरनाहार्येवरूपके त्वाहार्यानाहार्याचधीरित्याहुः अन्येतु प्रस्तुतस्य पदन्यत्व
मित्यतिशयोक्तिरेषु प्रकृतस्य विविक्तोकारवस्त्वं तत्त्वेनान्यवस्तुत्वेन वाऽध्यवसानमिति त
दर्थः अस्ति हि प्रकृतस्य मुखस्य चंद्रत्वेनाध्यवसाने आहार्यत्वाभावाच्च न रूपकमित्याहुः
विषयधर्मेति लोकोत्तरत्वेत्यर्थः सामानाधिकरण्यसंबन्धेन तद्वेशिष्यं बोध्यं यवं चेत्तस्यैति
रस्तमित्यत्रान्वयः विधानां प्रकाशनां अतिदेशेनेति अन्यत्रान्यशब्दप्रयोग इति पापादिति
भावः अत्रापि अतिशयोक्तावपि तेनिरस्तमिति अत्रेदं चिंत्य काव्यप्रकाशादिरीत्या तदुक्तं
निर्वीधकत्वात् किंच त्वयापि भेदप्रधानातिशयोक्तिरिति प्राचीन व्यवहारसंगमनाय विषयि

तावच्छेदकमेवाभेदस्य वश्यं वक्तव्यं एवं च तथैव मेदातिशयोक्तिरिति व्यवहारो मयापि सूयपादः को
 यंगलितहरिण इत्यादौ प्रसिद्धविषयितावच्छेदकप्रकारकबोधस्य बाधबुद्धिपराहतत्वात् कोयमि
 त्यनेनतिरस्तत्वाच्चावश्यं चंद्रकार्यकारित्वप्रकारकबोधोऽंगीकार्यः एषेव च तादृष्यातिशयोक्तिः
 अत्रापि विषयितावच्छेदकप्रकारकधीराहार्यैव तद्धर्मविशिष्टशक्यसंबंधग्रहोपितथैव तद्धर्मवै
 शिष्ट्यमपिलक्ष्य स्यारोपितमेवेतीति बोध्यं अस्याविशेष इति आहार्यत्वानाहार्यत्वकृतो विशेष
 ष इत्यर्थः उत्प्रेक्षातोत्रवैलक्षण्यमाहीध्यवेति उदा मिति यते इत्यादिः अतएव सर्वथा विषयानुपा
 दानेऽस्या अंगीकारादेव एवमिति उक्तप्रकारेणेत्यर्थः निरूपित इति शेषः इदमेव प्रकारं तस्मैव
 उक्तमिति प्रकारकृतेति शेषः अन्याजगदिति विद्वद्गणनेमिदं कृतिश्चेष्टा आर्यहृद्या आकृ
 तिः शरीरावयवसंस्था च लोकीतरेत्यर्थः चरित्रं व्यवहारः मध्ये जटरेमिति पोरमध्ये वक्ष्येति समा

सः पदीयामिति प्रकृतवर्णनीयराजकीयामित्यर्थः न भस्वदिति न भस्वता वा पुना आत्मानं विभ्रौतिये स
 पस्तिषां वंशस्य कुलस्य नेतानायकः शेष इत्यर्थः अत्र तदो कर्णन समीहा संबंधे पितृदुःखि सदैव दुष्प्रा
 तिशायिकाः चंदिरिति चंद्रेत्यर्थः मिलंति एकत्र तिष्ठंति तदाननंतस्याः वेणीयाना यिकाया मुखं क
 लया नतु सर्वाशेन पूर्वत्र पूर्वयोः इह त्वित्यदीत्यस्य संभावेना बोधकत्वादिति भावः यथेति पीयूष
 प्रमृतमेव यूषो मंडविशेषस्तनेष्वन्यनां ते वर्णनीयस्य राज्ञः समुच्चलनेति विस्फुलिंगानामित्यादिः
 सहोत्पत्तिरिति श्रुतप्रसयेनै भावः राज्ञा समुच्चलनेति पाठे तु तत्र प्रागत्रेति शेषः वस्तुतः समुच्चल
 नेतत्र हेतुरिति बोध्यं पुर इति राजवर्णनमिदं हेतुवत्तु पुरः पुरस्तात् पूर्व पूर्वशत्रुरूपाणां राज्ञां
 भस्मरूपाः शेषा अवशेषा भवंति पश्चात्तव भृकुद्येव विटंकं कपोतपालिका तस्मात् क्रोधरूपा
 ने विस्फुलिंगाः स्फुरंतीत्यर्थः अत्र भेदद्वये बाधितत्वं परिहृति अत्रेति स्वभावोक्तौ सर्वथा तदस

त्वादाहसुभावोक्तीति अन्यत्रापि क्वचिदसत्त्वादाहप्रायशश्चेति सत्त्वादिति तथा च तेषामप्यतिश
 योक्तित्वापत्तेरिति भेदेन तत्कथनासंगत्यापत्तिरिति भावः ननु तर्हि तत्र को लंकारोऽत आह न हीति आप्तु
 पेत्याप्याहकार्येति तेनेन प्राचीनोक्तोक्तभेदद्वयेनेवं अभेदस्येत्यादिष्वसंगतानां वक्ष्यमाणनिगर्णे
 न्वयः विपर्ययिच विपर्ययश्चेति भेदद्वयेच तेनेवं कार्यकारणौर्वापर्यविपर्ययेणेव न त्वनन्यत्वादिति
 रिति तथा च तेन रूपेण कदापि बोधाभावेन तद्रूपस्याभेदस्य भेदेन त्वदुक्तं निगर्णमसंगतमिति भावः
 तेषामनुगतत्वादिति निगीर्य प्रकृतस्य समेनाथवसानं भेदेनाभेदे स्य संबंधेनासंबंधस्येत्यादिसकल
 साधारणस्यैकस्य धर्मस्याभावादतिशयोक्तित्वक्षणस्यानुगतत्वापत्तिरिति भावः वैलक्षण्ये संतीति
 तथा च भिन्नभिन्न एवालंकारश्चेति भावः अस्य पेत्याथाहान्यथोपमेति प्रागुक्तरीत्या आह कतिपयेति
 यस्य कस्यचिदतिशयस्य सर्वत्र सत्त्वादाह सकलेति तल्लक्षणं अतिशयोक्तिलक्षणं तद्वेदाः अ

ति शयोक्तिभेदाः ननु गौरवादाधिक्यं नात आहालंकारेति-ल्लुप्तचमेवाहप्रधानोत्कर्षेति ननु सामा-
 न्यतो लंकारत्वसत्वेपि तद्विभाजकोपौ धिमध्येः पाठादाधिक्येन गौरवं तदवस्थमेवात आहालंकारे-
 ति-हृदां धवसानातिशयोक्त्यादाहरणमाह गगनेति-गगनगामीत्यर्थः जलविंव-चंद्ररूपं-विधस्तु श्री-
 रामचंद्रस्तु-स्वाभावकेति-गगनरूपेत्यर्थः निद्रवेनेतिकथमिवेत्यनेनेनेति भावः मूले एवं कृत्वा इत्या-
 हपर्यस्तेति-तैरेव अप्यदीक्षितैरेव तदपि नेति सिद्धांतविरोधादिति शेषः तमेवाहीनैवेत्यादिना-ननु
 अन्यसंमतत्वेपि तथा नमसंमतमत आह त्वत्कीचिंति-इत्यस्य चेति-उत्प्रेक्षापारतिषष्टीति भावः न-
 नु तस्याभ्रमंडले बहुहरगमनेपि स्वर्गगा प्रवेशानादात्म्योत्प्रेक्षा तत्रानसंभवतीत्यत आह स्वर्गेति-वि-
 शेषेति कीर्त्तयित्वादिः तादृशेति स्वर्गगमनेत्यर्थः परमोर्ध्वेति गृहाग्रमित्यादिः इयमपि गम्योत्प्रेक्षैवे-
 ति-अत्रेदं चिंत्यं नूनं मुखं चंद्रस्यादौ नूनं पदाभावे प्रतीयमानस्य रूपकस्यानापत्तेः उत्प्रेक्षाया ओ-

पत्रेश्वर त्वत्कीर्तिर्भ्रमणश्रांते सत्रतु बहुदृग्गमने स्वर्गगमने वा स्वर्गगा प्रवेशतादात्म्ये त्वेक्षा कीर्ति
 स्वर्गगा प्रवेशकर्तृत्वे त्वेक्षा वाऽवश्यं स्वीकार्या अन्यथा भ्रमणश्रांतत्वरूपविशेषणवैयर्थ्यापत्तेः
 तद्वत्प्रकृतेः त्वेक्षा साधकनास्तियेन तथा स्यात् भ्रमणश्रांतत्वरूपहेतुत्वे क्षायांतु न कश्चिद्दोषः स्व
 र्गसंबन्धित्वं स्वर्गगमनं स्वर्गगा प्रवेशरूपोपात्तो बाधमिति मित्रमिति बोध्यम् उदाहरणमिति संबन्धा
 तिशयोक्तेरिति भावः दुःखयोरित्यस्मादौ पादित्यजान्वयः तयोरेव सुखदुःखयोरिव अग्नियाभ्यां प्र
 वयो रिति जन्मशतौ यभोग्यसुखदुःखाभ्यां देवदर्शनाजन्यसुखदुःखयोरित्यर्थः न च प्रवाम्यामिति
 दर्शनादर्शनजन्यसुखदुःखाभ्यामेव जन्मशतौ यभोग्यसुखदुःखयोरित्यर्थः नाशकतावच्छेदकेति
 पुण्यराशितानाशत्वपापराशितानाशत्वरूपकार्यतावच्छेदकावच्छिन्नकारणतावच्छेदकं सकलजन्मोप
 भोग्यसुखत्वादिकमेव न तु दर्शनजन्यसुखत्वादिकं तत्सुखानां स्वस्वफलोपहितपुण्यनाशक

तायाएवत्कृतत्वादितिभावः उपेतिजन्मशतोपभोग्यसुखदुःखेऽपमानं पदहत्वात् दर्शनादर्शनजन्ये च
 तेऽपमेयं क्षुद्रत्वात् ध्वनित्वं चात्र प्राचीनरीत्यबोधं **इत्यतिशयोक्तिः** तुल्ययोगितानि
 रूपपतिभ्येति विनिगमना विरहादाहाप्रकृतेति ननु नायं नियमोऽत आह वाचकैति अतएव ओ
 पम्यस्यात्र गम्यत्वादेव अपि नावेया कारणेति समुच्चयः निरूपितं चैतत्कुबलयानंदव्याख्यायां मेज
 षायां च सादृश्यभावः सादृश्यत्वं स च सादृश्यभावश्च केचिदित्यरुचिर्वा जंतु अंतरेऽं डेति न्यायविरोधा
 पतिरिति वदतीति सप्तम्यं तं प्रियायानेनाभ्यां हृदश्च जलानां वक्त्री धारमानश्च व्युत्पत्त्यर्थः विलो
 चनेति उक्तीत्या प्रकृतयो रित्यादिः दानयोश्चेति विगलनेत्यानुषज्यते ननु कर्त्री क्रियान्वयात्
 था संभवेपि कथमपादानयोस्तथा तत्रान्वयस्यैवाभावौ दत्त आहकारकेति दृयोर्दयोरेवोपमं प्र
 तीयत इति तत्प्रतीतावपि नात्र तन्मात्रकृतश्च मत्कारेऽनुभवसिद्धः किंतु तत्तत्कृतकृधमान्वय

कृत एवेति पृथगलंकारता न च गम्योपमयैव निर्वाहः विद्यमानस्यापि सादृश्यस्यासुंदरसीधारण
 धर्मकत्वेनासुंदरत्वादिति बोध्यं. स्वामा यस्य क्रियान्वयित्वरूपकारकत्वस्य. प्राचां मतेनेदं.
 क्रियोदाहरणमुक्तागुणेदाहरणमाह न्यंचतीति. तिरोभूते सतीत्यर्थः. गुण इति शोभा रूप इत्य
 र्थः. आदिपदग्राह्योदाहरणमाह यदीति ननु केवलस्यैव तत्त्वं कृतो नात आह केवलेति. कारका
 णामिथः क्रियाद्वारकसंबंधाद्वाहसाक्षादिति. लयलिः हरफारेव उगी गुणः तालिन्यरूपः धर्मि
 भिनवंद्वादिभिस्तेषामकारकत्वात्. पुरटं सुवर्णं. आदिसंग्राह्योतरोदाहरणमाह त्वपीति. पाकेति
 इंदुतुल्य इत्यर्थः. वर्षति वर्षणं कुर्वतीति संवत्सरवदाचरतीत्यर्थः. उभयेति नेत्रादिनेत्यर्थः. शब्दमा
 त्रमिति वर्षतीति शब्दमात्रमित्यर्थः. तस्य तदभयवृत्तित्वाभावादाह श्लेषेति. पिंडीकृतः एकीकृतः
 यथाक्रममाह गुणेति. आदिपदं ताभ्यां न दत्तमिति भावः. मनागपि ईषदपि. अभावेति चिंतेत्यादिः

तद्गुणं योजयति गुणेति यद्वा जाति क्रिया द्रव्यतिरिक्तं धर्ममात्रं गुण इति वै याकरणमतेनेदं किंच
 नमनागपि निश्चिते इत्यत्र चिंताभाववद्देहस्य चिंतानतिरिक्ततया गुणस्यैव साधारणधर्मत्वमित्यपि
 वक्तुं शक्यं दानेति द्रव्यस्य परमभवस्येति भावः एतेनेत्यस्यार्थमाहास्या अपीति पूर्वलक्षणाक्रांत
 त्वादिति अत्रेदं चिंत्य हिताहितविषयकतुल्यव्यवहारकर्तृत्वप्रतीतिरुक्तचमत्कारेण यथोक्त
 धर्मिणामेकधर्मान्वयकृत एव यत्र चमत्कारस्तत्राद्येति भेदात् प्रदीयते परभूतिर्यश्च निर्वमित्यन
 योः पद्ययोर्न तादृशौ कधर्मान्वयकृतश्चमत्कारः किंतु राजनिर्वयोर्हिताहितविषयकशुभाशुभान्य
 तरेकजातीयकर्तृत्वव्यवहारकृत एवोते सहृदयहृदयमेवात्र प्रमाणे अतएव जगालमानो हृदयाद
 पुष्पाविलोचनाभ्यामिव वारिधौ सत्र न तुल्ययोगिता चंद्रवसुंदरं मुखं सुखं नदीपकं तत्र साह
 स्यप्रतीतिरुक्तचमत्कारस्यैव सत्त्वात् न त्वेवमलंकारंतरत्वेव वक्तुं मुक्तं इति चेत् सत्यं अतएवास्व

रसात्कुवलयानंदकृतादयंसरस्वतीकंठाभरणोक्तैर्युक्तं न च तुल्ययोगितायां सादृश्यस्य गम्यत
 यागम्योपमयैव निर्वाहः तावन्मात्रकृतचमत्कारभावात् एकधर्मान्वयकृतस्यापि सत्त्वात् प्रतीय
 मानस्यापि सादृश्यस्योत्पत्तिरसाधारणधर्मकत्वेनासंदरत्वादिति बोध्यं पारंपर्याद्वेदकेति स्व
 कर्मकक्रियाश्रयत्वरूपेत्यर्थः वक्ष्यमाणकारकेति वसुदातुर्यशो धातुमतीव निपुणो भवा
 नित्यादावित्यर्थः वक्ष्यमाणदीपकेति प्रकृता प्रकृतत्वसत्त्वादिति भावः द्रवस्य सत्त्वान्नोक्तदो
 षद्रूपमित्याशयेनाहनचेति चेद्रांशुनिर्मलमिति अत्र द्वितीयचरणे मतेनाह समासस्येति नैया
 यिकमतेनाह पूर्विति यथोक्तानामिति प्रकृतानामेवाप्रकृतानामेव वा प्रकृता प्रकृतानां वेत्यर्थः
 यथोक्तेति गुणादीत्यर्थः इत्यसकृदिति इत्यस्यासकृदित्यर्थः अन्यथाः उक्तव्यवस्थानंगीकारे
 अत्र तुल्ययोगितायां प्रत्ययात् गम्यमानत्वात् अपि नासां कुर्यश्चेति एवं च अस्मात् अतिरिक्त

त्वेचरसनारूपेतिदधीचिरिववलिर्वलिरिवकर्णइत्यादिप्रतीतेरितिभावः यथासंख्येति-बल्यादि
 षुअदाहत्वेदिमादिषुअधैर्यमितिभावः राजवर्णनमिदं दृष्टरति-इदमपिराजवर्णनं-हेराजन
 त्वसभायांदृष्टश्चेच्छेच्छादयः उग्राः दृश्यंते-अथत्वेरणेदृष्टश्चेत्तशेषादयः सोम्यादृश्यंतेइत्यर्थः
 स्वरूपयेदंनेतिशांतोग्ररूपेणेत्यर्थः रतीतिकविनिष्ठेत्यादिः धातुं-संपादयितुं-विधातुंकर्तुंचुल
 कीकरोति-नाशयति-न्यासान्वितेति कारकतुल्ययोगितेतिशेषः विशेषस्य सामान्येन समर्थनान्न
 निश्चयत्वमितिभावः अंबुजमाधि-कमलमकरंदरूपे-अयेदतिश्रीरामवर्येनमिदंअतएवतयोरप्र
 कृतत्वंहेरामयत्रस्यलेतवकथानिःसरतितत्रशेषः कर्मश्रमभूधारकः कोवाननोपीत्यर्थः इत्यने
 नेतिव्यज्यमानस्येतिशेषः तंअएवाहवाचेति-इति तुल्ययोगिता-अथदीपकंनिरूपयति
 अथेतिअत्राप्यौपम्यस्येति-परंतुप्रकृतमुपमेयमप्रकृतमुपमानमितिबोध्यं-योगरूढदीपक

पदमित्याह प्रकृतेति प्रकृतेप्रकाशनासंभवादाहसुंदरीति नन्वेवमचाभाव्यमत आहयद्वेति
 संज्ञायोकनितिकन अमृतस्येति अत्रप्रकृताप्रकृतत्वमुपपादयति अत्रेतिललितोयाः प्रकृ
 तत्वं बोध्यं इदं गुणस्योदाहरणं क्रियोदाहरणमाह सुधायादिति अत्रगजवर्णनेन दयादृष्टेरेव
 प्रकृतत्वं अभावोदाहरणमाह मृतस्येति विमार्गेति परपुरुषगामिन्यादत्यर्थः अत्राह कस्यचि
 दिति प्रकरणादिनेति भावः कत्रादीति आदिना कर्मकरणोष्णकरणानि ग्रात्यानि मंदाक्षं ल
 ज्जा प्रकृताप्रकृतत्वमुपपादयति अत्रेति वृत्तीति जीवनेत्यर्थः पद्यक्रमेणोक्ति क्रमनाहात्रेति
 अप्रस्तुतप्रशंसाया अनेकविचत्वादाह सामान्येति पूर्वार्द्धेन सामान्यतोगजस्तुतिरुत्तरेर्धाध्वे
 न विशेषत इति भावः एकस्मादित्यदीयोक्तिस्तदीयायादत्यर्थः ततकर्तृकारकं नीतिनिमम
 प्रणीरित्युक्त्वादाह नीतीति धर्मस्य क्रियादेः लनां कारकाणां सैव सह दृष्टिरेव कृणति संकु

चति-वेत्ति-ति-प्रिष्यति-क्रियाभिन्नानामिति-गुणिनांकारकाणांचेत्यर्थः धर्मस्येति सकृद्भूते दीपक
 त्वमित्यर्थः तन्वगत्यागौरवसीका उच्छेदापत्तेरितित्वद्वीत्याकारकदीपकेनैव तत्राव्यमिति भावः इष्टा
 पत्तावाहसकत्वेति तत्रापीष्टापत्तावाहलक्षणेति अनुगमसत्यान्नायंदोषोऽत आह तादृशेति नन्व
 गत्यागौरवसीकरोऽत आहोपलभ्यवेति प्रागुक्तरीत्याऽन्यतमवत्त्वेन सर्वेषामेक्ये उपमाद्युच्छेदापत्ते
 रित्यर्थः एवं च उक्तभेदानंगीकारे च प्रकृताप्रकृतत्वे एव तदंगीकारादाह क्रियाणामिति कविसं
 रंभगोचर इति केवलं तादृशनायिकास्वभाववर्णनस्यैव तत्त्वादिति भावः चकाराभावादाह द्वाये
 ति अत्र सिध्यतीत्यादौ नन्वेव तत्त्वदुदाहरणेऽप्योपम्यस्य तदविषयत्वात् कथमेतदुदाहरणत्वं ततो
 हास्मदिति आलिंगितुमिति ईश्वरं प्रति भक्तोक्तिः इदं सर्वकर्तुं यो मंदादरस्तं जनैर्महोपश्रमेव मन्ये
 इत्यर्थः आवश्यकत्वेपीति मंदादरत्वस्य सर्वत्र विशेषणत्वादिति भावः नन्वेमेवैपिके स्य सकृद्भूते

नेरभावात्कथं तत्त्वमत आहकारकस्येवेति कारकशब्द उभयपर इति भावः तर्हि कारकदीपकस्य किमु
 दाहरणमत आहकारकेति क्रमेणाह प्रकृतत्वेति न केवलमत्रैव दोषोऽपितु अन्यत्रापि त्याह श्लेषेपी
 ति भेगाभंगभेदादिति भावः न केवलमेतावदित्याह सर्वेषामिति नापत्रे श्चेति वैपरीत्यादिति भावः वन्नेत्र
 मपि कारकस्य सकृवातत्वेन निवृत्तेन रमणीयोपिश्रुताचारसंपन्नापियति संन्यासी राजवर्णनमिदं एव
 मग्रेपि मदेति मदेत्कर्वणेत्यर्थः वारणेति गजेंद्र इत्यर्थः भवकानिति अकनू प्रत्ययः भवानित्यर्थः भग
 वानित्यपपाठः कुंडलीति सर्पसमूहकुंडलेनेत्यर्थः नरेत्यादि संबोधनद्वयं आमेनंतीति सूचितामह चिमा
 ह वस्तुतत्त्विति अन्यथा वैलक्षण्याभावेपि भेदांगीकारे उपादीत्यादीति आदिसमीपे स्यादर्थः उपसं
 हरति एवमिति इदमेव उदाहरणं द्वयमेव विंवेति विलक्षणशोश्रपणानामित्यादि तुल्ययोगितायां
 चेत्संस्प्राग्ने अन्यः वस्त्वादीनां चेति चेन मृतादीनां समुच्चयः उपमाया मिव स्यादेवेति तेन धर्मणोपमा

गम्यान्स्यादितिभावः लिंगभेदोपीति धर्मिणा मिति शेषः एवमग्रेपि जगतीति अत्र दुष्प्राप्य इति नामार्थो
 धर्मः सच जहल्लिंगः तस्य सर्वलिंगत्वात् न दृष्टमिति तस्य तत्रान्वयसंभवादितिभावः एवमग्रेपि बोध्यं
 एवं उक्तप्रकारेण एवं लिंगभेददोषवत् एवं उक्तप्रकारेण अन्यात्रोपि दोषस्य प्रागुक्तत्वादाहापी
 ति इति दोषकं प्रतिवस्तुपमो निरूपयति अथेति अथात्र विशेषवक्तुं प्रागुक्तं सर्वसंग्रहेणा
 नुवदति तत्रेति निरूपणीयायां तस्यामित्यर्थः अलंकारश्चेति निरूपितो रस्य तु यज्यते भिन्नेति
 अस्या इत्यादिः अतएव सस्यामि र्थमाह प्रकृतेरिति प्रागुक्तो रस इति दिविभातीत्यादानित्यर्थः तत्वा
 क्यार्थगतोपमात्वे एवमग्रेपि तथापि यथा तथा शब्दस्य तद्वाचकस्य सत्ता तत्र दोषाभावेपि तथापि
 दृष्टान्ते विंव प्रतिविंव भावापन्नसाधारणं धर्मकत्वेन दोषाभावेपि यापय अतिक्रमय एवं च अ
 प्रस्तुतप्रशंसास्तेनैव कारणे च वस्तु प्रतिवस्तु भावापन्नेति तद्विशेषणानां विंव प्रतिविंव भावे
 तापचापादीनां

तापेन भ्राजते इत्यादौ क्वचित्सत्यपि साक्षात् उपमानोपमेयद्वित्रिधर्मो वस्तुप्रतिवस्तुभावापन्न एव दृष्टं ते
 तु साक्षात् द्वित्रिधर्मस्यापि विंवप्रतिविंवभावेदतिदृष्टं ताद्विशेषः अतएव वस्तुत्वादिना दृष्टं तद्वारणं
 एकस्यैव धर्मस्य पृथक् शब्दाभ्यामुपादानं वस्तुप्रतिवस्तुभावः दिविभाति यथा भानुस्तेथात्वं भासिवेभु
 वीत्यादौ वाक्यार्थोपमाया मतिव्याप्तिवारणायार्थमिति तदध्वनयन् नृक्ष्यति पदं तरेति स्मरणस्य तद
 संपर्कादिति यथा वाक्यार्थोपमायांगगनाधिकरणकभानुकर्तृकशोभाविशिष्टभूम्यधिकरण
 कत्वकर्तृकत्रोमेति बोधः वैशिष्ट्यानियामकसंबंधश्च सकर्तृसदृशकर्तृकत्वमेव संबंधविशेषता
 त्पर्यग्राहकोचयथा तथा शब्दो नैव प्रकृते स्मरणात् भावेणोपमानोपमेयभावेः किंतु तादृशपप्र
 सदृशं तादृशमाननमित्येव वचवाक्यार्थोपमायां तादृशसंबंधद्योतकपदाभावात् गम्यते वीपम्य
 स्येति विशेषः यद्वा वाक्यार्थोपमायां तादृशसंबंधोपि यथा तथा पदद्योत्यत्वात्प्रकार एव यत्र

वाक्यद्वयगतानां पदार्थानां सर्वेषां परस्परसाम्यं तत्र प्रतिवस्तुपमेति शब्दागमकृतः आपद्रत इति अ
 त्रौदाहरणे आपद्रतः सत्पुरुषोऽपूर्वोदायवान् स्वकीर्तित्वादित्यर्थे विशेषरूपेण कालागुरोर्दृष्टां
 तता यदा पर्वत एतद्वह्निमाने तद्रूपादित्यत्र महानसम्य तस्मात्कालागुरुरूपदृष्टांतेन तद्वह्नि सामा
 न्यधर्मवद्भिन्नयोर्व्याप्तिसिद्धौ यत्सामान्ययोर्व्याप्तिस्तद्विशेषयोरिति न्यायेन पूर्वोक्तविशेषनि
 यमसिद्धिः उपमाचापद्रतः सत्पुरुषो दहनमध्यगकालागुरुसदृश इति साधारणधर्मश्च विंवप्र
 ति विंवभावापत्ता पूर्वोदायलोकोत्तरपरिमलविशेषणके विस्तारणे न तु वस्तु प्रतिवस्तुभावाप
 न्नं एवं वैयधिकरणेपि व्यतिरेक आक्षिप्यते तत्र च पूर्वोक्तरित्या एकविशेषः परविशेषसदृष्टां तत्वा
 भावात्तद्वह्नि सामान्यावद्भिन्नव्यतिरेक आक्षिप्यते सिद्धे च तस्मिन् तद्विपरीतदृष्टांतेन तादृशसा
 मान्यावद्भिन्नान्वयनियमसिद्धौ यत्सामान्ययोरिति न्यायेन तादृशविशेषावद्भिन्नकाव्याक्तान्व

यनियमसिद्धिरिति बोध्यं विश्वाभिरामेति जगद्रमणीयेत्यर्थः गुंफितानां रचितानां लोकं पणैः को
कपूरकैः वंशावशेषावच्छिन्नकायोक्त्यभवदतिमहिमाभावव्याप्यतुं वीफलरहितवीणादंडसदृशः
संगविशेषाभावव्याप्यपूज्यत्वाभाववात्सुरुषदत्तुपमाकारोत्रबोध्यः एवमग्रेपि अत्र उदाहरणद्व
ये प्रतिपादितमिदं सर्वमनुपदमेव भैरवक्षेत्रे वाक्यार्थयोः विधिनिषेधयोः न चेत्यस्यैवमिति शो
षः वेद्यस्यैवेति यथा कथंचिद्वाक्यजन्यप्रतीतिविषयस्यैवस्यर्थः तत्त्वमिति अत्रापि मधुव्रताति
रिक्तज्ञानविषयतत्त्वकमकरदसदृशं सञ्चारण सकलपुरुषज्ञानविषयतत्त्वककाव्यमित्यपमा
कारो बोध्यः इयंच प्रतिवस्तूपमाच यथा कथंचिद्द्वैधस्यैति अत्रेदंचित्संयद्यपि विद्वानेवेत्यस्यै
व करिवलेनाविद्वान्वजानातीत्यप्यर्थः तस्य चोत्तरवाक्यार्थः सधर्मा एव तथापि भूतले एव बंध्या
पुत्रइत्यादिप्रयोगपारणाय भावान्वयस्यापि विवक्षितत्त्वमस्यैव न हि बंध्येत्यस्यप्यर्थः तस्य

चोत्तरवाक्यार्थः सधर्मा एव तथापि भूतत्वे एव बंध्या पुत्र इत्यादि प्रयोगपारणाय भावान्वयस्यापि वि-
 वक्षितत्वं मस्यैवेति न दोषः न हि बंधने वैधर्म्ये बोधोपात्तस्य स्वव्यतिरेकयोः स्वव्यतिरेकस्तृतीया-
 र्थस्यैव निबन्धने तदाक्षिप्ततद्व्यतिरेकेणोपात्तस्योपमायागम्यत्वेऽपि तत्त्वोचित्यावतत्राप्युपात्तभाव-
 रूपार्थस्य न हि न हि बंधे स्यादक्षिप्तेनोपमाप्रतीतेः सत्त्वात् यदि संतीत्यत्रापि गुणाः स्वयमेव प्रका-
 शंते इति भावान्वयविधर्मभूते कस्तूरिकामोदः शपथेन न ज्ञायते इति वाक्यार्थस्तदाक्षिप्तेन स्व-
 यमेव प्रकाशंते इति वाक्यार्थेन भावान्वयवाक्यार्थयवोपम्यबोध्यं यद्वा यदि संतीत्यत्रैवकारस्य
 क्रिया सममिव्याहृतत्वादत्यंतायोगव्यवच्छेद एवार्थः परतो न प्रकाशंते इत्येतदाक्षेपलभ्यमे-
 व तत्र हि द्वितीया र्धे न स्वतः प्रकाशंते एवेत्येतत्समानजाती पार्थवर्णनं किं उपरतो न त्येतत्समा-
 नजातीयस्यैव यन्तु शपथेन न प्रकाशंते किंतु स्वत एवेत्यर्थवर्णनं तत्र स्वत एवेत्यंशो न बान्ध-

किंवाक्षेपलभ्यः आक्षेपेण च मार्मिकः कोमरं दानामिति प्रवददाहतेपि मधुव्रतं विना को जानाति
 मधुव्रत एव जानातीत्यर्थप्रतीतेर्वैयधिकरण्योदाहरणत्वेन स्यात् अस्तु वा एवकारपकर्णणेन
 न पर इति प्रस्तुतवाक्यार्थस्तथापि व्यतिरेकसंज्ञातीनीयार्थनिबंधनदि न्वयसंज्ञातीयार्थनिबंध
 नाच्च विद्वानेवेति वदस्यापि वैधर्म्योदाहरणपरता न त्याक्षिप्तव्यतिरेकसंज्ञातीयार्थनिबंधने ए
 व वैधर्म्योदाहरणत्वमिति राज्ञाः स्मिन्नस्माद्युक्तमित्यंतं सर्वममुनेमिति बोध्यं अमुक्तत्वेन
 वापपादयति वैधर्म्योदाहरणे हीति जातु चित्कुदाचित् न त्वेवं कारस्यात्यंतायोगव्यवहृदाथ
 कत्वेन कथयाकर्षणमत आहस्यंतेति साधर्म्येण वेदमुदाहयमित्युक्तं दृष्टं तत्पूर्वं दृष्टयति
 संतरति विद्यमाना इत्यर्थः कथं तर्हि ते स्तथोक्तमत आह न त्रिति जगदे कथितवानः आयुष्म
 ता अयं दीक्षितेन वाचेति बृहस्पतेरुत्तमापीत्यर्थः । स सिद्धं ते आक्षिपति अथेति स्वीयाह

तेति स्वीयानां यात्रिहितानि तत्प्रतिबंधकर्मणीत्यर्थः नापीत्यस्य वाच्यसि सत्रान्वयः तन्न तथेति औप
 न्यंगम्यमित्यर्थः तयो रपिविशिष्टवाक्यार्थयो रपितस्येति औपम्यस्य गम्यत्वादित्यर्थः स्वभावसि
 द्धत्वेनानुपातेति एतद्रूपानुपातधर्मेणेत्यर्थः तादृशौपम्यस्य एकधर्मस्य संबंधिभेदेन हिरूपादानरू
 पवस्तुप्रतिवस्तुभावापेक्षसाधारणधर्मकत्वाभावात्प्रतियस्तूपमोपयोगितेति चिंत्यमिदम् विव
 क्षितं अत्रेति शेषः ननु तयो रभावत्वेनानुरूप्यादस्यैव विवप्रतिविंवभावोऽत आह यहेति घटना
 अनुरूपेति भावः असंख्यलतारूपस्येति सर्ववाक्यार्थघटकहितप्रत्युहकर्मणीति नामार्थविभ
 क्तार्थादीनामुत्तरवाक्यार्थघटके प्राणानपहर्तुमित्यत्राभावादे संख्यलतेति भावः क्रमेलकवत्त
 द्रवत् तवेति शिवं प्रतिभक्तोक्तिः इक्षुरकंतालमखाणेति प्रसिद्धापधीपुष्पं काशपुष्पमितिकेश्वि
 त् गोक्षुरमित्यन्यः आलुबंदारुस्तोत्रेति अवर्जनीयेति अनिष्टेष्वसामग्रीवशाज्जायमानस्य

स्पर्शः धातोरिच्छापूर्वकवीक्षणे लक्षणया आदेशापूर्वकेति सुसंपादप्रतितत्राप्याधारसप्तमी सं
 पत्तेरिति भावः घटनाया आवुरूपां सर्वथा अपेक्षितमित्युपसंहरति तस्मादिति मालारूपप्रति
 वस्तुपमासुदाहरति बहतीति पटीरजन्मेति मालारूपेति पटीरजन्मेव दीप इत्यादिप्रतेरित्य
 र्थः इति प्रतिवस्तुपमा दृष्टान्तेनिरूपयति अथेति विवप्रतिविंवभावाय न्नसाधारणधर्मादिकं
 वाक्यार्थयो रार्थमौपम्यं दृष्टान्तरिति निष्कर्षो बोध्यः करैः किरणैः कुलानि समूहान् अपि नेदु
 पुण्यादिसंग्रहः प्रतिविंवित इत्यस्य दृष्टीति शेषः तदुपेति अप्रकृतार्थोपादानमित्यर्थः स्थित इति
 त्यस्य विशदीकरणे न्वयः स्पष्टार्थमात्रपदव्यवच्छेदमाह नत्विति अभ्युपेत्याप्याह वैपरीत्येति
 दृष्टापत्तावाहेतादृशरति अतएव उक्तरीत्या दृष्टान्तेत्यादि भवदुक्तमपीति धर्मस्य प्रतिविंवित
 त्वाप्रतिविंवितत्वकृतमिति भावः एकालंकारेति उपमालंकारेत्यर्थः एकभेदत्वेति एकालंकार

यद्यपि एकत्र ज्ञानं एकत्र संस्पृशति भेदस्तथापि विंशतिविंशभावेदरतिभावः *३

१३८

१३८

त्वेत्यर्थः अलंकारभेदो न स्यादिति यावत् सैव दृष्टापत्तिरेव न न्वेवं प्राचीनविभागो ह्येदापत्तिरत आह
प्राचीनेति दीपकतुल्ययोगिता स्थले इति भावः एवं प्रतिवंदी मुक्तादौषमाहौषम्येति बहूनां अ
नन्वयादीनां तत्रापीषापत्तावाहा ध्विरिति ज्ञानार्थ इति ज्ञानरूपोर्थ इत्यर्थः षन्निवंधनमिति अ
धिलंघनादिप्रयुक्तमित्यर्थः औषम्यमित्यस्यानुषंगः त्वेन्मूलैति अलंकारसर्वस्येत्यर्थः तवानिष्ठ
या कुत्रहेतुमाहनचैत्रार्थमिति असंगतेरितिकव्यमिप्रायाप्रतिपादनादिति भावः उपसंहरतितस्मा
दिति पथामार्गेण तेषां प्राचीनानां एकस्यैवेति उपमा रूपस्यैवेत्यर्थः प्रभेदेति उपमा प्रभेदतावा
एवेत्यर्थः परप्रीतिपरेषांप्रीति कारस्करः तापत्रयं आध्यात्मिकादिदुःखत्रयं बलतिप्रविशति
वेधर्म्येणेति उपपादितमिदमधस्तात् इति दृष्टान्तः अथ निदर्शनां लक्षयति अथेति
औषम्यपर्यवसायी औषम्यमूलः नन्वतिशयो न्यादौ नार्थद्वयमतं आह ध्वन्यमानेति नन्यार्थत्वं

१३८

मर्थसंबन्धितं तथा च वाच्यरूपके दोषस्तदवस्थोऽत आहार्यत्वं चेति प्रतीयते इति तथा च तत्रातिव्या-
प्तिरिति भावः प्रधानविशेषणमिति तद्विशेषणो नांतु प्रधानविशेषणानांतुः त्वामिति र्श्वरं प्रति भ-
क्तोक्तिः एवमग्रेऽपि कंठ एव तदंतर्गम्ये लसंतमित्यर्थः तव शिवस्य विवरेति तद्रूपे रंतगलैरित्यर्थः एक-
वाक्येति क्रियाया ऐकात् भिन्नेति तद्वेदात् भेदांतरमाह सर्वत्रेति इह त्वौपम्ययोरिति तज्ज्ञानयो-
रित्यर्थः सः अभेदः परिचितः अनुभूतः जगदिति जगदुत्पत्तिस्थिति संहारकारक इत्यर्थः अत्र दृगंता-
वुधीति दृगंत समुद्रलहवर्षैर्लीलेतयोरित्यर्थः सः अभेदः परिचितः अनुभूतः जगदिति जगदुत्प-
त्तिस्थिति संहारकारक इत्यर्थः अत्र दृगंतावुधीति दृगं दृगंत लीलाप्रतिपादकशब्दाभावेन तथा द-
र्वचमत आहारोपोवेति पाणौ कृत इति सीता विवाहवर्णनं श्रीगमचंद्रेण सहस्रे कृतः खेदकं पाभ्यां
युक्तौ भू सुतायाः सीतायाः पाणिर्हि मां बुमंदवायुभ्यां विह्वलस्य कंमलस्य शोभां दधावित्यर्थः विधु-

तिरूपाकं परूपा च स्त्वर्थे तत्सिद्धिः इषट्टिका समुद्रणयोः सिद्धिः अस्यां च पदार्थनिदर्शनात्वेनोदा-
 हृतायां च शोभादेरित्यादिनीलीलापरिग्रहः पमेयता वच्छेदकेति तद्विशेषणतपेत्यर्थः तथा विव-
 क्षायामाह्वयेति अस्यास्तु पदार्थनिदर्शनायास्तु उपमानोपमेयेति आस्ये पूर्णशङ्कां कतेति भव-
 दुक्त रूपकोदाहरणे इदं मतिय्याप्तमिति चिंत्यं रूपकस्य गुणीभूतत्वेनेति कर्त्रभेदरूपवाच्यसिध्य-
 गत्वेनेत्यर्थः तदध्वनित्वेति रूपकध्वनित्वेत्यर्थः द्वितीयशङ्कायां समाधत्ते किंचेति अस्याश्च पदा-
 र्थनिदर्शनायाश्च तादृशेति उपमानोपमेयेत्यर्थः अतिशयोक्तेश्चेति उपमेयगत उपमानाभेदः
 शरीरमित्यर्थः नन्वेवं रूपकातिशयोक्ती शरीरैकापत्तिरतः आहारनगराणि तयोर्विशेष इति
 रूपकातिशयोक्त्योर्विशेष इत्यर्थः उपसंहारति एवं चेति अस्यां निदर्शनत्वाय चिन्ताया अत-
 एव उक्तरीत्वा ताभ्यां वे लक्ष्याय सत्त्वादेव अर्धयोः पूर्वार्धोत्तरार्धयोः रूपकादौ थितत्वं माने

इति अस्या सामंजस्यापनेरित्यनेनान्वयः आदिनातिशयोक्तिपरिग्रहः उच्यमाने इत्यस्य तथेत्यादिः
असामंजस्यापत्तौ हेतुर्वैषम्यादितृतीयान्तः - पमेयामेदमिद्विवृतिः निदर्शनायां तथाभावे तु बीजं
विंसं पर्यनुयोगस्य आक्षेपस्य कल्पनाया इति वाक्यार्थरूपकस्य ले इति भावः ननु तस्या निदर्श
नावीजत्वमेव कुतो नात आहेंदुशोभा मिति तज्जीवा तु त्वेति निदर्शनाजीवा तु त्वेत्यर्थः ननु निद
र्शनायां विंवंप्रति विंवभावो न रूपके इति थ कथं तेनास्या निरासोऽत आह रूपके इति अस्मदुक्तो दे
ति त्वामंत रात्मनी सत्रेत्यर्थः रूपकस्य तत्र विषयाभावात् वाक्यार्थद्वयाभावात् एवं च रूपके इति क
थं तेनास्या निरासोऽत आह रूपके इति अस्मदुक्तो देति त्वामंत रात्मनी सत्रेत्यत्रेत्यर्थः रूपकस्य
तत्र विषयाभावात् वाक्यार्थद्वयाभावात् एवं च रूपकविषयभूतं वाक्यार्थनिदर्शनायां यदुदाहृतं
यच्चोपपादितं तदसंगतं तद्विविक्तोदाहरणसंभवादेति भावः तेनैव अलंकारसर्वस्वकारणे

य२

व. अतिव्यापनादिति प्रागुक्तीत्येति भावः तन्नुत तत्तद्वर्षणे नैवेति. अत्रेदं चिंत्वा मंतरात्मनिलसंत
 मिति भवदुदाहृतोपि गम्य रूपकेणेव निर्वाहे निदर्शना पाउच्छेदापत्तिः अन्यथा वाक्यार्थरूपकोच्छेद
 बहुम्यवाक्यार्थरूपकोच्छेदापत्तिश्च. न चैवंपुखमिव चंद्र इति वाच्योपमासुखं चंद्र इति गम्योपमैव स्या
 दितिरूपकोच्छेद इति वाच्यं. तत्राभेदप्रतीतिरुक्तचमत्कारस्मैव सत्त्वात् सादृश्यकृतस्य तस्याभावा
 च किंचित्तदुदाहृतैकत्रोरूपकमेवास्तु प्रतीयमानोपि क्रियमाणे दोषविशिष्टरूपकोच्छेदविशेषणभेद
 वन्नालंकारांतरं अन्यथा अलंकारवृत्तकामिनीमुखं भ्रमद्रुमसंभारं पद्ममित्यादौ अलंकारभ्रम
 रयोः भेदस्यापि अलंकारांतरत्वं स्यात्. तस्मात्तदगम्यतामात्रेणालंकारांतरतेति रिक्तं वचः ननु प्रा
 चीनैरलंकारांतरत्वेन परिगणनाद्रम्यत्वेऽयं वाच्य इत्येव रूपकमित्युच्यते तर्हि प्राचीनसेतुविघट
 नं व्यर्थमेवेति बोध्यमिति. पावकैः अलक्तकैः प्रतीयमानेति उपमेत्यस्यानुषंगं उपसंहार इति

एवं चेति अतएव अस्मास्तदुभयवहिभूतनिमित्तकत्वेन प्रागुक्तमवदीपोदाहरणासंभवादे
 व तत्र निदर्शनायां अत्रेति पाठ उचितः पदे स्थाने यः उदयाचलः अत्रेति बोधयन्नित्यत्रेति
 शेषः ननु गिरौ आनुकूल्याचरणं कथमत आह गिरौ श्वेति दे श्वेति सूर्योदयप्रदेशो वद्विन्नशि
 खरतेत्यर्थः नन्वेव प्योपम्या भावोऽत आह मयेवेति तस्या प्रतीयमानोत्प्रेक्षायाः चैयाकरण
 मतमाह दं चेति नित्यमित्यस्य कर्तृत्वे तत्रान्वयः कर्तृत्वे वेति तदर्थः कृताकृतेति नैयायिक
 मतमिदं नन्वेवं स्थोगच्छतीत्यादौ दोषोऽत आह चैतनस्त्विति भास्तः गौणः बोधयन्नित्य
 त्रप्रतीयमानोत्प्रेक्षेति सुखार्थविषया तत्रापि मते लाक्षणिकार्थपरत्वे त्वियमेवेति बोध्यं
 अमुतेवेति नैयायिकरीत्या प्रतीयमानोत्प्रेक्षायास्तत्र तत्त्वेन संप्रवरूपमित्यर्थः अन्यथा वै
 याकरणरीत्या तत्त्वेऽपि तदप्रसक्ता तथोक्तसंगतिः स्याति भावः कांतयो रुदाहते इत्यत्रा

न्वयः प्रकामं अत्यंतं प्रेक्षे वेति यक्षे पस्य पूर्वक मित्यर्थः तत्कलकंति यावत् कृत्रो द्वितीयेति डा च
 भेदांतरमाहेदं चेति सः क्रिय मोरभेदः पत्रे एहि स्येति स्वार्थे व्यञ्जवहत्री हिर्वा पत्ररहितकरण
 मित्यर्थः सपत्रेति डा च प्रत्ययः इति निदर्शना व्यतिरेकं निरूपयति अथेति ननु गुणविशेष
 वत्त्वेनेत्युक्तावपि तत्रातिप्रसंग एव उपमेयस्योपमानत्वरूपगुणविशेषवत्त्वेनोत्कर्षस्य स
 त्वादत आह वैधर्म्येति तथा च तत्सर्ववैधर्म्येणोत्कर्षः स इति लब्धं नैव प्रतिप्रसंग इत्याह तत्र
 चेति प्रतीपादौ चेत्यर्थः उपमेयस्य विशेषः मात्रपदेनोत्कर्षव्यावृत्तिः तयोः अधिकगुणव
 त्स्योपमानगतापकर्षयोः मात्रान्तव्यतिरेक इत्यनुषज्यते एवेत्यस्यार्थमाहोपमानादिति तत्संभवा
 त्सादृश्यभावः संभवात् इष्टापत्तावाहतस्य चेति वास्तवत्वेनेति हीनगुणस्योपमेयत्वादिति
 भावः विशेषणे तस्य विशेष्यत्वीकरणे तस्यैव उपमेयोत्कर्षस्यैव अधिकनिवेशे प्रयोजनाभा

वादिभिः संमदिन इति सर्वदा नेत्रयो रमणीयया शोभया हेतुना हर्षयुक्तं स्य तव मुखस्य रात्रौ
निः शोभं कमले अंशो नापि कथं तुल्यं कुर्यादित्यर्थः नायकं प्रति तद्वयस्योक्तिः अत्र सर्वदा स रा
भवेन दृष्टं त्वं वै धर्म्यं तत्र रात्रौ तभाव इति भावः सोपि चतुर्विधोपि करिति नायिकां प्रति नायको
क्तिः चेष्टायां शंकायां इदं श्रुत्वा न न मिदं तुल्यमित्येवं रूपे अत्र उक्तं भाषणविप्रये विदधाः क
र्मः सरुंदः एतत् आननं उभयोः सकलं कलत्रतद्दीनत्वरूपवै धर्म्ययोस्तादृशयोः सा च श्रोती च
एवमपि न न भवानुपादाने उत्कर्षाप्रतीत्या कथमयं तद्दे दोस्त आह हेतुद्वये हीति तयोर्म
भेद इत्यर्थः हियतः तत्रेत्यमृत उभयोरुपादानेपि तथैवेत्यर्थः सर्वथा अवोधोनेत्याह न त्विति
उत्कर्षेति अपकर्ष निरूपितोत्कर्षरूपत्वादित्यर्थः प्रयोजकेति वै धवैत्यर्थः श्रोती मुदा
हस्यार्थमुदाहरति एवमिति इह भूवल्लभेनायिकानां नयनानि खंजरीटाणामनेक प्रकारं

गसंबंधिन्नोदयसंबंधिरचनाप्रकारं बहंतु परंतु अस्याः सुदृशो नायिकायारसमीचीनशोभं मुखं अ
 नियतशोभेन कमलेन कथं सदृशमित्यर्थः भेगीत्युचितः पाठ इति केचित् आधीनि इवादि भा
 वादिति भावः आश्वतेति आननविशेषणमिदं सा च आधी च एवमप्रेपि आधी मुक्ता आक्षि
 प्ता माहकतीति इदं स्वर्णसविशेषणं देवनदी गंगातीरस्थिति विशेषणमाह नित्येति श्रुत्य
 र्थेति श्रुत्यर्थयोर्गोमागेति दलं घिनीत्यर्थः यथा सख्येनात्र सर्वं यो रत्वयः तदनुयेति उभयानु
 पादानमित्यर्थः आक्षिप्ता चेत्स्येपि बोध्यं इतिरेतद्देदसमाप्तौ श्लेषमुदाहरति कुरेति सुत्वानि
 जलजंतवः दोषाकरश्चंद्रः हे भूपतं तथा दोषस्यानुकूलप्राणि व्याप्ता च न येत इत्याद्यर्थः अंत
 सत्वेति पाठः क्वचित् तत्रांतः अभंतो सत्वेर्गो दोषिराकलः तत्र सत्वं गुणस्तेनाकुलश्चेत्यर्थः श्रो
 तीतादृशयथाशब्दसत्त्वात् प्रचंडसूर्यमंडलवदप्रतिहताज्ञः यतः शोभं वार्द्धिर्विषभागित्यर्थः

यद्वा यतीयं सविषं क्रूरत्वं अतितथेत्यर्थः एकतरोति उपमाश्चैतीत्यादितु प्राग्वत् आर्थपपमाक
सस्येषमुदाहरति मेहेद्रेति परमेश्वर्यवित्तुल्यमित्यर्थः सहस्रैर्जनैः त्रिदशोतिदं द्रेणेत्यर्थः आर्था-
तुल्यशब्दप्रयोगात् त्रिदशाः देवाः श्लेषेण द्वितीयार्थमाह प्ररितितसुरुष इति तेषामधिप इत्यक्त
रूप इति भावः सुजयंति भोवेण बहुव्रीह्याङ्गीकारदाहवृत्तावितितदनतर्भावजलाद्यवादाहत्रयो
वादशवेति प्रक्रिया पूर्ववत् अत्रेतसुरुषेपि प्राग्वत् आद्ये गोत्रपक्षः स्ववंशपक्षः द्वितीये गोत्रप-
क्षाः पर्वतपक्षाः प्राञ्च इत्यनेन सूचितामरुचिमाह इदं तु बोध्यमिति इह प्रागुक्तभेदानामध्ये नु-
पादानभेदेति अनुपादानरूपभेदत्रयमित्यर्थः तन्निषेधेति साधर्म्यनिषेधेत्यर्थः गुणांतरेण सादृश्य
प्रत्ययस्य दुर्वीरत्वादिति अत्र दं चिंत्यं कथमिंदुरिवाननं तदीयमिति पद्ये सकलं कत्वेन तद्राहिस्येन वासा
दशाधिकान्यूनत्वं प्रतिपादनद्वारा भावः प्रतिपाद्यते पकर्षो वा सचा विशेषात्सर्वधर्मप्रयुक्तस्यै

वेतिगुणांतरेण सादृश्यप्रत्ययइतिरिक्तं वचः कथं तु लयामः कलयापिपंकजमित्यादौ सर्वथैव सादृ-
 श्यनिषेधप्रतीतिश्च तस्माद्ययोरेतादृशान्यूनत्वाधिक्यवर्णनाभावे सादृश्यप्रत्ययइतिरिक्तं वचः कथं तु
 लयामः कलयापिपंकजमित्यादौ सर्वथैव सादृश्यनिषेधप्रतीतिश्च तस्माद्ययोरेतादृशान्यूनत्वाधिक्य-
 वर्णनाभावे सादृश्यं पर्यवस्यतीत्येतावतैवोपमागर्भत्वव्यवहारः सोपिपंकजमित्यादौ सर्वथैव सादृ-
 श्यनिषेधप्रतीतिश्च तस्माद्ययोरेतादृशान्यूनत्वाधिक्यवर्णनाभावे सादृकुमुदादतिरिच्यते मुखमि-
 त्यादौ व्यतिरेकस्फालंकाराभावाय किंच व्यतिरेके गुणांतरे कथिते गुणांतरसादृश्यमपि चमत्का-
 रिमथा देवदत्तेन सदृशो यज्ञदत्तः धनयस्याधिकं इत्यादौ तत्र विद्यादिकृतसादृश्यस्यापि चम-
 कारित्वात् उक्तद्विविधत्वेन देवदत्तस्य प्रसिद्धत्वादिति बोध्यं गुणांतरकृतनिषेधोक्त्यापीति-
 गुणांतरकृतसादृश्यनिषेधोक्त्यापीत्यर्थः अत्र चालंकारे इति व्यग्ररेकालंकारे इत्यर्थः तादृशे

न-शाब्देन-तदभावो-सादृश्याभावो-तथा-चमत्कृतिजनको-तत्र-तेषांमध्ये-तावद्देदावेव-चतु
 विंशतिमदावेव-केषांचिदसंभवादक्तं प्रायश इति-तत्रतयोर्विषये-आलीतिसंबोधनं नायिका
 प्रतिवयस्योक्तिः-गुरुरसाः-कवीनामिमागिरः-तेवहमाधुर्यवर्षकादधराअधराअपकृष्टा इत्यर्थः
 शाब्दइतिगुणाधिकमित्युक्तेरितिभावः-शाब्दइतिअधराइत्युक्तेरितिभावः-एवंउक्तप्रकारेण
 त्रयमपिउपमेयोक्तव्यपिमानापकर्षसादृश्याभावरूपं-अर्जुनाःश्वेताःउग्रशीतइति-यथासं
 ख्यमन्वयः-उदाराशयेतिसंबोधनं-कुङ्कुमजरीअमारात्रिः-एवव्यावर्त्यमाहनत्विति-व्यंग्यइति
 तुकदापिनभ्रमितव्यमित्यर्थः-मात्रपदेनविशिष्यप्रतियोग्यनुयोगिनिवेशव्यवच्छेदः-यासं-
 गतं-सिद्धांतमाहासदेतदिति-अत्रहेतुमाहयतइतितत्तदाप्युज्यतेति-कालांतरेपियौवनस्य
 प्रियावलोकनादिनासफलीकारः-स्यादितिभावः-हतेतिदुर्भाग्येत्यर्थः-उक्तहेतोरितिभावः-गु

णत्वेन तत्त्वेनैव गमयितुं यौवनमित्यस्यानुबन्धः असांप्रतं न युक्तं निदानत्वाद्यनुपात्तेति निदानत्वादि
 रूपो योऽनुपात्तो गुणस्तत्कृत इत्यर्थः अन्यथैति उच्यते अनुपात्तगुणकृतो लक्षणं गीकारे इत्य
 र्थः अस्यापुष्टतापत्तेरित्यत्रान्वयः सतस्येति उपमेयस्योत्कर्ष इत्यर्थः वाक्यार्थपरिपोषकतया
 लक्षणात्मनेति पाठः अयं द्रोहः सः हालाहलः हालाहलोः स्त्रीति कोशात्पुंस्त्वमपि तद्धर्मस्य
 यौवनधर्मस्य रक्त इति सीतापहारे नरेश्रीरामस्याशोकतरुप्रतीयमुक्तिः रक्तो रक्तवर्णः
 अनुरक्तश्च शिलीमुखाः वाणाः भ्रमराश्च कांतापादेति कामिनीपादाघातेनाशोकस्य पुष्पो
 द्रुम इति कविप्रसिद्धिः नायके तु पद्माख्यवंधाभिप्रायेण तदुक्तं धृतैकपादाजयने कुर्वत्यन्य
 हृदा हतिः शनैः शनैर्निधुवने पदाबंधस्तदामतरति स्याद्यनुकूलतयेति अत्रेदं चिंत्यं
 पमानेदुपमेयेव वर्ण्यमानं वैलक्षण्यमेव गुणाभिमतं कृतं व्यतिरेकः तच्च कचिदुपमेयोत्कर्ष

पर्यवसायिकचित्रदपकर्षपर्यवसायिकचित्रदनुभयपर्यवसायिआधिक्यन्यूनत्वशब्दावुत्कृष्टा
 पकर्षपर्यवसायिकचित्रदपकर्षपर्यवसायिरक्तस्त्वमित्यत्रअत्रोपमेयेसत्रोकत्वाद्विगम्यचेतनत्वस
 हृदयत्वादिभिः शोकरहितत्वशोकसहितत्वाभ्योचततद्गुणाधिक्यप्रतीतावपिशोकस्यस्व
 रूपेणापकृष्टस्याद्विरहिवाक्यत्वाच्चवामचेतनत्वमेवसम्पन्नपुनः प्रियावियोगादिजन्येशो
 कास्पदचेतन्यादीतिप्रतीतिपर्यवसानात्तद्विरहावुत्कृष्टगुणकविनिवृद्धतात्पर्यविषयोः पकर्षः
 पर्यवस्यतिअतएवप्रियावियोगात्पितुल्यमित्यर्थकमावयोः सर्वतुल्यमितिवाक्यंचरितार्थः
 एतेनरत्याद्यनुकूलेत्यादिउदाजद्वेदत्यंतमपास्तम् सशोकत्ववर्णनेपिरक्तत्वादिवर्ततेसा
 दृश्यस्यविप्रलंभपरिपोषकतयाचमत्कारिणः सत्वेनतदपहवस्यकर्तुमशक्यत्वात्अन्यथो
 नत्यादिकृतसादृश्यस्यापिप्रतीत्यनायत्नेः अलंकारवियोगोदाहरणेतुभुवनत्रितयेपीत्या

दिवोध्यमितिबोधं अन्यथा उपमाद्वीकरणस्याहद्यत्वे एवंजातीयःधर्मोतरकृतसाम्यसमाना
 धिकरणः नतुप्रागुक्तः साधारणइतिभावः दृढतरैतिक्रपणस्पदानकथाभूत्यस्यकृपाणस्यच
 खड्गस्यआकारतःतद्वपदीधैवर्णीतआकृतेश्चकेवलंभेदोवैलक्षण्यप्रकारांतरेणतुसाम्यन्य
 वतदेवाहृदतरैत्यादिविशेषणत्रयेणधनव्ययवैमुख्येनदृढतरैनिवद्धातुष्टिर्येन मुष्टिग्राह्यो
 भागोयस्येतिच कोशोभांशरागारंविधानंचतत्रनिषस्पउपविष्टस्यस्थितस्यचसहजैरनस्वभा
 वेनमलिनस्यमलिनवेषस्यअनुज्वलस्येतियावतकृष्णवर्णस्यच अत्रदं वैलक्षण्यंनत्वपर्य
 वसापिनाव्याधिमपर्यवसायिकिंतुस्ववैचित्र्यमात्रविश्रांतमितिभावः आयुष्मतेति अत्रदं
 चिंत्यंश्लेषेपिनात्राभेदाध्ययसायः सर्वदोमाधवरत्नित्वत् किंतुपरस्परान्वितयेदीर्घाक्ष
 रादवयवसंस्पर्शाच्चभेदइत्यर्थद्वयमितरान्वयि किंवाभेदाध्यवसायेपिनास्यसाधारण्य

भेदरावेन तस्यतिरस्कारेणोपमानिष्पादकत्वाभावेन सकलकलमित्यादिवैलक्षण्यात् यद
 पितस्योपमानवृत्तित्वेनेत्यादि तदपिनदुपमानत्वं हि सादृश्यप्रतियोगित्वतश्च प्रतीपालं
 कारविधया कृपणस्यास्त्वेव दीर्घाक्षरत्वरूपगुणस्याधिकस्य तदन्यस्मिन् कृपाणे सत्त्वाच्च
 अकलंकमुखसदृशो न सकलंकश्चंद्रस्यादौ व्यतिरेकस्यैवमेव निर्वीत्यत्वात् यदप्यनुभ
 यपर्यवसायिनो व्यतिरेकस्योदाहरणमित्यादि तदपिन उल्कापिकर्षाभिया पर्यवसायीत्य
 र्थकानुभयपर्यवसायीति तदंशपाठात् अनुभयपर्यवसायित्वेन चैतदेवोच्यते यस्य कृतां
 नुमुणोल्कापिकर्षपर्यवसायित्वाभावेन विद्यमानस्यापि व्यतिरेकस्य नालंकारत्वं किंतु
 वस्तुतामात्रमिति अलंकारश्चात्र गम्योपमैव कृपणकृपाणयोः स्तूपलब्धा कृते दीर्घा
 क्षराच्च भेदोपेक्षतरत्सर्वतुल्यमेवेति पर्यवसानात् तत्कृतचमत्कारस्यैव सत्त्वाच्चेति बोध्यं

१४६

146

उपमेयानुत्कर्षेति उपमेयोत्कर्षमयोजकत्वाभावादित्यर्थः अर्थान्तरेणोततस्येत्यस्यानुषंगः सः निर्भरः उपमायामिति अत्रेत्यस्यानुषंगः कृतेति मिथ्याकार्यपणेत्यर्थः अलंकारोत्तरा
 स्थापीति श्लेषान्यालंकारोत्थापितोपीत्यर्थः अर्थव्यतिरेकः अत्रेति रूपकोपमा आद्ये उप
 मेयस्यापितुरुत्कर्षिका द्वितीयार्थः नन्वुपमा तादृशमातुस्तथा तृतीयार्थश्च द्वौपमैव ता
 दृशस्य पितुः स्वस्य चापकर्षिकेत्यर्थः उपमा एवेति एवेन रूपकादिव्यावृत्तिः त्रिविधेति अ
 नुगामिविवप्रतिविवभावापन्नशुद्धसामान्यरूपेत्यर्थः तृतीयस्यापीदमेवोदाहरणमित्याह
 लालित्येति स्वाश्रयेतिकमलेत्यर्थः अमेदनिषेधालोकोपीति पाठः यथेति चैद्रस्तु सकलं कः उ
 परगिसातंकः षोडशकलः सदान्पूर्ण इति व्यतिरेकः ~~इति व्यतिरेकः~~ ॥ सहोक्तं लक्ष्य
 ति अथेति गुणेति गुणप्रधानभावावच्छिन्नयोरर्थयोः सहार्थसंबन्ध इत्यर्थः तच्च दृष्टव्यं च श्ले

१४६

षतिश्लेषमूलकेत्यर्थः केवलेतिनिगीर्षाध्यवसानरूपयेत्यर्थः अतिशयोक्तात्सहकारेण
 अन्ययानुयोगिन इति शेषः अनुप्राणने पोषणे अन्योन्येति अन्योन्यं विदितमंत्रो विचोमाभ्यां
 तौ अदृष्टदिल्लीशावित्यर्थः अत्र तादृशसहार्थसंबंधसत्त्वेऽपि तयोः समप्राधान्येन गुणप्रधा
 नभावाभाव इति भावः प्रतिभूपतीनामित्यस्य त्रिषु संबंधः जीवा प्रत्यक्षा ननु विपर्यय एव कथं
 मत आह निष्कैति क्रुधा विष्ट इति पाठः क्रोधा विष्ट इत्यपाठः तेषु रिपुषु क्षितिशापनेति
 द्वितीयभेदोदाहरणमाह त्वमिति कृतिं क्रियां अत्र शत्रूणां विपक्षमित्राणां संपदिति बोध्यं
 तृतीयभेदोदाहरणमाह पद्मेति कशः किरणाः प्रकटेति उन्मीलनपदार्थप्रकटत्वादिरूपे
 कोपाधिवैशिष्ट्येनामिलीकृतयोरित्यर्थः आदिनानिमीलनपदार्थाप्रकटत्वं परिग्रहः अ
 तएवेत्यस्मार्थमाह तस्येति श्लेषस्येत्यर्थः एवं च निगीर्षाध्यवसानरूपातिवायोक्तेरयं विष

पदार्थात्तेति असंख्येति अन्वेनेति-
तथानंगीकारदिति शेषः तमेवाहास्तीत्यादि
ना-३

यइतिभावः प्राधान्येनेति द्वयोरित्यादि यथा यथामिति प्रकृतत्वमात्रादौ प्रकृता प्रकृतत्वेत्यर्थः ए
षासहोक्तिः निर्देशेति अर्थयोगे तृतीयानतु शब्दयोगे इत्यनेन ज्ञापनादिभावः गमोति सहो
क्तिरिति शेषः शब्द एवेति तत्प्रयोगाभावेपीति भावः यावतोयस्मात् सः अप्रधानभावः सखंड
मिति विशेष्यता रव्यविषयतया प्रतीयमानत्वरूपं स्पेति तस्येत्यर्थः अप्रधानत्वस्येति तदर्थः श
ब्दक्रियान्वयित्वरूपं वेत्यर्थः तदभावेपि तत्प्रतीतेरहा खंडं वेति अभुभवनलोदेव वेपशित्यनेति
भावः तदाह यद्वा इति अप्रधानत्वनन्वेवमपि प्रथमाया अविषये दोष एवात आह पुत्रेणेति का
रकेति षष्ठा इत्यर्थः नन्वेवमप्युक्तार्थतात्पर्यग्राहकत्वेन तदा वक्ष्यके मत आहान्येति एवम
पि तदंगीकारे आपत्तेरिति विशेष्येष्वीवारणतां स्वर्गग्राहकत्वेनेति भावः उपसंहरति तस्मादि
ति तत्र हेतु तृतीयायां नान्वप्रधाने इत्युक्तेः र्थमप्रधानत्वे शक्तिरिति धर्मिणः शब्दत्वं नंतस्येति

प्रागुक्तं विरुद्धेतात आह धर्माति-अव्याहतमेवेति-तत्र हेतुतृती विरोधत्वेन तत्त्वाभावेऽपि प्रका-
 रतया तत्त्वमस्येवेति भावः-नन्वेवं षष्ठी सलेपितथापत्तिरत आह षष्ठीति एतेनेत्यस्यार्थमाहोक्तेति-
 कृतमिति-अत्रेदं सर्वं चिंत्यं-अप्रधानग्रहणमस्याख्यानपरभाष्यविरोधापत्तेः-अप्रधानेतस्ये-
 ति भूतैः सह तोराजे तत्र तृतीया नापत्तेश्च-गोशा सह सेना गच्छतीक्ष्णादौ तृतीया नापत्तेश्च-अंत-
 रंगत्वमदुर्वचयेन तथोक्तेरसांगत्याच्च-बोधस्यान्यथा द्रव्यमाणत्वाच्च-सहोक्तिरक्षणं च
 यत्रैकस्य शाब्दः क्रियान्वयो-परस्य सहार्थवलादर्थः सावहोक्तिरितिकाव्यप्रकाशकृताप्ये-
 वमेवोक्ति-स्पष्टं चेदं सर्वमंब्रूयासविति-संभवादिति-अतएव प्रायोगेत्युक्तं-किंतु प्राधान्येति-
 प्रधानमुपमेयमप्रधानमुपमानमिति बोध्यं-इतीत्यस्य बोध्यमिति शेषः-अस्याः सहोक्तेः सा अति-
 शयोक्तिः-अतिशयोक्तेरिति-उक्त रूपेत्यादि-एवमग्रेऽपि विच्छिन्ने-चमत्कृते-तस्यैव-विच्छिन्न

१४८

१५८

स्यव्यतिरेक २.

विशेषस्यैव अष्टयगिति उपमात इत्यादिः इहादाविति मिथ इति शेषः अन्यथा तद्वैलक्षण्ये प्यष्ट
 थभावे तत्प्रयुक्तस्येति निशाकरसमानत्वेन वर्णितोपेक्षया साक्षान्निशाकरत्वेन वर्णितेभा
 समानस्य प्राक्षान्निशाकरत्ववर्णनप्रयुक्तस्य व्यतिरेकस्यैव सत्यर्थः सहभावोक्त्या विरिति अनेना
 स्यागुणत्वं दर्शितं अभेदाध्यवसानेति इदमुपलक्षणं श्लेषमूलाभेदाध्यवसानस्यापि हि पतः
 उपस्त्रियते संस्क्रियते ननु स्यादेवं यदि स होक्ते प्राधान्यमतिशयोक्ते श्वगुणत्वं निश्चितं स्यात्तदे
 वतु न वै परीत्य स्यापि संभवादत आह गुणेति श्लेषमनाभेदाध्यवसानमूलायामपि सावकाश
 त्वमाहतस्य अथोभेदाध्यवसानस्य सातु अतिशयोक्तिस्तु श्लेषोदाहरणमाह वर्षेतीति के
 वलाभेदाध्यवसानोदाहरणमाहोमीलन इति एकेनेति उपमानोपमेयस्यैव सत्यर्थः गंधोपि लेशो
 पि नैव मत्रैव किंतु अन्यत्रापि त्याहातीति क्वचित् अनुगामिन्यभावादाह प्रायश इति उपसंहरति

१४८

तस्मादिति निर्विषयत्वं परिहरति अभेदेति इदमुपलक्षणं प्राग्वत् इहतुसहोक्तौ तु तदवांतरेति
अलंकारावांतरेत्यर्थः निरस्यते त्यज्यते दाक्षिण्यं संकोचः इयमपि अवशिष्टद्विविधापि किंचि
दिति उक्तरीत्याऽन्वयतेत्यर्थः वचनभंगीनां वचयस्वनानात्रापीनाएवेति एवं चेत्तदनुनवले
नैवे गुणप्रधानभावकृतविच्छिन्नविशेषमाश्रित्य सर्वस्वकाराद्युक्तः कार्यकारणयोर्विपर्यय
पर्यमूलोपि सहोक्तेः प्रकार आश्रयणीय इति तत्त्वं उन्नं प्रागुक्तं किंचित्यमिति बोध्यं अन्यथा
तदनुभवप्राप्त्या तं गीकारे व्याकुलीति प्रागुपपादितमिदं तस्मात् साधारणधर्मत्वे मांथयं
मंदत्वं क्रियापीति प्राप्त्यादिरित्यर्थः एवं च गुणस्य तथात्वे दहिरेण त्वाक्रियुक्तेति भावः ना
तरीयकत्वेनेति तं विनावाक्यार्थी समाप्तेति भावः समग्रेति विच्छिन्ना धायकत्वेत्यादिः श्लोणत्वे
ति अधरे श्लोणत्वं मनस्या नत्वेव पिमांथर्यं श्लोतथात्वे पिरक्ताद्यं श्लो धर्मयोर्भेदात्कथं तत्त्वमत आह

शोणत्वेति अधरे शोणत्वं मुनस्यासक्तत्वं नितं वेऽधिकभास्त्वं कामे उपदेशकर्तृत्वमिति बोध्यं तृतीये
 दृष्टेवमेव पिंडीकरणमित्याहैवमिति ननु प्रागुक्तसहोक्तपेक्षयानवैलक्षण्यमत आह वैलक्षण्ये चेति
 तथा च विलक्षणे तस्य मिथोभिन्नेत्यर्थः सूचितः नन्वेवं के शौरिसत्रापीयं भवेदत आह के शौरिति न
 नु धर्मे कोपितद्देनेयं स्यादेकं त आह सतिवेति सत्यपीत्यर्थः यथा कथंचितिः धर्मोपि मानान्यतरूपेण
 त्यर्थः प्रकृताभिप्रायेणाह धर्मेकादिति अत्र मालासहोक्तिलक्षणे क्वचित् धर्मवैलक्षण्येषु पना
 मेदान्नेयमित्यादीन्मीलमिति नन्वेवं तर्हीकमस्या उदाहरणमत आह भाग्येनेति तत्र धर्मोपमान
 योर्भेदादिति भावः उन्मूलितः समूलं खंडितः बलारिः दंडस्य एवेन श्लेषोदिप्रकारद्वयव्यावृत्तिः नि
 दर्शनेति सदृशावाक्यार्थयोरैकानोपादिति भावः गते तु सहोक्तीदृतिशेषः प्रकारद्वयेनेति श्लेषभिन्न
 प्रकारद्वयेनेत्यर्थः इति सहोक्तिः विनोक्तिं लक्षयति अथेति चिन्तार्थसंबन्ध एवेति पाठः न

च हृद्यत्वं च उद्देशकमवैपरीत्येनारमणीयत्वेतावदाहरति यथेति सदः संमा मानसं अंतः क
 रणं पूर्वा अरमणीयत्वादाह तत्वावच्छिन्ना तयोर्नैराजयोर्वर्णनेन नदीयत्वेन सर्वेषां प्रकृत
 त्वात् इयं रमणीयत्वादाह ता मिश्रिता यथेति विना कृतस्य वस्तुनो रमणीये त्वा रमणीयत्वा
 भ्या मिश्रितेत्यर्थः रागमनुरागं लोहित्यं च कौटिल्येन वक्रांतः करणेन वक्रतया च त्रासो मयं
 दाषश्च दानं वितरणं महजलं च द्विपाः गजाः अतएवाहात्रेति इदं पूर्वादाह रणेपि बोध्यं नालः सं
 गीतशास्त्रप्रसिद्धो ध्वनिविशेषः दीपका संसृष्टं विषयं प्रदर्शयन् अरमणीयत्वे उदाहरति य
 थेति न शोभते इति सर्वत्र बोध्यं यतिः संन्यासी स क्रियादि संबंधः न तथेति नावश्यक इत्य
 र्थः अयमेव पूर्वतो विशेष इति भावः इयं च विनोक्तिश्च आदिनेनादिसंग्रहः वनिर्गुण इति वक्ता
 उक्तेरोपि नापुरुष निर्गुणः सन्निव शोभे इत्यर्थः चेतनावुद्धिः तस्याशेत्यं विनैव तेषां प्रती

तिर्भवतीत्यर्थः शैत्यस्येति मृणालादिभिः सहेति शेषः एवं रमणीयत्वे उदाहरणं दत्त्वा रमणीयत्वे उदाहर-
 ति यथावेति आलीरादृष्टा न्यक्कारः तिरस्कारः यदंतदिति श्रवणयुगलांतरित्यर्थः त्वद्दर्शनं भागीरथीद-
 र्शनं तस्य च व्यज्यमाना रमणीयत्वं स भावेति कविनिष्ठगंगाविषयकेत्यादिः अन्यथा अनुग्राहकत्वा-
 न्नद्यपदेशानंगीकारे एवं च तस्य तद्यपदेश्यत्वे च वैलक्षणेति पूर्वोदाहरणापेक्षयेति भावः इति
 विनोक्तिः समासोक्तिं निरूपयति अथेति वाक्येनोक्तमर्थं सामस्येनाह साधारणेति मात्रपदद्वय-
 फलमाह शब्देति तत्र शब्दशक्तिमूलध्वनौ अपि नाविशेषणमुच्यते तादृशेति अप्रकृतेत्यर्थः
 अलकाः केशाः अलकाकुवेषु शी चोलः कंचुकं देशश्च रसाकांक्षयेति पूर्वान्वयि रसः शृंगारो वीरश्च
 अलंकायस्यावशात् अलंकायाः वशात् अलंघाललाटसमाहारक्षनं जंघाललाटदेशयोर्नाशं चेत्यर्थः
 अहो रत्याश्चर्ये हेतुपेन्द्रभवतः परिमर्दनिर्दयचेतः प्रत्यगं प्रत्यवयवे अगं अगंदे शं समालंबते चामानो सुंद-

दरीणां वक्राणां शत्रूणां च प्रकृतेति राजेत्यर्थः तयोः प्रस्तुता प्रस्तुतत्वयोः तत्संग्रामादौ राजसंग्रामादौ मात्र
 वर्णनेति वर्णनमत्रित्यर्थः कचिन्त्येव पारः मलिनेपीत्यादिसप्तम्यन्तानि त्वमीत्यस्य विशेषणानि
 उपात्रत्वं विशेष्ये अन्वेति विशेष्येणापीति अपित्विशेषणपरिग्रहः तथा च विशेषणमात्रोप
 स्थापितत्वाभावात्प्रसंगइति मात्रपदस्यैवं कस्यमिति भावः ननु तर्हि किमिति द्वितीयमिदं द
 त्तमत आह यदिति सप्तमोक्तो यप्रस्तुतवृत्तांतसमारोप एव चारुताहेतुरिति प्रांचः तेषामयमा
 शयः अयमेन्द्रीत्यादौ श्लिष्टविशेषणप्रतीतप्रस्तुता प्रस्तुतवृत्तांतयोः श्लेषभित्तिकाभेदाध्यव
 सायेनाभिन्नयोः प्रस्तुतचंद्रादिवृत्तिता तत्रतयोवृत्तांतयोः परस्परं विशेष्यविशेषभावेकामचारेपि
 प्रस्तुतवृत्तांतविशेष्यः तद्व्योदकवोद्ध्या प्रस्तुतस्तु अभेदेन तद्विशेषणं एवं चाप्रस्तुताभिन्नप्रस्तुत
 स्य चंद्रेणान्वयः तत्रयद्यपि प्रस्तुतस्य स्वासाधारणधर्मेण चंद्रेऽन्वययोग्यताः स्ति तथाप्यप्रस्तु

तामेदमापन्नस्यनसाअस्तीतितद्रपावच्छिन्नस्यतस्याप्रकृतेधर्मिण्यारोपः एवंचाप्रस्तुतव्यवहारसमा
 रोपपदेनप्रस्तुतव्यवहारतादात्म्योपन्नसमारोपेणेतरान्वयायोग्यस्येतरतादात्म्यापत्त्यातद्योग्यत्व
 वत्त्वतोः न्वयेयोग्यस्यापीतरतादात्म्यापत्त्यातद्योग्यत्वस्यापिसत्वात् नचरूपकवत्समासोक्ता
 वपिप्रस्तुतेः प्रस्तुतरूपसमारोपएवचारुतीहेतुरस्तु तद्वाचकपदसमभिव्याहारभावेनतस्यासं
 भवात् नचाक्षिप्रनायकादिनाआक्षिप्ररूपकंभवतु निरीक्ष्यविधुन्नयनैः पयोदरस्यत्रपयोदद्र
 दृष्टुपुरुषरूपकोक्षेपकनिरीक्षणवदाक्षेपकाभावात् नचविशेषणसाम्यप्रतीताप्रकृतवृत्तात्
 एवाक्षेपकोःस्तुअप्रस्तुतस्यप्रस्तुतेविशेषणतयातस्यप्राधान्याभावेनानाक्षेपकत्वात् नचतत्ता
 दात्म्योपन्नस्यप्रकृतेचंद्रेऽन्वयायोग्यतयातस्याक्षेपः आरोपेणाणुपपत्तेः एतेनाक्षेपासंभवेपि
 परनायिकामुखचुवनस्यश्लेषमर्मादयाप्रतीतस्यप्रकृतधर्मिणिचंद्रेआरोपमाणस्यजारासा

धारणधर्मत्वेन प्रकृतधर्मिणि जारत्वं व्यञ्जकता सुवचा न च चंद्रे जारत्वारोपमंतरेणापि जाद्व्यव
 हारोपसिद्धे रतुपपत्त्यभावात् न जारत्वं गमयेदिति वाच्यं व्यञ्जनाया अनुपपत्तिविनापि पसर
 तं गतोऽस्तमर्क इत्यादौ तथैव दर्शनात् तादृशोऽयमकनायिकासंबन्धविशिष्टव्यवहारज्ञाना
 त् एवं च वाच्यार्थबोधकालिकचमत्कारबीजमात्रमत्र निरूप्यत इत्यदोषः अपि च तादृशो व्य
 ङ्गस्याधिकचमत्कारित्वेन ध्वनिव्यवहारयोग्यताया नालंकारशरीरघटकताः एवं च समासोक्ते
 स्तादृशध्वन्युपस्कारकतयाऽधिकचमत्कारकारित्वं अलंकारत्वं च न चैवं समासोक्तौ रूपकध
 निनैव निर्वीहेऽथ गलंकारत्वं न स्यादिति वाच्यमवाच्यार्थबोधकालिकचमत्कारस्यापेक्षो
 तु मशकत्वेन अलंकारत्वस्य दुर्लभकत्वात् विपरीतं नायकत्वारोपव्यञ्जनस्य समासोक्तं
 तन्मविवदतो ध्वनित्वस्य दुर्वारत्वाच्च तद्व्यङ्ग्यस्याधिकचमत्कारकारित्वेन प्रधानत्वात् न च

श्रिष्टशब्दोपस्थापितयोर्वृत्तांतयोः परस्परमभेदेनान्वयेमात्राभावः सहृदयहृदयस्यैवप्रमाणत्वा
 त् अतएवागत्यसंप्रतिवियोगविसंभृतांगीमित्यत्रार्थशक्तिमूलोनायकनायिकावृत्तांतोवाच्य
 विकमलिनीवृत्तांतार्थारोपेणैवस्थितइतिप्रदीपकृतः प्राचीनानुभवमपलप्यापिंयद्येकत्रयं
 मितिरीत्याप्रस्तुताप्रस्तुतवृत्तांतयोर्विशेष्येणैवान्वयः स्वीक्रियतेएवमपिवाच्यार्थबोधकाले
 प्रस्तुतेधर्मिणिनाप्रस्तुतजारत्वारोपप्रत्याशा तथाहियद्यप्यनयोर्मिन्नपदोपात्तविशेषण
 योरिवविशेष्येणैवसाक्षादन्वयात्समप्राधान्यमस्तीतिस्वीक्रियतेतथाप्यप्रस्तुतवृत्तांतो
 यानुरोधान्नप्रस्तुतेः प्रस्तुतरूपसमारोपः प्रस्तुतेः प्रस्तुतवृत्तांतारोपेणैवसिद्धेः अप्रस्तुतर
 पसमारोपेपिप्रस्तुतवृत्तांतोन्वयायोग्यतायास्तदवस्थत्वाच्च नन्वेवंसतिविशेषणसामोदप्र
 स्तुतस्यगमात्समासोक्तिरितिप्राचीनलक्षणासंगतिः अप्रस्तुतधर्मव्यंजनस्यत्वयाऽनये

क्षणादिति चेन्न स्वरूपतोऽप्रस्तुतवृत्तांतरापस्याचमत्कारित्वं किं त्वंप्रस्तुतकामुकादिसंबं
 धित्वेनावगम्यमानस्यैतस्यारोपः अतः श्लेषादिमहिम्नाविशेषणपदैः स्वरूपतः समापितं
 चुंबनादिना ऐंद्राचंद्रत्येतद्गतस्त्रीलिंगपुंलिंगसदृकतेन तत्संबंधिनिकामुकादौ अभि
 व्यक्तेषु नस्तदीयत्वावसंधानात् विशेषणसाम्येन वाच्योपस्कारकस्याप्रस्तुतव्यंजनस्यापे
 क्षणात् अप्रस्तुतस्यैतस्याप्रस्तुतव्यवहारस्यैतथैवा एतेन वदन् चुंबनस्पुत्रादिसाधारण्या
 त्कथं कामुकाभिव्यंजकत्वं किंचाहमुरेवं चुंबति भानुविवमित्यत्रापि नायकाद्यभिव्यक्त्या प
 त्तिरित्यपास्तम् यत्तु चंद्रऐंद्रीपदगतलिंगाभ्यां अभिव्यक्तनायकयोः स्वव्यंजकपदोपस्थ
 पिताभ्यामभेदेनैवान्वयउचितः समानपदोपात्तत्वं प्रत्यासत्तेरिति तन्न एव हि वदतो व्यवहा
 रावच्छेदकत्वं तयोः स्त्रीक्रियतेन वा आद्ये एकस्यार्थस्योभयत्रान्वयोऽव्युत्पत्तिरस्तः अंत्ये

रसाननुगुणत्वं यदपि ऐंद्यादौ नापि कात्वा भाने केवलं व्यवहारावच्छेदकत्वमात्रस्वीकारे वाधः
 नापि कत्वानालीढ केवलैर्द्रीमुखचुंबनरूपस्य व्यवहारस्य नायकासंबंधित्वात् न हि दिकता
 दात्म्यं विना नायिकायाः पृथक्मुखं विशेषयितुं सामर्थ्यमस्तीति तदपि न मुखशब्दश्लेषसा
 मर्थ्यनैर्द्रीमुखमित्यस्य समस्तत्वेऽपि ऐंद्यां शोभोयेण केवलमुखचुंबनस्योपस्थितेः तेदेत
 दुक्तं कुक्कलयानंदश्लेषादिमहिम्नास्वरूपतः समचित्तेन वदनचुंबनादिनेति तस्यैर्द्रीपदश
 ब्दार्थेन दिग्ग्रेषेण वदनरूपमुखपदार्थस्यान्वयो वक्तुं शकः सहदैर्भेदः नन्वेतादृशकुस्तृष्टिक
 ल्यनापेक्षया विशेषणसाम्यमहिम्ना प्रतीतोऽप्रकृतं वाक्यार्थः पुंलिंगास्त्रीलिंगाभ्यामभिव्यक्त
 नायकाद्यभिन्नचंद्रादिघटितप्रकृतवाक्यार्थस्वावयवतादात्म्यापन्नतदवयवोऽवतिष्ठते इत्ये
 व कल्पयितुं युक्तं एवैव नायिकाभिन्नऐंद्रिशासंबंधिवदनाभिन्नप्रारंभकर्मकचुंबनरूपसं

वंधाश्रयो नायकाभिन्नश्चंद्रतिबोधतिचेन्नएवहिरेन्द्रांनायिकाभेदप्रतीतोमुखचुंवनादोवदन
 चुंवनाद्यभेदप्रतीतावपिवदनचुंवनेसाक्षान्नायिकासंबंधाप्रतीत्यासोद्वेधानापत्तैः नचव्यंज
 नयातत्प्रतिरस्त्येवयस्मिन्यदभेदस्तत्संबंधिनितत्संबंधभेदइतिन्यायेनवामानसिकीतत्प्रती
 तिसतएवचमत्कारइतिवाच्यंतदपेक्षयासाक्षाच्चमत्कारोपपादकवाच्यार्थबोधव्युत्पादनस्य
 बोचित्वात् ननुव्यंजनयाअप्रकृतार्थबोधः शक्तेः प्रकरणादिनानियंत्रणात्ततोव्यंजनमा
 हात्मादेवप्रकृतवाक्यार्थतादात्म्येनावतिष्ठतेइतिचेत्तर्हिबैयंजनिकोऽप्रकृतार्थबोधोना
 यिकाद्यविशेषितोविशेषितोवा नाद्यः रसाननुगुणत्वात् अंत्येखपदोपस्थापिताभ्यां
 लिंगाभ्यांनायिकाद्यभेदबोधोव्यर्थोऽसंभवीच नायिकाविशेषणकव्यवहारबोधनेनकृता
 र्थत्वात् अपिचतथासतिजार्कर्त्तकसानुरागपरनायिकाद्यभेदबोधोव्यर्थोऽसंभवीच

नायिकाविशेषणकव्यवहारबोधनेनकृतार्थत्वात् अपिचतथासतिजारकर्तृकसानुगपरना
 यिकामुखचुंबनाभिन्नप्रोचीप्रारंभसंयोगाश्रयोजागभिन्नश्रृंङ्खलिवोधकादर्थनेमेवस्यात्
 तस्माद्रव्यंजनयाशक्तावोपस्थिताप्रस्तुतवृत्तांतेनव्यंजनपोपस्थितनायकादिसंबन्धित्वेन
 गृहीतेनाभेदमापन्नप्रस्तुतवृत्तौरेपः प्रकृतविशेष्येनव्यमतेश्लेषस्यलेः प्रकृतोपस्थितः
 शक्त्येवव्यवस्थापविष्यमाणत्वेनवन्मतेताभेदमापन्नप्रस्तुतवृत्तौवाप्रकृतार्थोपस्थितिः
 प्राचांतुव्यंजनयेत्येतावान्विशेषः एवंचवाच्यार्थबोधोत्तरंयदिचंद्रादौनायकत्वादिप्रतीति
 रपिसहृदयानुभवसाक्षिकीतदाः स्त्वित्युपपादितमेवप्राक् एतेमनिलक्ष्मीकाभवत्प्राचीप्र
 तीचीयातिभास्करेऽप्रियेविपक्षरमणीरक्तेकामुदमंचतीत्यत्रपूर्वार्धगतायांसमाप्तौनौना
 यकत्वाप्रतीतावुत्तरार्धेप्रियत्वादिनासमर्थनायाः सर्वथैवानुपपत्तिरितिपरास्तंप्रस्तुतप्राची

वृत्तांते आरोप्य माणा प्रस्तुत खंडित नायिका विशेष वृत्तांत समर्थ नायक तस्यावश्यकत्वाच्च. एवं च सा
 नुराग परनायिका मुखचुंबना भिन्न प्राची प्रारंभ संयोगाश्रयश्चंद्र इत्येव बोधः एते नायक मंद्रीत्या
 दोशक्रियं जनाभ्यां प्राची प्रारंभ संबंधाश्रयश्चंद्रो जार संबंधि सा नुराग परनायिका मुखचुंबना
 श्रय इति बोधः अप्रस्तुत वृत्तांता भिन्नत्वेनाध्यवसितस्य प्रस्तुत वृत्तांतस्य तादात्म्येनाप्रस्तुतारो
 पविष्ये प्रस्तुत धर्मिण्यन्वय इति मते तु सा नुराग परनायिका मुखचुंबना भिन्न प्राची प्रारंभ संयो
 गाश्रयो जारा भिन्नश्चंद्र इति बोध इत्यपास्तं. समासो निर्गुणा भूतव्यंग्येति व्यवहारस्तु प्रकृ
 तव्यवहारभेदस्य व्यंजनया प्रतीते निर्वीध एवेति इति दिक्. तत्र उदाहरणीय समासोक्तौ
 तावत् आदौ अस्मिन्नेत्यनेनान्वयः नैयायिक मते नाहकिरणेति. तावत्प्रतीयते आदौ प्रती
 यते. नायिका विशेषेति खंडितेत्यर्थः आदिना नायक परिग्रहः अतुष क्रया संवद्व्यात

येव-पूर्वार्थबोधिकयेवतस्यानियंत्रणादाहशक्त्यंतरेणेति-अस्यापिदुर्वचत्वादाहव्यक्तावेतित्वं
 जनयेत्यर्थः एवंचउभयप्रतीतौच-वैयाकरणमतेनाहद्विप्रधानेति-वाक्यभेदमुद्धरति यदिचेति-
 बोधः स्यादिति-तथाचनवाक्यभेदइतिभावः एवमपिप्रथमदोषानुद्धारएवेत्याहेनत्वितितमप्यु-
 द्हरति यदिचेति-अश्लिष्टेतिभास्करेतीत्यर्थः भगवान्मूर्यः दोषांतरमाहपद्मिनीति-पद्मिनीश-
 ब्दवत्तलिनीशब्दस्याश्लिष्टत्वादितिभावः तवेतिआक्षिप्तनायकाद्यर्थेन-यतापरिपूर्णंअत-
 एवविशिष्टंशरीरंयस्येत्यर्थः त्वेतिअप्रकृतवाक्यार्थेत्यर्थः तदितिप्रकृतवाक्यार्थेत्यर्थः
 सच-अप्रकृतवाक्यार्थश्च-स्वात्मनांचेतिचत्वर्थः रूपकाद्देदकमाहात्रचेति-समासोक्तौ
 चेत्यर्थः स्फुटमेवेति-अस्यावाक्यार्थनिष्ठत्वादितिभावः बैलक्ष्ण्यमित्यस्यानुबन्धः एवम-
 ग्रपि-उपसंहरति एवंचेतिउक्तदोषेचेत्यर्थः क्वचित्श्लेषाभावनविशेषणसाम्प्रतदर्थप्र-

तीतितितत्राक्षेपाभावेनानिर्वाहोभामहादीनांमतेइतिसूचयितुंमाहनिशेति·कादाचिकसंप्रवादा
 हनियतेति·ननुकादाचित्कएत्यर्थःतयोःनिशाचंद्रयोःनायकेतिस्त्रीपुंवच्चेत्येकशेषःएवम
 प्रसर्वत्र·व्यतिरेकंदर्शयतिनिशामुर्वेति·स्त्रीधीतिस्त्रीत्वसंस्त्याधिकरणेएवेत्यमि·नन्वेवंक्
 चिदाक्षेपेणक्वचिद्वंजनयानिर्वाहइतिवैरूप्यस्यादतआहस्मिष्टेति·तैरपीत्यर्थःएवेनाक्षे
 पव्याहृतिःननुशक्तैरेवकुतोनातःआहशक्तैरितिशक्तंतरंतुदुर्वचमितिभावःइदंमतमुपसं
 रतितदिति एवःप्राग्वत्संख्याप्रकृतवाक्यार्थस्यप्रकृतपरिपोषकत्वादाहगुणीतितुभीमहादि
 मतवैलक्षण्यसूचकःस्वेतिअप्रकृतव्यवहारेत्यर्थःचोत्थर्थःपतइतितदर्थःव्यवहाराश्रयत्वे
 नेति·व्यवहारसंज्ञातीयव्यवहाराश्रयत्वेनेत्यर्थःतदाश्रयत्वस्यब्राह्मणापिदुर्वचत्वोदितिभावः
 अतएवाहनायकसाम्यमिति·तच्च·साम्यंच·विशेषणत्वे·सतीतिशेषःएवेतिव्यवहार

समारोपः क्वचिद्वर्थः स्यादित्याह किंचेति. व्यवहारसरोप एवेति त्वया वाच्य इति शेषः. एवमाव-
 र्त्समाहननामेति रूपसमारोपस्य तेनो नंगीकारादिति भावः. तथा सति दोषमाह वै चेति. व्यवहार-
 मात्रारोपे चेत्सर्थः नायिकेति नायिकासंबद्धस्येत्यर्थः. नायकः साधारणेति मुखचंवनस्पुत्रा-
 दिसाधारण्यादिति भावः. इयं दोषमुद्धृत्यादि चेति. निरीक्ष्येति. तथा च रूपसमारोपानेति त्व-
 दुक्तिरसंगतेति भावः. अस्मदुक्तति अत्र चाप्रकृते स्यादिनोक्तेत्यर्थः. अत्र समासोक्तौ च. वि-
 शेष्यराजादौ. सर्वथैव. आरोपानारोपान्यतरविधयाः कविसंरंभेति. सप्रतीत्युद्देश्यकश-
 ब्दसंदर्भरूपकविध्यापारेत्यर्थः. फलितमाह ततश्चेति. अप्रस्तुतेति अप्रस्तुतसंबंधिव्य-
 वहारेत्यर्थः. अप्रस्तुतेति अप्रस्तुतरूपेत्यर्थः. तद्वचकेति जारवाचकेत्यर्थः. एतेन शाब्द आ-
 रोपानसंभवतीत्युक्तं नन्वाक्षिप्तं नायकादिना आक्षिप्त रूपकं भवत्वत आहनचेति अस्तीति

त्रान्वयः इह रक्त इत्युदाहरणे जारस्यस्यगमकमित्यस्यानुषंगः एवमग्रेपि विनिगमकमाह श्रु
 तेदिति तथाच श्रुतप्रस्तुताथोपस्कारकतया विच्छिन्नविशेषशालित्वमिति भावः स्वरूपतः अप्रकृत
 व्यवहारत्वेन चंद्रविशेषणस्येति तादात्म्येन चंद्रारोपे तादात्म्यस्यापि संबंधविधया आरोपविषय
 स्वातस्य चंद्रत्वानतिरेकाच्चंद्रत्वारोपे त्यक्तं न तु प्रकारतया चंद्रत्वारोपः अन्यत्र विशेषणत्वेनोपस्थि
 तस्यान्यत्र प्रकारतया आरोपायोगादिति तदाशयाच्चिंत्यमिदं भामहादिमतेनाह श्लेषेति स्वमते
 नाह व्यंजनेति इदं सर्वं सर्वमेव दृषितम् जारिति सिध्यन् जारव्यवहारारोपेदस्यर्थः दर्शनादिति अ
 नुपपत्तिं विनापि नानार्थव्यंजनदर्शनादित्यर्थः अन्यथा अनुपपत्तस्तद्धेतुत्वे अन्यथा तदप्रती
 त्यातद्विशेषणत्वानंगीकारे एवंच तदर्थे तत्प्रतीतोच सचिवाभ्यां सहिताभ्यां अन्यथा ताभ्यां न
 व्यंजनं किंतु केवलचुंबनेन तदंगीकारे एवंच अतिप्रसंगभंगाय तत्सहितताभ्यां तदंगीकारेच

सामानेतिस्त्रीत्वपुंस्त्वेत्यादि पर्यवसितार्थानंगीकारे आहापरीति त्वदुपजीव्येति कुवलयानंदोपजी
 व्यालंकारसर्वस्वेत्यर्थः अतएव तदाज्ञानुवर्तिनेति प्रागुक्तं अविनाभावात् नियतसंबंधात् तदीके
 तिअलंकारसर्वस्वटीकाविमर्शिनात्यर्थः तदुक्तं तं संवत्सरिकंचेति यदपीत्यर्थः तदनालीढत्वा
 देवकेवलत्वं दोषांतरमाहापिचेति यातीति सप्रस्यंतं अंचति प्राप्नोति आदिना प्राच्यादिपरिग्र
 हः नायकत्वेति एकशेषात्त्वः दोषांतरमाहान्यचेति एवं चेति यतएवं सतीत्यर्थः सचासिद्ध इति
 अप्रकृतव्यवहारस्य प्रकृता संबंधित्वादिति भावः प्रकृतव्यवहारमिन्नाप्रकृतव्यवहारस्य भेदसं
 र्गणप्रकृतविशेष्यसमारोपे प्रकारतया अभेदो विशेष्यतथा व्यवहारं शो आरोप इति गौरवा
 दाद्वयीयानिति उपसंहरतितस्मादिति मणीय इत्यत्रास्यान्वयः स्वेति अप्रकृतव्यवहारविशे
 व्यः प्रकृते इत्यर्थः तदिति प्रकृतव्यवहारविशेष्यप्रकृतेत्यर्थः तत्र प्रकृते सच आरोपश्च वा

कथं रूपकमेवाह त्वत्सादेति तयोः प्रकृता प्रकृतवाक्यार्थयोः वैशिष्ट्यस्यैव वाक्यार्थत्वादाह
 वैशिष्ट्यमिति अवांतरवाक्यार्थयोर्मिन्नत्वादाहमहेति तस्येति प्रकृतस्य विशेषणपादप्र
 तिपाद्यत्वादित्यर्थः तदपि द्विधा तत्साम्यमपि धर्मैरितिकार्यातिरिक्तधर्मपुरस्कारेणेत्यर्थः कार्याति
 रिक्तधर्मप्रतिपादकविशेषणसाम्येनाप्रकृतार्थोपस्थापनं कार्यरूपधर्मप्रतिपादकतत्साम्येन
 वेति द्वैविध्यमिति भावः एवंच चातुर्विध्यं सिद्धं तत्र चतुर्णामध्ये पुनरिति उक्तार्थस्य स्फुटतरबोधा
 येति भावः उत्तरेणैव मध्ये च प्रथमः क्लृप्तं दुर्ध्वं च पादं पापेपीत्या शयिताहे इति लुट उन्नमपुरु
 षैकवचनं १७ शब्दवाचनं तिर्यग्वतितेति वक्तीकृतेत्यर्थः अति सुकृतेति अतिपुण्यसाररू
 पानित्यर्थः रसगतोऽनुभवतः हरमणीयकर्मभूषणं सर्वस्तुत्यंतवज्जन्मजयतीत्यर्थः नवकां
 तमानवोदया प्रत्यग्रेति रदानीमेव खंडित अधोयेनेत्यर्थः अंधेन च क्षुहीनेनाज्ञानिना च

पातः पतनं नरकपातश्च विषयदेशेषु नायिकादिषु च दृढमिति क्रियाविशेषणं व्यवहारभेदे
 नेति गंगावृत्तान्तः स्थित इति भावः कार्येति कार्यरूपधर्मकृतश्च द्रुमाधारण्येनेत्यर्थः देवेति रा
 जानं प्रतिकव्यक्तिः भवितासि अपितु नदराचारसंबन्धित्वात् तदेवाहयस्येति न नाक्रोशोभु
 जांतरा आशाः दिशः अंगम्यापया अमेराव । मपीत्यर्थः ३ क्षितां रतिं ऊर्ध्वं क्षिप्ता देत्यर्थः
 विविलिताः वक्रं कृताः न्यकृताः अधः कृताः केकेन गृह्णति अपितु सर्वापीत्यर्थः अत्र कं
 टकचित्तत्वं कार्यान्यधर्मः रोमांचव्याप्तत्वं कंठकयुतत्वं च तस्यार्थः कवयो दिग्रहणं कार्यरूपो ध
 र्मस्तस्यैव प्रतिपाद्यत्वात् आदिना पार्श्वद्वयग्रहणादिसंग्रहः एवं पूर्वोदाहरणे चापि यथापथं बो
 ध्यं तत्र तयोर्मध्ये तत्र तत्र तद्यवहारप्रतीतिः अन्यथा तत्समो रोपस्याकारणत्वे विशेषणेति
 तेषामन्यसाधारण्यादिति भावः कादाचित्कस्य संभवादाह नियतेति श्लेषेऽतिव्याप्तापत्ते

रिति तत्र विशेष्यस्याश्लिष्टत्वेपिविशेषणसाम्यस्याक्षतेरिति भावः विशेषणमात्रेति मात्रपदेन
 विशेष्यसामाव्यावृत्तिन विशेष्यसाम्यव्यावृत्तिधर्मोत्तरविकासादोरिति भावः न श्लेषे इति तत्र वि
 शेष्यस्यापिश्लिष्टत्वादिति भावः समासोक्तेरेवेति सर्वस्वग्रंथसिद्धांतात्प्रकृतेः प्रकृतलताप्र
 तीतायपिक्रियारूपतद्व्यवहारस्य कस्यचिदप्रतीतेर्नात्र समासोक्तिरित्यपि बोध्यं एतेन यदपी
 त्याचपि पसर्वस्वग्रंथः परास्ते इति दिक् एवं च उक्तव्यवस्थांगीकारे च उक्तमेव सदृष्टांतमाह
 ययेति तत्र हि अंधेनेत्यत्र हि धर्मकार्येति धर्मकार्ययोः समासोपमित्यर्थः अयं तदीय उपसंहा
 रग्रंथः उपसंहार इति तस्मादिति प्रकृतार्थेति सुवेषत्व रूपेत्यर्थः ह्यसंतरेण व्यंजनयोः योजनायाः
 उपमानानीति समासरूपायाः तद्व्यवहार इति लताव्यवहारेत्यर्थः उपमेति यथा संख्यमन्वयः पूर्वो
 क्तरीत्येति ह्यसंतरेणेत्योद्युक्तरित्येत्यर्थः न चैवं कथं विशेषणसाम्यमर्थभेदादतः आह समा

सेति-हरिणोक्षणं चो आक्षिप्तत्वेनाशाब्दत्वादाहैकदशेतिअत्र उक्तपद्ये एवमप्रेषितेनैव-अ
 लंकारसर्वस्वकारेणैव-तुल्यसुक्ता आहं दंत प्रभादति-तथोक्तेन दासमासोक्तिरित्युक्तं-स्वयं अलं
 कारसर्वस्वकृता-तदिति उपमासंकरयोरित्यर्थः-हालो हलेति राजानं प्रतिकव्युक्तिः-हरा जनतवेति रो
 षः-मकेति मत्स्यविशेषेत्यर्थः-तेनापि उद्गटेनापि गेति रत्नाकरसाम्यस्याशाब्दत्वादाहैकेति-ननु हा
 लो हलेत्यत्र तदा वश्यप कत्वे पितची मुनो होत्यत्र समासोक्तिरेव तादृश्यास्तामत आदा वश्येति-
 उपमाभेदेनेत्यर्थः-भेदांतरैति-समासोक्तिरित्यादिः-क्वचित्संभवोस्तीत्याहयत्रेति-स्वतंत्रेति तथा
 चोक्तांतर्भाव एवेति भावः-अं वं वस्त्रं आकाशश्च-तारकाः नक्षत्राणि अक्षिकनीनिकाश्च-एवेनो
 पम्यगर्भविशेषणोत्थापितांतामाह एवं दत्तानंदेति अत्रापि व्यवहारस्य कस्यचिन्निबंधनाभावा
 त्कथं ममासोक्तिरिति चिंत्यमिदं-एतादृशस्मले व्यंग्यरूपकमुपमावेतितु युक्तं एव-प्राग्बत-ए

च उभयां तभविणतृतीयमेदानंगीकारे च उपमेतियथा संख्यमन्वयः तदितिसंकलंकारेत्यर्थः
 च स्त्वर्थः विशेषणे मपूर्व्यं सकेतीत्यर्थः तथाविधमेव एकदेशविवर्त्ये चरणो भस्त्रियामित्यु
 क्तेन पुंसकत्वं तुरुक्तवैलक्षणेयः एकदेशविवर्तीति शांततडित्कटाक्षे त्यक्त्येनेत्यर्थः उपगूहनेति
 आलिंगेनेत्यर्थः तथाविधमेव एकसारूप्यात् सादृश्यात् पुरेति उत्तराद्यके सीतालागानतरे केदा
 चिद्वनंगतस्य श्रीगमस्योक्तिरियं दिज्ञतिरूहातरूणां वनवलने वनहन्तांते तत्सारूप्यात् वनसा
 दृश्यात् ग्रामादौ वनसादृश्यमाह कुटुंबविधितिः कुटुंबिगतो यो धनसंतानादिसमृद्ध्यसमृद्ध्यावि
 पर्याप्तं प्राप्तस्येत्यर्थः तत्समाश्रयस्य तादृशकुटुंबविसेमाश्रयस्य जीवात्तोरिति चिंत्यमिदमविशे
 षणसाम्यास्य सादृश्यगम्यलेपितत्वा नपापात् न सत्रस्रोतो वृक्षादिविपर्यास इति न प्रतीयत
 इत्यत्र शयथातिरिक्तं प्रमाणमन्विष्यतामिति चिंत्यमिदं विपर्यास इति प्रतीयते इत्यस्यानुबंगः

निक्षिप्पतामिति तथा च बहुव्याकुलीत्यादिति भावः समाधानमस्येति अप्रस्तुतप्रशंसैवात्रालं
 कारः अप्रस्तुतस्य प्रशंसैति न तदर्थः किंत्वप्रस्तुतेन प्रस्तुतस्यः प्रशंसैति एवं च वाच्यं न व्यक्तेन वा
 प्रस्तुतेन वाच्यं व्यक्तं वा प्रस्तुतेन प्रशंस्यते सादृश्यादन्यतमप्रकारेण साः प्रस्तुतप्रशंसैति न
 तु वाच्यं नैव व्यंग्यमेवेतीति भावः चित्तमिदं युक्तं सहत्वात् तथा हि प्रशंसनमत्र किमुत्कवीधा
 नं प्रतीतिमात्रं वा नाद्यः प्रतीयमानार्थानि ध्यायेत्पविष्येत्तु अप्रस्तुतप्रशंसोदाहरणेषु अव्याप्तेः न हि
 तादृश्येन स्थितौ पर्युत्कर्षक इति युक्तं नात्यः प्रकृतेः भावात् न तत्राप्रस्तुतेन प्रस्तुतस्य प्रतीतिः
 वाच्यत्वात् न चान्यतरत्वेनोभयोः संग्रहः समो सोक्तेरेवान्यतरत्वे घटितलक्षणकरणे वाधकाभावा
 त् अतिशयोक्त्या दोषप्रत्वाच्च किंचेत्सादिना सर्वस्वकारादिविरोधो द्वावनेमप्यसंगतमेव तद्वि
 श्लेषत्वात् ईदृशप्रस्तुतप्रशंसाया अपितैरनंगीकारेण तवापि तद्विरोधस्य सत्वाच्च प्राचामाशय

सप्रागुक्तत्वाच्चेतिदिक्. सेयं चतुर्विधासमासोक्तिः यस्मिन्. शतशान्तरूपे आनंदरूपे च प्रत्यय
 संज्ञके चिद्रूपे च परतः उक्तष्वेव. अदंडादैचः सत्त्वादिगुणवर्धने चः देवेषु वैयाकरणेषु च. स
 त्संज्ञकं सद्रूपं च. ब्रह्मशब्दरूपमर्थरूपं चेत्यर्थः वर्तयंति निष्पादयंति. एकांथाभावबोधकते
 ति. एकांथाभावापन्नार्थबोधकतारूपमित्यर्थः प्रकृतेः प्रातिपदिकारितः अविद्यायाश्च परं अ
 ग्रियं भिन्नं च प्रत्ययंतत्संज्ञकं ज्ञानरूपं च कृत्वा आगमान्तत्संज्ञकान् उपेनिषदनवेत्याद्यर्थः रा
 जपक्षेतुअर्थक्यः प्रत्ययो विश्वासः राजप्रियाः चंद्रप्रियाः दिशारीत्यास्वरूपेतिस्वरूपहेतु
 फलानां त्रयाणामुत्प्रेक्षायामित्यर्थः एवमग्रेपि. इति समासोक्तिः ॥ परिकरं लक्ष
 यतिविशेषणेति. तच्च सामिप्रायत्वं च अतएवेत्यस्यार्थमाह तत्रेति हेत्वलंकारे इत्यर्थः ध्वना
 वतिव्याप्तिवारणाय प्रकृतार्थोपपादकेति परिकरं कुरे. तिव्याप्तिवारणाय विशेषणेति. मी

लितं निमीलितं ससंगलितं गरुडसंबन्धुपले रक्तमणिमिश्रं वीचिभिः क्षालितो कालियारव्य
 सर्वशत्रुकृष्णपादो गणतत्संबोधनं हे स्वर्गोत्संसाररूपसर्पदद्यात्मन इत्यर्थः प्रार्थने लोडित्या
 शयेनाहाशंसनमिति क्षालितो कालिया तत्र वाक्यार्थः परिणामेन तदलंकारेण तथा च मयू
 र्यं सकादित्वात्समासो बाध्यः तादात्म्यापत्त्या व्यालरूपविषयिणीति शेषः आगमेति पुराणे
 सार्थः धानावतत्करणाय नामांतरेति वीविक्षालितवासुदेवचरणे इत्यादेरित्यर्थः साशक्तिः
 तयोः पादयोः स्वशब्देन शक्तिः सर्वमेव कृष्णावतारस्य ममेव अर्वाक कृष्णजन्मानंतरं ए
 व मग्रेपि उपसंहरति एवं हीति प्रकारांतरेण सिद्धायास्तस्याविशेषणेन योषणे हीत्यर्थः पदे
 तिविष्णुप्रतिभाक्तेति त्वत्सुर एवत्वादग्रे एव तावकं मां अरिशब्देन चक्रं अपुष्टार्थेति अपु
 षार्थत्वेत्यर्थः एवमग्रेपि कष्टत्वादीति यथा कष्टत्वाद्यभावो दोषाभावमात्रेण त्वलंकारस्तथेत्यर्थः

अत्र परिकरलक्षणे चोहेतौ अत्रपरिकरे हियतः तत् विशेषणानेकत्वं अपीति नायिकावृत्तांतं
 नायकं प्रतिकश्चिद्वक्ति आभावेनेति तावतैव सा फल्येन श्लेषादेस्तदपवादत्वादिति भावः विशेष
 षाभावादिति तदापत्तेरित्यर्थः जायमानतदर्थं तद्विन्यासस्यावश्यकत्वं तत्रेतीति शेषः परिकरे
 ति परिकरस्यालंकारां त्वोपपत्तिरित्यर्थः उद्गतालंकारसंपत्त्या सह दयवैमुख्यरूपदृषकता
 बीजाभावादिति भावः साभिप्रायस्य विन्यासे विच्छिन्निविशेष सद्भावादिति क्वचित्पाठः क्षिती
 तियमकोदाहरणमिदं मशस्तवनयुक्तेन गोवर्धनेन अरक्षकेण द्रेणेत्यर्थः अहिर्वृत्रापुरे सर्व
 इति विश्वः यनेकादीति तद्रूपशब्दचित्रेत्यर्थः सर्वत्र श्लेषादौ तदन्यत्र च तेन सुवचत्वादि
 ति अत्रेदं चिंत्यं दोषाभावप्रत्येकनमंतर्भावयता एकविशेषणे च मत्काराविशेषस्यानंगीका
 रात्त्वदुदाहरणसंगतिः यदि त्वनुभववलात्ततदोषाभावकृतचमत्कारादप्यधिकचमत्का

रोस्तिवायनंगीकारस्तप्रयोजकरस्युच्यतेतर्हि समंप्रकृतेपि किंच अपितुपोषायेतिवदताभवतापिश्लेषय
 मकादिषुविशेषणस्यचमत्कारिताभ्युपेतैवचमत्कारातिशयजनकतारूपायाएवपुष्टः काव्येस्वीकारा
 त् यदितुविवक्षितार्थबोधस्वपोषंविवक्षितार्थबाधप्रयोजकानुपादानत्वंचपुष्टत्वंतथाव्यापत्कालेऽक्रि
 यमाणमृत्त्रिकाशौचादियथानदोषायनापिलोकनिंदायैक्रियमाणं चाधिकस्तुतयेऽधिकफला
 यचभवतितथायमकादिषुपुष्टत्वमक्रियमाणंनदोषायक्रियमाणंत्वधिकचमत्कारयेति
 वक्तुंशकंनचकवेःस्तुतयेभवतुनचमत्कारयेतिवाच्यंनित्येफलस्यापिस्वीकारेणतदतिशय
 स्यतेनजननवदुपपत्तेः इहतुफलंचमत्कारएव अपिलावण्येस्यत्रतुपुष्टत्वमक्रियमाणंदोषा
 यक्रियमाणंतुविवक्षितार्थबाधरूपयोपपदेववाधिकत्वमकारणयथाऽनापदिअक्रियमाणं
 मृच्छोवादिदोषायक्रियमाणंतुनाधिकफलायेत्यतोयमकेपर्यंतानुधावनंवस्तुतः संध्याद्यक

रास्यदोषत्वेपितदभावो न दोषाभावमात्रमपि तु फलापापि एवं यमकाद्यतिरिक्तेपिसामिप्राये
 कविश्रेणणोपादाने दोषत्वाभावश्च मत्कारश्चेत्यलंकारत्वं किंच यथा तत्र दोषाभावस्यांगवैकल्ये
 पिसिद्धौ सांगतत्करणकलातिशयायैव एवं दोषाभावस्य विशेषणानुपादानेपि संभवेन सामिप्रा
 येकविशेषणनिबंधनोपि च मत्कारोदुरपेक्षवदतिबोधं तदेतदपि चैकपदार्थहेतुकमित्यादि
 वाग्रथेन कुबलयानंदे स्फुटमिति दिक् इत्यत्र मृत्तिकाशोचाभावनिषेधविधौ पर्युदस्तेपि
 दोषाभाववन्नया प्रतिपादितोपि सामर्थ्यानि च सामर्थ्यगमकंच क्वचित्थेव पाठः दोषणये
 धेति अदोषं काव्यमित्यत्र पुष्टिते त्रितद्रूपो दोषाभाव इत्यर्थः उपसंहरति तस्मादिति वि
 विक्तेति परिकरतिरिक्ते सामानाधिकरण्याभावादिति भावः एकस्मिन् परिकरे यथेति विद्या
 यांगुणत्वदोषाभावत्वयोः समावेशेपितयोरसांकर्षणेत्यर्थः उभयेति अलंकारदोषाभावरू

१६३
१६३

पत्त्वेनेत्यर्थः विपक्षेवाधकमप्याहान्यथेति. एवं सत्त्वं पितृस्य तत्त्वानंगीकारे इत्यर्थः अतएव
 पिः प्रयुक्तः **॥** अनेकविशेषणानां सामिप्रायत्वे उदाहरति द्विजितिचंद्रं प्रत्युक्तिरियं परिकरस्य
 भेदमाहायं चेति. कोलेति वगहेत्यर्थः पाच्यतास्य र्ज्ञेति वाच्यायमानतेत्यर्थः अतएव स्पष्ट
 पदस्यार्थकः तद्रूपकाभावात्तस्य गूढत्वमिति भावः इति परिकरः श्लेषं लक्षयति अ
 थेति. तत्र आद्यभेदयोर्मध्ये अत्र एवां भेदानां मध्ये आद्ये प्रकृतमात्राश्रिते. द्वितीये अ
 प्रकृतमात्राश्रिते. तृतीये भेदेः उभयाश्रिते. तथा त्वेतु इति विशेष्यस्यापि श्लिष्टत्वे हीत्यर्थः
 अत्र विशेष्यस्य श्लिष्टत्वेऽपि श्लेषांगीकारे शब्दशक्तिमूलध्वस्युच्छेदापत्तेरित्याखंडलात्
 तृतीये विशेषमाह विशेषणेति. विशेषणस्यैव श्लिष्टतायामित्यर्थः भेदानुपसंहरति.
 तदित्यमिति. अनुगतं लक्षणमाहेतदिति. संभृत्यर्थमिति. संभृतिरुत्पत्तिरस्य मेश्वर्यं च.

१६३

विष्णुनामिंप्राप्तंविष्णुनाअभिप्रपन्नंप्राप्तंच.सतादृशोन्नह्यापियस्यकमलस्यनालंतालदं
 उःयस्मादलंसमथोनिच.धन्वैर्भूमरैःधनिकपंक्तिमिश्र.पद्माख्यकमलसंज्ञकंकमलासं
 जकंच.अयं.प्रकृतमात्रश्रितःएवमग्रेयि.आद्यंभगवन्नाभिसंवंधि.कारकलितेत्यादिकरोह
 स्तेकिरणश्च.चक्रंसुदर्शनंकालचक्रंच.अंबरमाकशोवस्त्रंच.तमोराहंरंधकारश्च.जाज्य
 मज्ञानंमूर्खित्वंच.हरिःसूर्यःविष्णुश्च.अयंप्रकृताप्रकृतौभयाश्रितःजायतेतिनिजसेवीत्यस्येति
 आदिःसमर्थःइत्यग्रेशोयोवोधःशुद्धकेयंतृतीयमुदाहरतिअर्थेति.अर्जुनस्यगुरुरित्यत्रगु
 रुपदंश्लिष्टं.पर्यायपरिवृत्तिसचशिक्षकादिपदोपादनस्यापिसंभवादितिबोध्यं.एवंचगुरुरूप
 देष्टावृहस्पतिश्च.उपसंहरतिएवमिति.अप्रकृतविषयमुदाहवरीति.हरिविष्णुःसूर्यःकरो
 हस्तःकीरणश्च.अधिकंअतिशयेनकेदृतीत्यधिकंअव्ययीभावःजलेइत्यर्थश्च.संगादिति

पंचम्यंतमतुलरागे सत्राप्यन्वेति. कमलभाः कमलकांतिः लक्ष्मीकांतिश्च. विगलितप्रतिभाः नि
 स्सारः अन्यत्र हरिकण्ठो. अत्रैव उक्तपद्ये एव. अलमिति. अलमस्यंतहीति निश्चयेन मानी अ
 मिमानी असंतं हिमसंहस्योपरि दीर्णानि गात्राणि मेन सच. फाल्गुनोऽर्जुनीमासश्च. असंतमाकां
 क्षितः कृष्णस्य मार्गोयेन असंतमाकांक्षितः कृष्णवत्त्वाऽग्निर्यस्मिन् सच. भीमो गंगेयः माघो मा
 सः संकीर्ण इति तुल्यपदोक्तेरिति भावः. पूर्वभीष्मसोद्देश्यत्वं तन्तुल्यत्वस्य विधेयत्वं अधुना त
 दैपरीत्येनाहयदीति. श्लेषेति. गंगेयवद्ग्यानकस्यापि प्रतीतेरिति भावः. अखंडित एव श्लेष इति श
 ब्दशक्तिमूलध्वनिना नखंडित इत्यर्थः. कतर्हि समासोक्तिरत आहयत्रेति अपि. संभावनायां. अ
 त्रश्लेषविषये. अतएवाहायं चेति. श्लेष इत्यर्थः. विविक्तविषयस्यापि वक्ष्यमाणत्वादाह प्राये
 णेति. अभीति. व्याप्नोतीत्यर्थः. उताहो. अथवा. येनेति प्राप्त इति भावे क्तः. येनेति कर्त्तरि तृतीयान

अद्वयस्य प्रकृतदार्ढ्यबोधकत्वं तथा च यत्कृत्तपश्य प्रामौय आरभ्यमाणः सतस्य बाधक इत्यर्थः
 तदप्रामि योग्येऽचारितार्थं हि बाधकता वीजं एव व्यवच्छेद्यं स्पष्टार्थमाह न चेति न हीत्यर्थः ताव
 त् आदौ अलमस्य तं पातालक्षिता पाताललोकश्च आशानामनोरथानां दिशां च अमराणां
 देवानां मरुद्गणानां च भूमिः स्वर्गः च मरुसंघं विषयवता श्रयश्च अभेदेति प्रथमोपस्थितार्थे इति भा
 वः तस्मात् श्लेषस्य सर्वबाधकत्वं सिद्धं तत्राक्षिपतिकथं तद्दीति दीनां स्वल्पां संपादनं विभक्तं न
 दीनां गंगादीनां संपदं विभक्तं तत्रैव प्रोक्तं मदीनामिह तत्रैव प्रत्यपदस्याग्रे उभयत्रानुषंगः प्रति
 भावेति तथा च प्रातिभासिकत्वं तेषामिति भावः तदेवोपपादयति न हीति उद्गटावायेक्तिं खंडय
 ति एतच्चेति तत्रेयस्योच्यते इति शेषः एवं अग्रे सर्वत्र बोध्यं सर्वदा उपाधवः सर्वप्रदः माधवश्च गं
 गां अगंगां च वस्तुतः सादृश्यसत्वेनाह प्रत्ययेति ननु तत्प्रतीतिरपि कुतो नति आह न हीति

अतएवेत्यस्यार्थमाहगुणेति२

१६५

१६५

नन्वलंकारांतरमस्त्वत आहनापीति नन्वेकश्रुत्यार्थद्वयोपादानेप्य पालंकारः कुतोनात आहैकेति
उपसंहरति एवं चेति अलंकारांतरभावेचेत्यर्थः क्रियादेरिवेति तद्रूपसमानधर्मवदित्यर्थः बाधकाभा
वादिति बाधकताबीजस्य निर्वकाशत्वे स्याभावादित्यर्थः श्लेषस्येति शेषः उत्प्रेक्षादावाहैवमेवेति प्रसु
तवैपरीत्येन लुप्तोपमायां सर्वत्र तदसंभवादाह पूर्णोपमेति तथा च तद्विषये ददमुच्यते न तु सर्वत्रेति भावः त्रि
विधेति प्रकृतत्वादिनेति भावः तथा पूर्णोपमयो अन्यत्राप्येवमिह तथेति समरे संग्रामे तेन वा अर्चितोप
मरे दैवैरर्चितः न मा उपमाय स्यादाह शः राः धनं येषां तैरर्चितः अनुपमधनार्चितश्च इत्यर्थः तैरपि रकेति
तिमिराख्यनेत्ररोगकृतेत्यर्थः अप्रतिष्ठानादिति सरलतया प्रतीतेरित्यर्थः नन्वाभासत्वे श्लेषवद्विरोध
स्याप्यलंकारत्वं न स्यादत आह विरोधस्य त्विति अपि वास्तवतस्तुमुच्चापकः नन्वेवं तर्हि समराचीत्यादौ
कोऽलंकारोऽत आह तस्मादिति उक्तहेतोरित्यर्थः एवमादौ समराचीत्यादौ एवं सावकाशत्वेन न्या

१६५

याविषयत्वमुक्तासामान्यचिंतापक्षे असंभवाद्विशेषचिंतापक्षेऽतिव्याप्तेऽनन्यायविष-
 यइत्याह किंचेति तत्रद्रूपवादत्वं परंतु तदग्रिमयोः पक्षयोः कोभिमतोऽत आह संकीर्णत्वमि-
 ति तृतीयपक्षाशयेनाहो न्येत्येति हि यतः अतएव तेयोमेव तदाख्यत्वादेव तीस्वीयाख्या-
 नभो विभागे नभः प्रदेशे एकधर्मेति राजनरूपेत्यर्थः नभसीवेति अत्रोपमयावर्ण्यपुष्टिः उ-
 क्तार्थे प्राचीनसंमतिमाहातएवेति ईदृशा व्यवस्थां गीकारादेवेत्यर्थः नन्वेतावता प्रकृते किं
 सिद्धमत आहैवं चेति उक्तव्यवस्थां गीकारेचेत्यर्थः कथंकारं कथं कृत्वा व्यतिरेके दृष्टोतः बाध्य-
 प्राय एवेत्यथाहरिति सर्वदोषाधवइत्यादावलंकारांतरसंभावनां रहिते सावकाशस्य श्लेष-
 स्थालंकारांतरेण बाध्यत्वमेवेत्यर्थः प्रतिभा मात्रसत्वात्प्राय इति अपि विशेषेण समुच्चा-
 यकः अविश्लेति व्याख्यातमिदं प्राक् तत्र तत्प्रतीतो सत्योऽन्यत इति महानुच्चैश्च

प्रोल्लसंतीधारायस्मसः प्रोल्लसन्तहोरोयत्रंसच कालागुरुवन्मलीमसः न्यामः कालागुरु
 नाश्यामश्चमेघसमूहस्तनभारश्चभट्टे श्रेतिउदाहृतमित्यस्यानुषंगः भट्टेति अत्रयच्चब्दः प्रा
 कर्णिकराजपरः तत्क्षेपस्यप्रकृतस्यराजः कः पाणिनिर्निरंदा नार्थगृहीतां वुसकशोभ
 नोः भूतः भद्रात्मनः कल्याणरूपस्य दुरितिअनामिभवनीयशरीरस्यवंशः कुलंतत्रैततिगधि
 कंयस्य कृतः शिलीमुखानांनाराचानांसंग्रहोः भ्यासंदादौयेन अनुपेतिअवाधितज्ञान
 स्यअवारितगतेर्वाअदुष्टहितकर्तृर्वा परतिशत्रुनिवारकस्य गजपक्षेभद्रजातीयस्य अत्यु
 चत्त्वादुःखाधिरोह्यशरीरस्यविशालावंशस्यष्टदंडस्योन्नतिर्यस्य कृतभ्रमरसंग्रहस्य
 अनुद्धतधीर्गमनस्य परस्योत्कृष्टस्यवारणस्यगजस्यकाः श्रुंदादंडः मदजलसेकसुभगा
 भूदित्यर्थः अत्रराजावाच्यः हस्तीप्रतीयमानः ननुप्रकरणेनाभिधायानियमनादप्रकृता

र्थस्य व्यंग्यत्वामेवेति कथं श्लेषो त आह पदत्रेति मूलस्य मूलकस्य अलंकारस्येति इदमुपल
 क्षणं वस्तुध्वने रशनि रित्यादौ शनि विरुद्ध रूपेऽप्रस्तुतेऽशनि शब्देनाभिधया प्रतीयमाने पि
 तन्मूलकस्य विरुद्धावपि त्वदनुवर्तनार्थमेकं कार्यं कुरुत इति वस्तुध्वने रशनि शब्दशक्तिमू
 लस्य संभवात् एतेन शब्दशक्तिमूलवस्तुध्वने रुद्धे इत्यपास्तम् अतएव विवक्षितार्थमा
 ह नत्विति अभिधेयत्वेति वाच्यत्वावश्यकत्वेनेत्यर्थः अभिधाय अवश्यं भावेनेति क्वचित्सा
 ढः स्रष्टितीति एवं च प्रकरणादीनां प्राथमिकबोधत्वमेव प्रतिबध्यतावच्छेदकमिति भावः नृ
 पति तद्ग्राह्येति नृपति नृपति ग्राह्येत्यर्थः यथा संख्येनास्य राजकारयो रन्वयः आवुदयमारू
 ढः कान्तिमान् रक्तमंडलः राजा हरति सर्वस्वमृदुभिर्नृतनैः करै रित्यादाविति भावः अन्योन्यसं
 निधानेति परस्परार्थसंबन्धार्थवाचकशब्दसममिव्याहाररूपशब्दांतरसंनिधीत्यर्थः तद्धि

षयेति प्रकृतार्थविषयेत्यर्थः नैतावतेत्यस्य तथापीत्यादिः एतावता पूर्वापरभावमात्रेण तस्य अप्र-
 कृतार्थस्य पश्चादिति अप्रकृतार्थ इत्यनुवर्ज्यते काममिति अप्रकृतस्य द्वितीयस्य शीघ्रमप्रत्य-
 यादृढत्वं तदसंभवे शंकां निरस्यति अस्ति चेति चोत्तरार्थे अन्यत्रापि उदाहरणं तरेपि अयमती-
 ति माघे रैवतकवर्णनं अयं रैवतकगिरिः कठिणाः अत्यंतमहतीः महाविलंबमानमेघव्याप्ताः
 निरंतरं प्राणिनामगम्यस्वरूपाः परिणतास्तिर्यक् दंतप्रहारिणो दिक्करिकादिगाजायासुतास्त-
 टीविभर्त्तिर्यर्थः तिर्यक् दंतप्रहारी योगजः परिणतस्तु स इति हलायुधः वृद्धवेश्यापक्षे तु अयं
 राजा अतिप्रवयसो जीर्णः महाविलंबमानस्तनसंबद्धः सततं कदापि प्राणिनां संगमायोग्यस्व-
 रूपाः तद्गमने प्राणिनां मरणमेव तिभावः परिणते दिक्वर्तुलाकारं दशनक्षतं करिकानस्वक्षतं च
 यासां तास्तटीस्तत्वेनाध्यवसिता वृद्धवेश्याविभर्त्तात्यर्थः दिक्दष्टवर्तुलाकारं करिकानस्वरेखि

केतिपादवः ननु तत्र श्लेष एव नात आहतत्रेति अयमतीत्यत्रेत्यर्थः उपसंहरति एवं चेति तेषां
 प्राचीनानां दोषांतरमाह द्वितीयाथेति तैरेव प्राचीनैरेव अकृतार्थया अचरितार्थया सा
 पूर्वं विद्यमानो आश्रितित्रिक्षणावस्थापित्वादिति भावः ज्ञानमेवेति एवं चाश्रयस्वेवाभावा
 त्प्रतिबंधकत्वं दुर्वचमिति भावः लाघवादाहतदपेक्षयेति अन्यत्र गतोस्तमर्कइत्यादौ व्यं
 जनानंगीकर्तृमर्तौ गौरवांगीकारस्यावश्यकत्वादाह जैमिनीयेति वाधितार्थेति जैमिनीयसं
 बंधिविष्टामितीत्यर्थः यथा कथंचित्तत्र व्युत्पत्त्यंतरांगीकारादिति भावः तस्य महामतिर्जि
 ह्वायां जैमिनीयसंबंधिविष्टांधत्वे इति वाधितार्थस्य तत्पुत्रेति तत्र तु सतस्यां जैमिनीयं शास्त्रं
 अलमस्यंतं धत्ते इत्यर्थप्रतीतिरिति भावः ननु वक्तुं बोद्धव्यादिवैशिष्ट्यात्तथेत्यतः आह वक्ति
 तिमात्रपदेन शक्यप्रतिभातिरासः तथाचावश्यकम्यंजनयैव तत्प्रतीतिरिति भावः अतए

बाह्यतत्र किमुच्यते अप्रकृतार्थस्य शक्ताप्रतिपादनमिति अत्रेदं चिंतयंतत्र सति तीच्युक्ता
 प्राथमिकबोधत्वेमेव प्रतिबध्यतावच्छेदकमिति बोधितः मित्युक्तेमेव एवं चान्योन्यसंनिधा
 नबलादित्यनेनोक्तार्थकेनेदं बोधितं यत्प्रकृतार्थेनियामकद्वयसत्त्वात्प्रथममुपस्थितिः
 द्वितीयेपिशब्दांतरसंनिधिं रूपनियामकमात्रसत्त्वेन तस्याप्युपस्थितिः किंतु यथादिति सु
 रमिमां संभुक्तेरुत्यादिः पुत्रादिप्रमुक्तान्नाश्रीलबोधः शालकादिप्रमुक्तादेव चतद्वोध
 तिव्यवस्थापिवक्तृतास्य ग्रहणद्रव्याभ्यां संपादा यद्वा वक्तृबोद्धव्यादिवैशिष्ट्यस्य फल
 बलेन नियंत्रितशक्तुल्लासोपहेतुत्वकल्पनान्नदोषः एतावन्विशेषः यत्र वक्तृवैशिष्ट्यादि
 ज्ञानं विलंबेन मकरणज्ञानं च शीघ्रतत्र वक्तृवैशिष्ट्यादीनां नियंत्रितवास्तुल्लेखत्वं यत्र तु युग
 पदेवोभयंतत्र नियंत्रणप्रतिबंधकतौ जेजकनैव तेषां व्यंजनावादिनापि तेषां व्यंग्यप्रतिभा

हेतुत्वमवश्यमंगीकार्यमेव तद्व्यंजनामनंगीकृत्यतेषां शक्त्युल्लासादिहेतुत्वकल्पनमेव-ए
वंयोगरूपदत्तानां यत्र योगार्थमोत्रघटितार्थोत्तरबोधकतेषां तत्र तेषां रूढिप्रतिबंधकतापिस्वी
कार्यातित्रैजकतावा एतेन वयं तु ब्रूम इत्याद्युक्तिरुपपात्ता किंच शब्दशक्तिमूलधनिस्य ले सं वं
धविशेषरूपव्यंजनाया बोधजनकत्वकल्पनापेक्षया कृमशक्तिस्तत्त्वकल्पनमेवोचितं लाघ
वात्-एवं चाश्लिष्टसाधारणविशेषणायां समासोक्तावेव गुणीभूतव्यंग्यत्वं श्लिष्टविशेषणाया
मप्यारोपांशमादाय वा तत्त्वमिति दीक्षिताशयः वस्तुतस्तु द्वितीयार्थस्य व्यंग्यत्वेऽपि न तमादाय ध्व
नित्वमुचितं-उपमानादिविधपातस्यापि प्रकृतोपस्कारकत्वेन गुणत्वात्-अन्यथा समासोक्ता
वपि गुणीभूतव्यंग्यत्वोक्तिरसंगता स्यादित्यलंकारव्यंग्यत्वमादायैव ध्वनित्वं युक्तमिति बोध्यं
एतेन यदप्युच्यते-यमतीत्याद्यपास्तमिति बोध्यं-अपि नासाधारणविशेषणा समुच्चयः-स्वेन श

१६५

क्तिनिरासःअतएवच्यक्तेवतदंगीकारदेवतिभिश्चेतिउक्तमित्यस्यानुषंगःननुप्रागुक्तरित्यातत्र
श्लेषस्यैवाभावेनकथंवाध्यतइत्युक्तिरतआहवाधोहीति-तत्ररामासौकौ-नन्वेवंश्लिष्टेपतिश्च
व्यप्रयोगकिमत-आहश्लिष्टेति-

१२३

काव्य २५००

नं २१२५
रसगङ्गाधर टीका
गुरुदेव प्रसाद
(३० पुष्प)
१२४ पत्राणि
काल इत्यादि
कर्ता - जगन्नाथ